

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
September 2024

ให้ความปรารถนาดีและรับความปรารถนาดี หากทางแก้ไขปัญหามีด้วยเหตุผลใดก็ตามและแก้ไขปัญหานั้นทั้งหมด

วันนี้ บัฟดาตา มหาสมุทรแห่งความรักที่ถูกดึงด้วยสายใยแห่งความรักของลูกๆของท่านที่เป็นตัวแทนความรักได้มาเพื่อเฉลิมฉลองการพบปะ ลูกๆ เรียกหา และพระเจ้า (ฮาซัวร์) ก็มาปรากฏตัว (ฮาซัวร์) ลูกเฉลิมฉลองการพบปะที่ละเอียดอ่อนอยู่เสมอ แต่ถึงกระนั้น ลูกก็ได้เรียกบัฟดาตาให้เข้ามาอยู่ในรูปที่มีตัวตน ดังนั้น บัฟดาตาจึงมาสู่ชุมชนที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกๆ บัฟดาตารู้สึกยินดีที่ได้เห็นความรักของลูกๆ และในหัวใจของท่าน ท่านร้องเพลงนี้ให้กับลูกๆทุกคนในทุกหนแห่ง: ว้าว! ลูกๆ ที่สูงส่งและมีโชค! ว้าว! ดวงวิญญาณที่มีค่าควรกับความรักของพระเจ้า ว้าว!" การที่มีโชคมากมายเช่นนี้และได้รับโชคนั้นมาอย่างง่ายดายในลักษณะที่ธรรมดา - ลูกไม่เคยคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้แม้แต่ในความฝันของลูก อย่างไรก็ตามวันนี้ ลูกได้เห็นโชคของลูกในรูปแบบที่มีตัวตน บัฟดาตาเห็นว่าแม้แต่ลูกๆที่หนึ่งอยู่ห่างไกล ก็ยังเฉลิมฉลองการพบปะ บัฟดาตา กำลังเห็นพวกเขาและเฉลิมฉลองการพบปะกับพวกเขา ผู้เป็นแม่ส่วนใหญ่ได้รับโอกาสทอง และบัฟดาตาก็ยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้เห็นกองทัพอัศวิน และแม่ที่อยู่ภายในกำแพงสีดำได้กลายเป็นผู้ให้ผลประโยชน์ต่อโลกโดยพ่อและได้ประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลก ลูกได้กลายเป็นสิ่งนี้หรือยัง หรือลูกยังคงจะกลายเป็นสิ่งนี้? ลูกจะพูดว่าอย่างไร? ลูกได้กลายเป็นสิ่งนี้แล้วใช่หรือไม่? ลูกทุกคนมีโลกที่เป็นเนยของอาณาจักรของโลกอยู่ในมือของลูกใช่หรือไม่? บัฟดาตาเห็นว่าลูกผู้เป็นแม่ทุกคนที่มาถึงมธุบันมีความสุขเกี่ยวกับสิ่งหนึ่ง ลูกมีความสุขเกี่ยวกับอะไร? เกี่ยวกับที่บัฟดาตาได้เชิญลูกผู้เป็นแม่โดยเฉพาะ ดังนั้นจึงมีความรักเป็นพิเศษต่อลูกผู้เป็นแม่ทั้งหลายใช่ไหม? ลูกพูดด้วยความซาบซึ้งว่า "บัฟดาตาได้เรียกพวกเรา มา พวกเราได้รับการเชื้อเชิญมา แล้วทำไมพวกเราจะไม่มาล่ะ?" บัฟดาต่ายังคงรับฟังการสนทนาจากใจถึงใจของทุกคนและยังคงสังเกตถึงความซาบซึ้งของความสุกใสต่อไป ในความเป็นจริง พันดาวาสก็ไม่มีหย่อนเช่นกัน ความสำเร็จของงานของโลกไม่สามารถเกิดขึ้นได้หากไม่มีพันดาวาส อย่างไรก็ตาม วันนี้ พันดาวาสได้นำผู้เป็นแม่มาอยู่ข้างหน้าเป็นพิเศษเช่นกัน

บัฟดาตากำลังบอกวิธีที่จะทำให้ลูกๆทุกคนมีความเพียรพยายามที่ง่ายดายมาก ผู้เป็นแม่ต้องการให้ทุกสิ่งเป็นเรื่องที่ง่ายดายใช่ไหม? ดังนั้นบัฟดาตาจึงบอกลูกผู้เป็นแม่และลูกๆทุกคนว่าวิธีที่จะเพียรพยายามอย่างง่ายดายที่สุดคือในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมาและมีการติดต่อและมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น จงให้ความรู้สึกของความปรารถนาดีจากหัวใจของลูกกับทุกดวงวิญญาณและรับความปรารถนาดีจากผู้อื่นด้วย ไม่ว่าผู้อื่นจะให้สิ่งใดกับลูก แม้ว่าพวกเขาจะให้ความปรารถนาร้ายแก่ลูกก็ตาม ด้วยพลังแห่งความปรารถนาดีของลูก จงเปลี่ยนความปรารถนาร้ายเหล่านั้นให้เป็นความปรารถนาดี ให้ทุกดวงวิญญาณได้สัมผัสกับความปรารถนาดีจากลูก ในเวลานั้น ให้สัมผัสว่าดวงวิญญาณที่ปรารถนาร้ายนั้นตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของกิเลสอย่างใดอย่างหนึ่ง ลูกจะไม่มีวันปรารถนาร้ายต่อดวงวิญญาณที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของสิ่งอื่น หรือปรารถนาร้ายต่อผู้ที่อยู่ภายใต้การควบคุมของผู้อื่น ความปรารถนาดีจะเกิดขึ้นเสมอเพื่อช่วยเหลือดวงวิญญาณเช่นนั้น จำไว้เพียงสิ่งเดียวว่า: "ฉันต้องทำงานหนึ่งอยู่เสมอ ด้วยความคิด คำพูด การกระทำ และด้วยสายใยและความสัมพันธ์ ฉันต้องให้ความปรารถนาดีและรับความปรารถนาดี" หากลูกมีความคิดที่ไร้ประโยชน์หรือความคิดที่เป็นลบต่อดวงวิญญาณใดแล้ว ให้จำไว้ว่าหน้าที่ของลูกคืออะไร ตัวอย่างเช่น เมื่อนักดับเพลิงเห็นไฟที่ไหม้สักแห่ง พวกเขาจะไม่ลิ้มหน้าที่ในการฉีดน้ำลงบนไฟ พวกเขาจำได้ว่าพวกเขาคือผู้ที่เทน้ำลงบนไฟ พวกเขาเป็นผู้ที่ดับไฟนั้น ในทำนองเดียวกัน หากใครทำงานที่ลูกไม่ชอบในขณะที่เขาอยู่ภายใต้อิทธิพลของไฟแห่งกิเลสใดๆ ก็ให้จำหน้าที่ของลูกไว้ว่า: หน้าที่ของฉันคือการดับไฟทุกประเภท คือการให้พร และให้ความร่วมมือด้วยความรู้สึกของความปรารถนาดี เพียงแค่จดจำคำๆ เดียวก็พอ ผู้เป็นแม่ก็ต้องจำสำนวนหนึ่งไว้ได้อย่างง่ายดายว่า: ให้ความปรารถนาดีและรับความปรารถนาดี ผู้เป็นแม่สามารถทำสิ่งนี้ได้ไหม? (ผู้เป็นแม่ทุกคนยกมือ) ลูกสามารถทำได้ไหม หรือลูกรู้สึกว่าจะทำได้? ลูกพันดาวาสสามารถทำสิ่งนี้ได้ไหม? ลูกพันดาวาสบอกว่าลูกจะทำได้ พันดาวาสเป็นที่จดจำในฐานะผู้ได้รับชัยชนะอยู่เสมอ และซัดตีก็เป็นที่ยึดมั่นในฐานะผู้ให้ผลประโยชน์ต่อโลกอยู่เสมอ

บัฟดาต่ายังคงมีความหวังอยู่อย่างหนึ่งที่ลูกทุกคนในทุกหนแห่งจะต้องเต็มเต็ม บาบาคอร์จะบอกลูกใหม่ว่าความหวังเดียวนั้นคืออะไร? ลูกรู้แล้ว ลูกผู้เป็นครูก็รู้เช่นกันใช่ไหม? ลูกทุกคนก็พยายามตามความสามารถของลูก บัฟดาต่ายิ้มเมื่อเห็นความพยายามของลูก อย่างไรก็ตาม ความปรารถนาอย่างหนึ่งที่มิในตอนนี้คือความพยายามของลูกต้องเป็นไปอย่าง

รวดเร็ว มีความพยายามอยู่บ้าง แต่เวลานี้ขอให้ความพยายามนั้นเป็นไปอย่างรวดเร็ว วิธีการที่จะทำสิ่งนี้คือจบสิ้นคำว่า "เหตุผล" และเป็นตัวของการแก้ไขปัญหายุ่เสมอ มีเหตุผลตามกาลเวลา และจะมีเหตุผลต่อไปเรื่อย ๆ อย่างไรก็ตาม ลูกทุกคนต้องเป็นตัวของการแก้ไขปัญหา เพราะด้วยการหาวิธีแก้ปัญหาก็กับโลกนี้ลูกทุกคนต้องส่งดวงวิญญาณส่วนใหญ่ไปยังดินแดนนิพพาน เมื่อลูกทำให้ตนเองเป็นตัวของการแก้ไขปัญหาแล้วเท่านั้นจึงจะสามารถหาทางแก้ไขปัญหาลงดวงวิญญาณในโลกและส่งพวกเขาไปยังดินแดนนิพพานได้ ตอนนี้ดวงวิญญาณของโลกต้องการการหลุดพ้นและลูกก็เป็นเครื่องมือที่จะทำให้พวกเขาได้รับมรดกแห่งการหลุดพ้นจากพ่อ ดังนั้นเมื่อลูกผู้เป็นดวงวิญญาณเครื่องมือปลดปล่อยตนเองให้เป็นอิสระก่อนโดยการค้นหาวิธีแก้ไขสาเหตุของปัญหาต่างๆ ลูกจึงจะสามารถทำให้โลกได้รับมรดกแห่งการหลุดพ้นได้ ดังนั้น ลูกได้รับการหลุดพ้นแล้วหรือยัง? อย่าให้เหตุผลใดๆ สำหรับปัญหาใดๆ เกิดขึ้นต่อหน้าลูก: "เพราะเหตุผลนี้ เพราะเหตุผลอื่น เพราะเหตุผลนี้ ฯลฯ" เมื่อมีเหตุผลใดๆ เกิดขึ้นต่อหน้าลูก ให้คิดถึงวิธีแก้ไขปัญหานั้นในหนึ่งวินาที ลองคิดเช่นนั้นดู: "ในเมื่อฉันเป็นผู้หาทางแก้ไขปัญหาก็กับโลก แล้วฉันจะไม่สามารถหาทางแก้ไขปัญหาละเอียดๆ น้อยๆ ของฉันได้หรือ?" ลูกไม่สามารถทำอย่างนั้นได้หรือ? เวลานี้ ตัวของดวงวิญญาณจำนวนหนึ่งจะเข้ามาอยู่เบื้องหน้าลูก "โอ้ ผู้ประทานการหลุดพ้น โปรดประทานการหลุดพ้นแก่เราด้วย!" เพราะลูกเป็นลูกโดยตรงของผู้ประทานการหลุดพ้น ลูกเป็นลูกที่มีสิทธิ์ ลูกเป็นนายผู้ประทานการหลุดพ้นใช่หรือไม่? อย่างไรก็ตาม ประตู่แห่งการขัดขวางถูกปิดลงเบื้องหน้าคุณโดยลูกผู้เป็นนายผู้ประทานการหลุดพ้น ตัวพร้อมแล้ว แต่ประตูโดยยังปิดอยู่? ในแง่ของความพยายามของลูก ประตู่แห่งความพยายามที่อ่อนแอเพียงคำเดียวคือ "ทำไม" (kyu), เครื่องหมายคำถาม "ทำไม" คำว่า "ทำไม" นี้ไม่ได้ทำให้ความอยู่เบื้องหน้าลูก ดังนั้น บัพพาดาจึงเตือนลูกๆ ทั้งหลายในดินแดนนี้และในต่างแดนว่า เวลานี้จงจบสิ้นประตู่แห่งปัญหาเสียที่ต่อคำถามที่ว่า "ทำไม" ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้หรือไม่? ลูกผู้เป็นครูสามารถทำสิ่งนี้ได้หรือไม่? ลูกพันดาวาสามารถทำสิ่งนี้ได้หรือไม่? ลูกทุกคนยกมือหรือมีเพียงแค่บางคนเท่านั้น? ลูกชาวต่างชาติพร้อมเสมอใช่หรือไม่? ใช่หรือไม่? ถ้าใช่ ก็ยกมือขึ้นสูงๆ บางคนก็ทำอย่างนี้ เวลานี้ อย่าให้มีข้อหรือร่องรอยของปัญหาใดๆ หลงเหลืออยู่ที่ศูนย์ใดๆ สิ่งนี้เป็นไปได้หรือไม่? ขอให้ลูกแต่ละคนคิดว่า "ฉันต้องทำสิ่งนี้!" ให้ครูคิดว่า "ฉันต้องทำสิ่งนี้" ให้นักเรียนคิดว่า "ฉันต้องทำสิ่งนี้" ให้ผู้ครองเรือนคิดว่า "ฉันต้องทำสิ่งนี้" ให้ชาวหมู่บ้านคิดว่า "ฉันต้องทำสิ่งนี้" ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้ไหม? เป็นไปได้ไหมที่คำว่า "ปัญหา" จะจบสิ้นลง เหตุผลจะจบสิ้นลง และมีวิธีแก้ไข? อะไรหรือที่ไม่สามารถเป็นไปได้? ลูกๆ ที่เข้ามาในช่วงเริ่มต้นของการก่อตั้งได้สัญญาอะไรไว้? พวกเขายังได้แสดงให้เห็นโดยการนำสิ่งนั้นไปปฏิบัติด้วย พวกเขาแสดงให้เห็นว่าทำให้สิ่งที่เป็นไปได้เป็นไปได้ ลูกแสดงให้เห็นสิ่งนี้แล้วใช่ไหม? ดังนั้น ก็ปีแล้ว ก็ปีมาแล้วตั้งแต่การก่อตั้ง (65 ปี) ดังนั้น ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา สิ่งที่เป็นไปไม่ได้ไม่สามารถเป็นไปได้หรือไม่? เป็นไปได้หรือไม่? ลูกผู้เป็นครูหลัก ยกมือขึ้น! ลูกที่มาจากปัญจาบไม่ได้ยกมือขึ้น มีความสงสัยบางอย่างหรือไม่? ลูกกำลังคิดเล็กน้อย อย่าคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ฉันต้องทำสิ่งนั้น อย่าคิดเกี่ยวกับผู้อื่น ให้ลูกแต่ละคนคิดเพื่อตัวลูกเอง ลูกคิดเพื่อตัวลูกเองได้ใช่ไหม? ลืมคนอื่น ๆ ลูกสามารถคิดเพื่อตัวลูกเองและมีความกล้าหาญสำหรับตัวลูกเองได้ใช่ไหม? หรือว่าไม่? ลูกชาวต่างชาติสามารถมีความกล้าหาญเช่นนี้ได้หรือไม่? ขอแสดงความยินดีด้วย! อัจชะ ตอนนี้ผู้ที่เข้าใจแล้ว โปรดยกมือจากหัวใจของลูก ไม่ใช่แค่ผิวเผิน ไม่ใช่ว่าฉันยกมือเพียงเพราะว่าคนอื่นกำลังทำเช่นนั้น หากลูกมีความมุ่งมั่นในหัวใจที่จะจบสิ้นเหตุผลและกลายเป็นตัวของการแก้ไขปัญหาก็ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นหรือไม่ว่าลูกจะต้องอดทนต่อสิ่งใด แม้ว่าลูกจะต้องต่อต้านมายา แม้ว่าลูกจะต้องอดทนต่อกันและกันในสายสัมพันธ์และความสัมพันธ์ของลูก ลูกก็จะต้องไม่กลายเป็นปัญหา สิ่งนี้เป็นไปได้หรือไม่? หากลูกมีศรัทธาที่มุ่งมั่นเช่นนี้แล้ว จากผู้ที่นั่งด้านหลังไปจนถึงด้านหน้าทั้งหมด ยกมือขึ้น! (บัพพาดาทำให้พวกเขาทั้งหมดยกมือและดูกันทางทีวีด้วย) นี่เป็นการออกกำลังกายที่ดีสำหรับลูก เหตุนี้เองบัพพาดาจึงทำให้ลูกยกมือ เช่นเดียวกับที่ลูกมีความกระตือรือร้นเมื่อเห็นคนอื่นยกมือขึ้น ดังนั้นเช่นกันเมื่อใดก็ตามที่มีปัญหาเกิดขึ้น ก็ให้เห็นบัพพาดาอยู่เบื้องหน้าลูก ในหัวใจของลูก พูดว่า "บาบา" แล้วบาบาจะปรากฏตัวและปัญหาจะหมดไป ปัญหาจะเคลื่อนตัวออกไปจากเบื้องหน้าลูกและบัพพาดาจะปรากฏอยู่ตรงหน้าลูกเสมอ จงจำสัญญาของลูกไว้เสมอในทุกขณะของการเป็น "นายผู้ทรงอำนาจและผู้ที่มีทุกพลัง" มิฉะนั้น ในความรักและความระลึกถึงที่บัพพาดามอบให้ ท่านไม่ควรพูดว่า "นายผู้ทรงอำนาจและผู้ที่มีทุกพลัง" แต่ควรพูดแค่เพียงว่า "ผู้มีพลัง" แทนหรือไม่? ลูกจะชอบไหมถ้าบาบาจะพูดว่า "รักและระลึกถึงลูกผู้มีพลัง"? ลูกคือนายผู้ทรงอำนาจและผู้ที่มีทุกพลัง และดังนั้น นายผู้ทรงอำนาจจะทำสิ่งใดไม่ได้หรือไม่? เพียงแค่จดจำสัญญาและหน้าที่ของลูกไว้ สัญญาของแต่ละคนคือ "นายผู้ทรงอำนาจ ผู้ที่มีทุกพลัง" และหน้าที่ของลูกคือ "ผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก" เมื่อลูกจดจำสัญญาและหน้าที่ของลูกอยู่เสมอแล้ว พลังก็จะปรากฏขึ้น จงกลายเป็นนาย กลายเป็นนาย แม้กระทั่งของพลัง ออกคำสั่ง สั่งพลังที่ลูกต้องในเวลาที่เป็น อันที่จริงแล้ว ลูกชิมชัปปพลังเข้ามาได้ ลูกแม้กระทั่งมีพลังเหล่านั้นอยู่แล้ว แต่สิ่งเดียวที่ขาดหายไปคือบางครั้งลูกไม่รู้ว่าจะใช้พลังเหล่านั้นอย่างไรในเวลาที่เป็น เมื่อเวลาผ่านไป ลูกก็นึกขึ้นมาได้ว่า "มันคงจะดีกว่ามากเลยถ้าฉันได้ทำสิ่งนี้แทน" เวลานี้ฝึกฝนใช้พลังทั้งหมดที่ลูกหลอมรวมไว้ในตัวลูก

ในเวลาที่ต้อง ลูกใช้วิถีทางร่างกายของลูกโดยสั่งการกับมัน ลูกใช้มือและเท้าของลูกใช้ไหม? ในทำนองเดียวกัน ใช้พลังทั้งหมดโดยสั่งการ ใช้พลังเหล่านั้นในทางปฏิบัติ ลูกเก็บพลังเหล่านั้นไว้ในตัวลูก แต่ลูกไม่ได้ใช้มันมากนัก โดยการใช้แต่ละพลังในเวลาที่ต้องจะทำให้พลังเหล่านั้นทำงานได้อย่างแน่นอน นอกจากนี้ จงอยู่อย่างมีความสุขด้วย! บางครั้ง ใบหน้าของลูกบางคนอาจดูเหมือนจมอยู่กับความคิดที่ลึกลับและดูเคร่งเครียดจริง ๆ จังเกินไป จงอยู่อย่างมีความสุข ร่าเริงและร้องเพลง ชีวิตบราห์มินของลูกคือการร่าเริงอย่างมีความสุขและร้องเพลงเกี่ยวกับโชคและพระเจ้าของลูก หากนึกเต็นรำและนักร้องร่าเริงอย่างเคร่งเครียดจริง ๆ จังเกินไป ก็คงจะพูดได้ว่าพวกเขาไม่รู้จักวิธีการร่าเริง ความเป็นผู้ใหญ่เป็นสิ่งที่ดี แต่การจริงจังมากเกินไปจะทำให้ลูกดูเหมือนกำลังจมอยู่กับความคิดมากเกินไป

บัพดาได้ยินมาว่าจะมีพิธีเปิดสถานที่ในเดลี แต่บัพดาต้องการเห็นพิธีเปิดอะไร? (พิธีเปิด the Om Shanti Retreat Centre เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2001) กำหนดวันที่สำหรับสิ่งนั้นให้แน่นอน พิธีเปิดทั้งเล็กและใหญ่จะเกิดขึ้นอยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม พิธีเปิดที่บัพดาต้องการคือให้ลูกทุกคนขึ้นมาสู่เวทีของโลกในฐานะทวดนางฟ้าที่ตัดเทียมกับพ่อ ในรูปที่เป็นจริงในทางปฏิบัติและโดยที่มีมานเปิดออก ลูกทุกคนก็ชอบพิธีเปิดเช่นนี้เช่นกันใช่หรือไม่? ในการสนทนาจากใจถึงใจของลูกเช่นกัน ลูกทุกคนยังคงพูดอยู่เรื่อยๆ และพ่อยังคงได้ยินอยู่เรื่อยๆ ว่า ความปรารถนาเดียวที่เรามีในเวลานี้คือการเปิดเผยพ่อ ในขณะที่ความปรารถนาของพ่อคือให้ลูกๆ ได้รับการเปิดเผยก่อน พ่อจะได้รับการเปิดเผยพร้อมกับลูกๆ ท่านจะไม่ได้รับการเปิดเผยเพียงลำพัง ดังนั้น บัพดาจึงต้องการเห็นพิธีเปิดนี้ ลูกมีความกระตือรือร้นอย่างมาก ในเวลาที่คุณได้มีการสนทนาจากใจถึงใจกับบัพดา ลูกทุกคนมีความกระตือรือร้นเป็นอย่างดีมาก อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกกลายเป็นคาร์มาโยคี ก็มีความแตกต่างกันเล็กน้อย แล้วลูกผู้เป็นแม่จะทำอะไร? กลุ่มของผู้เป็นแม่มีจำนวนมาก และเมื่อเห็นผู้เป็นแม่ บัพดาก็รู้สึกยินดีและพอใจมาก ไม่มีใครทำให้ผู้เป็นแม่ก้าวไปข้างหน้าได้มากขนาดนี้ อย่างไรก็ตาม บัพดา รู้สึกยินดีที่เห็นผู้เป็นแม่ก้าวไปข้างหน้า ผู้เป็นแม่มีความคิดพิเศษนี้: สิ่งที่ไม่มีความสามารถทำได้สำเร็จ พวกเราผู้เป็นแม่จะทำสิ่งนั้นร่วมกับพ่อ ลูกจะแสดงให้เห็นสิ่งนี้ในทางปฏิบัติหรือไม่? ตอนนี้ ตบมือข้างเดียว (โบกมือ) ผู้เป็นแม่ ลูกผู้เป็นแม่สามารถทำได้ทุกอย่าง ผู้เป็นแม่มีความกระตือรือร้นดี แม้ว่าลูกจะไม่เข้าใจอะไรอย่างอื่น แต่อย่างน้อยลูกก็เข้าใจว่า: ฉันเป็นของบัพดาและบัพดาเป็นของฉัน ลูกเข้าใจมากถึงขนาดนี้แล้วใช่ไหม? ลูกทุกคนพูดว่า "บัพดาของฉัน!" ใช่ไหม? เพียงแค่ร้องเพลงนี้ในหัวใจของลูกต่อไปเรื่อยๆ: "บัพดาของฉัน บัพดาของฉัน บัพดาของฉัน!"

บัพดากำลังให้เวลาลูกทุกคนในการนั่งด้วยความตื่นตัว เวลานี้ลูกทุกคนมีความรักต่อบัพดา 100% แล้วใช่ไหม? ความรักนั้นไม่ใช่เป็นเพียงเปอร์เซ็นต์เท่านั้นใช่ไหม? มันเป็น 100% หรือไม่? ดังนั้น ลูกพร้อมหรือยังที่จะตอบแทนด้วยความรัก 100%? ลูกมีความรัก 100% ใช่ไหม? ผู้ที่มีความรักน้อยกว่าเล็กน้อย ยกมือขึ้น! ลูกจะได้รับความช่วยเหลือในภายหลัง! ถ้าลูกมีความรักน้อยกว่า ให้อยกมือขึ้น! ผู้ที่มีความรักไม่ถึง 100% ยกมือขึ้น! บัพดากำลังพูดถึงความรัก มีอยู่หนึ่งหรือสองอย่าง อ้อชะ ลูกไม่มีความรัก ก็ไม่เป็นไร สิ่งนั้นจะเกิดขึ้น ลูกจะไปที่ไหนได้อีก? ลูกจะต้องรักบัพดา อ้อชะ ลูกทุกคนกำลังนั่งด้วยความตื่นตัวใช่ไหม? ตอนนี้ เพื่อเป็นการตอบแทนความรัก ลูกทุกคนสามารถกลับมาสำรวจตนเอง เบื้องหน้าบัพดาสักครู่ได้ไหม และมีความคิดอยู่ในใจและจากหัวใจของลูกว่าตอนนี้ลูกจะไม่ใช่ปัญหาสำหรับตัวลูกเองหรือผู้อื่นอีกต่อไป ลูกสามารถมีความคิดที่มุ่งมั่นนี้เพื่อเป็นการตอบแทนความรักได้หรือไม่? ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้หรือไม่? ลูกคือผู้ที่คิดว่าไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ถึงแม้ว่าบางสิ่งจะเกิดขึ้น ลูกจะเปลี่ยนแปลงตัวเองได้ในหนึ่งวินาที - มีความคิดที่มุ่งมั่นในหัวใจของลูก บัพดาจะช่วยเหลือผู้ที่มีความคิดที่มุ่งมั่นนี้ แต่วิธีที่จะได้รับความช่วยเหลือคือการตระหนักถึงความคิดที่มุ่งมั่น ลูกมีความคิดนี้อยู่เบื้องหน้าบัพดา วิธีการตระหนักถึงสิ่งนี้จะช่วยลูกได้ ดังนั้น ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้หรือไม่? พยักหน้าเห็นด้วย! ดูสิ อะไรที่ไม่สามารถบรรลุได้ด้วยความคิด? อย่าได้หวาดกลัว ลูกจะได้รับความช่วยเหลือพิเศษจากบัพดาอย่างแน่นอน อ้อชะ

ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งผู้เพียรพยายามอย่างแรงกล้า ถึงลูกๆ ผู้กล้าหาญที่ตอบแทนความรักของพ่ออย่างสม่ำเสมอ ถึงลูกๆ ที่เป็นดวงวิญญาณบุญ และทำให้คนอื่นกลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษด้วยคุณสมบัติพิเศษของพวกเขาอยู่เสมอ ถึงลูกๆ ที่เป็นตัวของการแก้ไขปัญหาย่อยเสมอ และถึงลูกๆ ที่โอบน้อมไปข้างหน้าโดยเฉพาะ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัพดา

ในช่วงเวลาแห่งการอำลา: วันนี้ ทุกคนในหมู่บ้านซึ่งกำลังยุ่งอยู่กับงานของการรักษาความปลอดภัยกำลังมาอยู่เบื้องหน้าบัพดา ผู้ที่ดูแลยักษ์ยามีหน้าที่ที่ยิ่งใหญ่มาก ดังนั้นพวกเขาจึงดูแลทุกสิ่งทุกอย่างและกำลังระลึกถึงบัพดาในขณะที่นั่งอยู่ห่างไกล ดังนั้น บัพดาจึงมอบความรักและความระลึกถึงเป็นพิเศษแก่ทุกคนที่ดูแลทุกสิ่งทุกอย่างหรือที่กำลังทำหน้าที่อื่น

ใดในเวลานี้ในญาณสโรว่า, มธุบัน และชานติวัน ลูกทุกคนทำงานหนักมาก ทุกคนที่มาจากดินแดนนี้และจากต่างแดนที่ส่งความทรงจำระลึกถึงของพวกเขา มา ควรพิจารณาว่าบัพตาดาได้มอบความรักและความระลึกถึงเป็นพิเศษแก่พวกเขา

พร: ขอให้ลูกเป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบายที่อยู่อย่างเป็นอิสระจากแรงดึงดูดใดๆของชั้นสการ์เก่าๆ และความสัมพันธ์ของโลกเก่า

การเป็นเทวดานางฟ้าหมายถึงการอิสระจากแรงดึงดูดใดๆจากโลกเก่า ไม่ถูกดึงดูดด้วยความสัมพันธ์ใดๆ ไม่ว่าจะเป็นร่างกายหรือบุคคลหรือสิ่งของใดๆ ในทำนองเดียวกันลูกต้องเป็นอิสระจากแรงดึงดูดใดๆของชั้นสการ์เก่า อย่าให้มีแรงดึงดูดใดๆต่อชั้นสการ์ในรูปของความคิด ทัศนคติ หรือคำพูดใดๆ เมื่อลูกเป็นอิสระจากแรงดึงดูดทั้งหมด นั่นคือจากการเสียเวลา จากกลุ่มคนที่ไร้ประโยชน์ หรือจากบรรยากาศที่เสียไปโดยเปล่าประโยชน์ เมื่อนั้นลูกจะถูกกล่าวว่าเป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบาย

คติพจน์: เพียงผู้ที่คำจูนดวงวิญญาณทั้งหมดด้วยพลังแห่งความเจียบสงบเท่านั้นที่เป็นนักสังคมสงเคราะห์ทางจิต

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เช่นที่ลูกมีศรัทธาว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและท่านคือพ่อของลูก ดังนั้นลูกต้องอธิบายสิ่งนี้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกันและปลุกฝังศรัทธาในพวกเขา และแล้วถามความคิดเห็นของพวกเขา

คำถาม: พ่อถามอะไรกับลูกๆ ของท่านที่ไม่มีใครสามารถถามได้?

คำตอบ: เมื่อบาบาพบกับลูกๆ ท่านถามว่า ลูกๆ เราเคยพบกันมาก่อนหรือไม่? ลูกๆ ที่เข้าใจสิ่งนี้ก็จะพูดในทันทีว่า “ใช่แล้ว บาบา เราพบท่านเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว” ผู้ที่ไม่เข้าใจสิ่งนี้จะกลับมาสับสน ไม่มีใครอื่นมีความรู้สึกที่จะถามคำถามเช่นนั้น พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายถึงความลับของทั้งจักรวาลแก่ลูก

โอมชานติ พ่อทางจิตที่ไม่มีขีดจำกัดอธิบายให้กับลูกๆ ทางจิต ลูกกำลังนั่งที่นี้เบื้องหน้าพ่อ ลูกจากบ้านของลูกด้วยความคิดที่ว่าลูกจะไปหาชีพบาบาผู้ที่ได้เข้ามาในพาหนะของบราห์มาและกำลังให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูก เราเคยอยู่ในสวรรค์และแล้วขณะที่วนไปรอบวงจรของ 84 ชาตเกิด เราได้ลงมาและไปสุนทรภะ สิ่งนี้จะไม่อยู่ในสติปัญญาของใครในชุมชนทางจิตอื่น ลูกรู้ว่าลูกจะไปหาชีพบาบาผู้ที่เข้ามาในพาหนะนี้และสอนลูก ท่านมาเพื่อพาเราดวงวิญญาณกลับไปกับท่าน เราจะได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างแน่นอน พ่อได้อธิบายแล้วว่าพ่อนั้นไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เป็นกิเลสทั้งห้าที่อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกเองก็มีกิเลสทั้งห้าในลูกและเหตุนี้เองลูกจึงมีความทุกข์อย่างมาก แน่หนอนว่าลูกต้องให้ผู้คนเขียนความเห็นว่าคุณนั้นไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกมีศรัทธาที่มั่นคงว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อคือพ่อสูงสุด, ครูสูงสุด และเป็นครูด้วยเช่นกัน ท่านคือผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ที่ให้ความสงบ ไม่มีที่ไหนที่จะมีใครคิดเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาจะได้รับ พวกเขาเพียงแค่มองมีความสุขกับการรับฟังรามายณะ กิตะ ฯลฯ ไม่ได้มีความหมายอะไรในสติปัญญาของพวกเขา ก่อนหน้านั้นเราเคยพูดว่าดวงวิญญาณสูงสุดอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เวลานี้พ่อบอกว่านั่นเป็นเรื่องที่ผิด เป็นเรื่องของการประณามอย่างยิ่ง ดังนั้นความคิดเห็นนี้ก็มีความสำคัญมากด้วยเช่นกัน ทุกวันนี้ผู้ที่ลูกขอให้ทำพิธีเปิดนั้นก็เขียนว่าบราห์มาภุมาริทำงานได้ดีมากและพวกเขาก็ให้คำอธิบายที่ดีมาก พวกเขาได้แสดงวิธีที่จะบรรลุถึงพระเจ้า สิ่งนี้มีผลกระทบที่ดีมากต่อหัวใจของผู้คน อย่างไรก็ตามไม่มีใครเขียนหรือให้ความคิดเห็นว่าเป็นความผิดพลาดอย่างยิ่งเมื่อผู้คนในโลกพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พระเจ้าเป็นพ่อ, ครูและครู นี่คือสิ่งหลักแรก ประการที่สองลูกต้องการความคิดเห็นที่กล่าวว่า: จากคำอธิบายนี้ ฉันสามารถเข้าใจว่าพระเจ้าแห่งกิตะไม่ใช่ศรัทธา ไม่ใช่มนุษย์หรือเทพสามารถถูกเรียกว่าพระเจ้าได้ พระเจ้าคือหนึ่งเดียวเท่านั้นและท่านคือพ่อ เป็นเพียงจากพ่อเท่านั้นที่เราได้รับมรดกของความสงบและความสุข ลูกต้องได้รับความคิดเห็นเช่นนั้น ความคิดเห็นที่ผู้คนเขียนในเวลาไม่มีประโยชน์เลย ใช่, อย่างน้อยพวกเขาก็เขียนว่าพวกเขาได้รับคำสอนที่ดีมากที่นี้ อย่างไรก็ตามลูกควรให้พวกเขาเขียนสิ่งหลักที่ลูกต้องเป็นผู้มีชัยชนะว่าบราห์มาภุมาริพูดสิ่งจะเมื่อพวกเขาพูดว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านคือพ่อ ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือพระเจ้าแห่งกิตะ พ่อมาและปลดปล่อยลูกจากพันธนาการของความเลื่อมใสศรัทธาและให้ความรู้แก่ลูก ความคิดเห็นนี้เป็นสิ่งที่จำเป็น ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ไม่ใช่แม่น้ำคงคาซึ่งเป็นแม่น้ำแห่งน้ำ แต่เป็นพ่อผู้เดียว เพียงเมื่อผู้คนเขียนความคิดเห็นเช่นนั้นเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นผู้มีชัยชนะ ขณะนี้ยังคงมีเวลา งานรับใช้มากมายกำลังเกิดขึ้นและมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นมากมาย แต่นั่นเพราะว่าลูกๆ กำลังช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้คนภายนอกไม่รู้สิ่งใดเลย ลูกใช้ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูกขณะที่ก่อตั้งอาณาจักรของลูกเพื่อตัวลูกเอง ผู้ที่ทว่าจะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้น ผู้ที่ไม่ทำอะไรเลยก็จะได้ไม่ได้รับอะไรเลย เพียงลูกเท่านั้นที่ทาสีนี้ทุกวงจร เพียงลูกเท่านั้นที่กลายเป็นผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญา ลูกเข้าใจว่าพ่อคือพ่อและครู และท่านพูดความรู้ของกิตะนี้ในวิธีที่ถูกต้อง แม้ว่าผู้คนจะฟังกิตะในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาก็ไม่ได้มาซึ่งอาณาจักร จากคำแนะนำของพระเจ้า พวกเขาก็กลายเป็นหนทางที่เป็นเช่นปีศาจ พวกเขามีนิสัยที่ไม่ดีและพวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ ผู้คนหลายล้านไปที่กุ่มภเมลา พวกเขาไปที่ใดก็ตามที่พวกเขาเห็นน้ำ เพราะพวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ด้วยน้ำ อย่างไรก็ตามน้ำทุกหนแห่งก็มาจากแม่น้ำ จะมีใครสามารถกลับมาบริสุทธิ์ด้วยสิ่งนั้น? เป็นไปด้วยการอาบน้ำที่เราจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และกลายเป็นเทพหรือไม่? เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าไม่มีใครสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ด้วยการทำเช่นนั้น นั่นก็เป็นความผิดพลาดเช่นกัน ลูกควรได้รับความคิดเห็นของผู้คนในสามเรื่องนี้ ในปัจจุบันพวกเขาเพียงแค่พูดว่าองค์กรนี้ดี และดังนั้นความเข้าใจผิดที่

ผู้คนมีว่า บราห์มาภุมารมีเวทย์มนตร์และพวกเขาได้ลักพาตัวผู้คนก็ถูกลบออกไปเพราะเสียงเช่นนั้นมากมายได้กระจายไป
ทุกหนแห่ง เสียงนั้นได้ไปถึงต่างประเทศด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่าผู้นี้ต้องการ 16,108 ราชีนี และเขาก็ได้พบ 400 คน
แล้ว นั่นก็เป็นเพราะในเวลานั้นมีผู้คนอยู่ 400 คนที่เคยมายังชุมนุมทางจิต ผู้คนมากมายต่อต้านเราและพวกเขาก็ยัง
ประท้วงตลอดเวลาด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีใครจะสามารถทำอะไรได้เบื้องหน้าพ่อได้ ทุกคนเคยพูดว่า นักมายากลนี้มาจากไหน? และ
แล้วเพียงแค่ดูความมหัศจรรย์! บาบาค่อยๆอยู่ในการจำ ทั้งกลุ่มนั้นก็มารวมกันและวิ่งไปที่นั่น ไม่มีใครรู้ว่าผู้คนเหล่านั้น
หนีออกจากบ้านของพวกเขาอย่างไร พวกเขาไม่แม้กระทั่งคิดว่าพวกเขาทั้งหมดจะอยู่ที่ไหน และแล้วบาบาก็ซื้อบังกะโล
ในทันที ดังนั้นนั่นคือเวทย์มนตร์ แม้แต่เวลานี้ ผู้คนก็พูดว่าลูกเป็นนักมายากล ถ้าหากใครไปหาบราห์มาภุมาริ พวกเขา
จะไม่กลับมาอีก พวกเขาจะทำให้สามีและภรรยากลายเป็นพี่น้องหญิงชาย หลายคนก็ไม่ได้มา เวลานี้เมื่อพวกเขาเห็น
นิทรรศการของลูก ฯลฯ ความเข้าใจผิดใดก็ตามที่พวกเขามีในสติปัญญาของพวกเขาถูกลบออกไป อย่างไรก็ตามไม่มี
ใครเขียนความคิดเห็นที่บาบาต้องการ บาบาคือความต้องการความคิดเห็นเหล่านี้ พวกเขาควรจะเขียนว่าศรัทธาไม่ใช่พระเจ้า
แห่งกิตะ ทั้งโลกคิดว่าเป็นพระเจ้าศรัทธาเป็นผู้พูด อย่างไรก็ตามศรัทธาใช้ 84 ชาติเกิดเต็มในขณะที่ชีพบาบาอยู่
เหนือการกลับมาใช้ชาติเกิด ดังนั้นความคิดเห็นของผู้คนจำนวนมากมีความจำเป็นสำหรับสิ่งนี้ มีผู้คนมากมายที่ฟังกิตะ
และแล้วพวกเขาก็ควรจะอ่านในหนังสือพิมพ์ว่าพระเจ้าแห่งกิตะคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด, ชีวา ท่านผู้เดียวเท่านั้น
คือพ่อ, ครุ และผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน เป็นเพียงจากท่านเท่านั้นที่ลูกได้รับความรอดของ
ความสงบและความสุข อย่างไรก็ตามเวลานี้ไม่ว่าลูกจะทำความเพียรพยายามใดก็ตามเพื่อจะมีการทำพิธีเปิด ลูกก็เพียงแค่
ต้องขจัดความเข้าใจผิดของผู้คนและพวกเขาก็จะได้รับคำอธิบายที่ดี อย่างไรก็ตามพวกเขาควรจะเขียนความคิดเห็นที่บา
บาต้องการ นั่นคือความคิดเห็นหลัก อย่างไรก็ตามผู้คนเหล่านั้นเพียงแค่แนะนำคนอื่นๆว่าองค์กรนี้ดีมาก จะเกิดอะไรขึ้น
กับสิ่งนั้น? ใช่ เมื่อลูกทำให้เกิดความก้าวหน้าต่อไป เมื่อการก่อตั้งและการทำลายล้างเข้ามาใกล้ลูกก็จะได้ความคิดเห็น
เหล่านี้ พวกเขาจะเข้าใจทุกสิ่งและเขียนความคิดเห็นเหล่านั้น อย่างน้อยเวลานี้พวกเขาก็เริ่มมาหาลูก เวลานี้ลูกได้รับความ
รู้แล้วว่าลูกทั้งหมดเป็นลูกของพ่อผู้เดียว และลูกทั้งหมดเป็นพี่น้องเพศชาย เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะอธิบายสิ่งนี้แก่ใคร
ก็ตาม พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือบาบาสูงสุด ลูกควรได้รับสถานภาพที่ไม่มีขีดจำกัดที่สูงที่สุดจากท่านอย่างแน่นอน
ด้วยเช่นกัน ลูกได้รับสิ่งนั้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าระยะเวลาของยุคเหล็กนั้นหลายแสนปี ลูกพูดว่าทั้ง
วงจรมีเพียง 5000 ปีเท่านั้น และดังนั้นจึงมีความแตกต่างอย่างมาก พ่ออธิบายว่า เมื่อ 5000 ปีที่แล้วมีความสงบในโลก
เป้าหมายและวัตถุประสงค์นี้อยู่เบื้องหน้าลูก เคยมีความสงบในโลกในอาณาจักรของพวกเขา เรากำลังก่อตั้งอาณาจักร
นั้นอีกครั้งหนึ่ง เคยมีความสงบและความสุขในทั้งโลก ไม่มีการพูดถึงความทุกข์ เวลานี้มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด เรา
กำลังก่อตั้งอาณาจักรแห่งความสงบและความสุขนี้ด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของเราในวิธีที่แผ่ทั่ว พ่อนั้นแผ่
ทั่ว, ความรู้แผ่ทั่ว และความเพียรพยายามของลูกก็แผ่ทั่วด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองบาบาจึงไม่ชอบเพลงและบทกวี ฯลฯ นั่น
เป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกต้องคงอยู่อย่างเจียบสงบที่นี้ ลูกต้องจดจำพ่อในขณะที่กำลังเดินเหินและ
เคลื่อนไหวไปมาอย่างสงบและดวงจักรโลกในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกัน เวลานี้คือชาติเกิดสุดท้ายของเราในโลกเก่า
นี้ และแล้วเราจะใช้ชาติเกิดแรกในโลกใหม่ ดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน เวลานี้ดวงวิญญาณทั้งหมดไม่
บริสุทธิ์ ลูกดวงวิญญาณมีโยคะกับพ่อเพื่อให้ตนเองบริสุทธิ์ พ่อเองพูดว่า ลูกๆ ละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด รวมทั้ง
ร่างกายของลูก พ่อกำลังเตรียมโลกใหม่ จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป โอ้ ลูกลืมพ่อเช่นนี้พ่อที่ให้อำนาจ
การปกครองโลกแก่ลูกได้อย่างไร? ท่านพูดว่า ลูกๆ เพียงอยู่อย่างบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ เวลานี้การทำลายล้างดิน
แดนแห่งความตายนี้อยู่เบื้องหน้าลูก การทำลายล้างนี้เกิดขึ้นเหมือนเดิมทุกประการกับเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ลูกจดจำสิ่งนี้
ได้มากขนาดนี้ เคยมีเพียงอาณาจักรของลูกเท่านั้นและไม่มีศาสนาอื่นใด เมื่อผู้คนมาหาบาบา พ่อก็ถามพวกเขาว่า เราเคย
พบกันมาก่อนหรือไม่? ผู้ที่เข้าใจความรู้นี้ก็พูดทันทีว่า พวกเขาได้พบบาบาเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว คนใหม่ผู้ที่มาก็กลับมา
สับสน และแล้วบาบาก็เข้าใจว่าครูของเขาไม่ได้อธิบายสิ่งนั้นแก่พวกเขา และแล้วพ่อก็บอกเขาว่า คิดถึงสิ่งนี้ และแล้วพวก
เขาก็จะจำได้ ไม่มีใครอื่นสามารถถามคำถามนี้ได้ พวกเขาจะไม่มีความรู้สึกที่จะถาม พวกเขาจะรู้อะไรเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้?
เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ผู้คนมากมายที่เป็นของสกุลของลูกก็จะมาและรับฟังลูก โลกต้องเปลี่ยนแปลงอย่างแน่นอน ความ
ลับของวงจรมีการอธิบายให้แก่ลูกแล้ว เวลานี้ลูกต้องไปสู่โลกใหม่ จงลืมโลกเก่านี้ พ่อกำลังสร้างบ้านใหม่ และดังนั้น
สติปัญญาของลูกก็เข้าไปหาสิ่งนั้น และแล้วก็ไม่มีความผูกพันยึดมั่นต่อบ้านเก่า นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อกำลังก่อตั้ง
โลกใหม่แห่งสวรรค์ ดังนั้นมองแต่ไม่เห็นโลกเก่านี้ ให้ความผูกพันยึดมั่นของลูกอยู่กับโลกใหม่ และให้มีการวางแผนต่อ
โลกเก่านี้ ผู้คนในหะฐะโยคะเหล่านั้นมีการสละละทิ้งที่มีขีดจำกัดและนั่งในป่า การวางแผนของลูกนั้นอยู่ในทั้งโลกเก่า มีค
ความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัดที่นี้ ในโลกใหม่มยุคทองมีความสุขมากมาย และดังนั้นลูกจะจดจำสิ่งนั้นอย่างแน่นอน ที่นี้ทุกคนคือผู้
ที่ทำให้ลูกทุกข์ พ่อแม่ ฯลฯ ดักลูกไว้ในกิเลส พ่อพูดว่า ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ด้วยการเอาชนะมันลูกจะกลาย

เป็นผู้เอาชนะโลก พ่อสอนราชาโยคะนี้แก่ลูกที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในถนภาพนี้ บอกพวกเขาว่า พระเจ้าบอกฉันในความฝัน: จงกลับมาบริสุทธิ์ และลูกจะได้รับอาณาจักรแห่งสวรรค์ ดังนั้นสำหรับชาติเกิดเดี๋ยวนี้นั้นจะไม่กลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และสูญเสียอาณาจักรของฉัน การทะเลาะเบาะแว้งกันทั้งหมดนั้นเป็นเพราะความบริสุทธิ์นี้ ดรพดีร้องออกมาว่า ดูชาชั้นกำลังทำให้ฉันไม่บริสุทธิ์ พวกเขาได้แสดงละครที่ศรีภฤณะให้สำหรับ 21 ฝันแก่ดรพดี พ่อที่นั่งและอธิบายว่ามีคความอัศจรรย์มากมาย เวลามีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด ในขณะที่เคยมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในยุคทอง เวลามีพ่อมาเพื่อทำลายความไร้ศาสนาทั้งหมดและเพื่อก่อตั้งศาสนาเดียวที่แท้จริง พ่อให้โชคของอาณาจักรของลูกแก่ลูกแก่ลูกและแล้วพ่อไปสู่สภาพการปลดเกษียณ และแล้วก็จะไม่มีความจำเป็นที่จะต้องการพ่อเป็นเวลาครึ่งวงจร ลูกจะไม่แม้แต่จดจำพอบาบาอธิบายว่า กระแสคลื่นที่ผิดๆที่ทุกคนมีต่อลูกในจิตใจของพวกเขาจะทำให้ลูกต้องในเวลาอัน อย่างไรก็ตาม สิ่งหลักคือการให้ผู้คนเห็นความเห็นว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านมาและสอนราชาโยคะ พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน น้ำจากแม่น้ำไม่สามารถชำระใครให้บริสุทธิ์ได้ มีน้ำอยู่ทุกหนแห่ง เวลามีพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่าพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ละทิ้งร่างและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของลูก เป็นดวงวิญญาณที่ละร่างของพวกเขาและไปใช้ร่างอื่น และแล้วพวกเขาก็พูดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ การพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุดคือสิ่งที่ได้ยืมมาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกพูดว่า บาบา เราจะสามารถจดจำท่านได้อย่างไร? โอ้ ลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณใหม่? ดวงวิญญาณเป็นจุดเล็กๆ และดังนั้นพ่อของเขาก็จะเล็กด้วยเช่นกัน ท่านไม่ได้เข้ามาสู่การกลับมาใช้ชาติเกิด ลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูก เหตุใดลูกไม่จดจำพ่อ? จดจำพ่อขณะที่เดินเห็นและเคลื่อนไหวไปมา อ้อๆ, ลูกอาจพิจารณาว่าพอมีรูปที่ใหญ่โต แต่อย่างน้อยก็จดจำเพียงผู้เดียว และแล้วบาบของลูกจะหลุดออกไป ไม่มีวิธีอื่นใด ผู้ที่เข้าใจสิ่งนี้จะพูดว่า บาบา ด้วยการจดจำท่าน เราจะกลับมาบริสุทธิ์และกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ดังนั้นทำไมเราจึงไม่จดจำท่าน? ลูกต้องเตือนกันและกันเพื่อที่บาบของลูกจะสามารถหลุดออกไป อ้อๆ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เช่นที่พ่อและความรู้แจ้งแผ่ตัว ดังนั้นจงทำความเพียรพยายามที่แผ่ตัวเช่นกัน แทนที่จะร้องเพลงและอ่านบทกวีลางจงอยู่อย่างเรียบง่าย จดจำพ่อในขณะที่เดินเห็นและเคลื่อนไหวไปมาในความสงบ
2. โลกเก่ากำลังเปลี่ยนแปลง และดังนั้นลูกต้องขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกจากโลกเก่า อย่าได้เห็นในขณะที่มองโลกนั้นเชื่อมสติปัญญาของลูกกับโลกใหม่

พร: พร: ขอให้ลูกทำให้เกิดความพิเศษของชีวิตบราห์มินของลูกที่เป็นธรรมชาติ และกลายเป็นผู้เพียรพยายามที่ง่ายดาย
ชีวิตบราห์มินของลูกนั้นพิเศษ ศาสนาบราห์มินของลูก และการกระทำของลูกพิเศษ นั่นคือมีความสูงส่งที่สุดเพราะลูกทำตามพอบราห์มาที่มีตัวตนในการกระทำของบราห์มิน ธรรมชาติของบราห์มินมีความพิเศษที่เป็นธรรมชาติ ธรรมชาติที่ธรรมดาหรือชั่วร้ายไม่ใช่ธรรมชาติของบราห์มิน เพียงแต่เก็บไว้ในสำนึกนี้ของลูกว่า ฉันเป็นดวงวิญญาณพิเศษ เมื่อธรรมชาตินี้กลายเป็นธรรมชาติ ลูกจะสัมผัสว่าเป็นสิ่งที่ง่ายดายที่จะกลับมาทักทายกับพ่อ ลูกจะกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง และดังนั้นจึงเป็นตัวของพลัง ความเพียรพยายามนี้ง่ายดาย

คติพจน์: ผู้ที่กระจายแสงของความบริสุทธิ์และความสงบไปทุกหนแห่งคือประภาคารแห่งแสง

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องไม่รักผู้ที่มีร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์ใดๆ เพราะลูกกำลังจะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ จงมีความรักต่อพ่อผู้เดียว

คำถาม: ลูกไม่ควรที่จะเบื่อหน่ายกับสิ่งใด และเพราะเหตุใด?

คำตอบ: ลูกต้องไม่เบื่อหน่ายกับร่างเก่าของลูกแม้น้อย เพราะร่างนั้นมีคุณค่าอย่างมาก ดวงวิญญาณหนึ่งในร่างนั้นและได้รับรางวัลตลอดเดอรัที่ใหญ่มากโดยการจดจำพ่อ หากลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกก็จะเฝ้าแต่ได้รับการบำรุงแห่งความสุข

โอมชานติ เวลาที่ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานคือผู้อาศัยในดินแดนที่ห่างไกล และแล้วลูกก็จะกลายเป็นผู้โดยสารที่เดินทางไปสู่ดินแดนที่ห่างไกล เราคือดวงวิญญาณและเวลานี้เรากำลังทำความเพียรพยายามเพื่อไปสู่ดินแดนที่ไกลมากเพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าลูกๆ ดวงวิญญาณคือผู้อาศัยของดินแดนที่ห่างไกล ลูกเรียกหาพ่อผู้อาศัยในดินแดนที่ห่างไกล: ได้โปรดมาและพาเราไปสู่ดินแดนที่ห่างไกลด้วย เวลาที่พ่อผู้อาศัยในดินแดนที่ห่างไกลกำลังพาลูกๆ กลับไปที่นั่น ลูกเป็นผู้โดยสารทางจิตเพราะลูกอยู่กับร่างกายเหล่านั้น เป็นจิตวิญญาณที่เดินทาง ร่างกายจะถูกทิ้งไว้ที่นั่นและจิตวิญญาณก็จะเดินทาง ลูกดวงวิญญาณจะไปที่ไหน? สู่โลกทางจิตของลูก นี่คือโลกทางร่างและนั่นคือโลกทางจิต พ่อได้อธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่า เวลาที่ลูกต้องกลับไปสู่บ้านจากที่ที่ซึ่งลูกมาเพื่อเล่นบทบาทของลูก นี่คือเวลาที่ใหญ่มาก ทุกคนต้องเล่นและแสดงบทบาทของพวกเขานั่นและแล้วจึงกลับบ้าน ลูกจะสามารถกลับไปได้เมื่อการละเล่นจบลงแล้วเท่านั้น เวลาที่ลูกกำลังนั่งที่นั่นและโยคะของสติปัญญาของลูกก็อยู่กับบ้านและอาณาจักรของลูก จดจำสิ่งนี้ไว้อย่างมั่นคงมาก เพราะได้มีการจดจำกันว่าความจิตสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก เวลาที่ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนที่นั่นและลูกรู้ว่าพระเจ้าชีพบบากำลังสอนลูก พระเจ้าไม่สามารถสอนลูกในเวลาอื่นใดนอกจากยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ เพียงครั้งเดียวเท่านั้นในทั้ง 5000 ปีที่พ่อพระเจ้าที่ไม่มีตัวตนมาและสอน ลูกมีศรัทธาที่มั่นคงนี้ การศึกษานั้นง่ายดายมาก เวลาที่ลูกต้องกลับบ้าน ทั้งโลกรักบ้านนั้น ทุกคนต้องการจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนี้ ดูว่าสติปัญญาของผู้คนนั้นเป็นเช่นไรในเวลานี้ และดูว่าสติปัญญาของลูกเวลานี้กลายเป็นเช่นไร: มีความแตกต่างอย่างมากมาย! ลูกมีสติปัญญาที่สะอาดตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ลูกมีความรู้ที่ดีมากของตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของโลก อยู่ในหัวใจของลูกว่าเวลานี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามและกลายเป็นนารายณ์จากนายธรรมดาอย่างแน่นอน จากที่นี้ลูกจะไปยังบ้านของลูกก่อน และดังนั้นลูกต้องไปด้วยความสุข เช่นที่ในยุคทองเหล่าเทพได้ละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่งในความสุข ในทำนองเดียวกันลูกต้องละร่างเก่านี้ในความสุข ลูกต้องไม่เบื่อหน่ายกับสิ่งเหล่านี้ เพราะมันเป็นร่างที่มีคุณค่าอย่างมาก ผ่านร่างกายนี้ที่ดวงวิญญาณลูกตลอดเดอรัจากพ่อ เราไม่สามารถกลับบ้านได้จนกว่าเราจะกลับมารีสุทธี เมื่อลูกเฝ้าแต่จดจำพ่อด้วยพลังโยคะเท่านั้นที่ภาระของบาปของลูกจะถูกขจัดออกไป ไม่เช่นนั้นแล้วจะต้องมีการลงโทษอย่างมากมาย ลูกต้องกลับมารีสุทธีอย่างแน่นอน ในความสัมพันธ์ทางโลกหากลูกทำบางสิ่งที่ไม่สกปรกและไม่บริสุทธิ์ และแล้วเพราะพวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ทำผิดกฎ พ่อของเขาก็จะตีเขาด้วยไม้เรียวเพราะความโกรธ หากใครบางคนรักอีกคนหนึ่งที่ไม่ถูกกฎเกณฑ์ พ่อแม่ก็จะไม่ชอบสิ่งนั้น พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้พูดว่า ลูกๆ นั้นต้องไม่อยู่ที่นั่นอีกต่อไป เวลาที่ลูกต้องไปสู่โลกใหม่ ไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และมีกิเลสอยู่ที่นั่น เพียงพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ผู้เดียวเท่านั้นที่มาและทำให้เราบริสุทธิ์เช่นนั้น พ่อเองพูดว่า การเกิดของพ่อนั้นสูงส่งและพิเศษสุดไม่เหมือนใคร ดวงวิญญาณอื่นไม่สามารถเข้ามาในร่างกายในวิธีที่พ่อทำ แม้ว่าดวงวิญญาณของผู้ก่อตั้งศาสนาก็เข้ามาในร่างกายด้วยเช่นกัน แต่นั่นก็เป็นเรื่องที่แตกต่างกันออกไป พ่อมาเพื่อพาทุกคนกลับไป พวกเขาจะมาจากเบื้องบนเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขานั่น พ่อบอกลูกว่าลูกจะไปสู่โลกใหม่ก่อนอย่างไรและแล้วพ่อก็พาทุกคนกลับไปกับพ่อ ไม่มีนกกกระสาในโลกใหม่ยุคทองนั้น พ่อมาท่ามกลางนกกกระสาและทำให้ลูกไปเป็นหงส์ เวลาที่ลูกได้กลายเป็นหงส์ ลูกเลือกเก็บไข่มุก ลูกจะไม่ได้รับเพชรพลอยเหล่านี้ในยุคทอง เวลาที่ลูกกำลังเก็บเพชรพลอยของความรู้เหล่านี้และกำลังจะกลายเป็นหงส์ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายว่าลูกจะกลายเป็นหงส์จากนกกกระสาอย่างไร เวลาที่ท่านกำลังทำให้ลูกกลายเป็นหงส์ เหล่าเทพลูกเรียกว่าหงส์และปีศาจลูกเรียกว่านกกกระสา เวลาที่ลูกทำให้ผู้คนละทิ้งขยะและทำให้พวกเขาเลือกเก็บไข่มุก ลูกผู้เดียวเท่านั้นที่ลูกเรียกว่าเป็นผู้มีโชคหลายล้านเท่า มีหลายล้านเท่าในทุกย่างก้าว ชีพบาบาไม่มีเท่าที่ท่านสามารถมีหลายล้านเท่า ท่านทำให้ลูกมีโชคหลายล้านเท่า พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อทำให้ลูกไปเป็นนายของโลก ทุกสิ่งเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจนมาก ผู้คนเข้าใจว่าเคย

มีสวรรค์แต่พวกเขาไม่รู้ว่ามีอยู่เมื่อไรและจะมีอยู่อีกครั้งได้อย่างไร เวลาที่ลูกๆ ได้รู้แจ้งแล้ว ผู้คนเหล่านั้นทั้งหมดอยู่ในความมืด พวกเขาไม่รู้ว่ามีลักษณะและนารายณ์กลายเป็นนายของโลกเมื่อไหร่และอย่างไร เป็นเรื่องของ 5000 ปี พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูก: เช่นที่ลูกมาเพื่อเล่นบทบาทของลูก ดังนั้นพ่อก็มาในทำนองเดียวกันเช่นกัน ลูกเชิญพ่อและพูดว่า โอ้ บาบามาและทำให้เราที่ไม่บริสุทธิ์ให้กลับมามีบริสุทธิ์! ลูกจะไม่พูดสิ่งนี้กับใครอื่น: ลูกจะไม่พูดสิ่งนี้แม้กับผู้ก่อตั้งศาสนาของลูก: มาและทำให้เราทั้งหมดบริสุทธิ์ พระคริสต์หรือพระพุทธเจ้าจะไม่ถูกเรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ กูรูคือผู้ที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ผู้คนเหล่านั้น(ผู้ก่อตั้งศาสนา)ลงมาทีนี้และแล้วทุกคนก็ต้องตามพวกเขาลงมา มีเพียงพ่อผู้เดียวซึ่งเป็นภาพลักษณ์อมตะเท่านั้น คือผู้เดียวที่ชี้หนทางกลับบ้านแก่ลูกและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ในความเป็นจริงคำว่า “สัตกูรู” นั้นลูกต้อง ชวนชักชวนพูดคำพูดที่ลูกต้องมากกว่าคำที่ลูกพูด พวกเขาพูดอย่างดังมากว่า: สัตกูรูผู้เดียวที่เป็นอมตะ พวกเขาท่องสวดคำนี้ด้วยเสียงที่ดังมาก พวกเขาพูดว่าสัตกูรูคือภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ หากไม่มีภาพลักษณ์แล้วท่านจะสามารถเป็นสัตกูรูได้อย่างไรและท่านจะสามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนได้อย่างไร? สัตกูรูนั้นมาและให้คำแนะนำของท่านเองว่า: พ่อไม่ได้ถือกำเนิดในแบบที่ลูกถือกำเนิด ทุกหนแห่งอื่นเป็นผู้มีร่างกายที่นิ่งและถ่ายทอดความรู้ ในขณะที่พ่อทางจิตผู้ปราศจากร่างหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูก มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ผู้คนทำในเวลานี้เป็นสิ่งที่ผิดเพราะพวกเขาทำตามการกำหนดของราวัน มีกิเลสทั้งห้าในแต่ละคน ในเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ลูกในรายละเอียด ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะรู้เกี่ยวกับวงจรของทั้งโลกได้อย่างไร? ลูกควรจะรู้ว่าวงจรนี้หมุนไปอย่างไร ลูกไม่ได้ขอให้บาบาอธิบายสิ่งนั้นแก่ลูก พ่อเฝ้าแต่อธิบายด้วยตัวท่านเองโดยที่ลูกไม่ต้องขอร้องท่าน ลูกไม่จำเป็นต้องถามแม้เพียงคำถามเดียว พระเจ้าคือพ่อ หน้าที่ของพ่อคือการบอกทุกสิ่งแก่ลูกด้วยตัวท่านเองและทำทุกสิ่งด้วยตัวท่านเอง พ่อทำให้ลูกๆ ของเขาเข้าเรียนในโรงเรียนด้วยตัวเอง เขาทำให้ลูกๆ ไปทำงานและบอกพวกเขาให้ละทิ้งทุกสิ่งหลังจากอายุ 60 ปี และเพียงแต่จดจำพระเจ้า, ร้องเพลงของความเลื่อมใสศรัทธา, อ่านพระเวทและคัมภีร์และทำการกราบไหว้บูชา ลูกเคยเป็นผู้กราบไหว้บูชามาแล้วเป็นเวลาค้างคาวงจรและเวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ได้มีการอธิบายแก่ลูกอย่างง่ายดายมากกว่าลูกจะสามารถกลับมามีบริสุทธิ์ได้อย่างไร และแล้วจากนั้นการกราบไหว้บูชาก็หยุดลงอย่างสมบูรณ์ ผู้คนเหล่านั้นทั้งหมดกำลังทำการกราบไหว้บูชาในขณะที่ลูกกำลังได้รับความรู้นี้ พวกเขาอยู่ในกลางคืนในขณะที่ลูกกำลังจะเข้าไปสู่กลางวันนั่นคือสวรรค์ มีการเขียนไว้ในกิตะว่า มานมานะบาป! คำนี้รู้จักกันดีมาก ผู้ที่ศึกษากิตะสามารถเข้าใจได้ สิ่งที่ยืนยันไว้นั้นก็ง่ายดายมาก ผู้คนศึกษากิตะมาตลอดชีวิตของพวกเขา แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เวลานี้พระเจ้าแห่งกิตะเดียวกันนั้นหนึ่งทีนี้และสอนลูก และแล้วลูกก็กลับมามีบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เวลานี้เราได้ยินกิตะจากพระเจ้าและแล้วเราก็ถ่ายทอดให้แก่ผู้อื่นและกลับมามีบริสุทธิ์ มีคำพูดที่สูงส่งของพ่อ นี่คือการซาโยคะที่ง่ายดายเดียวกัน ผู้คนกำลังจมอยู่ในความสับสนที่มากมายอย่างมากที่พวกเขานั้นไม่แม้กระทั่งจะรับฟังลูก ตามละครมีเพียงเมื่อโชคของพวกเขาเปิดเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถมาหาลูกได้ ไม่มีผู้คนของศาสนาอื่นใดมีโชคที่ลูกมี พ่อได้อธิบายแล้วว่า ศาสนาเทพนี้ของลูกเป็นศาสนาที่ทำให้ความสุขอย่างมากมาย ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าสิ่งที่พ่อพูดนั้นลูกต้อง ในคัมภีร์พวกเขาได้แสดงคัมภีร์ ราวันเวลาที่นั้นด้วยเช่นกัน ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับความสุขที่นั้น แม้ว่าพวกเขาจะกราบไหว้บูชาเหล่าเทพ ก็ไม่มีสิ่งใดอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา เวลานี้พ่อพูดว่า ลูกๆ ลูกจดจำพ่อหรือไม่? ลูกเคยได้ยินหรือไม่ว่าพ่อ(ทางโลก)พูดกับลูกๆ ของเขาว่า “จดจำพ่อ”? พ่อทางโลกนั้นเคยขอร้องให้ลูกทำความเพียรพยายามเพื่อจดจำเขาหรือไม่? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูก ด้วยการล่วงรู้ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก, ลูกก็กลายเป็นผู้ปกครองโลก ก่อนอื่นใดลูกจะกลับบ้านและแล้วลงมาทีนี้อย่างเป็นทางการเป็นนักแสดง เวลานี้ไม่มีใครสามารถบอกได้ว่าใครเป็นดวงวิญญาณใหม่หรือดวงวิญญาณเก่า ดวงวิญญาณใหม่จะกลายเป็นที่รู้จักกันดีอย่างแน่นอน แม้แต่เวลานี้ดูว่าบางคนนั้นเป็นที่รู้จักเพียงใด มนุษย์จำนวนมากมา ผู้คนมากมายมาโดยไม่คาดคิด นั่นคือผลกระทบนั้น บาบาส่งกันก็มาในผู้นี้โดยไม่ได้คาดคิด และดังนั้นจึงมีผลกระทบนั้น เมื่อดวงวิญญาณใหม่มาก็จะมีผลกระทบต่อดวงวิญญาณเก่าเช่นกัน เมื่อถึงกำหนดสาขาเฝ้าแต่ปรากฏออกมาอย่างต่อเนื่องก็มีค่ายก้องของพวกเขา ไม่มีใครรู้ว่าเหตุใดพวกเขาจึงโด่งดังมาก เนื่องจากเป็นดวงวิญญาณใหม่จึงมีแรงดึงดูดในพวกเขา จงดูว่ามีเทพเจ้าที่ปลอมๆ อยู่มากมายเพียงไรในเวลานี้! เหตุนี้เองจึงได้รับการจดจำว่า: เรือของสัจจะอาจจะโคลงเคลงไปมาแต่จะไม่จม พายุมากมายจะมาเพราะว่าพระเจ้านั้นคือคนพ่ายเรือ ลูกๆ ก็ขึ้นลงด้วยเช่นกันและเรือนั้นก็ได้รับผลกระทบจากพายุมากมาย ผู้คนมากมายก็ไปยังชุมชนทางจิตอื่น แต่ไม่มีเรื่องของพายุลาที่นั้น ที่นี้มีการทำร้ายผู้หญิงที่ไร้เดียงสาอยู่มากมาย อย่างไรก็ตาม การก่อตั้งต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบาย: โอ้ ดวงวิญญาณ ลูกกลายเป็นหนามที่แหลมคมเช่นนั้น เมื่อลูกกลายเป็นหนามและที่มแทงผู้อื่น ลูกก็ถูกที่มแทงด้วยเช่นกัน ลูกได้รับการตอบสนองต่อทุกสิ่งที่ลูกทำ ไม่มีสิ่งใดสกปรกที่นั้นที่จะสร้างความทุกข์ ด้วยเหตุนี้เองจึงถูกเรียกว่าสวรรค์ ผู้คนพูดถึงสวรรค์และนรกแต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาพูดว่า คนนั้นคนนี้ได้จากไปสู่

สวรรค์แล้ว ในความเป็นจริงเป็นสิ่งผิดที่พูดเช่นนั้น โลกที่ไม่มีตัวตนไม่สามารถถูกเรียกว่าสวรรค์ได้ นั่นคือดินแดนแห่งการหลุดพ้น และแล้วพวกเขาก็พูดว่าคนนั้นได้จากไปสู่สวรรค์ เวลานี้ลูกรู้ว่าดินแดนแห่งการหลุดพ้นคือบ้านของดวงวิญญาณ เช่นเดียวกับที่มีบ้านที่นี่ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้ที่มั่งคั่งก็ได้มีการสร้างวัดที่ใหญ่โต ดูซิว่าได้มีการสร้างวัดให้กับชีวาอย่างไร พวกเขาได้สร้างวัดให้แก่ลักษมีและนารายณ์ด้วยเช่นกันและก็มีเพชรพลอยที่แท้จริงอยู่มากมาย ฯลฯ มีทรัพย์สินสมบัติมากมายที่นั่น เวลานี้ทุกสิ่งนั้นได้กลายเป็นสิ่งที่ปลอม ก่อนหน้านั้นลูกเคยสวมใส่เครื่องประดับของแท้มากมาย เวลานี้เนื่องจากพวกเขากลับรัฐบาล ผู้คนจึงซ่อนเครื่องประดับที่แท้จริงและสวมเครื่องประดับปลอม ที่นั่นไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากสัจจะ ไม่มีสิ่งใดที่ปลอมหรือหลอกลวงที่นั่น ที่นั่นถึงแม้ว่าพวกเขาจะมีเครื่องประดับแท้ พวกเขาก็ซ่อนมันไว้ แต่ละวันทองคำก็จะมีราคาแพงขึ้นเรื่อยๆ ที่นั่นคือสวรรค์ ลูกได้รับทุกสิ่งที่ดีใหม่ ในโลกใหม่ทุกสิ่งนั้นใหม่และมีความมั่งคั่งมากมายเหลือล้น เวลานี้ดูซิว่าทุกสิ่งกลับมามีราคาแพงมากเพียงใด ความลับทั้งหมดของโลกที่ไม่มีตัวตนต่อมาได้มีการอธิบายแก่ลูก มีใครอื่นนอกจากพ่อจะบอกความลับของโลกที่ไม่มีตัวตนแก่ลูก? และแล้วลูกก็ต้องกลายเป็นครูด้วยเช่นกัน ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก แต่ต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว หากลูกทำให้ผู้อื่นคล้ายกับตัวลูกเองแล้ว ลูกก็สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมาก ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากกว่าผู้ที่อยู่ที่นั่น เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป ขณะที่มีชีวิตอยู่ข้างนอก(ที่บ้าน,ไม่ใช่ที่ศูนย์) ลูกก็ยังคงสามารถถูกร้อยเข้าไปในลูกประกาศได้ เพียงแค่รับบทเรียนหนึ่งสัปดาห์และแล้วก็ไปต่างประเทศหรือที่ใดก็ตาม ทั้งโลกต้องได้รับสาสน์ พ่อมาแล้วและพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พ่อ นั่นคือผู้ปลดปล่อยและผู้นำทาง หากลูกไปที่นั่นลูกจะกลายเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงผ่านหนังสือพิมพ์ ผู้อื่นก็จะพบว่าสิ่งนี้ง่ายดายมากด้วยเช่นกัน: ดวงวิญญาณและร่างกายคือสองสิ่งที่แยกจากกัน จิตใจและสติปัญญาอยู่ในดวงวิญญาณในขณะที่ร่างกายนั้นไม่มีชีวิต ดวงวิญญาณคือผู้ที่กลายเป็นนักแสดง ดวงวิญญาณคือผู้ที่มีคุณสมบัติพิเศษ ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องจดจำพ่อ ผู้ที่อยู่ที่นั่นไม่ได้จดจำท่านมากเท่ากับผู้ที่อาศัยอยู่ข้างนอก ผู้ที่จดจำท่านมากและเฝ้าแต่ทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตนเอง ผู้ที่เฝ้าแต่เปลี่ยนหนามให้กลายเป็นดอกไม้ ก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกเข้าใจว่าก่อนหน้านี้ลูกเคยเป็นหนามด้วย เวลานี้พ่อได้ออกคำสั่ง: ตัณหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เอาชนะสิ่งนี้ แล้วลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก อย่างไรก็ตามไม่มีใครเข้าใจสิ่งใดเพียงจากการเขียนเช่นนี้ เวลานี้พ่อได้อธิบายทุกสิ่งแล้ว อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1 กลายเป็นหงส์ที่เลือกเก็บแต่เพชรพลอยแห่งความรู้อย่างสม่ำเสมอ เลือกเก็บแต่ไข่มุกเท่านั้นและทิ้งขยะ ทารายได้หลายล้านเท่าในทุกย่างก้าวและกลายเป็นผู้มีโชคหลายล้านเท่า

2 เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง จงกลายเป็นครูและรับใช้ผู้คนมากมาย กลับมาบริสุทธิ์เหมือนดอกบัวและทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวลูกเอง เปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้

พร: พร: ขอให้ลูกมีความเมตตาและจบสิ้นความปั่นป่วนใดๆของ “ของฉัน” และ “ของเธอ” โดยการให้ความรู้สึกของความเมตตาของลูกปรากฏออกมา
บางครั้งบางครั้ง ดวงวิญญาณมากมายติดกับอยู่ในคลื่นของความทุกข์ เมื่อมีความปั่นป่วนของธรรมชาติเพียงเล็กน้อย เมื่อมีภัยพิบัติ ดวงวิญญาณมากมายจะมีความทุกข์ทรมานและร้องขอความเมตตา เมื่อลูกได้ยินเสียงเรียกของดวงวิญญาณเช่นนั้น ให้ความรู้สึกของความเมตตาปรากฏออกมา นำเอารูปที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้และรูปที่มีความเมตตาของลูกมาใช้ ทำให้ตนเองสมบูรณ์และโลกแห่งความทุกข์นี้จะจบสิ้น เวลานี้ กระจายคลื่นของความปรารถนาดีสำหรับการเปลี่ยนแปลงด้วยความรวดเร็วและแล้วความปั่นป่วนของ “ของฉัน” และ “ของเธอ” จะจบสิ้น

คติพจน์: แทนที่จะพยายามทำลายภูเขาของปัญหาด้วยก้อนของความคิดที่ไร้ประโยชน์ จงกระโดดให้สูงและกระโดดข้ามภูเขาไป

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้มาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อที่จะกลายเป็นผู้ที่ปราศจากกิเลสจากการเป็นผู้มีกิเลส ดังนั้นลูกไม่ควรมัววิญญานปีศาจร้ายใดๆ ในตัวลูก
- คำถาม:** พ่อกำลังสอนการศึกษาใจแก่ลูกในเวลานี้ การศึกษาที่ไม่มีการสอนตลอดทั้งวงจร?
- คำตอบ:** ในเวลานี้พ่อสูงสุดเพียงผู้เดียวที่สอนการศึกษาของการก่อตั้งอาณาจักรใหม่และการศึกษาของการให้สถานภาพที่สูงศักดิ์แก่มนุษย์ การศึกษาใหม่นี้ไม่มีการสอนตลอดทั้งวงจรในเวลาอื่นใด อาณาจักรยุคทองกำลังมีการก่อตั้งผ่านการศึกษานี้

โอมซานติ ลูกๆ รู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย สิ่งนี้เรียกว่าสำนักของการเป็นดวงวิญญาณ มนุษย์ทั้งหมดมีสำนึกที่เป็นร่าง นี่คือโลกของดวงวิญญาณบาป นั่นคือโลกที่มีกิเลส เป็นอาณาจักรของราวัน ยุคทองได้ผ่านไปแล้ว ทั้งหมดที่อาศัยอยู่ที่นั่นปราศจากกิเลส ลูกๆ รู้ว่าลูกเคยเป็นเทพที่บริสุทธิ์ และลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์อีกครั้งในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด ไม่ใช่ทุกคนใช้ 84 ชาติเกิด เพียงผู้คนของบาร์ตเท่านั้นที่ใช้ 82, 83 หรือ 84 ชาติเกิดที่เป็นเทพ เวลานี้พวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ บาร์ตเท่านั้นที่ได้รับการจดจำว่าเป็นดินแดนที่ไม่สูญสลาย เมื่อเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในบาร์ตนี้ก็เรียกว่าเป็นโลกใหม่บาร์ตใหม่ เวลานี้เป็นโลกเก่าบาร์ตเก่า ผู้คนเหล่านั้นเคยปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์, พวกเขาไม่มีกิเลสใดๆ เทพเหล่านั้นเคยใช้ 84 ชาติเกิด และกลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ มีวิญญานปีศาจร้ายที่แรงกล้าของตัณหาและความโกรธ ความละโมภ ฯลฯ สิ่งหลักในบรรดาวิญญานปีศาจร้ายคือสำนึกที่เป็นร่าง นี่คืออาณาจักรของราวัน ราวันนี้เป็นศัตรูของบาร์ตเป็นเวลาครึ่งวงจรเมื่อกิเลสทั้งห้าเข้ามาในมนุษย์ วิญญานปีศาจร้ายเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในเหล่าเทพ ขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิด ดวงวิญญาณของพวกเขาก็ได้รับอิทธิพลของกิเลสด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าเมื่อลูกเคยเป็นเทพ ลูกไม่เคยมีวิญญานปีศาจร้ายของกิเลสใดๆ ยุคทองและยุคเงินเรียกว่าเป็นอาณาจักรของราม ยุคทองแดงและยุคเหล็กเรียกว่าเป็นอาณาจักรของราวัน ที่นั่นชายและหญิงทุกคนมีกิเลสทั้งห้าในพวกเขา กิเลสทั้งห้าคงอยู่มาตั้งแต่ยุคทองแดงจนถึงยุคเหล็ก เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกมาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อที่จะกลับมาปราศจากกิเลสจากการเป็นผู้ที่มีกิเลส หากใครบางคนที่อยู่อย่างปราศจากกิเลสและแล้วก็ตกลงไปสู่กิเลส บาบาสเขียนว่า: ลูกทำให้ใบหน้าของลูกสกปรกและเวลานี้เป็นสิ่งที่ยากที่ใบหน้าของลูกจะกลับมาสวยงามอีกครั้ง มันเหมือนกับการตกลงมาจากชั้นฟ้ากระตุกหัก มีการกล่าวไว้ในกิตะด้วยเช่นกันว่าพระเจ้าพูดว่าตัณหาาคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด คัมภีร์ศาสนาตั้งเดิมของบาร์ตคือกิตะ ทุกศาสนาจะมีเพียงคัมภีร์เดียว ผู้คนของบาร์ตมีคัมภีร์อยู่มากมาย นั่นเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธา โลกใหม่นั้นสโตประธานและเป็นยุคทอง ไม่มีการต่อสู้หรือรบราใดๆ ที่นั่น ทุกคนมีช่วงชีวิตที่ยืนยาวและพวกเขามีพละทานมัยที่ดีและมีความมั่งคั่งเสมอ เวลานี้ลูกจดจำได้ว่าขณะที่เป็นเทพลูกมีความสุขอย่างมาก ไม่มีความตายก่อนเวลาอันควรที่นั่น ไม่มีความกลัวตาย ที่นั่นลูกมีทุกสิ่ง: มีสุขภาพพละทานมัยที่ดี มีความมั่งคั่ง และมีความสุข ในนรกไม่มีความสุขใดๆเลย จะมีโรคภัยอย่างใดอย่างหนึ่งของร่างกายเสมอ นี่คือนอกของความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด ขณะที่โลกนั้นคือโลกของความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจะไม่สร้างโลกของความทุกข์ พ่อสร้างโลกของความสุข และแล้วอาณาจักรของราวันจะมาและลูกได้รับความทุกข์และความไม่สงบจากสิ่งนั้น ยุคทองคือดินแดนแห่งความสุขและยุคเหล็กคือดินแดนแห่งความทุกข์ การชื้องแวงในกิเลสหมายถึงการใช้ดาบของตัณหาาคะซึ่งกันและกัน ผู้คนพูดว่า “นี่คือสิ่งสร้างของพระเจ้า” แต่ไม่เลย! นี่ไม่ใช่สิ่งสร้างของพระเจ้า นี่คือนี่สิ่งสร้างของราวัน พระเจ้าสร้างสวรรค์ ไม่มีดาบของตัณหาาคะที่นั่น ไม่ใช่ว่าพระเจ้าจะให้ความสุขและความทุกข์ พระเจ้าคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้น ท่านจะให้ความทุกข์แก่ลูกๆ ได้อย่างไร? ท่านพูดว่า พ่อให้มรดกของความสุขแก่ลูก และแล้วหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจร ราวันก็สาปแช่งลูก ในยุคทองมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดและลูกมั่งคั่งอย่างยิ่ง เคยมีเพชรพลอยและอัญมณีมากมายในวัดโซมนาวัตต์เดียว บาร์ตนั้นเคยมีความมั่งคั่ง เวลานี้สิ้นเนื้อประดาตัว ในยุคทองลูกเคยมีความมั่งคั่ง 100% ขณะที่ในยุคเหล็กลูกสิ้นเนื้อประดาตัว 100% การละเล่นนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว เวลานี้เป็นยุคเหล็ก ด้วยการมีอัลลอยปะปนอยู่ในพวกเขา เวลานี้ดวงวิญญาณจึงกลับมามีมาตรฐานโดยสมบูรณ์ มีความทุกข์อย่างมากมาย เครื่องบินเหล่านี้ ฯลฯ มีการประดิษฐ์ขึ้นมาใน 100 ปีที่ผ่านมาเช่นกัน นี่เรียกว่าเป็นความโอฟาร์ตระการตาของมายา ดังนั้นผู้คนคิดว่าสวรรค์สร้างขึ้นมาจากวิทยาศาสตร์ อย่างไรก็ตาม นั่นคือสวรรค์ของราวัน การเห็นความโอฟาร์ตระการตาของมายาในยุคเหล็ก แทบจะไม่มีใครมาหาลูก พวกเขาคิดว่าเรามีปราสาทราชวังรถยนต์ ฯลฯ พ่อพูดว่า ยุคทอง เมื่อเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์นั้นเรียกว่าสวรรค์ เวลานี้ไม่ได้เป็นอาณาจักร

ของลักษมีและนารายณ์อีกต่อไป เวลานี้อาณาจักรของพวกเขาจะมาอีกครั้งหลังจากยุคเหล็ก ในตอนเริ่มแรกบาร์ตมีประชากรน้อยมาก ในโลกใหม่มีเหล่าเทพเพียง 900,000 เท่านั้น และต่อมาภายหลังก็มีการขยายตัวขึ้นเรื่อยๆ ทั้งโลกก็ขยายตัวขึ้นเรื่อยๆ ก่อนอื่นมีเพียงเหล่าเทพเท่านั้น ดังนั้นพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัณนี้และบอกลูกถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถบอกลูกถึงสิ่งนี้ ท่านนั้นเรียกว่าผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้, พระเจ้า, พ่อ พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชายแล้วพวกเขาก็กลายเป็นพี่น้องหญิงชาย ลูกทั้งหมดคือลูกที่ถูกนำมาเลี้ยงของประชาบิดาบรรพบุรุษมาเดียว ทุกดวงวิญญาณคือลูกของพระเจ้า ท่านนั้นเรียกว่าพ่อสูงสุดและชื่อของท่านคือชีวา เท่านั้นเอง พ่ออธิบายว่า พ่อมีเพียงชื่อเดียว ชีวา และแล้วในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนก็สร้างวัดมากมาย และดังนั้นพวกเขาจึงให้ชื่อมากมายแก่พ่อ มีเครื่องประกอบของความเลื่อมใสศรัทธาอยู่มากมาย นั่นไม่สามารถเรียกว่าการศึกษา ไม่มีจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ใดๆ ในสิ่งนั้น นั่นเป็นไปเพื่อการลงมา, ในขณะที่ลงมาลูกก็กลับมา โม่ประฐาน และในเวลาหนึ่งทุกคนก็ต้องกลับมาโม่ประฐาน ลูกจะกลับมาโม่ประฐานและไปสวรรค์ และคนอื่นจะกลับมาโม่ประฐานและไปสุดินแดนแห่งความสงบ จดจำสิ่งนี้อย่างดีมาก บาบาวุฒา ลูกเรียกหาพ่อ: บาบาวุฒา ได้โปรดมาและทำให้เราผู้ที่ไม่มีบริสุทธินั้นบริสุทธิดังนั้นเวลานี้พ่อมาเพื่อให้ทั้งโลกนั้นบริสุทธิ ผู้คนคิดว่าพวกเขาจะกลับมาบริสุทธิด้วยการอาบน้ำในแม่น้ำคงคา พวกเขาคิดว่าแม่น้ำคงคาเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ พวกเขาคิดว่าน้ำในบ่อเป็นน้ำของแม่น้ำคงคาและพวกเขาก็ลงไปอาบน้ำในน้ำนั้น พวกเขาคิดว่านั่นเป็นแม่น้ำคงคาที่แผ่ตัว เมื่อพวกเขาไปยังการจาริกแสวงบุญหรือไปที่ภูเขายี่มน้ำปรากฏออกมา พวกเขาเรียกสิ่งนั้นว่าเป็นแม่น้ำคงคาที่แผ่ตัว นั่นก็เรียกว่าความหลอกลวง พระเจ้ากล่าวได้ว่าเป็นสัจจะ อย่างไรก็ตาม ทุกคนในอาณาจักรของราวันนั้นพูดเท็จ พระเจ้าซึ่งเป็นพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ ไม่มีความหลอกลวงใดๆ ที่นั่น เหล่าเทพจะได้รับอาหารที่บริสุทธิที่เป็นโบบี เวลาหนึ่งคืออาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจ ในยุคทองและยุคเงินเป็นอาณาจักรของพระเจ้าซึ่งกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมาในเวลาหนึ่ง พระเจ้าเองได้มาและทำให้ทุกคนบริสุทธิ เหล่าเทพไม่ได้มีกิเลสใดๆ ปวงประชาบริสุทธิเช่นเดียวกับราชาและราชินี ที่นี้ทุกคนมีบาป ตัณหาราคะและความโกรธ โลกใหม่เรียกว่าสวรรค์และโลกนี้เรียกว่านรก ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถเปลี่ยนนรกให้กลายเป็นสวรรค์ที่นี้ทุกคนคือผู้ที่อาศัยอยู่ในนรกที่ไม่มีบริสุทธิ ในยุคทองพวกเขาบริสุทธิ ที่นี้พวกเขาจะไม่พูดว่าเราจะไปอาบน้ำในแม่น้ำคงคาเพื่อกลับมาบริสุทธิจากไม่มีบริสุทธิ นี่ก็เริ่มต้นไม่โลกมนุษย์ที่หลากหลายและพระเจ้าคือเมล็ด ท่านเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่สร้างสิ่งสร้าง ก่อนอื่นใดท่านสร้างเหล่าเทพ และแล้วขณะที่การขยายตัวเกิดขึ้นก็มีศาสนาต่างๆมากมาย ในตอนแรกมีศาสนาเดียวและอาณาจักรเดียว ไม่มีสิ่งอื่นใดนอกจากความสุข ผู้คนต้องการมีความสุขในโลก ในเวลานี้ลูกกำลังก่อตั้งสิ่งนั้น ที่เหลือทั้งหมดจะถูกทำลาย มีจำนวนน้อยมากที่จะหลงเหลืออยู่ วงจรนี้หมุนไปเรื่อยๆอย่างต่อเนื่อง ขณะนี้เป็นยุคบรรจบพบกันที่มีสิริมงคลที่สุดในตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นของยุคทอง สิ่งนี้เรียกว่ายุคบรรจบพบกันที่ให้คุณประโยชน์ที่เป็นสิริมงคลที่สุด ยุคทองถูกก่อตั้งขึ้นหลังจากยุคเหล็ก ลูกกำลังศึกษาในยุคบรรจบพบกันและจะได้รับผลของสิ่งนั้นในยุคทอง มากเท่าที่ลูกกลับมาบริสุทธิและศึกษาเล่าเรียนที่นี้ ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงตามนั้น การศึกษาเช่นนี้ไม่ได้มีอยู่ที่อื่นใด ลูกจะมีความสุขจากการศึกษาที่นี้ในโลกใหม่ หากวิญญาณปีศาจร้ายใดๆยังคงมีอยู่ประการแรกจะต้องมีการลงโทษ ประการที่สองลูกจะได้รับสถานภาพที่ดีที่นั่น ผู้ที่กลับมาสมบูรณ์พร้อมและสอนผู้อื่นจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง มีศูนย์ต่างๆมากมาย จะมีศูนย์หลายแสนศูนย์ ศูนย์จะเปิดขึ้นทั่วโลก ลูกต้องกลับมาเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิจากดวงวิญญาณบาป ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ เป็นชีพบบาผู้เดียวที่สอนลูก ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสุข พ่อผู้เดียวเท่านั้นมาและสอนลูก ผู้นี้ไม่ได้สอนลูก เป็นผู้นั้นที่กำลังสอนลูกผ่านผู้นี้ ผู้นี้ได้รับการจดจำว่าเป็นพาหนะของพระเจ้าซึ่งเป็นพาหนะที่โชคดี ท่านกำลังทำให้ลูกมีโชคหลายล้านเท่า ลูกจะกลับมามั่งคั่งอย่างมาก ลูกไม่เคยล้มป่วย ลูกได้รับพลาณามัยที่ดี ความมั่งคั่งและความสุข ได้รับทุกสิ่ง แม้ว่าลูกอาจจะมีความมั่งคั่งที่นี้ มีความเจ็บป่วยต่างๆด้วยเช่นกัน ฯลฯ ดังนั้นจึงไม่สามารถมีความสุขนั้น มีความทุกข์ในรูปใดรูปหนึ่ง ที่เรียกว่าดินแดนแห่งความสุข, สวรรค์, ดินแดนสุขาวดี ใครให้อาณาจักรนั้นแก่ลักษมีและนารายณ์? ไม่มีใครรู้ถึงสิ่งนั้น พวกเขาเคยอาศัยอยู่ในบาร์ต พวกเขาเป็นนายของโลก ไม่เคยมีการแบ่งแยก ฯลฯ เวลาหนึ่งมีการแบ่งแยกมากมาย นี่คือนาณาจักรของราวัน มันถูกแบ่งออกเป็นหลายส่วน พวกเขาเฝ้าแต่รบราและทะเลาะเบาะแว้ง ที่นี้มีอาณาจักรของเทพทั่วทั้งบาร์ต ไม่มีที่ปรึกษาที่นั่น ที่นี้ดูซิว่ามีที่ปรึกษามากมายเพราะผู้คนนั้นไม่รู้คิด ที่ปรึกษากัดโม่ประฐานและไม่มีบริสุทธิด้วยเช่นกัน ผู้ที่ไม่มีบริสุทธิก็ดึงดูดผู้ที่ไม่มีบริสุทธิ พวกเขาเฝ้าแต่กลับมาจากจนชั้นแค้นและก่อหนี้สินอยู่เรื่อยๆ ในยุคทองอาหารและผลไม้ ฯลฯ ทั้งหมดล้วนมีรสชาติที่อร่อยมาก ลูกไปที่นั่นมีประสบการณ์ทุกสิ่งและกลับมา ลูกไปยังอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและไปสวรรค์ด้วยเช่นกัน พ่อบอกลูกว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร ในตอนแรกมีเพียงศาสนาเทพเดียวในบาร์ต ไม่ได้มีศาสนาอื่นใด และแล้วอาณาจักรของราวันก็เริ่มขึ้นในยุคทองแดง เป็นเวลาหนึ่งที่เป็นโลกที่มีกิเลส ในเวลานี้ลูกกำลังกลับมาบริสุทธิและจะกลายเป็นเทพที่ปราศจากกิเลส นี่คือนิเวศน์ พระเจ้าพูดว่า ท่านสอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกจะ

กลายเป็นคนเหล่านั้นในอนาคต ลูกไม่สามารถศึกษาเพื่ออาณาจักรอื่นใด พ่อเองสอนลูกและให้อาณาจักรของโลกใหม่แก่ลูก ชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นคือพ่อ ครู และสัจธรรมสูงสุด “บาบา” หมายถึงลูกควรได้รับมรดกอย่างแน่นอน เพียงพระเจ้าเท่านั้นจะให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูกอย่างแน่นอน รวีนผู้ที่ลูกเผาทุกปีคือศัตรูอันดับหนึ่งของบาร์ต รวีนทำให้ลูกกลายเป็นปีศาจ อาณาจักรของเขาดำเนินไปเป็นเวลา 2500 ปี พ่อพูดกับลูกว่า พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข รวีนนำลูกไปสู่ดินแดนแห่งความทุกข์ ช่วงชีวิตของลูกสั้นลงเช่นกัน มีความตายก่อนเวลาอันควร และโรคร้ายมากมายก็ปรากฏขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง ไม่มีสิ่งใดเช่นนั้นที่นั่น ชื่อที่แท้จริงนั้นคือสวรรค์ เวลาที่ผู้คนเรียกตนเองว่าอินดู เพราะพวกเขานั้นไม่บริสุทธิ์ และดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีค่าที่จะเรียกตนเองว่าเทพ พ่อเองที่นี่และอธิบายแก่ลูกโดยผ่านพาหนะนี้ ท่านมาและนั่งถัดจากฉันเพื่อสอนลูก ดังนั้นฉันก็กำลังศึกษาด้วยเช่นกัน เราทั้งหมดคือนักเรียน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือครู เวลาที่พ่อกำลังสอนเราแล้วท่านจะมาและสอนเราอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี ความรู้และการศึกษานี้จะหายไป ลูกเคยศึกษาและกลายเป็นเทพ ลูกได้รับมรดกของความสุขของลูกเป็นเวลา 2500 ปี และจากนั้นก็เป็นการทุกข์ หรือ การสาปแช่งของราวีน ในเวลานี้บาร์ตไม่มีความสุขอย่างยิ่ง นี่คือนิรันดร์แห่งความทุกข์ ผู้คนร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! มาและทำให้เราบริสุทธิ์ เวลาที่ลูกไม่ควรมิกิเลสใดๆในตัวลูก อย่างไรก็ตามโรคร้ายของครึ่งวงจรถูกจัดออกไปอย่างรวดเร็วเช่นนั้น ในการศึกษาเหล่านั้นเช่นกัน ผู้ที่ไม่ศึกษาเล่าเรียนจะสอบตก ผู้ที่สอบผ่านด้วยเกียรตินิยมจะได้รับทุนการศึกษา ในบรรดาลูก ผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์อย่างดีมากและทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์จะประกาศสิทธิ์ในรางวัลนี้ ลูกประจำทั้งแปดคือผู้ที่ผ่านด้วยเกียรตินิยม ต่อจากนั้นก็มียุคประจำของ 108 เช่นกัน มีการหมุนลูกประจำนั้นด้วยเช่นกัน ผู้คนไม่เข้าใจนัยสำคัญของสิ่งเหล่านั้น ในลูกประจำอันดับแรกจะมีพ่อและจากนั้นก็มียุคปิดคู่ ทั้งสามและภรรยาคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขาเคยบริสุทธิ์และเรียกว่าเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในสวรรค์ ดวงวิญญาณเหล่านั้นกลับมาใช้ชาติเกิดและกลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลาที่พวกเขาจะกลับมาบริสุทธิ์ที่นั่นและไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกจะชำระรอยร้าวที่มีกิเลสสร้างวัดให้แก่ราชาที่ปราศจากกิเลสและกราบไหว้บูชาพวกเขา จากการเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา พวกเขาจึงกลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ด้วยการกลับมาไม่มีกิเลส แม้แต่มงกุฎแห่งแสงก็ไม่ได้มีอยู่อีกต่อไป การละเล่นนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว นี่คือการที่มหัศจรรย์ที่ไม่มีขีดจำกัด ก่อนอื่นใดมีเพียงศาสนาเดียวซึ่งเรียกว่าเป็นอาณาจักรของราม ต่อมาผู้คนของศาสนาอื่นก็มา เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถอธิบายว่าวงจรโลกนี้หมุนไปเรื่อยๆอย่างไร พระเจ้านั้นคือหนึ่งเดียวเท่านั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พระเจ้าเองกลายเป็นครูและสอนลูก ดังนั้นลูกต้องศึกษาเป็นอย่างดี ในการที่จะได้รับทุนการศึกษา จงกลับมาบริสุทธิ์และทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์
2. ขจัดวิญญาณปีศาจร้ายทั้งหมดของตัณหาจะ ความโกรธ ฯลฯ ที่อยู่ภายในตัวลูก เพื่อยพยายามขณะที่รักษาเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไว้เบื้องหน้าลูก

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นจักรพรรดิที่ไร้ความกังวลและเคลื่อนออกไปจากเงาของมายาใดๆ โดยการอยู่ภายใต้ฉัตรแห่งการปกป้องของการจดจำระลึกถึง

ผู้ที่อยู่ภายใต้ฉัตรแห่งการปกป้องของการจดจำระลึกถึงของพ่อเสมอจะมีประสบการณ์ว่าตนเองปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ วิธีที่จะทำให้ตนเองปลอดภัยจากเงา (chaaya) ของมายาคือการอยู่ภายใต้ฉัตรของการปกป้องคุ้มครอง (chatra-chaaya) ของพ่อ ผู้ที่คงอยู่ภายใต้ฉัตรของการปกป้องคือจักรพรรดิที่ไร้ความกังวลเสมอ หากมีความกังวลใดๆ ความสุขของลูกจะหายไป เมื่อความสุขของลูกหายไปแล้วลูกจะกลับมาอ่อนแอและมีอิทธิพลของเงาของมายา เพราะความอ่อนแอที่ปลุกมายาขึ้นมา ถ้ามีเงาของมายาบางอย่างแม้ในความฝันของลูก เธอจะเป็นเหตุที่ทำให้ลูกมีความทุกข์อย่างมาก และเหตุนี้เองลูกต้องอยู่ภายใต้ฉัตรของการปกป้องคุ้มครองนี้อย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: ด้วยไขควงของความเข้าใจ ชันสกรูที่หลวมของความไม่ระมัดระวังให้แน่น และอยู่อย่างตื่นตัวอย่างสม่ำเสมอ

*** โอม ขานดี ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ที่นี้ลูกได้รับความรักของหนทางครอบครัว เพราะพ่อพูดจากหัวใจของท่านว่า ลูกๆ ของพ่อ ลูกได้รับมรดกจากพ่อ กูรูผู้ที่มีร่างกายไม่สามารถให้ความรักนี้ได้
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของลูกผู้ที่ได้ดูดซับความรู้นี้ และมีสติปัญญาที่เฉียบแหลม?
- คำตอบ:** พวกเขามีความใส่ใจที่จะถ่ายทอดความรู้แก่ผู้อื่น สติปัญญาของพวกเขาก็ได้เร่ร่อนไปหาเพื่อนฝูงและญาติมิตร ฯลฯ ผู้ที่มีสติปัญญาที่เฉียบแหลมไม่เคยหาในขณะศึกษาเล่าเรียน พวกเขามองไม่เห็นหลักตาในโรงเรียน ลูกๆ ผู้ที่หนึ่งที่นี่เหมือนกับคนบ้า, ที่สติปัญญาของพวกเขานั้นเร่ร่อนไปที่นั่นที่นี่จะไม่เข้าใจความรู้เป็นเรื่องที่ยากมากสำหรับพวกเขาที่จะจดจำพอ

โอมซานติ นี่คือการพบปะของพ่อกับลูกๆ นี่ไม่ใช่เมลาของกูรูและสาวกของเขาหรือผู้ติดตามของเขา กูรูเหล่านั้นมองเห็นผู้คนเหล่านั้นว่าเป็นสาวกหรือนักเรียนของพวกเขา วิสัยทัศน์ของเขานั้นจะน้อยกว่า พวกเขามองดูผู้คนเหล่านั้นเพียงด้วยวิสัยทัศน์นั้น พวกเขาคงจะไม่มองดูที่ดวงวิญญาณ พวกเขามองแต่รูปร่างกายเท่านั้น และสาวกของเขาเองก็หนึ่งในสำนักที่เป็นร่างเช่นกัน สาวกก็จะคิดว่าบุคคลนั้นเป็นกูรูของเขา สายตาของพวกเขาคือผู้หนึ่งคือกูรูของเรา พวกเขามีความเคารพนับถือต่อกูรูของพวกเขา มีความแตกต่างอย่างมากมาที่นี่ ที่นี้พ่อมีความเคารพนับถือต่อลูกๆ ท่านรู้ว่าท่านต้องสอนลูกๆ ท่านต้องสอนลูกๆ ว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร และท่านต้องอธิบายประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน กูรูเหล่านั้นไม่ได้มีความรักในหัวใจของพวกเขา (สำหรับสาวก) เสมือนหนึ่งว่าพวกเขาเป็นลูกของตน พ่อมีความรักอย่างมากมาต่อลูกๆ และลูกๆ ก็มีความรักต่อพ่อเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าบาบากำลังบอกความรู้ของวงจรโลกแก่ลูก ผู้คนเหล่านั้นสอนอะไร พวกเขานั้นถ่ายทอดคัมภีร์ ฯลฯ มาถึงครั้งวงจร พวกเขาคงทำพิธีกรรมทางร่างกายของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและสอนมนตรารากายตรี ฯลฯ พ่อมาและกำลังให้คำแนะนำของท่านแก่ลูก เราไม่รู้จักพ่อเลย เราเคยเรียกท่านว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เมื่อไหร่ก็ตามที่ลูกถามพวกเขาว่า พระเจ้าอยู่ที่ไหน? พวกเขาก็จะพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เมื่อผู้คนมาหาลูกและพวกเขาถามลูกว่า: “ลูกสอนอะไรที่นี่?” บอกพวกเขาว่า: เรากำลังสอนราชาโยคะที่จะทำให้คุณเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ นั่นคือคุณกลายเป็นราชา ไม่มีขุมทรัพย์จิตอื่นใดที่พวกเขาพูดว่าพวกเขาให้คำสอนเพื่อเปลี่ยนมนุษย์กลายเป็นเทพ เทพมีชีวิตอยู่ในยุคทองและมนุษย์มีชีวิตอยู่ในยุคเหล็ก เวลานี้เราอธิบายแก่คุณถึงความลับของวงจรโลกที่จะทำให้คุณกลายเป็นผู้ปกครองโลก เราได้แสดงวิธีการที่ดีมากที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่คุณเช่นกัน ไม่มีใครอื่นสามารถสอนวิธีการเช่นนั้นแก่คุณได้ นี่คือการราชาโยคะที่ง่ายตาย พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านนั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเช่นกัน และดังนั้นด้วยการจดจำท่านบาบของลูกจะถูกเผาเพราะโยคะคือไฟ ดังนั้นได้มีการสอนสิ่งใหม่ๆ แก่ลูกที่นี่ นี่คือการหนทางของความรู้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธานั้นแยกห่างจากกัน พ่อต้องมาเพื่อสอนความรู้แก่ลูก เพราะท่านผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่มาและให้คำแนะนำของท่านแก่ลูก พ่อคือพ่อของทุกคน พ่อทำให้ทั้งโลกบริสุทธิ์ด้วยบราห์มา ยุคทองคือโลกที่บริสุทธิ์และยุคเหล็กคือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นนี่คือการบรรจบกันของตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นของยุคทอง สิ่งนี้เรียกว่ายุคก้าวกระโดด เรามีการก้าวกระโดดในยุคนี้นี้ ไปที่ไหน? เรากระโดดจากโลกเก่าสู่โลกใหม่ ผู้คนเหล่านั้นค่อยๆ ลงบันไดมาทีละน้อย ที่นี้เราได้กระโดดจากโลกที่สกปรกไปสู่โลกใหม่ เราขึ้นไปเบื้องบนโดยตรง เราออกจากโลกเก่าและไปสู่โลกใหม่ นี่คือการที่ไม่มีขีดจำกัด มีผู้คนมากมายในโลกเก่าที่ไม่มีขีดจำกัด มีมนุษย์น้อยมากในโลกใหม่ที่เรียกว่าสวรรค์ ทุกคนที่นั่นอยู่อย่างบริสุทธิ์ ในยุคเหล็กทุกคนนั้นไม่บริสุทธิ์ เราเห็นทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ เราได้อธิบายแก่ทุกคน: เวลาที่คุณอยู่ในอาณาจักรของราวัน นั่นคือในโลกเก่า ดั้งเดิมแล้วคุณเคยอยู่ในอาณาจักรของรามที่ซึ่งเรียกว่าเป็นสวรรค์ เวลานี้เราสามารถบอกพวกคุณว่าเราเคยวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดและลงมา ผู้ที่รู้จักและดีมากนั้นก็จะเข้าใจได้อย่างเร็ว ผู้ที่สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาก็จะนั่งที่นั่นเหมือนคนบ้าที่จะมองไปรอบๆ ที่นั่นที่นี้ พวกเขาคงจะไม่รับฟังด้วยความใส่ใจ มีคำพูดว่าคนนั้นเป็นเหมือนคนบ้า เมื่อชั้นยาสซีถ่ายทอดเรื่องราวของพวกเรา หากใครบางคนนั้นสับสนหรือความใส่ใจของเขานั้นไปสู่ที่อื่น ก็จะมีการถามบุคคลนั้นในทันทีว่า มันได้พูดอะไร? พ่อเช่นกันก็เฝ้าแต่มองดูทุกคนเพื่อที่ให้น้ำใจว่าไม่มีใครนั่งอยู่ที่นั่นเหมือนคนบ้า ผู้ที่เป็นลูกๆ ที่มีความเฉียบแหลมที่ดีมากนั้นก็จะไม่เคยหาในขณะศึกษาเล่าเรียน ไม่ใช่เรื่องปกติที่ใครจะนั่งในโรงเรียนพร้อมกับหลับตา พวกเขามองไม่เห็นใจความรู้เลย จึงเป็นเรื่องที่ยากมากสำหรับพวกเขาที่จะจดจำพอ บาบของพวกเขาก็จะสามารถถูกตัดออกไปได้อย่างไร? ผู้ที่มีสติปัญญาที่เฉียบแหลมก็

จะดูดซับทุกอย่างดีมาก และมีความใส่ใจที่จะแบ่งปันความรู้กับผู้อื่น เมื่อใครบางคนไม่มีความรู้สติปัญญาที่เร่ร่อนไปหาเพื่อนฝูงและญาติมิตร ที่นี้พ่อพูดว่า ลูกต้องลืมทุกสิ่งอื่น ไม่มีสิ่งใดที่ควรจดจำในเวลาสุดท้าย บาบ่าได้เห็นชั้นยาสดี้ ฯลฯ ผู้ที่เชื่อถืออย่างแรงกล้าในธาตุบราห์ม พวกเขานั่งและจดจำธาตุบราห์มแต่เข้าตรูและละร่างของพวกเขานในวิธีนั้น ความเจ็บสบบของพวกเขามีผลกระทบอย่างมาก อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่สามารถหลอมรวมไปกับธาตุบราห์มได้ พวกเขายังคงต้องเกิดผ่านกรรมมารดา พ่อได้อธิบายแล้วว่า ที่จริงแล้วภุชณะนั้นลูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ผู้คนเพียงแค่ว่าพูดเช่นนั้นโดยที่ไม่มีความเข้าใจ พ่ออธิบายว่า: ศรีภุชณะนั้นปราศจากกิเลสอย่างแท้จริง แต่เขาก็ไม่ได้เรียกว่าชั้นยาสดี้ เขาเรียกว่าเทพ ไม่ว่าจะเรียกเขาว่าเป็นชั้นยาสดี้หรือเทพก็มีความสำคัญด้วยเช่นกัน เขากลายเป็นเทพได้อย่างไร? เขากลายเป็นเทพจากชั้นยาสดี้ เขาเคยมีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดแล้วก็ได้จากไปสู่โลกใหม่ ผู้คนเหล่านั้นมีการสละละทิ้งที่มีขีดจำกัด พวกเขาไม่สามารถไปสู่ความไม่มีขีดจำกัดได้ พวกเขาต้องกลับมาใช้ชาติเกิดในความมีขีดจำกัดด้วยกิเลส พวกเขาไม่สามารถกลายเป็นนายของสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาไม่สามารถกลายเป็นราชาหรือราชินีได้เพราะศาสนาของพวกเขา นั้นแยกออกไปต่างหาก ศาสนาของการสละละทิ้งไม่ใช่ศาสนาเทพ พ่อพูดว่า พ่อทำลายความรู้ศาสนาและก่อตั้งศาสนาเทพ กิเลสนั้นก็ไร้ศาสนาเช่นกัน เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า พ่อต้องมาเพื่อทำลายทั้งหมดนั้นเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพเดียวที่คงอยู่ตลอดไป เมื่อมียุคทองในบาร์ตก็มีเพียงศาสนาเดียว และแล้วศาสนานั้นก็กลายเป็นไร้ศาสนา เวลานั้นลูกกำลังก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปอีกครั้งหนึ่ง ไม่ว่าแต่ละคนจะทำความเพียรพยายามมากเพียงใด เขาก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงตามนั้น ลูกต้องมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก แต่ในขณะที่ทำเช่นนั้น ลูกสามารถทำให้สิ่งนั้นมั่นคงมากเท่าที่เป็นไปได้ในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ผู้เลื่อมใสศรัทธาก็ตื่นแต่เช้าตรู เข้าไปสู่ความสันโดษและหมั่นลูกบดของลูกประจำ บัญชีของลูกเป็นไปสำหรับทั้งวัน: ในเวลานี้ฉันมีความการจดจำมากมายเท่านี้ ตลอดทั้งวันฉันมีการจดจำระลึกถึงมากเท่านี้ แล้วลูกก็มีผลรวมทั้งหมด ผู้คนเหล่านั้นตื่นในตอนเช้าตรูและหมั่นลูกบดของลูกประจำ แม้ว่าพวกเขาเหล่านั้นอาจจะไม่ใช่ผู้เลื่อมใสศรัทธาที่แท้จริง สติปัญญาของบางคนก็เฝ้าแต่เร่ร่อนออกไปภายนอกทุกหนแห่ง เวลานั้นลูกเข้าใจว่าไม่มีประโยชน์ใดๆในการทำความเลื่อมใสศรัทธา นี่คือความรู้ที่จะทำให้มีคุณประโยชน์อย่างมาก เวลานั้นคือสภาพของการขึ้นของลูก พ่อบอกลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า: มานมานะบาฟ! คำพูดเหล่านี้ลูกกล่าวไว้ในกิตะเช่นกัน แต่ไม่มีใครสามารถบอกความหมายของคำเหล่านั้นกับลูกได้ ไม่มีใครรู้ว่าจะตอบลูกอย่างไร ในความเป็นจริง ความหมายของสิ่งนั้นที่มีการเขียนไว้คือ: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณละทิ้งศาสนาทางร่างทั้งหมด และจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ เหล่านี้คือคำพูดของพระเจ้า อย่างไรก็ตามในสติปัญญาของพวกเขากภุชณะคือพระเจ้า ภุชณะคือผู้ที่มีร่างกายที่ได้กลับมาใช้ชาติเกิด เขาจะสามารถเรียกว่าพระเจ้าได้อย่างไร? ดังนั้นไม่มีชั้นยาสดี้ ฯลฯ ที่มีสายตาของพ่อกับลูก แม้ว่าคานธีนั้นจะเรียกว่าเป็นบาบูจี(พ่อ) ลูกก็จะไม่เรียกความสัมพันธ์นั้นว่าเป็นความสัมพันธ์ของพ่อกับลูก เขาคือผู้ที่มีร่างกาย มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่า ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่อผู้ที่กำลังนั่งอยู่ในผู้นี้คือบาบูจี(พ่อ)ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับมรดกจากทั้งพ่อทางโลกและพ่อเหนือโลก ลูกไม่ได้รับสิ่งใดจากบาบูจี อัจชะ บาร์ตนั้นก็ได้รับเอกราช แต่นั่นไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นมรดก มันควรที่จะได้รับความสุข มีสองมรดก หนึ่งมาจากพ่อที่มีขีดจำกัดและอีกหนึ่งมาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกไม่ได้รับมรดกจากบราห์มา แม้ว่าเขาคือพ่อของมวลมนุษยชาติ เขาก็เรียกว่าเป็นปู่ของปู่ของปู่ เขาเองก็พูดว่า ลูกไม่ได้รับมรดกใดๆจากเขา เมื่อผู้หนึ่งพูดว่าลูกไม่ได้รับสิ่งใดจากเขา ลูกจะสามารถได้รับอะไรจากบาบูจีนั้น? ไม่มีสิ่งใดเลย! ชาวอังกฤษก็จากไปแล้ว มีอะไรในเวลานี้? มีการอดอาหารประท้วง การถือป้ายประท้วงและการนัดหยุดงาน ฯลฯ เฝ้าแต่เกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ จะมีความก้าวร้าวรุนแรงมากมายอย่างต่อเนื่อง พวกเขาไม่เกรงกลัวผู้ใด พวกเขาม่าแม้กระทั่งข้าราชการอาวุโส แทนที่จะมีความสุขกลับมีความสุขมากขึ้นเป็นเรื่องของความไม่มีขีดจำกัดที่นั่นเท่านั้น พ่อพูดว่าก่อนอื่นใดจงมีศรัทธาที่มั่นคง: ฉันเป็นดวงวิญญาณ ไม่ใช่ร่างกาย พ่อได้นำฉันมาเลี้ยงดู ฉันคือบุตรบุญธรรม ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าพ่อผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ได้มาและท่านได้อธิบายความลับของวงจรโลกแก่ลูก ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายสิ่งนี้ได้ พ่อพูดว่า ลืมร่างของลูกและศาสนาทางร่างทั้งหมด และจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกต้องกลับมาสโตประธานอย่างแน่นอน ลูกรู้เช่นกันว่าโลกเก่าจะถูกทำลายอย่างแน่นอน มีผู้คนน้อยนิดมากในโลกใหม่ มีความแตกต่างอย่างมากมากระหว่างดวงวิญญาณนับล้านกับเพียง 900,000 ดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นจะไปที่ไหน? เวลานั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า เราดวงวิญญาณทั้งหมดเคยอยู่เบื้องบนนั้น และแล้วเราก็มามีที่นี้เพื่อเล่นบทบาทของเรา ดวงวิญญาณลูกเรียกว่าเป็นนักแสดง ดวงวิญญาณแสดงผ่านร่างกายนี้ ดวงวิญญาณต้องการอวัยวะของเขา ดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก ไม่ได้มี 8.4 ล้านชาติเกิด หากทุกคนต้องใช้ 8.4 ล้านชาติเกิด บทบาทนั้นจะซ้ำรอยได้อย่างไร? ลูกจะไม่จดจำสิ่งใดเลย มันจะอยู่เหนือความทรงจำของลูก ลูกไม่สามารถจดจำได้ แม้แต่ 84 ชาติเกิด ลูกลืมสิ่งเหล่านั้น เวลานั้นลูกต้องจดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน บาปของลูกจะถูกเผาด้วยไฟโยคะนี้ ลูกมีศรัทธาเช่นกันว่าลูกได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดทุกๆวงจร เวลานั้น

เพื่อที่ลูกจะกลายเป็นชาวสวรรค์ พ่อได้พูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ เพราะพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกเคยเรียกหาพ่อ และดังนั้นพ่อจึงมาเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์ เทพนั้นบริสุทธิ์ในขณะที่มนุษย์นั้นไม่บริสุทธิ์ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ลูกต้องการจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบหรือดินแดนแห่งความสุข? ชันยา สชี้พูดว่าความสุขเป็นเหมือนกับมูลาและพวกเขาต้องการความสงบ ดังนั้นพวกเขาไม่สามารถไปสู่ยุคทองได้ ในยุคทองมีศาสนาของหนทางของการครองเรือน เหล่าเทพนั้นปราศจากกิเลสและพวกเขาก็กกลับมาไม่บริสุทธิ์ในขณะที่พวกเขาได้กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ เวลานี้พ่อพูดว่า ลูกต้องกลับมาปราศจากกิเลส หากลูกต้องการจะไปสวรรค์จงจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป และลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ และจากนั้นลูกก็จะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข เคยมีความสงบพร้อมกับความสุขที่นั่น เวลานี้เป็นดินแดนแห่งความทุกข์ พ่อมาและก่อตั้งดินแดนแห่งความสุขอีกครั้งและทำลายดินแดนแห่งความทุกข์ ภาพลักษณ์ก็อยู่เบื้องหน้าลูกเช่นกัน ถามพวกเขาว่า: เวลานี้คุณยืนอยู่ที่ไหน? เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและการทำลายล้างเพียงแต่อยู่ข้างหน้า จะเหลือเพียงชั้นเล็ก ๆ มีทวีปไม่มากนักที่นั่น พ่อผู้เดียวเท่านั้นนั่งที่นั่นและอธิบายแก่ลูกถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก นี่คือโรงเรียน พระเจ้าพูด: ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อ เวลานี้ลูกต้องไปจากยุคเหล็กสู่ยุคทอง ที่นั่นไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความสุข การจดจำผู้เดียวคือการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ลูกต้องลืมนร่างกายของลูกด้วยเช่นกัน ลูกมาจากดินแดนแห่งความสงบและลูกก็ต้องกลับไปยังดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์สามารถไปที่นั่น ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์โดยการจดจำพ่อและไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ลูกต้องนั่งและอธิบายสิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก ก่อนหน้านี้ลูกไม่ได้มีภาพทั้งหมดนี้ทุกสิ่งที่เคยอธิบายให้แก่ลูกสั้นๆโดยไม่มีภาพ ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพในโรงเรียนนี้ นี่คือความรู้สำหรับโลกใหม่ เพียงพ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้นี้ สายตาของพ่อจะคงอยู่กับลูกๆ ท่านสอนเราดวงวิญญาณ ลูกอธิบายด้วยเช่นกันว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังอธิบายแก่ลูก ชื่อของท่านคือชีพบบา เมื่อลูกพูดว่า “บาบาที่ไม่มีขีดจำกัด” พวกเขาจะสับสน เพราะมีบาบามากมาย แม้แต่นายกเทศมนตรีก็เรียกว่าบาบา พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในผู้นี้ แต่ถึงอย่างนั้นชื่อของพ่อก็ยังคงเป็นชีวา พ่อให้ความรู้แก่ลูกผ่านพาหนะนี้ พ่อได้รับผู้นี้มาดูแลและให้ชื่อเขาว่าประชาบิดาบรรพมา เขาก็ได้รับมรดกจากพ่อเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ถึงเวลาที่จะกระโดดจากโลกเก่าสู่โลกใหม่แล้ว ดังนั้นจงมีการสละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดต่อโลกเก่า นำสิ่งนั้นออกไปจากสติปัญญาของลูก
2. ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษา ไม่ใช่เรื่องปกติที่นักเรียนจะนั่งในโรงเรียนด้วยการปิดตาของเขา ให้ความใส่ใจว่าสติปัญญาของลูกไม่ได้เรื้อนไปที่นั่นที่นั่นในเวลาของการศึกษาเล่าเรียนและลูกไม่ได้หาว ไม่ว่าลูกจะได้ยินอะไรจางเฝ้าแต่ดูดซับสิ่งนั้น

พร: พระ: ขอให้ลูกมีสิทธิ์ต่ออำนาจของการปกครองโลก ด้วยการมีอำนาจของการปกครองตนเองและด้วยความซาบซึ้งทางจิตของลูก ลืมโลกเก่า ผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในมรดกของพ่อในยุคบรรจบพบกันคือผู้ที่มีสิทธิ์ต่ออำนาจการปกครองตนเอง และมีสิทธิ์ต่ออาณาจักรของโลก วันนี้ลูกมีอำนาจของการปกครองตนเองและพรุ่งนี้ลูกจะมีอาณาจักรของโลก นี่เป็นเพียงเรื่องของวันนี้และพรุ่งนี้ ลูกดวงวิญญาณผู้ที่มีสิทธิ์เช่นนั้นคงอยู่ในความซาบซึ้งทางจิตและความซาบซึ้งนั้นทำให้ลูกลืมโลกเก่าได้อย่างง่ายดาย ผู้ที่มีสิทธิ์ไม่มีวันขึ้นอยู่กบ่วัตถุ, ผู้คนหรือสันสการใดๆ พวกเขาไม่ต้องทำความเพียรพยายามที่จะทิ้งสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด เพราะสิ่งเหล่านั้นจะทิ้งพวกเขาไปโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: ผู้ที่ใช้ทุกวินาที ทุกลมหายใจ และสมบัติทั้งหมดของพวกเขาในหนทางที่มีค่าเท่านั้นจะกลายเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การศึกษาของลูกนี้เป็นแหล่งแห่งรายได้ ด้วยการศึกษานี้ลูกเตรียมรายได้เป็นเวลาถึง 21 ชาตเกิด
- คำถาม:** เป็นรายได้หรือการสูญเสียที่ไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น?
- คำตอบ:** สำหรับผู้เลื่อมใสศรัทธานั้นเป็นรายได้ เพราะเป็นเวลาครึ่งวงจรที่พวกเขาได้ร้องขอความสงบ แม้แต่หลังจากทำความเพียรพยายามอย่างมาก พวกเขาก็ยังไม่พบความสงบ เวลานี้พวกเขาได้รับความสงบจากพ่อ นั่นคือพวกเขาต้องไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้น ดังนั้นนั่นคือผลของความเพียรพยายามของครึ่งวงจรของพวกเรา เหตุนี้เองจึงกล่าวกันว่าเป็นรายได้ไม่ใช่การสูญเสีย ลูกๆ กำลังทำความเพียรพยายามเพื่อไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น เวลานี้ลูกมีประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลกรายร่าอยู่ในสติปัญญาของลูก

โอม ซานติ พ่อทางจิตได้อธิบายแก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวานว่า เป็นจิตวิญญาณที่เข้าใจทุกสิ่ง เวลานี้พ่อกำลังพาลูกๆ ไปสู่โลกทางจิต นั่นเรียกว่าโลกทางจิตของเหล่าเทพและโลกนี้เรียกว่าโลกวัตถุซึ่งเป็นโลกของมนุษย์ ลูกๆ เข้าใจว่าเคยมีโลกของเทพ เป็นโลกที่บริสุทธิ์ของมนุษย์ที่สูงส่ง เวลานี้มนุษย์ไม่บริสุทธิ์ และเหตุนี้เองพวกเขาจึงยกย่องและกราบไหว้บูชาเทพเหล่านั้น ลูกมีสำนึกรู้ว่าในต้นไม้อันที่จริงแล้วในตอนแรกก็มีเพียงศาสนาเดียว ลูกต้องอธิบายภาพลักษณ์ของต้นไม้อันด้วยเช่นกัน เมื่อลูกอธิบายภาพลักษณ์ที่หลากหลาย เมล็ดของต้นไม้นั้นอยู่เบื้องบน พ่อคือเมล็ดของต้นไม้อัน เมล็ดเป็นเช่นไร ผลก็เป็นเช่นนั้น นั่นคือไปไม้ที่ปรากฏออกมาจากเมล็ด นี่คือการผสมผสานกันที่สมบูรณ์แบบ สิ่งที่สุดแสนเล็กน้อยเช่นนั้นได้ให้ผลมากมาย! รูปของมันก็เปลี่ยนไปเรื่อยๆ อย่างมาก ไม่มีใครรู้จักต้นไม้อันโลกมนุษย์นี้ สิ่งนี้เรียกว่าต้นกล้วย สิ่งนี้ได้มีการกล่าวไว้ในกิตะเท่านั้น ทุกคนรู้ว่ากิตะคือคัมภีร์ศาสนาอันดับหนึ่ง คัมภีร์ก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกันเช่นเดียวกับที่ศาสนามีการสร้างขึ้นตามลำดับกัน เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ ไม่มีใครอื่นมีความรู้นี้ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าศาสนาใดเป็นอันดับแรกในต้นไม้อัน และจากนั้นศาสนาอื่นๆ เติบโตอย่างไร สิ่งนี้เรียกว่าการละเล่นที่หลากหลาย ทั้งต้นไม้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ สิ่งหลักคือต้นไม้อันเติบโตอย่างไร ลำต้นของเหล่าเทพไม่ได้มีอยู่ในเวลานี้ กิ่งก้านสาขาทั้งหมดก็ยังงดยืนอยู่ที่นั่น แต่รากฐานของศาสนาเทพดั้งเดิมยังคงอยู่ตลอดไปไม่ได้คงอยู่ มีการจดจำกันว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้มีการก่อตั้งขึ้น และศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดก็ถูกทำลาย เวลานี้ลูกรู้ว่าต้นไม้อันเทพจะเล็กมาก ในเวลานั้นไม่มีศาสนาอื่นใดที่จะมีอยู่ต้นไม้นั้นเล็กในตอนแรกแล้วก็เติบโตขึ้นเรื่อยๆ ต้นไม้อันค่อยๆ เติบโตที่ละน้อยและเวลานี้มีขนาดใหญ่โตมาก ช่วงชีวิตของต้นไม้อันจบสิ้นลงแล้วในเวลานี้ ต้นบั้นยานเป็นตัวอย่างที่ดีมากที่จะอธิบายสิ่งนี้ นี่คือการรู้ของกิตะด้วยเช่นกัน พ่อหนึ่งที่นี่และพูดกับลูกเป็นการส่วนตัวที่จะทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา และต่อมาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาคัมภีร์กิตะ ฯลฯ ก็จะมีการเขียนขึ้นอีกครั้ง ละครันลูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์ สิ่งเดียวกันจะเกิดขึ้นอีกครั้ง และแล้วไม่ว่าศาสนาใดที่มีการก่อตั้งขึ้นมา ศาสนานั้นก็จะมีคัมภีร์ของตนเอง ศาสนาซิกข์จะมีคัมภีร์ของตนเอง และชาวคริสต์และชาวพุทธจะมีคัมภีร์ของพวกเขาเอง ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลกกำลังรายร่าอยู่ในสติปัญญาของลูกในเวลานี้ สติปัญญากำลังรายร่าในการรายร่าของความรู้ ลูกรู้จักทั้งต้นไม้อันและศาสนาต่างๆ เกิดมาอย่างไรและต้นไม้อันเติบโตอย่างไร และศาสนาเดียวของเรานั้นได้มีการก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร และทุกสิ่งถูกทำลายอย่างไร พวกเขาร้องเพลง: เมื่อพระอาทิตย์แห่งความรู้ขึ้น... เวลานี้มีความมืดสนิโทย่างแท้จริง ในเวลานี้มีมนุษย์อยู่มากมายแต่ไม่ใช่พวกเขาทั้งหมดจะมีชีวิตอยู่ที่นั่น ในเวลานั้น พวกเขาไม่ได้อยู่ในอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ศาสนาเดียวนั้นต้องมีการก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและพูดความรู้นี้ ลูกๆ มาและศึกษาความรู้อย่างมากเพื่อหารายได้ พ่อมาที่นี่ในฐานะเป็นครูและดังนั้นจึงมีการเตรียมรายได้ของลูกเป็นครึ่งวงจรและลูกกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งอย่างมาก ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน นี่คือการการศึกษาของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ความเลื่อมใสศรัทธาจะไม่กล่าวว่าเป็นของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ด้วยสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาศึกษาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา จะมีแต่การสูญเสียเท่านั้น สิ่งเหล่านั้นไม่ได้กลายเป็นเพชรพลอย มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นมหาสมุทรของเพชรพลอยแห่งความรู้ สิ่งอื่นคือความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ใดๆ ที่นั่น ไม่มีรายได้ใดๆ ที่นั่น พวกเขาศึกษาที่โรงเรียนเพื่อหารายได้ แล้วพวกเขาก็ไปหาครูเพื่อแสดงความเลื่อมใสศรัทธา บางคนก็มีครูในวัยเยาว์และคนอื่นก็มีครูในวัยชรา บางคนก็มีการสละละทิ้งในวัยเยาว์ ผู้คนมากมายไปที่กุ่มกเมลา ไม่มีสิ่งเหล่านั้นจะมีอยู่ในยุคทอง เวลานี้ลูกมีสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดในสำนึกของลูก

แล้ว เวลาที่ลูกรู้จักผู้สร้างและตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง พวกเขาได้ยืระยะเวลาของวงจรออกไป พวกเขาได้กล่าวว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาไม่มีความรู้ใดๆเลย พ่อมาและปลุกลูกให้ตื่นจากการหลับใหลของความไม่รู้ เวลาที่ลูกกำลังดูดซับความรู้อย่างต่อเนื่อง แบบเตอร์ของลูกได้รับการชำระอย่างต่อเนื่อง ด้วยความรู้ก็จะมีรายได้และด้วยความเลื่อมใสศรัทธาก็จะมีการสูญเสีย เมื่อเวลาของการสูญเสียจบสิ้นลง พ่อก็มาเพื่อจะลงใจให้ลูกหารายได้ การเข้าไปสู่การหลุดพ้นก็เป็นรายได้เช่นกัน ทุกคนเฝ้าแต่ร้องขอความสงบ ในขณะที่พูดว่า “โอ้ ผู้ประทานความสงบ” สติปัญญาของพวกเขาก็ตรงไปหาพ่อ พวกเขาพูดว่า ควรมีความสงบในโลก แต่ไม่มีใครรู้ว่าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นได้อย่างไร ดินแดนแห่งความสงบนั้นแยกจากดินแดนแห่งความสุข พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งสิ่งนั้น แม้แต่ผู้ที่ป็นอันดับหนึ่งก็ยังไม่รู้สิ่งใด เวลาที่ลูกมีความรู้ทั้งหมด ลูกรู้ว่าลูกมาเพื่อเล่นบทบาทการแสดงของลูกในสนามของการกระทำนี้ ลูกมาจากที่ไหน? จากโลกแห่งบราห์มา ลูกได้มาจากโลกที่ไม่มีตัวตนสู่โลกที่มีตัวตนนี้เพื่อเล่นบทบาทของลูก เราดวงวิญญาณคือผู้อาศัยอีกสถานที่หนึ่ง ร่างกายของวัตถุธาตุทั้งห้านี้ก็คงอยู่ที่นี้ เมื่อเรามีร่างกายเท่านั้นที่เราจะสามารถพูดได้ เราคือนักแสดงที่มีชีวิต ลูกจะไม่พูดอีกต่อไปว่าลูกไม่รู้เกี่ยวกับตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของละครนี้ ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้สิ่งนี้ ลูกไม่รู้จักพ่อ, บ้านและรูปของลูกอย่างถูกต้องแม่นยำ เวลาที่ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณเฝ้าแต่เล่นบทบาทของเขาต่อไปอย่างไร ลูกได้จดจำสิ่งนี้ ก่อนหน้านี้ลูกไม่ได้จดจำสิ่งนี้ ลูกรู้ว่าเพียงพ่อที่แท้จริงเท่านั้นที่บอกสัจจะแก่ลูกที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะ พวกเขาได้เขียนเกี่ยวกับสัจจะไว้ในคัมภีร์ศุขมณี (เพลงสวดแห่งความสงบ) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคัมภีร์กรันท์ของชาวซิกข์ ดินแดนแห่งสัจจะก็เรียกว่าสัจจะ เทพทั้งหมดคือผู้ที่พูดสัจจะ เป็นพ่อผู้ที่สอนสัจจะแก่ลูก ดูซิว่าท่านได้รับการยกย่องมากมายเพียงใด! ค่ายกย่องของท่านที่ได้รับการจดจำนั้นก็ป็นประโยชน์แก่ลูก ผู้คนยกย่องซัพบาบา ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่รู้ถึงตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของต้นไม้อ้อ พ่อบอกสัจจะแก่ลูกและดังนั้นลูกๆจึงกลายเป็นผู้มีสัจจะ ดินแดนแห่งสัจจะได้มีการสร้างขึ้นเช่นกัน บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งสัจจะ นี่คือนสถานที่จาริกแสวงบุญอันดับหนึ่งที่สูงสุดเหนือสิ่งใด เพราะพ่อผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปแก่ทุกคนมาในบาร์ตเท่านั้น ศาสนาเดียวได้มีการก่อตั้งขึ้นและทุกสิ่งอื่นก็ถูกทำลาย พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่าไม่มีสิ่งใดเลยในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงนิมิตที่ผู้คนได้รับ พวกเขามีนิมิตในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน หากไม่มีนิมิต, วัดเหล่านั้น ฯลฯ จะถูกสร้างขึ้นได้อย่างไร? เหตุใดการกราบไหว้บูชาจึงเกิดขึ้น? พวกเขามีนิมิตและรู้สึกว่าการเหล่านั้นอยู่ในรูปที่มีชีวิต พ่ออธิบายว่า: วัดทั้งหมด ฯลฯ ได้ถูกสร้างขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ทุกสิ่งที่ลูกได้เห็นและได้ยินจะซำร่อย วงจรจะหมุนไปเรื่อยๆ การละเล่นของความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาได้ถูกสร้างขึ้น มีคำกล่าวอยู่เสมอว่า ความรู้, ความเลื่อมใสศรัทธาและการวางเฉย อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้อะไรในรายละเอียดเลย พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายว่าความรู้คือกลางวันและความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืน มีการวางเฉยในเวลากลางคืนแล้วก็กลายเป็นกลางวัน มีความทุกข์ในความเลื่อมใสศรัทธาและเหตุนี้เองจึงมีการวางเฉยในสิ่งนั้น ลูกไม่สามารถพูดว่ามีการวางเฉยในความทุกข์ การสละละทิ้งได้มีการนำมาใช้เนื่องจากความทุกข์ พวกเขาเชื่อว่ามีความสุขในความบริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้ทิ้งภรรยาของเขาและจากเธอไป ทุกวันนี้พวกเขากลายเป็นผู้ที่มั่งคั่ง เพราะใครก็ตามไม่สามารถได้รับความสุขโดยที่ไม่มีทรัพย์สมบัติ มายาจุใจพวกเขาและนำพวกเขากลับจากป่าเข้ามาสู่เมือง วิเวกอนันดาและรามากฤษณะเคยเป็นชั้นยาสซีที่ยิ่งใหญ่ผู้ที่เคยมีชีวิตอยู่ในอดีต รามากฤษณะมีพลังของการสละละทิ้ง แต่เป็นวิเวกอนันดาที่ได้อธิบายและฝึกฝนทุกสิ่งเกี่ยวกับความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาทั้งสองมีหนังสือทางศาสนา เมื่อใครบางคนเขียนหนังสือเขาก็ยังอยู่ในสมาธิอย่างแน่วแน่ เมื่อรามากฤษณะเขียนประวัติชีวิตของเขาเอง เขาก็ได้บอกให้สาวกของเขานั่งอยู่ต่างๆ เขาเป็นชั้นยาสซีที่เข้มงวดมากผู้ที่มีชื่อเสียงมาก พ่อไม่ได้พูดว่าลูกต้องเรียกภรรยาของลูกว่าแม่ พ่อพูดว่า พิจารณาว่าเธอเป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย เรื่องราวของชั้นยาสซีนั้นแยกออกไป เขา (รามากฤษณะ) พิจารณาว่าภรรยาของเขาเป็นแม่ของเขา เขายกย่องมารดาของเขา นี่คือนหนทางของความรู้ การวางเฉยคือสิ่งอื่น เนื่องจากการวางเฉย เขาจึงคิดว่าภรรยาของเขาเป็นแม่ของเขา ไม่สามารถมีสายตาที่เป็นอาชญากรเมื่อมีการใช้คำว่า “แม่” ด้วยความสัมพันธ์ของการเป็นพี่สาวหรือน้องสาวก็สามารถมีสายตาที่เป็นอาชญากร จะไม่เคยมีความคิดที่เลวร้ายใดๆเกี่ยวกับผู้เป็นแม่ พ่อก็สามารถมีสายตาที่เป็นอาชญากรกับลูกสาวของเขา แต่จะไม่มีความคิดที่เป็นอาชญากรใดกับผู้เป็นแม่ ดังนั้นชั้นยาสซีจึงเริ่มที่จะพิจารณาว่าภรรยาของเขาเป็นแม่ของเขา ในการเชื่อมโยงกับเขา พวกเขาไม่ได้ถามว่า โลกจะดำเนินไปอย่างไร? สิ่งสร้างจะเกิดขึ้นได้อย่างไร? นั่นเป็นเพียงคนเดียวผู้ที่มีการวางเฉยและคิดว่าภรรยาของเขาเป็นแม่ ดูซิว่าเขาได้รับการยกย่องมากมายเพียงใด! ที่นี้สายตาของผู้คนมากมายได้ถูกดูดดึงไปแม้กระทั่งด้วยสำนึกรู้ของความเป็นพี่น้องหญิงชาย เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่าให้พิจารณาว่าตนเป็นพี่น้องชาย นี่คือนเรื่องของความรู้ นั่นคือเรื่องของเพียงแค่นั้นคนเดียว ที่นี้มีพี่น้องหญิงชายมากมายผู้ที่เป็นลูกๆของประชาบิดาบรรพบุรุษ พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายทุกสิ่งแก่ลูก ผู้นี้ก็ได้อศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ ด้วยเช่นกัน ศาสนาของหนทางสันโดษนั้นแตกต่างไป นั่นเป็นเพียงสำหรับผู้ชาย นั่นคือการวางเฉยที่มีขีดจำกัด ในขณะที่ลูกมีการวางเฉยในทั้ง

โลกที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นและอธิบายสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก เวลาที่ลูกต้องมีการวางแผนต่อโลกเท่านั้น นี่คือนิยามที่สกปรกและไม่บริสุทธิ์อย่างมาก ร่างกายที่นี้ไม่สามารถบริสุทธิ์ได้ เพียงในยุคทองเท่านั้นที่ดวงวิญญาณจะได้รับร่างใหม่ แม้ว่าดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ที่นี้ ร่างของเขาก็ยังคงอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์จนกว่าเขาจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม เมื่ออัลลอยด์ปะปนในทองคำ เครื่องประดับที่ทำมาจากสิ่งนั้นก็มีการปะปนด้วยอัลลอยด์เช่นกัน เมื่ออัลลอยด์ถูกขจัดออกไป, เครื่องประดับก็จะเป็นทองแท้ด้วยเช่นกัน ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายของลักษมีและนารายณ์นั้นสโตประธาน ลูกดวงวิญญาณและร่างกายของลูกนั้นตโมประธานและนาเกลียด ดวงวิญญาณกลับมาเกลียดด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะ พ่อพูดว่า พ่อมาและทำให้ลูกสวยงามจากนาเกลียด สิ่งเหล่านี้คือประเด็นของความรู้ ไม่มีเรื่องของน้ำ ฯลฯ ทุกคนกลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะ ดังนั้นจึงได้มีการผูกมัดก็เพื่อให้ลูกทำสัญญาที่จะกลับมาบริสุทธิ์ พ่อพูดว่า พ่อกำลังพูดกับดวงวิญญาณ พ่อคือพ่อของดวงวิญญาณ ผู้เดียวที่ลูกได้จดจำอย่างต่อเนื่อง: บาบ่า ได้โปรดมาและพาเราไปสู่ดินแดนแห่งความสุข! ขจัดความทุกข์ของเราด้วย! ในยุคเหล็กมีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด พ่ออธิบายว่า: ลูกกลับมาเกลียดและตโมประธานด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะ เวลาที่พ่อมาเพื่อพาลูกออกจากกองไฟของต้นหาราคะและทำให้ลูกนั่งบนกองไฟของความรู้ เวลาที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และไปสวรรค์ ลูกต้องจดจำพ่อ พ่อดึงลูก เมื่อผู้เป็นคู่มาหาบาบ่า หนึ่งในคู่ที่รู้สึกถึงแรงดึงดูดและอีกคู่หนึ่งนั้นไม่รู้สึก สามีกก็พูดขึ้นมาในทันทีว่า “ฉันจะกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้และจะไม่ปีนขึ้นไปบนกองไฟของต้นหาราคะ” นั่นไม่ได้หมายความว่าไม่มีศรัทธา หากเขามีศรัทธาเขาก็จะเขียนจดหมายถึงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและรักษาสายสัมพันธ์นั้นไว้ บาบ่าเคยได้ยินมาว่าพวกเขายู้อย่างบริสุทธิ์ แต่พวกเขายังคงมั่งมีอยู่ในธุรกิจของพวกเขาอย่างเต็มที่ พวกเขาไม่ได้มีการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกควรจะจดจำพ่อเช่นนั้นอย่างมาก สามีและภรรยาที่มีความรักต่อกันและกันอย่างมาก ภรรยาจดจำสามีของเธออย่างมาก! พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดควรจะได้รับมีการจดจำมากที่สุด มีเพลงที่ร้องว่า: ไม่ว่าท่านจะรักฉันหรือปฏิเสธฉัน ฉันก็จะไม่มีวันปล่อยมือของท่าน สิ่งนี้ไม่ใช่ว่าลูกจะต้องมาและอยู่ที่นี้ นั่นจะเป็นการสละละทิ้ง นั่นจะหมายความว่าลูกได้ออกจากบ้านและครอบครัวของลูกและมาอยู่ที่นี้ ลูกได้รับการบอกว่า ให้อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและกลับมาบริสุทธิ์ เตาอบนี้จะต้องถูกสร้างขึ้นในตอนเริ่มต้นซึ่งหลายคนพร้อมที่จะไปและรับใช้ มีเรื่องราวที่ดีมากเกี่ยวกับพวกเขา ผู้ที่เป็นของพ่อและอยู่ในยุคยะ แต่ไม่ได้ทำงานรับใช้ทางจิตใดๆก็จะไปและกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ พวกเขาจะได้รับมงกุฎในเวลาสุดท้ายตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของเขา มีสกุลของพวกเขาด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่สามารถกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ผู้ที่มาจากข้างนอกไม่สามารถกลายเป็นผู้ที่อยู่ข้างในได้ ผู้คนของลัทธิภิกษุวัลลภาจารย์ไม่เคยอนุญาตให้บุคคลภายนอกเข้ามาข้างใน เรื่องราวทั้งหมดเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ความรู้เป็นเพียงเรื่องของหนึ่งวินาทีเท่านั้น แล้วเหตุใดพ่อจึงถูกเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้? ท่านเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกและจะอธิบายแก่ลูกต่อไปเรื่อยๆ จนถึงเวลาสุดท้าย เมื่ออาณาจักรลูกก่อตั้งขึ้นมา ลูกจะไปถึงสภาพของอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก แล้วความรู้ก็จะจบสิ้นลงนี้เป็นเพียงเรื่องของหนึ่งวินาที แต่ก็ยังคงต้องมีการอธิบาย ลูกได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดจากพ่อที่มีขีดจำกัด ในขณะที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ลูกจะไปยังดินแดนแห่งความสุขและส่วนที่เหลือทั้งหมดจะไปยังดินแดนแห่งความสงบ ที่นั่นไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความสุข พ่อมาแล้วและเรารับประกันได้ว่าเราจะกลายเป็นนายของโลกใหม่ด้วยการศึกษาราชายะ อะฮะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดในโลกที่สกปรกและไม่บริสุทธิ์นี้ และทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ ลูกดึงดูดมาหาพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้น
2. ชาร์จแบตเตอรี่ของลูกด้วยการซึมซับความรู้นี้ ทำให้ตนเองมั่งคั่งด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ ตอนนี้เป็นเวลาที่จะหารายได้ ดังนั้นปกป้องตนเองจากการสูญเสีย

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นหงส์ที่สูงศักดิ์ ผู้ที่ซึมซับเพชรพลอยแห่งความรู้และจบสิ้นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมด หงส์ที่สูงศักดิ์มีคุณสมบัติพิเศษสองอย่าง หนึ่งคือเลือกเก็บไข่มุกของความรู้และอีกหนึ่งคือการแยกน้ำกับน้ำมันด้วยพลังของการแยกแยะ การแยกนมออกจากน้ำหมายถึงการแยกแยะระหว่างสิ่งที่ไร้ประโยชน์

คติพจน์:

และสิ่งที่มีพลัง สิ่งที่ได้รับประโยชน์กล่าวได้ว่าเป็นเช่นนั้น และสิ่งที่มีพลังกล่าวได้ว่าเป็นเช่นนั้น นั่นคือการ
จับสิ่งที่ได้รับประโยชน์ทั้งหมดหมายถึงการกลับมาเป็นหงส์ที่สูงศักดิ์ ในทุกขณะให้เพชรพลอยของความ
รู้อยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อลูกไตร่ตรองอย่างต่อเนื่องลูกจะกลับมาเต็มไปด้วยเพชรพลอย
ผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงอย่างสม่ำเสมอในตำแหน่งที่สูงส่งของพวกเขา และจับสิ้นการต่อต้านใดๆ และกลายเป็น
ดวงวิญญาณที่มีชัยชนะ

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ถัดดวงตาที่สามของความรู้ยังคงเปิดอยู่เสมอ ลูกจะชนลูกด้วยความสุขและปรารถนาของความสุขของลูกจะอยู่สูงอยู่เสมอ
- คำถาม:** ลูกควรใช้วิถีใดในการอธิบายต่อมนุษย์ เพราะสายตาของพวกเขาอ่อนแอมากในเวลานี้?
- คำตอบ:** บาบาพูดว่า จงทำรูปภาพขนาดใหญ่มาให้แก่พวกเขาที่พวกเขาจะสามารถเข้าใจได้จากระยะไกล ภาพของลูกโลกนี้ (วงจรโลก) ควรจะมีขนาดใหญ่มาก นี่คือการกระทำสำหรับคนตาบอด
- คำถาม:** ใครจะกลายเป็นผู้ช่วยของลูกในการทำมาสะอาดทั้งโลก
- คำตอบ:** ภัยพิบัติทางธรรมชาติจะกลายเป็นผู้ช่วยของลูก ลูกต้องการผู้ช่วยเพื่อทำความสะอาดโลกที่ไร้ขีดจำกัดนี้ อย่างแน่นอน

โอม ซานติ มีเพลงที่ร้องว่า ลูกได้รับมรดกของลูก ซึ่งได้แก่การหลุดพ้นในชีวิตจากฟอนหนึ่งวินาที ผู้อื่นทั้งหมดอยู่ในชีวิตของบ่วงพันธะ ดรีมูติและรูปภาพของวงจรโลกนี้คือรูปภาพหลัก รูปภาพเหล่านี้ควรจะมีขนาดใหญ่มาก กระดาษขนาดใหญ่เป็นสิ่งที่ต้องการสำหรับคนตาบอดเพื่อที่พวกเขาจะสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน เพราะในเวลาปัจจุบันสายตาของทุกคนนั้นอ่อนล้าและพวกเขาก็ขาดปัญญา ดวงตาที่สามนั้นกล่าวได้ว่าเป็นสติปัญญา เวลาที่ลูกมีความสุขในสติปัญญาของลูก ถ้าบางคนไม่ได้ชนลูกด้วยความสุขนั้นหมายความว่าพวกเขาไม่ได้จดจำชิพบาบา ดังนั้นจึงมีคำกล่าวที่ว่าดวงตาที่สามของความรู้ของพวกเขาก็เปิดขึ้นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น และพวกเขาก็มีสายตาที่พร่ามัว พ่ออธิบายว่า ลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่นอย่างสั้นๆ ชุมชนที่ใหญ่โตมากมายเกิดขึ้น และลูกๆ ก็รู้ว่าที่จริงแล้วเพียงภาพเดียวก็เพียงพอที่จะทำงานรับใช้ แม้ว่าลูกจะมีเพียงภาพของลูกโลกเท่านั้น นั่นก็ไม่ใช่ไร พ่ออธิบายแก่ลูกถึงความลับของละคร, ต้นไม้, นั่นคือต้นกัลปะและวงจรของ 84 ชาติเกิด ลูกได้รับมรดกนี้จากพ่อด้วยบราห์มา สิ่งนี้ชัดเจนมาก ทุกสิ่งนั้นรวมอยู่ในภาพนี้ ดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นสำหรับรูปภาพมากมาย ภาพสองภาพเหล่านี้ควรจะมีการเขียนด้วยตัวหนังสือที่มีขนาดใหญ่มาก ควรจะมีการเขียนบนภาพนั้นด้วยเช่นกันว่า: การหลุดพ้นในชีวิตคือสิทธิโดยกำเนิดของพวกเขาท่านจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อก่อนที่การทำลายล้างจะมาถึง การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอนเช่นกัน ตามแผนของละครทุกคนจะเข้าใจด้วยตนเอง ไม่มีความจำเป็นสำหรับลูกที่จะอธิบายสิ่งใด ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดนี้จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกควรจะต้องจำสิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก อย่างไรก็ตามมาทำให้ลูกลืม เวลานั้นก็ผ่านไปเรื่อยๆ มีการจดจำกันว่าเวลามากมายได้ผ่านไปแล้ว สิ่งนี้หมายถึงเวลาในปัจจุบัน เพียงช่วงเวลาสั้นๆ เท่านั้นที่เหลืออยู่ในเวลานี้ ถึงอย่างไรการก่อตั้งก็ต้องเกิดขึ้นและเวลาสั้นๆ ยังหลงเหลืออยู่ก่อนการทำลายล้าง แม้กระทั่งในเวลาอันสั้นนี้ก็มีเวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่เหลืออยู่ ลองคิดดูว่าอะไรจะเกิดขึ้น? ผู้คนนั้นยังไม่ได้ตื่นขึ้นในเวลานี้, แต่พวกเขาก็จะตื่นขึ้นในเวลาต่อมา ดวงตาของพวกเขาก็จะเปิดขึ้น สิ่งนี้ไม่ได้หมายถึงดวงตาทางร่างกายคุณนี่แต่เป็นดวงตาของสติปัญญา ไม่ได้มีความพอใจมากนักในการใช้ภาพเล็กๆ ควรจะมีการทำภาพที่มีขนาดใหญ่ วิทยาศาสตร์เองก็ช่วยเหลืออย่างมากด้วยเช่นกัน แม้กระทั่งวัตถุธาตุก็ช่วยในการทำลายล้าง วัตถุธาตุได้ให้การช่วยเหลือเป็นอย่างมากแก่ลูกโดยที่ลูกไม่ต้องใช้เงินแม้แต่หนึ่งสตางค์ วัตถุธาตุจะทำความสะอาดทุกสิ่งเพื่อลูก นี่คือนิยามของโลกที่สกลปรกอย่างแท้จริง ในอัสเมียร์พวกเขามิอนุสรณ์ของสวรรค์ ที่นั่นในวัดดิลาลาลก็มีอนุสรณ์ของการก่อตั้ง แต่พวกเขาก็ไม่สามารถเข้าใจสิ่งใด เวลาที่ลูกกลายเป็นผู้ที่รู้คิด ผู้คนพูดว่าพวกเขาไม่เชื่อว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้น ดังนั้นด้วยเหตุนี้เองพวกเขาก็ไม่สามารถเข้าใจได้ มีเรื่องราวเกี่ยวกับเด็กชายที่พูดว่าสิ่งใดมาแล้ว ไม่มีใครเชื่อเขา และแล้วอยู่มาวันหนึ่งสิ่งใดก็มาและกินัวทั้งหมัด ลูกเช่นกันก็เฝ้าแต่พูดว่าโลกเก่านี้กำลังจะจบสิ้นลง เวลามามากมายได้ผ่านไปและเหลือเวลาเพียงน้อยเท่านั้น ลูกควรจะมีความรู้ทั้งหมดนี้ในสติปัญญาของลูก เป็นดวงวิญญาณที่ดูดซับทุกสิ่ง ดวงวิญญาณของพ่อก็มีความรู้เช่นกัน ท่านให้ความรู้แก่ลูกว่าท่านได้นำร่างกายมาใช้เมื่อใด เป็นเพราะท่านมีความรู้ในท่านอย่างแน่นอนที่ท่านถูกเรียกว่า “พระเจ้าผู้เป็นพ่อที่เต็มไปด้วยความรู้” ท่านรู้ถึงตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก ท่านรู้จักตัวท่านเองและท่านก็มีความรู้วาวจรัสของโลกหมุนไปอย่างไรด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองคำว่า “เต็มไปด้วยความรู้” ในภาษาอังกฤษจึงดีมาก ท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์และดังนั้นท่านมีความรู้ทั้งหมด ลูกรู้สิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ชิพบาบานี้เต็มไปด้วยความรู้ สิ่งนี้ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างดีมาก ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถดูดซับทุกสิ่งในระดับเดียวกัน แม้ว่าพวกเขาจะลงไปในสมุทแต่พวกเขาก็ไม่ได้ซึมซับสิ่งใดเลย พวกเขาเพียงแค่เขียนสิ่งนั้นลงไปเท่านั้น, พวกเขาไม่สามารถพิสูจน์สิ่งนั้นกับใคร พวกเขาเพียงแค่แสดงสิ่งนั้นบนกระดาษ แต่กระดาษจะทำอะไรได้? ไม่มี

ใครจะสามารถเข้าใจได้จากเพียงกระดาษ จากภาพนี้ผู้คนก็จะสามารถเข้าใจได้อย่างดีมาก ความรู้นั้นยิ่งใหญ่ที่สุดและ
ดังนั้นการเขียนก็ควรจะมีความใหญ่มาด้วยเช่นกัน เมื่อผู้คนได้เห็นภาพขนาดใหญ่พวกเขาสามารถเข้าใจว่ามีความ
หมายบางอย่างในภาพเหล่านั้นอย่างแน่นอน การก่อตั้งและการทำลายล้างได้มีการเขียนไว้ด้วยเช่นกัน การก่อตั้ง
อาณาจักรคือสิทธิ์โดยกำเนิดของพระเจ้าผู้เป็นพ่อของลูก ลูกทุกคนมีสิทธิ์ในการหลุดพ้นในชีวิต ทุกคนอยู่ในชีวิตของ
บ่วงพันธะ ดังนั้นสติปัญญาของลูกๆ ควรจะทำงานว่าเราจะสามารถพาพวกเขาออกไปจากชีวิตของบ่วงพันธะไปสู่การ
หลุดพ้นในชีวิตได้อย่างไร? ก่อนอื่นลูกก็จะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ และจากนั้นก็ไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ดินแดน
แห่งความสุขเรียกว่าการหลุดพ้นในชีวิต ภาพที่ใหญ่มากก็ได้มีการทำขึ้นเป็นพิเศษ ภาพเหล่านี้คือภาพหลัก หากข้อความ
ที่เขียนนั้นมีความใหญ่มาก ผู้คนก็จะพูดว่า บิเคได้ทำภาพที่ใหญ่มาเช่นนั้น ดังนั้นต้องมีความรู้อย่างบางอย่างในภาพเหล่านั้น
อย่างแน่นอน ดังนั้นหากมีการติดภาพใหญ่ของลูกในทุกแห่ง ผู้คนก็จะถามว่า นี่คืออะไร? บอกพวกเขาว่า: ภาพขนาดใหญ่
เหล่านี้ทั้งหมดได้มีการทำขึ้นเพื่อที่พวกท่านจะสามารถทำความเข้าใจ ได้มีการเขียนไว้อย่างชัดเจนมากในรูปภาพ
เหล่านั้น: พวกเขานั้นได้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัด เป็นเรื่องของเมื่อวานนี้เท่านั้น พวกเขาไม่ได้มีสิ่งนี้ในเวลานี้ เพราะด้วย
การกลับมาใช้ชาติเกิดถึง 84 ชาติเกิดพวกเขาจึงลงมา จากการมีความสโตประธานทุกคนก็กลับมาโมประธาน นี่คือ
การเล่นของความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาของการเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและผู้กราบไหว้บูชา ได้มีการ
ทำการเล่นทั้งหมดของครั้งต่อครั้ง ดังนั้นลูกต้องมีความกล้าหาญที่จะทำภาพที่มีความใหญ่เช่นนั้น ลูกต้องมีความใส่ใจ
ในการทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ลูกต้องรับใช้ทุกมุมของเดลี ผู้คนมากมายไปทำงานออกร้าน ฯลฯ และภาพเหล่านี้ก็จะมี
ประโยชน์มากสำหรับลูกที่นั่น ตรัสรู้และวงจรคือภาพหลัก นี่คือนี่สิ่งที่ดีมาก เหล่านี้เป็นเหมือนกับกระจกเบื้องหน้าคน
ตาบอด คนตาบอดนั้นต้องได้รับการสอน เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียน อย่างไรก็ตามเมื่ออวัยวะของดวงวิญญาณนั้น
เล็ก ก็ได้มีการใช้รูปภาพ ฯลฯ เพื่อสอนพวกเขา และจากนั้นเมื่อพวกเขาเติบโตขึ้นเล็กน้อยก็ได้มีการแสดงแผนที่โลกให้
แก่พวกเขา แล้วแผนที่ทั้งหมดก็จะอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา เวลาที่ลูกมีทั้งวงจรของละครในสติปัญญาของลูก มี
ศาสนามากมาย และเวลานี้ลูกรู้ว่าพวกเขาได้ลงมาตามลำดับกันไปอย่างไร และแล้วพวกเขาก็กลับไปอย่างไร ที่นั่นมี
เพียงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปศาสนาเดียวเท่านั้นซึ่งเรียกว่าสวรรค์ ด้วยการมีโยคะกับพ่อ ดวงวิญญาณก็จะ
กลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ โยคะโบราณของบาร์ตันนี้มีชื่อเสียงโด่งดังมาก โยคะหมายถึงการจดจำระลึกถึง พ่อพูดว่า
จดจำฉันผู้เป็นพ่อ ท่านต้องพูดเช่นนั้น พ่อทางร่างไม่ต้องพูดว่า จดจำฉัน! ลูกๆก็ร้องเรียกหาโดยอัตโนมัติ: บาบ! มามา!
(กับพ่อแม่ทางร่างของพวกเขา) พ่อแม่เหล่านั้นคือทางร่างในขณะที่ผู้เดียวนี้คือผู้ที่อยู่เหนือโลกที่มีการร้องเพลงยกย่อง
ท่านว่า: เราได้รับความสุขอย่างมากมาจากการเมตตาของท่าน มีเพียงผู้ที่มีความทุกข์เท่านั้นที่ร้องเพลงนี้ ไม่จำเป็นที่
จะต้องพูดสิ่งนี้เมื่ออยู่ในความสุข เป็นไปเพราะพวกเขาอยู่ในความทุกข์ที่พวกเขาร้องเรียกหา เวลาที่ลูกเข้าใจว่านี่คือแม่
และพ่อ พ่อพูดว่า แต่ละวัน พ่อบอกสิ่งที่ลึกล้ำมากแก่ลูก ลูกรู้มาก่อนหรือไม่ว่าใครที่เรียกว่าเป็นแม่และพ่อ? เวลาที่ลูก
รู้ว่าเพียงท่านเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นพ่อ ลูกได้รับมรดกจากพ่อผ่านบราห์มา แม่นั้นก็เป็นที่ต้องการด้วยเช่นกันเพราะลูกๆต้อง
ได้รับการเลี้ยงดู สิ่งนี้จะไม่อยู่ในสติปัญญาของใคร ดังนั้นบาบจึงพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: ลูกๆที่สุดแสนหวาน เฝ้าแต่จดจำ
พ่อ! ลูกได้รับเป้าหมายแล้ว และดังนั้นลูกจะสามารถไปที่ไหนก็ได้ ลูกสามารถไปต่างประเทศ เมื่อลูกได้เรียนบทเรียน 7
วันแล้ว นั่นก็เพียงพอ ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ดวงวิญญาณ
จะกลับมาบริสุทธิ์และกลายเป็นนายของโลก เมื่อลูกมีเป้าหมายนี้ในสติปัญญาของลูก แล้วก็ไม่ว่าลูกจะไปไหน
ความรู้ทั้งหมดของก็จะอยู่ในเข็มกลัดนี้ ไม่มีใครจำเป็นที่จะต้องถามว่า เราต้องทำอะไร? หากลูกต้องการที่จะได้รับมรดก
ของลูกจากพ่อ แน่แน่นอนว่าลูกต้องจดจำท่าน ลูกได้รับมรดกนี้จากพ่อแล้วหลายต่อหลายครั้ง วงจรของละครก็เฝ้าแต่ซ้ำ
รอยไปเรื่อยๆ ลูกศึกษากับครูนับครั้งไม่ถ้วนแล้วก็ได้รับสถานภาพอย่างใดอย่างหนึ่ง ขณะที่ศึกษาเล่าเรียนโยคะของ
สติปัญญาของลูกก็คงอยู่กับครูของลูก ไม่ว่าจะเป็นการสอนนั้นจะง่ายหรือยากก็เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียน ดวงวิญญาณ
ของผู้นี้ก็กำลังศึกษาเล่าเรียนด้วยเช่นกัน ลูกต้องจดจำครูของลูกและเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกด้วยเช่นกัน ลูก
ต้องเก็บวงจรโลกไว้ในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกัน จดจำพ่อและมรดก ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ยิ่ง
ลูกสร้างสมมากเพียงใดลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากตามนั้น หากลูกเฝ้าแต่มีการจดจำระลึกถึงที่ดีมากอย่าง
ต่อเนื่องแล้วมีความจำเป็นอะไรที่จะต้องมาที่นี่? อย่างไรก็ตามลูกก็ยังคงมาที่นี่ ท่านคือพ่อที่สูงส่งผู้ที่ลูกได้รับมรดกที่ไม่มี
ขีดจำกัดจากท่าน และดังนั้นแน่นอนว่าอย่างน้อยลูกก็ควรมาและพบปะกับท่าน ทุกคนกลับไปหลังจากที่ได้รับมนตรา ลูก
ได้รับมนตราที่สำคัญมาก ลูกมีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูกอย่างชัดเจนมาก เวลาที่ลูกเข้าใจว่าลูกต้องไม่สูญเสีย
เวลามากเกินไปในการไล่ตามรายได้ที่สูญสลาย ทั้งหมดนั้นจะกลายเป็นฝุ่น พ่อต้องการสิ่งใดหรือไม่? ไม่เลย! ไม่ว่าจะมี
ค่าใช้จ่ายอะไรก็ตามนั้นก็เกินไปเพื่อลูก อย่างไรก็ตามไม่ได้มีค่าใช้จ่ายแม้แต่เพียงหนึ่งสตางค์ในสิ่งนี้ ท่านไม่ต้องซื้อลูก
ระเบิดหรือรถถัง ฯลฯ เพื่อสงคราม ท่านไม่มีสิ่งใดเลย ในขณะที่มีการต่อสู้รบราลูกนั้นก็จะต้องอยู่อย่างแฝงตัวกับส่วนที่

เหลือของโลก ดูซิว่าสงครามของลูกเป็นเช่นไร! สิ่งนี้รู้ได้ว่าเป็นพลังโยคะ ทุกสิ่งนั้นแฝงตัว ไม่จำเป็นต้องฆ่าใครในสิ่งนี้ ลูกเพียงแค่ต้องจดจำพอ ความตายของพวกเขาทั้งหมดถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ทุกๆ 5000 ปี ลูกศึกษาสิ่งนี้เพื่อที่จะสะสมพลังโยคะ เมื่อการศึกษานั้นได้เสร็จสิ้นลง และแล้วลูกก็ต้องการได้รับรางวัลในโลกใหม่ มีภัยพิบัติทางธรรมชาติสำหรับการทำลายล้างโลกเก่า ได้มีการจดจำกันว่าพวกเขาได้ทำลายวงศ์สกุลของตนเองอย่างไร วงศ์สกุลนั้นใหญ่โตมาก! ทั้งยุโรปนั้นก็รวมอยู่ในนั้น บาร์ตันอยู่ในมุมที่แยกห่างออกมา ทุกสิ่งอื่นจะถูกทำลาย ลูกๆ เอาชนะทั้งโลกด้วยพลังโยคะ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์เช่นลัทธิและนารายณ์นี้ด้วยเช่นกัน ไม่มีสายตาที่เป็นอาชญากรที่นั่น เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะมีนิมิตมากมาย เมื่อลูกเข้ามาใกล้ประเทศของลูกมากขึ้น ลูกก็สามารถมองเห็นต้นไม้ และดังนั้นลูกก็มีความสุข: เวลาที่เราได้เข้ามาใกล้บ้านของเราแล้ว เวลาที่ลูกเช่นกันที่กำลังจะกลับบ้านและจากนั้นก็ไปยังดินแดนแห่งความสุข มีเวลาเหลืออีกเล็กน้อย เป็นเวลานานมากแล้วที่ลูกได้บอกลาสวรรค์ เวลาที่สวรรค์ใกล้เข้ามาแล้ว สถิติปัญญาของลูกก็ขึ้นไปอยู่เหนือ นั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตนซึ่งเรียกว่าบราห์มันด์ด้วยเช่นกัน เราคือผู้อาศัยของสถานที่นั้น เราได้เล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของเราที่นี่ และเวลานี้เรากำลังจะกลับบ้าน ลูกๆ เป็นผู้ที่รอบด้าน ลูกคือผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็มตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ผู้ที่มาภายหลังจะไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่รอบด้านได้ พอได้อธิบายว่าจำนวนชาติเกิดที่มากที่สุดคือเท่าใดและจำนวนชาติเกิดที่น้อยที่สุดคือเท่าใด ชาติเกิดอาจจะน้อยกว่ากับหนึ่งชาติเกิด ในเวลาสุดท้ายทุกคนจะกลับบ้าน การละเล่นได้จบลงแล้ว การแสดงนั้นก็จบลงแล้ว เวลาที่พออธิบายว่า: จดจำพอและความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก และจากนั้นลูกก็จะไปสู่ดินแดนสูงสุด ไปหาพ่อ ที่เรียกว่าดินแดนแห่งการหลุดพ้นดินแดนแห่งความสงบ แล้วก็มีดินแดนแห่งความสุข นี่คือนิรันดร์แห่งความสุข ทุกคนลงมาจากเบื้องบนอย่างสโรตสปรธานแล้วผ่านสภาพสโร ราโจ และตโม แม้ว่าใครบางคนจะเกิดเพียงชาติเดียวเท่านั้น เขาก็จะยังคงไปผ่านสี่สภาพเหล่านี้ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกๆ อย่างดีมาก และทั้งที่เป็นเช่นนั้นลูกก็ไม่ได้จดจำท่าน! ลูกลืมพ่อ! เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป ลูกๆ รู้ว่าลูกประคำของรูद्रได้สร้างขึ้นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ลูกประคำของรูद्रเป็นลูกประคำของหลายล้าน นั่นคือลูกประคำของโลกที่ไม่มีขีดจำกัด ประชาบิดาบราห์มามีสองนามสกุล: บราห์มากลายเป็นวิษณุ วิษณุกลายเป็นบราห์มา! ราววันมาหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจร มีศาสนาเทพ แล้วก็อิสลาม ผู้คนก็จดจำอัมและบีบี และดินแดนสุขาวดีด้วยเช่นกัน บาร์ตันเคยเป็นดินแดนสุขาวดี, สวรรค์ ลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมาก พระเจ้าผู้เป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด สอนการศึกษาที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ลูกได้รับสถานภาพที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด พ่อคือครูที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ท่านคือครู และท่านจะพาลูกกลับไปกับท่าน ดังนั้นท่านเป็นสัจกูรด้วยเช่นกัน เหตุใดลูกไม่จดจำพ่อเช่นนั้น? พรอทของความสุขของลูกควรจะอยู่ในระดับสูง อย่างไรก็ตามนี่คือสนามรบ มายานี้ไม่ปล่อยให้ลูกอยู่ที่นั่น ลูกตกลงมาซ้ำแล้วซ้ำเล่า พ่อพูดว่า ลูกๆ ด้วยการจดจำระลึกถึงท่านที่ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะมายา อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1 นำสิ่งที่พ่อสอนลูกไปปฏิบัติ อย่าเพียงแค่จดลงบนกระดาษ ก่อนที่การทำลายล้างจะเกิดขึ้น จากการอยู่ในชีวิตของบ่วงพันธะ จงได้มาซึ่งสถานภาพของการหลุดพ้นในชีวิต

2 อย่าได้เสียเวลาไล่ตามรายได้ที่สูงสูญหายมากเกินไป เพราะทั้งหมดนั้นจะกลายเป็นฝุ่น ดังนั้นประกาศสิทธิในมรดกที่ไร้ขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน

พร: พร: ขอให้ลูกมีชัยชนะอย่างสม่าเสมอและได้รับชัยชนะเหนือพลังของมายาด้วยพลังของโยคะ พลังของโยคะและพลังของความรู้เป็นพลังที่สูงส่งที่สุด เช่นเดียวกับที่พลังทางวิทยาศาสตร์ทำให้ลูกได้รับชัยชนะเหนือความมืดและนำมาซึ่งความสว่าง ในทำนองเดียวกัน พลังของโยคะทำให้ลูกได้รับชัยชนะเหนือพลังของมายาตลอดไป พลังของโยคะคือพลังที่สูงส่งเช่นนั้นที่พลังของมายาไม่มีอะไรที่จะมาเปรียบเทียบกับได้เลย ดวงวิญญาณผู้ที่มีพลังของโยคะไม่สามารถพ่ายแพ้ต่อมายาแม้กระทั่งในความฝันของพวกเขา พวกเขาไม่สามารถมีความอ่อนแอใดๆ แม้กระทั่งในความฝันของเขา ลูกมีติลัคของชัยชนะเช่นนั้นแต่มีอยู่บนหน้าผากของลูกเสมอ

คติพจน์: เพื่อที่จะประกาศสิทธิในอันดับหนึ่ง เปลี่ยนสิ่งที่ไร้ประโยชน์ให้เป็นสิ่งที่มีพลัง

*** โอม ขานดี ***

จงมุ่งมั่นต่อหนึ่งเดียวและด้วยการดูดซับความบริสุทธิ์ คงรักษาความเป็นจิตวิญญาณไว้และรับใช้ด้วยจิตใจของลูก

วันนี้ พ่อทางจิตกำลังมองดูจิตวิญญาณของลูกๆทางจิตทั้งหมดในทุกหนแห่ง เพื่อดูว่ามีประกายทางจิตในตัวลูกแต่ละคนมากเพียงใด ความเป็นจิตวิญญาณถูกเปิดเผยโดยผ่านดวงตา ดวงวิญญาณที่มีพลังทางจิตจะมอบพลังทางจิตให้กับผู้อื่น ผ่านดวงตาของพวกเขาอยู่เสมอ รอยยิ้มทางจิตให้ประสบการณ์แห่งความสุขกับผู้อื่นด้วย พฤติกรรมและใบหน้าของพวกเขาจะปรากฏเป็นแสงและเบาสบายเหมือนเทวดานางฟ้า พื้นฐานของความเป็นทางจิตวิญญาณเช่นนั้นคือความบริสุทธิ์มากเท่าที่ความคิด, คำพูดและการกระทำของลูกมีความบริสุทธิ์ ความเป็นทางจิตวิญญาณจะปรากฏให้เห็นมากตามนั้น ความบริสุทธิ์คือเครื่องประดับของชีวิตบราห์มิน ความบริสุทธิ์คือกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของชีวิตบราห์มิน ดังนั้น บัพดาตาจึงมองเห็นความเป็นจิตวิญญาณของลูกทุกคนบนพื้นฐานของความบริสุทธิ์ของพวกเขา ในขณะที่อาศัยอยู่ในโลกนี้ ดวงวิญญาณทางจิตจะถูกมองเห็นว่าเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อน

ดังนั้นจึงควรสำรวจและตรวจสอบตนเองว่า: มีความเป็นทางจิตวิญญาณอยู่ในความคิดและคำพูดของฉันหรือไม่? ความคิดทางจิตเติมเต็มพลังให้กับลูกและมอบพลังให้กับผู้อื่นด้วย ลูกอ้างถึงสิ่งนี้ในคำอื่นๆว่า: "ความคิดทางจิตเป็นเครื่องมือที่รับใช้ด้วยจิตใจของลูก" คำพูดทางจิตสามารถทำให้ลูกและผู้อื่นสัมผัสถึงความสุข คำพูดเหล่านี้ทำให้ลูกสัมผัสถึงความสงบ คำพูดทางจิตหนึ่งคำกลายเป็นพื้นฐานสำหรับดวงวิญญาณมากมายที่จะก้าวไปข้างหน้าในชีวิตของพวกเขา ผู้ที่พูดคำพูดทางจิตจะกลายเป็นผู้ประทานพร การกระทำทางจิตจะทำให้ลูกสัมผัสถึงสภาพของคาร์มาโยคีได้อย่างง่ายดาย และลูกจะกลายเป็นตัวอย่างสำหรับผู้อื่นในการเป็นคาร์มาโยคี ใครก็ตามที่เข้ามาติดต่อกับดวงวิญญาณเช่นนั้นจะสัมผัสได้ถึงโยคีที่ง่ายดายและชีวิตคาร์มาโยคีด้วยตนเองได้อย่างง่ายดาย อย่างไรก็ตามลูกได้รับการบอกว่าเมล็ดของความเป็นทางจิตวิญญาณคือความบริสุทธิ์ ความบริสุทธิ์ไม่ควรถูกทำลายแม้กระทั่งในความฝันของลูก เพราะเมื่อมันเท่านั้นที่ความเป็นทางจิตวิญญาณจะปรากฏให้เห็น ความบริสุทธิ์ไม่ได้หมายถึงการถือพรหมจรรย์เท่านั้น แต่ให้ทุกคำเป็น "บราห์มาจารี" (ผู้ที่เดินตามรอยเท้าของบราห์มา) ให้ทุกความคิดเป็นบราห์มา-จารี และทุกการกระทำเป็นบราห์มา-จารี ในชีวิตทางโลกเมื่อลูกมีหน้าตาเหมือนพ่อของเขา ก็กล่าวกันว่าพ่อของเขาปรากฏอยู่ในตัวลูกคนนั้น ในทำนองเดียวกัน บนพื้นฐานทางจิตวิญญาณ ให้ใบหน้าของลูกดวงวิญญาณบราห์มิน บราห์มาจารีทั้งหลายสัมผัสได้ว่าเป็นเหมือนใบหน้าของพ่อบราห์มาเพื่อที่ว่าดวงวิญญาณที่มาติดต่อกับลูกจะสัมผัสได้ว่าลูกมีความหัดเทียมกับพ่อ โอเค ลูกอาจจะไม่ได้ 100% แต่ตามเวลาปัจจุบัน ลูกควรมีเปอร์เซ็นต์เท่าใด? ลูกได้ไปถึงกี่เปอร์เซ็นต์แล้ว? 75%? 80%? 90%? ลูกไปถึงไหนแล้ว? แล้วยิ่งนั่งอยู่ข้างหน้า พูดสิ! ดูลิ ลูกได้รับหมายเลขเพื่อนั่งอยู่ด้านหน้า ดังนั้น ลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในอันดับนำหน้าในการเป็นบราห์มาจารีด้วยเช่นกันใช่ไหม? ลูกนำหน้าในเรื่องนี้หรือไม่?

บัพดาตาปรารถนาที่จะเห็นความเป็นทางจิตวิญญาณของลูกทุกคนบนพื้นฐานของความบริสุทธิ์ของพวกเขา บัพดาตามีชาร์ทของทุกคน ท่านไม่ได้พูดอะไร แต่ท่านมีชาร์ทว่าแต่ละคนทำอะไรและพวกเขาทำอย่างไร บัพดาตามีชาร์ททั้งหมดแม้แต่ในความบริสุทธิ์ เปอร์เซ็นต์ของลูกบางคนก็น้อยมาก ตามเวลา ดวงวิญญาณของโลกต้องการเห็นลูกดวงวิญญาณเป็นตัวอย่างของความเป็นจิตวิญญาณ วิธีที่ง่ายสำหรับลูกในการแสดงสิ่งนี้ก็คือเพียงแค่อำนาจใจกับคำๆเดียว ชิดเส้นใต้คำๆนี้ซ้ำๆให้กับตัวเอง คำๆเดียวนี้คือ "ขอให้ลูกมุ่งมั่นต่อหนึ่งเดียว!" (เอก-วราตา) ที่ไหนมีหนึ่งเดียว ที่นั่นก็จะมีคามมั่นคงโดยอัตโนมัติ ลูกจะกลายเป็นคนไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนโดยอัตโนมัติ เมื่อมุ่งมั่นต่อหนึ่งเดียว มันกลายเป็นเรื่องง่ายมากที่จะทำตามทิศทางเดียว เมื่อลูกมุ่งมั่นต่อหนึ่งเดียว ดังนั้น เมื่อปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้สูงสุดหนึ่งเดียว ก็จะมีการหลุดพ้นจากบาปได้อย่างง่ายดาย สภาพของลูกจะคงที่อยู่เสมอและมั่นคงโดยอัตโนมัติ ดังนั้น ตรวจสอบตนเอง: ฉันมุ่งมั่นต่อหนึ่งเดียวหรือไม่? ตลอดทั้งวัน จิตใจและสติปัญญาของฉันยังคงมุ่งมั่นต่อหนึ่งเดียวหรือไม่? ในการคำนวณ การนับเริ่มต้นด้วยเลข "1" ก่อน ศูนย์ก็คือตัวเลข บวกเลขหนึ่ง บวกเลขศูนย์หนึ่งตัว แล้วคำว่าตัวเลขนั้นจะเพิ่มขึ้นไปเรื่อยๆเท่าไร ดังนั้น แม้ว่าลูกจะไม่ทำอะไรเลย แต่อย่างน้อยลูกก็สามารถจำคำว่า "หนึ่งเดียว" ได้ เวลาและดวงวิญญาณกำลังร้องเรียกหาดวงวิญญาณที่มุ่งมั่นต่อหนึ่งเดียว โอ้ดวงวิญญาณเทพทั้งหลาย ลูกไม่ได้ยินเสียงเรียกของเวลาและเสียงเรียกของดวงวิญญาณหรือไม่? แม้แต่วัตถุธาตุต่างๆ ก็มองเห็นลูกผู้เป็นนายแห่งวัตถุธาตุและกำลังเรียกหาลูกอยู่: โอ้ดวงวิญญาณ ผู้เป็นนายแห่งวัตถุธาตุทั้งหลาย เวลานี้จงนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง! สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงแรงสะเทือนเล็กน้อยที่เกิดขึ้นเป็นครั้ง

คราว อย่าทำให้ดวงวิญญาณที่นำเสนอและสั่นไหวเหล่านี้ต้องสัมผัสกับความสะเทือนใจแห่งความทุกข์และความกลัว ครั้งแล้วครั้งเล่า เมื่อไรลูกดวงวิญญาณทั้งหลายผู้ที่ทำให้ผู้อื่นได้รับการหลุดพ้น ผู้ซึ่งเป็นนายผู้ประทานการหลุดพ้น จะให้การหลุดพ้นกับดวงวิญญาณเหล่านั้น? ลูกไม่รู้สักเมตตาต่อพวกเขาในจิตใจของลูกหรือ? หรือลูกเพียงแค่เจ็บไปเมื่อได้ยินข่าวเหล่านั้น? แค่นั้นเอง ทุกอย่างเกิดขึ้นแล้ว ลูกคงเคยได้ยินเกี่ยวกับสิ่งนี้แล้ว เหตุนี้เองเวลานี้บรรดาปราชญ์ที่จะเห็นรูปที่มีเมตตาของลูกทุกคน เวลานี้จงละทิ้งสิ่งที่มีขีดจำกัดทั้งหมดของลูก กลายเป็นผู้มีเมตตา! กลับมาไม่ว่างเว้นในการรับใช้ด้วยจิตใจของลูก ให้กระแสน้ำแห่งพลัง (สากา)! ให้ความสงบ! ให้การคำจุน! หากลูกกลายเป็นผู้มีเมตตาและอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการให้การคำจุนผู้อื่น ลูกจะห่างไกลจากสิ่งดึงดูดและสิ่งที่มีขีดจำกัดทั้งหมดโดยอัตโนมัติ ลูกจะเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำ ลูกได้ให้เวลาอย่างมากในการรับใช้ด้วยคำพูด ลูกใช้เวลาในทางที่มีค่าและยังให้สาส์นอีกด้วย ลูกนำดวงวิญญาณเข้ามาสู่ความสัมพันธ์หรือสายใยกับลูก สิ่งที่คุณได้ทำไปจนถึงตอนนี้ตามละคร ลูกก็ทำได้ดีมาก อย่างไรก็ตาม เวลานี้ นอกจากการรับใช้ด้วยคำพูดแล้ว ยังมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการทำงานรับใช้ด้วยจิตใจของลูก ทุกคนไม่ว่าจะเป็นคนใหม่ คนเก่า มหาระตี (ผู้ซึ่ง) ทหารม้า และพลเดินเท้า ก็สามารถทำสิ่งนี้ได้ ลูกไม่จำเป็นต้องมีสิ่งคำจุนใดๆ สำหรับเรื่องนี้ “ผู้ที่มีอายุมากกว่าจะทำสิ่งนี้! ฉันยังเด็กอยู่ ฉันป่วย ฉันไม่มีกำลังกาย” แม้แต่เด็กเล็กๆก็สามารถทำสิ่งนี้ได้ ลูกๆสามารถทำสิ่งนี้ได้ใช่ไหม? (ได้) ลูกสามารถรับใช้ด้วยจิตใจของลูก ดังนั้น ตอนนี้ จงรักษาสมดุลระหว่างการรับใช้ด้วยคำพูดและด้วยจิตใจของลูก ลูกทุกคนที่รับใช้ด้วยจิตใจจะได้รับประโยชน์มากมาย เพราะเหตุใด? ดวงวิญญาณที่ลูกให้พลังและกระแส (sakaash) ที่ทรงพลังโดยการรับใช้พวกเขาด้วยจิตใจของลูก นั่นคือ ด้วยความคิดของลูก จะให้พรแก่ลูก ในบัญญัติของลูกมีการสะสมความพยายามของตัวลูกเองอยู่แล้ว และลูกจะสะสมในบัญญัติแห่งพรของลูกด้วยเช่นกัน ดังนั้น บัญชีของมรดกของลูกจะเพิ่มขึ้นในสองทาง ดังนั้น ไม่ว่าลูกจะเป็นคนใหม่หรือคนเก่า ครั้งนี้มีคนใหม่ๆมากมายที่มา ผู้ที่มาใหม่เป็นครั้งแรก ยกมือขึ้น! บรรดาที่กำลังถามดวงวิญญาณที่มาที่นี่เป็นครั้งแรกว่า: ลูกดวงวิญญาณสามารถรับใช้ด้วยจิตใจได้หรือไม่? (บรรดาที่กำลังถามพันดาวิสา, ผู้เป็นแม่ และทุกกลุ่มเป็นรายบุคคลว่าพวกเขาสามารถรับใช้ด้วยจิตใจได้หรือไม่) ลูกทุกคนยกมือขึ้นอย่างดีมาก เวลานี้ไม่ว่าลูกจะรับชมและรับฟังทางทีวีหรือรับฟังบบบบแบบเผชิญหน้า บรรดาที่กำลังมอบความรับผิดชอบให้กับลูกๆทุกคน: ทุกวันลูกรับใช้ด้วยจิตใจของลูกอย่างถูกต้องแม่นยำเป็นเวลากี่ชั่วโมง? อย่าแค่พูดว่า ใช่ ลูกทำได้ ลูกรับใช้ด้วยจิตของลูกอย่างถูกต้องแม่นยำเป็นเวลากี่ชั่วโมง? ให้ลูกแต่ละคนเก็บชาร์ทนี้ไว้กับลูก วันหนึ่งบรรดาจะขอชาร์ทนี้ทันที ลูกจะไม่ได้รับวันที่ ท่านจะขอทันที ท่านจะดูว่าลูกได้สวมมงกุฎแห่งความรับผิดชอบหรือไม่หรือว่ามันสั่นคลอนอยู่ ลูกต้องการสวมมงกุฎแห่งความรับผิดชอบใช่หรือไม่? ผู้เป็นครู ลูกสวมมงกุฎแห่งความรับผิดชอบแล้วใช่หรือไม่? เวลานี้เพิ่มสิ่งนี้เข้าไปด้วย โอเคไหม? ดับเบิลฟอเรนเนอร์ยกมือขึ้น! ลูกขอมงกุฎแห่งความรับผิดชอบนี้หรือไม่? ถ้าเช่นนั้นยกมือขึ้น! ครูก็ยกมือเช่นกัน! เมื่อเห็นลูก ทุกคนจะได้รับแรงบันดาลใจ ดังนั้น ลูกจะเก็บชาร์ทหรือไม่? อ้อชะ วันหนึ่งบรรดาจะขอชาร์ทของลูกทันที: แต่ละคนเขียนและส่งชาร์ทของตนเอง แล้วเราจะได้เห็นกัน! เพราะในปัจจุบันนี้ มีความจำเป็นอย่างมากสำหรับสิ่งนี้ ลูกทนเห็นความโศกเศร้าและความทุกข์ระทมของครอบครัวลูกได้หรือไม่? ลูกสามารถเห็นสิ่งนี้ได้หรือไม่? อย่างน้อยก็ให้หยุดหนึ่งกับดวงวิญญาณที่ไม่มีความสุข! ลูกมีเพลง: เรากะหายความรักเพียงหนึ่งหยุด ในปัจจุบัน ดวงวิญญาณกระหายความสงบและความสุขเพียงหนึ่งหยุด เมื่อได้รับน้ำอมฤตแห่งความสงบและความสุขเพียงหนึ่งหยุด พวกเขาจะกลับมามีความสุข บรรดาบอกลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า เวลาที่กำลังรอลูกอยู่ พ่อบราห์มาที่กำลังรอที่จะเปิดประตูบ้านของท่าน วัตถุต่างๆ กำลังรอที่จะชำระล้างและทำความสะอาดทุกอย่างอย่างรวดเร็ว ดังนั้น โอ เหล่าเทวดานางฟ้าทั้งหลาย เวลานี้ ด้วยแสงและความเบาสบายของลูก ให้การรอคอยของพวกเขาสิ้นสุดลง ลูกทุกคนกล่าวคำว่า "พร้อมเสมอ" อย่างไรก็ตามลูกได้พร้อมเสมอที่จะกลับมาเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมแล้วหรือยัง? อย่าพร้อมเสมอที่จะจากร่างของลูก แต่จงพร้อมเสมอที่จะกลับมาทักทายกับพ่อและกลับบ้าน

ทั้งหมดนี้จากมฐันนั่งอยู่แถวหน้า เป็นสิ่งที่ดี พวกเขา กำลังทำงานรับใช้ด้วย ลูกจากมฐันพร้อมเสมอหรือไม่? ลูกกำลังหัวเราะอยู่ อ้อชะ มหาระตีในแถวหน้า ลูกพร้อมเสมอหรือไม่? ลูกพร้อมเสมอที่จะกลับมาทักทายกับพ่อไหม? หากลูกไปในลักษณะเช่นนั้น ลูกจะเข้าสู่กลุ่มแอดวานซ์ปาร์ตี้ กลุ่มแอดวานซ์ปาร์ตี้กำลังเติบโตขึ้นโดยไม่มีใครปรารถนา หากเวลานี้ลูกยังอยู่กับการรักษาสมดุลระหว่างการรับใช้ด้วยคำพูดและด้วยจิตใจ ลูกจะได้รับพรมากมาย ลูกจะสะสมในสองบัญชี: ในบัญชีของความพยายามและในบัญชีพรของลูกด้วย ดังนั้น ให้และรับความปรารถนาดีด้วยความคิด คำพูด การกระทำ ความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ของลูก เพียงแค่ทำสิ่งหนึ่ง: ลูกเพียงแค่ต้องมีความปรารถนาดี แม้ว่าใครบางคนจะมีความปรารถนาร้าย ลูกก็เพียงแค่ให้ความปรารถนาดีแก่พวกเขา เพราะลูกเป็นลูกของมหาสมุทรแห่งความปรารถนาดี แม้ว่าใครบางคนจะมีอารมณ์ขุ่นมัวไม่พอใจ ลูกก็อย่ามีอารมณ์ขุ่นมัวไม่พอใจ ลูกยังคงอยู่อย่างมีความสุข สิ่งนี้เป็นไปได้ไหม? เป็น

ไปได้ไหมที่ถึงแม้จะมีคน 100 คนทำให้ลูกมีอารมณ์ซุนมัวไม่พอใจ แต่ลูกก็ยังมีความสุขอยู่? เป็นไปได้ไหม? ผู้ที่นั่งแถวสองสิ่งนี้เป็นไปได้ไหม? ตอนนี้ก็รอดูกันต่อไป: คนอื่นจะทำให้ลูกมีอารมณ์ซุนมัวไม่พอใจยิ่งขึ้น! ข้อสอบก็จะมาด้วย? มายาก็กำลังฟังลูกอยู่ด้วยใช่ไหม? เพียงแค่มีความมุ่งมั่นตั้งใจนี้ มีความคิดที่มุ่งมั่นว่า: ฉันต้องให้ความปรารถนาดีและรับความปรารถนาดี สิ่งนี้เป็นไปได้ไหม? ปลอ่ยให้มายาทำให้ลูกมีอารมณ์ซุนมัวไม่พอใจ! ลูกคือผู้ที่ทำให้ทุกคนมีความสุขใช่ไหม? ดังนั้น แค่ทำสิ่งหนึ่ง เท่านั้นเอง: "ฉันจะต้องไม่ทำให้ใครมีอารมณ์ซุนมัวไม่พอใจหรือมีอารมณ์เสีย แม้ว่าคนอื่นจะทำให้ใครอารมณ์เสีย ก็ปลอ่ยให้เขาทำไป แต่ฉันต้องไม่มีอารมณ์เสีย ฉันต้องไม่อารมณ์เสียหรือทำให้ใครอารมณ์เสีย" ลูกแต่ละคนต้องรับผิดชอบต่อตนเอง อย่างมองดูผู้อื่น: "คนนี่ทำสิ่งนี้ไหม? คนนั้นทำสิ่งนี้หรือไม่?" ลูกแต่ละคนเป็นเพียงผู้สังเกตการณ์ที่ละวางที่กำลังดูเกม ลูกจะเห็นเพียงเกมแห่งความสุขเท่านั้นหรือไม่? เป็นครั้งคราว ลูกก็ต้องเห็นเกมของการอารมณ์เสียเช่นกันใช่ไหม? อย่างไรก็ตาม ลูกแต่ละคนควรทำให้ตนเองมีความสุข

ผู้เป็นแม่สิ่งนี้เป็นไปได้ไหม? พันดาว่าสิ่งนี้เป็นไปได้ไหม? บัพดาจะดูภาพ บัพดามีที่วิจ้อใหญ่มาก มันใหญ่โตมาก ท่านสามารถมองเห็นทุกคน บัพดาสามารถมองเห็นสิ่งที่แต่ละคนกำลังทำอยู่ในทุกขณะ แต่ท่านไม่ได้พูดอะไร ท่านไม่ได้บอกลูกเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่ท่านมองเห็นสิ่งต่าง ๆ มากมาย ท่านยังมองเห็นสิ่งที่ลูกทำอย่างลับ ๆ อีกด้วย ลูกบางคนมีกลอุบายนี้มากมายในตัวพวกเขา พวกเขาฉลาดมาก ถ้าบัพดาบอกลูกเกี่ยวกับกลอุบายของลูก แล้วเมื่อลูกได้ยินสิ่งนั้น ลูกก็จะเริ่มคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น และเหตุนี้เองท่านจึงไม่บอกลูก ทำไมท่านจึงทำให้ลูกมีความคิด อย่างไรก็ตาม ทุกสิ่งทุกอย่างชาญฉลาดมาก หากลูกต้องการเห็นผู้ที่ฉลาดที่สุด ให้มองดูพวกเขาในหมู่บรรพบุรุษ อย่างไรก็ตาม ตอนนี้ลูกจะฉลาดในเรื่องใด? ในการรับใช้ด้วยจิตใจของลูก รับอันดับต้น ๆ ในเรื่องนี้ อย่ารับอันดับท้าย ไม่มีข้ออ้างสำหรับสิ่งนี้: "ฉันไม่มีเวลา ฉันไม่ได้รับโอกาส สุขภาพของฉันไม่ดี ฉันไม่ได้ถูกถามเกี่ยวกับเรื่องนี้" สิ่งเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้น ทุกคนสามารถทำสิ่งนี้ได้ ลูก ๆ เล่นเกมแข่งรถ ตอนนี้มาแข่งขันกันในเกมนี้ แข่งขันกันในการรับใช้ด้วยจิตใจของลูก อัจชะ

คราวนี้เป็นรัฐกรณาฎกะที่รับใช้ ผู้ที่มาเพื่อรับใช้จากกรณาฎกะ ยืนขึ้น มีลูกหลายคนที่มาทำงานรับใช้ เป็นเรื่องที่ดี นี่เป็นโอกาสทองที่ลูกได้รับในการสะสมในบุญขีปนุญอันสูงส่งของลูกได้อย่างง่ายดาย บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา กล่าวกันว่า การรับใช้บรรพบุรุษแม้แต่คนเดียวถือเป็นการทำบุญที่ยิ่งใหญ่ ในขณะที่ลูกรับใช้บรรพบุรุษที่แท้จริงกี่คนที่นี่? ดังนั้น ลูกได้รับโอกาสที่ดีมาก ลูกชอบสิ่งนี้ไหมหรือว่าลูกเหนื่อย? ลูกไม่ได้เหนื่อยใช่ไหม? ลูกสนุกไปกับมันใช่ไหม? หากลูกรับใช้ด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์โดยถือว่ามันเป็นบุญ ผลในทางปฏิบัติและมองเห็นได้ชัดคือลูกจะไม่รู้สึกเหนื่อย แต่จะมีความสุข ผลในทางปฏิบัติที่สัมผัสได้เป็นผลจากการสะสมของบุญ หากลูกรู้สึกเหนื่อยล้าเล็กน้อยจากสาเหตุใดก็ตาม หากลูกรู้สึกถึงสิ่งนี้เพียงเล็กน้อย ก็ให้เข้าใจว่านั่นไม่ใช่การรับใช้ด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ งานรับใช้หมายถึงผลทันที ผลซึ่งบารุงเลี้ยง ลูกไม่ได้แค่รับใช้ แต่ได้รับประทานผลซึ่งบารุงเลี้ยง ดังนั้น ผู้รับใช้ทุกคนในรัฐกรณาฎกะจึงเล่นบทบาทของพวกเขาในงานรับใช้ได้ดีมาก และยังได้รับประทานผลจากงานรับใช้นั้นด้วย

อัจชะ ลูกผู้เป็นครูทั้งหลายสบายดีไหม? ครูได้รับโอกาสมากมายในช่วงฤดูกลาง การได้รับโอกาสนี้ก็เป็นโชคเช่นกัน ตอนนี้ลูกผู้เป็นครูต้องแข่งกันในการทำงานรับใช้ด้วยจิตใจ แต่ไม่ใช่แค่หนึ่งแฉะๆทั้งวันแล้วพูดว่า "ฉันรับใช้ด้วยจิตใจ" ถ้ามีใครมารับคอร์ส ลูกก็บอกว่า "ไม่ ฉันกำลังรับใช้ด้วยจิตใจ!" หรือเมื่อถึงเวลาทำคาร์มาโยคะ ลูกก็บอกว่าลูกกำลังรับใช้ด้วยจิตใจ ไม่เลย ต้องมีความสมดุล บางคนซาบซึ้งเกินไป ดังนั้นอย่าซาบซึ้งแบบนั้น ลูกจะได้รับพรจากการรักษาสสมดุล หากไม่มีความสมดุล ก็ไม่มีพร อัจชะ

ตอนนี้ ลูกทุกคนจะได้สัมผัสกับการรับใช้ด้วยจิตใจในหนึ่งวินาที ให้ความสงบและพลังเพียงหนึ่งหยดกับดวงวิญญาณทั้งหลาย อัจชะ ถึงดวงวิญญาณทางจิตทั้งหมดที่ให้ประสบการณ์ทางจิตอันสูงส่งที่สุดแก่ผู้อื่น ถึงลูก ๆ บรรพบุรุษที่ไ้บทรียนของความบริสุทธิ์ในทุกความคิดและความฝันของพวกเขา ถึงผู้ที่มีความมุ่งมั่นทั้งหมดและดวงวิญญาณที่เพียรพยายามอย่างหนักซึ่งรับใช้ด้วยจิตใจของพวกเขาทั้งหมด ถึงดวงวิญญาณผู้ใจบุญที่ให้ความปรารถนาดีและรับความปรารถนาดีอยู่เสมอ ด้วยความรักมากมายจากส่วนลึกของหัวใจของบัพดา ผู้ปลอบประโลมหัวใจ รัก ระลึกถึง และนมัสเต

บัพดาพบกับดาดีจีและดาดีแจงก็เป็นการส่วนตัว (บัพดาได้แสดงภาพนิมิตของตรีมูรติของบรรพบุรุษมาบบา ดาดีกุมารคำ และดาดีแจงก็ ให้ดาดีกุลชาร์ได้เห็นในพิธีเปิดอาคารเดลีคอมเพล็กซ์ที่มานะฮาร์)

บัพดาตาได้แสดงฉากของตรีมูรติบราห์มา ลูกทุกคนเห็นสิ่งนั้นหรือไม่? เพราะลูกทั้งสองหัดเทียบกับพ่อและเป็นมิตรร่วมทางของพ่อในทุกงานของท่านใช่ไหม? เหตุนี้เองจึงแสดงฉากนี้ บัพดาตาได้มอบพลังพิเศษให้กับลูกทั้งสองคน ท่านได้ให้พลังใจให้แก่ลูกและมอบพลังทั้งหมดให้กับลูกด้วย เหตุนี้เองพลังเหล่านั้นจึงทำงานของตัวมันเอง คาราวันฮาร์ (ผู้ทำให้ทุกอย่างเกิดขึ้นได้) กำลังทำให้ทุกสิ่งให้สำเร็จได้ และลูกกำลังทำทุกสิ่งในฐานะเป็นเครื่องมือ ลูกกำลังสนุกกับสิ่งนี้อยู่ใช่ไหม? พ่อ คารันคาราวันฮาร์ (ผู้ทำงานโดยตรงและโดยผ่านผู้อื่นด้วย) กำลังทำให้ลูกทำสิ่งนี้ เหตุนี้เองผู้ทำให้ลูกทำบางสิ่งได้กำลังทำสิ่งนั้นให้สำเร็จอยู่ ลูกกำลังทำสิ่งนั้นในขณะที่ไร้กังวล ลูกไม่มีความกังวลใดๆใช่ไหม? ลูกเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล อัจชะ จงมีความรู้เกี่ยวกับสุขภาพของลูกอย่างเต็มเปี่ยม บางครั้งมันอาจสร้างปัญหาเล็กน้อยได้ ลูกต้องมีความรู้ที่เต็มเปี่ยมในสิ่งนี้ด้วย เพราะลูกต้องทำงานรับใช้มากมาย ดังนั้น สุขภาพจึงร่วมมือกับลูกด้วย ดังนั้น จงมีความรู้ที่เต็มเปี่ยมเป็นสองเท่า อัจชะ

พร: ขอให้ลูกอยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะ (ซัทซัง – ชุมนัมของสัจจะ) อยู่เสมอ เพราะการอยู่ในความเป็นมิตรของพระเจ้า ลูกจะปกป้องตนเองจากการถูกจู่โจมจากมิตรที่ผิดได้
ไม่ว่าลูกจะอยู่กับมิตรที่ไม่ดีแค่ไหน มิตรที่สูงส่งของลูกก็ยังมีพลังมากกว่ามิตรของพวกเขาหลายเท่า เบื้องหน้ามิตรของพระเจ้า มิตรนั้นก็ไม่มีอะไรเลย ทุกคนอ่อนแอ แต่เมื่อตัวลูกอ่อนแอลง ลูกก็จะถูกจู่โจมจากมิตรที่ผิด เมื่อลูกอยู่ในความเป็นมิตรของพ่อผู้เดียวอยู่เสมอ นั่นคือ เมื่อลูกอยู่ในความเป็นมิตรของสัจจะอยู่เสมอ ลูกจะไม่ได้รับอิทธิพลจากสีสน์ของมิตรของใครก็ตาม สถานการณ์ที่ไร้ประโยชน์และมิตรที่ไร้ประโยชน์ ซึ่งเป็นมิตรที่ผิด จะไม่สามารถดึงดูดลูกได้

คติพจน์: เพียงผู้ที่เปลี่ยนสิ่งที่ไม่ดีให้กลายเป็นสิ่งที่ดีเท่านั้นที่จะอยู่อย่างมีหัวใจที่เป็นสุข

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เปลี่ยนสันสการ์ที่เลวร้ายในตัวลูกไปเป็นสันสการ์ที่ดีด้วยพลังโยคะ สันสการ์ของความรู้และความบริสุทธิ์นี้เป็นสันสการ์ที่ดี
- คำถาม:** สิทธิโดยกำเนิดของลูกคืออะไร? เวลาที่ลูกมีความรู้สึกอย่างไร?
- คำตอบ:** สิทธิโดยกำเนิดของลูกคือการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ลูกมีความรู้สึกว่าการนี้ลูกต้องกลับบ้านกับพ่อ ลูกรู้ว่าพ่อมาเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของลูกซึ่งก็คือการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เวลาที่ทุกคนต้องไปดินแดนแห่งความสงบ ทุกคนต้องมีนิมิตของบ้านของพวกเขา

โอมซานติ ผู้คนเรียกพ่อว่าจักรพรรดิที่แท้จริง ในภาษาอังกฤษพวกเขาไม่ได้เรียกท่านเช่นนั้น พวกเขาเพียงแค่เรียกท่านว่าพ่อที่แท้จริง พวกเขาพูดว่า พระเจ้าผู้เป็นพ่อคือสัจจะ เป็นเพียงในบาร์ดเท่านั้นที่พวกเขาเรียกท่านว่าจักรพรรดิที่แท้จริง มีความแตกต่างอย่างมาก ท่านเพียงแค่พูดสัจจะ ท่านสอนสัจจะและทำให้ลูกจริงแท้ ที่นี่ลูกเรียกท่านว่าจักรพรรดิที่แท้จริง ท่านทำให้ลูกจริงแท้และทำให้ลูกไปเป็นจักรพรรดิของดินแดนแห่งสัจจะด้วยเช่นกัน เป็นความจริงที่ท่านให้การหลุดพ้นแก่ลูก และให้การหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูกด้วยเช่นกันที่ซึ่งลูกเรียกว่าผลของความเลื่อมใสศรัทธา การหลุดพ้นและการได้รับผล ท่านให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาของลูกแก่ลูกและปลดปล่อยลูก ลูกรู้ว่าท่านให้ทั้งสองสิ่งแก่ลูก ท่านปลดปล่อยทุกคนและให้ผลแก่ลูก ภาษาลูกสร้างขึ้น: การหลุดพ้นและการได้รับผล มีภาษาอยู่มากมาย ชีพบาบาได้รับชื่อมากมายเช่นกัน หากลูกบอกผู้อื่นว่าชื่อของท่านคือชีพบาบา พวกเขาจะพูดว่า เราเรียกท่านว่าผู้เป็นนายท่านนั้น เป็นการดีที่จะเรียกท่านว่าผู้เป็นนาย แต่ท่านก็ยังต้องมีชื่อ ไม่มีสิ่งใดที่จะสามารถคงอยู่โดยที่ไม่มีรูปและนาม ท่านต้องกลายเป็นนายของบางสิ่งด้วยเช่นกัน! ท่านมีรูปและนามอย่างแน่นอน เวลาที่ลูกๆ รู้ว่าพ่อได้ปลดปล่อยลูกอย่างแท้จริง และทุกคนต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสงบอย่างแน่นอน ทุกคนต้องมีนิมิตของบ้านของพวกเขา ลูกมาจากบ้าน ดังนั้นก่อนอื่นลูกจะมีนิมิตของสิ่งนั้นและนั่นก็ถูกเรียกว่าการหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พวกเขาพูดคำพูดเหล่านี้แต่ไม่มีความหมายใดๆ ลูกๆ มีความรู้สึกว่าจะไปบ้านของเราและได้รับผลด้วยเช่นกัน ลูกได้รับทุกสิ่งตามลำดับกันไป และดังนั้นผู้คนทั้งหมดของศาสนาอื่นๆ ได้รับทุกสิ่งตามเวลาด้วยเช่นกัน พ่อบอกว่าแผ่นพับเหล่านี้ดีมาก ลูกเป็นชาวรกรหรือชาวสวรรค์? เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าทั้งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตคือสิทธิโดยกำเนิดของพระเจ้าผู้เป็นพ่อของลูก ลูกสามารถเขียนสิ่งนี้ได้ด้วยเช่นกัน ลูกๆ ได้รับสิทธิโดยกำเนิดเหล่านี้จากพ่อ ด้วยการเป็นของพ่อลูกก็ได้มาซึ่งทั้งสองสิ่งนั้นคือสิทธิโดยกำเนิดของราวัน ในขณะที่นี่คือสิทธิโดยกำเนิดจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นี่คือนิยามโดยกำเนิดจากพระเจ้า ในขณะที่นั่นคือสิทธิโดยกำเนิดจากชาตาน ลูกควรจะเขียนด้วยวิธีที่ผู้คนสามารถเข้าใจได้ เวลาที่ลูกๆ ต้องก่อตั้งสวรรค์ ลูกต้องทำงานอย่างมากมาย! ในปัจจุบันเป็นราวกับว่าลูกนั้นเป็นเด็กทารก เช่นที่ผู้คนพูดถึงยุคเหล็กว่ายังคงเป็นเด็กทารกอยู่ พ่อพูดว่า การก่อตั้งยุคทองยังคงอยู่ในวัยทารก เวลาที่ลูกๆ กำลังได้รับมรดก ลูกจะไม่พูดว่าราวันให้มรดก ลูกได้รับมรดกจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ราวันไม่ใช่พ่อ, เขาถูกเรียกว่าชาตาน ลูกจะได้รับมรดกอะไรจากชาตาน? ลูกได้รับกิเลสทั้งห้าซึ่งปรากฏขึ้น(ใช้ในการกระทำ)ที่ทำให้ลูกกลับมาโมโหประสา เวลาที่ผู้คนนั้นฉลองดาเซร่าอย่างมากมาย พวกเขามีพิธีเฉลิมฉลอง พวกเขาใช้เงินอย่างมากมาย พวกเขาแม้กระทั่งเชื้อเชิญผู้คนมาจากต่างประเทศ การเฉลิมฉลองดาเซร่าในไมซอร์โด่งดังที่สุด มีผู้คนที่มีรายมากมายที่นั่น ในอาณาจักรของราวัน เมื่อพวกเขามีเงิน พวกเขาจะขาดสามัญสำนึกของเขา พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างละเอียด สิ่งนี้ลูกเรียกว่าอาณาจักรของราวัน และแล้วนั้นก็ถูกเรียกว่าอาณาจักรของพระเจ้า เป็นสิ่งผิดที่จะเรียกว่าอาณาจักรของราม คานธีจึงต้องการให้มีอาณาจักรของราม ผู้คนคิดว่าคานธีนั้นเป็นอวตารลงมาเกิด พวกเขาเคยให้เงินมากมายแก่คานธี! พวกเขาเคยเรียกคานธีว่าบาบุจิของบาร์ด ผู้เดียวนี้คือบาบู(พ่อ)ของทั้งโลก เวลาที่ลูกกำลังนั่งที่นั่นและลูกจะจะมีมนุษย์มากมายเพียงใด ร่างกายเป็นสิ่งที่สูญสลายในขณะที่ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย มีดวงวิญญาณอยู่มากมาย ดวงวิญญาณเป็นเหมือนกับดวงดาวที่มีชีวิตอยู่เบื้องบน มีดวงวิญญาณมากกว่าหรือดวงดาวมากกว่า? ลูกคือดวงดาวของโลกและดวงดาวเหล่านั้นคือดวงดาวแห่งท้องฟ้า ลูกนั้นถูกเรียกว่าเทพ และดังนั้นพวกเขาจึงเรียกดวงดาวเหล่านั้นว่าเทพด้วย ลูกถูกเรียกว่าดวงดาวแห่งโชค อัจชะ ลูกสามารถพูดคุยเรื่องนี้ในบรรดาลูกเองภายหลัง บาบาก็จะไม่พูดถึงสิ่งนี้ในเวลานี้ ท่านได้อธิบายแล้วว่า มีพ่อเดียวของทุกดวงวิญญาณ ทุกคนอยู่ในสติปัญญาของผู้เดียวนั้น ท่านคือพ่อของมนุษย์ทั้งหมด ลูกทุกคนรู้ว่าทั้งโลกยืนอยู่บนมหาสมุทร(น้ำ) ไม่ใช่ทุกคนรู้สิ่งนี้ พ่ออธิบายว่ามีอาณาจักรของราวันครอบคลุมทั่วทั้งโลก ไม่ใช่ว่าอาณาจักรของราวันจะต้องข้ามทะเลนั่นคือมีมหาสมุทร

ล้อมรอบ พวกเขาพูดว่ามีวอยซ์ข้างล่าง และโลกกำลังตั้งอยู่บนเขาวัวข้างหนึ่ง และมันจะเปลี่ยนตำแหน่งไปอีกเขาข้างหนึ่ง เมื่อวัวเหนื่อย เวลานี้โลกเก่ากำลังจะจบสิ้นลงและโลกใหม่ถูกก่อตั้งขึ้น ในคัมภีร์พวกเขาเขียนทุกสิ่งทุกประเภทในรูปแบบของเรื่องเล่า ลูกๆเข้าใจว่าดวงวิญญาณทั้งหมดที่มีรูปร่างของพวกเขาก็ถูกเรียกว่ามนุษย์ ในบ้านของดวงวิญญาณนั้นไม่มีรูปร่าง นั่นถูกเรียกว่าโลกที่ไม่มีตัวตน มนุษย์นั้นมีตัวตน(มีรูปร่าง)และเหตุนี้เองโลกนี้จึงถูกเรียกว่าโลกที่มีตัวตน ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนไม่มีรูปร่างของตนเอง นี่คือนั่นโลกที่มีตัวตน นั่นคือโลกของดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน โลกนี้ถูกเรียกว่าโลกและโลกนั้นถูกเรียกว่าโลกที่ไม่มีตัวตน เป็นเพียงเมื่อดวงวิญญาณเข้ามาในรูปร่างที่การเคลื่อนไหวเริ่มขึ้น ไม่เช่นนั้นแล้วรูปร่างก็ไม่มีประโยชน์ใดเลย ดังนั้นมันจึงถูกเรียกว่าโลกที่ไม่มีตัวตน ไม่ว่าจะมีดวงวิญญาณมากมายเพียงใด พวกเขาทั้งหมดก็จะมาที่นั่นในเวลาสุดท้าย เหตุนี้เองยุคนี้จึงถูกเรียกว่ายุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เมื่อดวงวิญญาณทั้งหมดลงมาถึงนั่นแล้ว ไม่มีแม้แต่ดวงวิญญาณเดียวเหลืออยู่เบื้องบนนั้น เมื่อเบื้องบนกลับมามีแสงสว่างอย่างสมบูรณ์ และแล้วทั้งหมดก็จะกลับไป ลูกนำสันสการเหล่านั้นไปตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก บ้างก็นำสันสการของความรู้ไป และบ้างก็นำสันสการของความบริสุทธิ์ แต่พวกเขายังคงต้องมาที่นั่น อย่างไรก็ตามลูกต้องไปบ้านก่อน มีสันสการที่ดีที่นั่น ที่นั่นมีสันสการที่ไม่ดี สันสการที่ดีก็เปลี่ยนไปและกลายเป็นสันสการที่ไม่ดี และแล้วสันสการที่ไม่ดีเหล่านั้นก็กลับมาดีด้วยพลังโยคะ ลูกจะนำสันสการที่ดีไปกับลูกที่นั่น พ่อมีสันสการของการสอน เหตุนี้เองที่พ่อมาและอธิบายแก่ลูก พ่ออธิบายแก่ลูกถึงความลับของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง พ่อให้คำอธิบายของเมล็ดและทั้งต้นไม้แก่ลูกด้วยเช่นกัน คำอธิบายของเมล็ดคือความรู้ และคำอธิบายของต้นไม้อธิบายคือความเลื่อมใส ศรัทธา มีรายละเอียดมากมายในความเลื่อมใสศรัทธา เป็นสิ่งที่ง่ายดายที่จะจดจำเมล็ด ลูกต้องไปที่นั่น ใช้เวลาสั้นๆ เท่านั้นที่จะกลับมาสโตประธานจากตโมประธาน และแล้วก็ใช้ 5000 ปีที่จะกลับมาตโมประธานจากสโตประธานอย่างถูกต้องแม่นยำ วงจรนี้ได้มีการทำขึ้นมาอย่างถูกต้องแม่นยำมากและมันก็จะเฝ้าแต่ซ้ำรอยไปเรื่อยๆ ไม่มีใครอื่นสามารถบอกสิ่งเหล่านี้แก่ลูกได้ ลูกสามารถบอกพวกเขา วงจรนั้นแบ่งเป็นสองส่วน ครึ่งหนึ่งคือสวรรค์และครึ่งหนึ่งคือนรก รายละเอียดของสิ่งนั้นก็ต้องมีการแสดงไว้ด้วยเช่นกัน ในสวรรค์มีชาติเกิดที่น้อยกว่าซึ่งมีช่วงชีวิตที่ยืนยาวกว่า ในนรกมีชาติเกิดมากกว่าและช่วงชีวิตที่สั้นกว่า ที่นั่นลูกคือโยคี ในขณะที่นั่นลูกคือโบริ(ผู้ที่ชื่องแะในความสุขจากการใช้ประสาทสัมผัส) เหตุนี้เองจึงมีหลายชาติเกิดที่นั่น ไม่มีใครรู้สิ่งเหล่านี้ ผู้คนไม่รู้อะไรเลย เหล่าเทพมีชีวิตอยู่เมื่อใด? พวกเขากลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร? พวกเขาารู้คิดเพียงใด? เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งเหล่านี้ พ่อสอนลูกๆในเวลานี้และให้มรดกถึง 21 ชาติเกิดแก่ลูก และแล้วสันสการเหล่านั้นของลูกก็จะไม่หลงเหลืออยู่ สันสการเหล่านั้นจะกลายเป็นสันสการของความทุกข์ ในทำนองเดียวกันเมื่อลูกมีสันสการของความสูงศักดิ์(ของอาณาจักร) สันสการของการศึกษาความรู้ก็จะจบลง เมื่อสันสการเหล่านั้นสิ้นสุดลง, ลูกก็จะถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำของรูตราตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก และแล้วลูกก็จะลงมาตามลำดับกันไปเพื่อเล่นบทบาทของลูก ผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็มจะมาก่อน ชื่อของพวกเขาก็ได้มีการแสดงไว้ด้วยเช่นกัน ศรีกฤษณะคือเจ้าของคแรกของสวรรค์ ลูกรู้ว่าจะไม่มีเพียงหนึ่งเดียว จะมีทั้งอาณาจักร ปวงประชาที่มีความจำเป็นพร้อมกับราชา เป็นไปได้ว่าคนอื่นจะถูกสร้างขึ้นจากหนึ่ง แม้ว่าลูกจะพูดว่าแปดมาพร้อมกัน ศรีกฤษณะก็จะเป็อันดับหนึ่ง หากแปดนั้นมารวมกันและแล้วทำไมจึงมีค่ายกย่องศรีกฤษณะอย่างมากมาย ทุกสิ่งเหล่านี้จะมีการอธิบายเมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป บาบาสพูดว่า วันนี้พ่อกำลังบอกสิ่งที่ลึกล้ำอย่างมากแก่ลูก บางสิ่งจะยังคงเหลืออยู่(ที่จะต้องอธิบาย) นี่เป็นวิธีการที่มีกลยุทธ์มาก หากลูกรู้สึกว่าคุณคนไม่เข้าใจในประเด็นใดและแล้วก็เพียงแค่ว่า ซีนีเยร์ซิสเตอร์ของเราสามารถให้คำตอบแก่คุณได้ หรือลูกควรจะพูดว่า พ่อยังไม่ได้อธิบายสิ่งนี้ ในแต่ละวัน พ่อก็บอกสิ่งที่ลึกล้ำมากยิ่งขึ้นแก่ลูก ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องอายุที่จะพูดเช่นนี้ เมื่อลูกได้รับการบอกประเด็นที่ลึกล้ำที่สุดแล้ว ลูกก็มีความสุขอย่างยิ่งที่ได้ยินประเด็นเหล่านั้น และแล้วในเวลาสุดท้าย บาบาสพูดว่า มามานะบาฟ มาเดย์จิบาฟ! ผู้ที่เขียนคัมภีร์ได้ใช้คำพูดเหล่านี้ ไม่จำเป็นที่จะต้องกลับมาสืบสน ท้นที่ที่ลูกเป็นของพ่อ เขาก็ได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด สำหรับสิ่งนี้มีความจำเป็นสำหรับความบริสุทธิ์ในความคิด คำพูดและการกระทำของลูก ลักษณะและนารายณ์ได้รับมรดกของเขาจากพ่อ พวกเขาเป็นอันดับหนึ่ง และพวกเขาได้รับการกราบไหว้บูชา ลูกแต่ละคนมองดูตนเองด้วยเช่นกันว่า: ฉันมีคุณธรรมเช่นนั้นหรือไม่? เวลานี้ไม่มีคุณธรรมใดเลย ไม่มีใครที่รู้แม้กระทั่งข้อบกพร่องของเขาเอง เวลานี้ลูกเป็นของพ่อ จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงบางอย่างอย่างแน่นอน พ่อได้เปิดลอร์ดของสติปัญญาของลูกแล้ว ท่านได้อธิบายความลับของบราห์มาและวิษณุแก่ลูกแล้วด้วยเช่นกัน ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และผู้ที่มีบริสุทธิ์ ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดที่การนำมาเลียงดูได้เกิดขึ้น การนำมาเลียงดูเกิดขึ้นเมื่อประชาบิดาบราห์มาปรากฏตัว การนำมาเลียงดูไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทอง ที่นั่นเมื่อผู้คนไม่มีลูกเขาก็รับเด็กมาเลี้ยง ประชาบิดาต้องการลูกบราห์มาด้วยอย่างแน่นอน ลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ในขณะที่ผู้อื่นคือสิ่งสร้างทางร่างกาย บราห์มาเป็นที่รู้จักกันอย่างดี นามสกุลของท่านไม่มีขีดจำกัด ทุกคนคิดว่าประชาบิดาบราห์มาเป็นอดีต ในภาษาอังกฤษเขาจะถูกเรียกว่าปู่ของปู่ของปู่ นี่คือนามสกุลที่ไม่มีขีดจำกัด นามสกุลอื่นๆทั้งหมดเหล่านั้นเป็นนามสกุลที่มี

ขีดจำกัด เหตุนี้เองพ่อจึงอธิบายว่า: ทุกคนควรจะรู้ว่าบาร์ตคือสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาอย่างแน่นอน ไม่ใช่ว่าท่านมาในทั่วทั้งบาร์ต ในคัมภีร์พวกเขาเขียนเกี่ยวกับดินแดนที่ไม่บริสุทธิ์ของซินด์ แต่ท่านสอนความรู้ที่โหน? ท่านมาที่อาบูได้อย่างไร? วัดดิลวาลาเป็นอนุสรณ์ที่ถูกต้องแม่นยำ ผู้ที่สร้างวัดก็ทำเช่นนั้นตามสิ่งที่เข้าไปในสติปัญญาของพวกเขา ไม่สามารถมีการสร้างแบบจำลองที่ถูกต้องแม่นยำขึ้นมาได้ มันคือที่นี่ ไม่ใช่ในดินแดนที่ไม่บริสุทธิ์ ที่พ่อมาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน นั่นคือปากีสถาน นี่คือนดินแดนที่บริสุทธิ์ ในความเป็นจริงสวรรค์นั้นถูกเรียกว่าดินแดนที่บริสุทธิ์ ละครทั้งหมดยกสร้างขึ้นมาจากความบริสุทธิ์และความไม่บริสุทธิ์ ดังนั้น ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ลูกเข้าใจว่าลูกดวงวิญญาณนั้นได้อยู่แยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดมาเป็นเวลาที่ยาวนาน หลังจากเวลานานเท่าไรที่ลูกได้พบกับบาบา? ลูกจะพบกับท่านอีกครั้งเมื่อใด? การพบปะที่สวยงามเกิดขึ้นเมื่อลูกพบกับสัตว์กฐูในรูปแบบของสื่อกลาง มีกฐูมากมาย เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าสัตว์กฐู เมื่อผู้หญิงแต่งงานเธอก็ได้รับการบอกว่า สามี่ของเธอคือกฐูของเธอและเป็นพระเจ้าของเธอ เป็นสามี่ที่ทำให้เธอนั้นไม่บริสุทธิ์ก่อน ทุกวันนี้มีความไม่บริสุทธิ์มากมายในโลก เวลานี้ลูกๆ ต้องกลับมาสวยงาม พ่อได้ผูกสร้อยข้อมือที่แน่นอนให้กับลูกๆ ในความเป็นจริงรักซาบับันดันเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันกับชีพแจนตี และแล้วการเกิดของกิตะก็ควรเกิดขึ้นด้วยเช่นกัน การเกิดของศรึกฤษณะนั้นเกิดขึ้นภายหลังเล็กน้อยในโลกใหม่ อย่างไรก็ตามเทศกาลทั้งหมดเป็นของเวลานี้ มีใครรู้ว่าเมื่อไรเป็นวันเกิดของรามหรือไม่? ลูกจะพูดว่าหลังจาก 1250 ปีของโลกใหม่มีวันเกิดของราม ไม่มีใครสามารถบอกลูกว่าชีพแจนตี กฤษณะแจนตีหรือรามแจนตีเกิดขึ้นเมื่อไร เวลานี้ลูกมารู้สิ่งนี้จากพ่อ ลูกสามารถถ่ายทอดสิ่งนี้อย่างถูกต้อง นั่นหมายถึงลูกสามารถบอกพวกเขาถึงเรื่องราวของทั้งโลกได้ ลูกไม่สามารถถ่ายทอดบางสิ่งของหลายแสนปี พ่อสอนการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดที่ดีมากเช่นนั้นแก่ลูก ลูกนั้นได้รับการปกป้องจากการกลับมาไม่บริสุทธิ์เป็นเวลา 21 ชาติเกิดเพียงครั้งเดียวนั้นเท่านั้น ในปัจจุบันลูกอยู่ในอาณาจักรต่างแดนของราวันกิเลสทั้งห้า เวลานี้ลูกมีทั้งวงจรของ 84 ชาติเกิดในสำนักของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ในความคิดคำพูดและการกระทำของลูกอย่างแน่นอน ซึมซับสันสการ์ที่ดีด้วยพลังโยคะ ทำให้ตนเองมีคุณธรรม
2. เพื่อที่จะอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ รับฟังความลับที่ลึกซึ้งที่พ่อบอกลูกทุกวัน และถ่ายทอดสิ่งนั้นให้แก่ผู้อื่น อย่าได้กลับมาสับสนเกี่ยวกับสิ่งใด ตอบกลับไปด้วยไหวพริบ อย่าได้ละอายใจ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ประทานความสุข และเป็นตัวของความสุข ให้ความสุขแก่ทุกดวงวิญญาณ ลูกๆ ผู้ที่มีการกระทำที่ถูกต้องตามศีลธรรมจรรยาจะได้รับความสุข และพลังอย่างเป็นผลทันทีของการกระทำเหล่านั้นอย่างสม่ำเสมอ หัวใจของพวกเขาอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ สำหรับพวกเขาไม่สามารถสัมผัสแม้กระทั่งคลื่นของความทุกข์ใดๆ แม้แต่น้อยแม้กระทั่งในความคิดของพวกเขา การเป็นบราห์มินยุคแห่งการบรรจบพบกันหมายความว่าไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ใดๆ เลยเพราะลูกคือลูกๆ ของผู้ประทานความสุข ลูกๆ ของผู้ประทานความสุขเช่นนั้นตัวเขาเองก็เป็นนายผู้ประทานความสุข พวกเขาจะให้ความสุขแก่ทุกดวงวิญญาณอย่างสม่ำเสมอ พวกเขาไม่เคยเป็นเหตุของความทุกข์หรือรับความทุกข์

คติพจน์: การเป็นนายผู้ประทานและให้ความร่วมมือ ความรัก และความเห็นอกเห็นใจ คือสิ่งขับเคลื่อนของดวงวิญญาณที่มีความเมตตา

*** โอม ชานตี ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน มंत्रาที่จะควบคุมมายาคือ มานมานะบาฟ คุณสมบัติพิเศษทั้งหมดนั้นถูกรวมอยู่ในมंत्रานี้ มंत्रานี้ทำให้ลูกบริสุทธิ์

คำถาม: อะไรคือวิธีการอันดับหนึ่งสำหรับความปลอดภัยสำหรับดวงวิญญาณ และอย่างไร?

คำตอบ: การจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงคือวิธีการอันดับหนึ่งของความปลอดภัย เพราะเป็นด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่บุคลิกภาพของลูกได้รับการเปลี่ยนแปลงและลูกเอาชนะมายา ด้วยการจดจำระลึกถึงอวัยวะทางร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์นั้นก็จะกลับมาสงบนิ่ง เป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงที่ลูกได้รับพลัง ต้องมีพลังของการจดจำระลึกถึงในดาบของความรู้ เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาอ่อนหวานและสโตประธาน และไม่ทำให้ใครไม่พอใจ ดังนั้นอย่าได้กลับมาอ่อนแอในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ถามตนเองว่ามากเพียงพอที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง?

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานจะต้องได้รับการเตือนทุกวันอย่างแนนอน การเตือนอะไร? ปลอดภัยไว้ก่อน ความปลอดภัยของลูกคืออะไร? ลูกคงอยู่อย่างปลอดภัยอย่างมากๆ ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง นี่คือสิ่งหลักสำหรับลูกๆ พ่อได้อธิบายแล้วว่า ลูกจะมีความสุขและจะมีกิจกรรมารยาทที่ดีได้มากเท่าที่ลูกๆ ยังคงข้องแวะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง เพราะลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกแต่ละคนต้องเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของลูกด้วยเช่นกัน ตรวจสอบตนเอง: บุคลิกภาพของฉันเป็นบุคลิกภาพที่ให้ความทุกข์แก่ผู้อื่นหรือไม่? ฉันมีสำนึกที่เป็นร่างประเภทใดหรือไม่? ตรวจสอบตนเองในวิธีนี้อย่างระมัดระวังมาก พ่อหนึ่งที่นี่และสอนลูกๆ ลูกๆ ศึกษาเล่าเรียนและแล้วสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่สอนลูก ที่เหลือทั้งหมดคือผู้ที่มิร่างกาย ทั้งโลกนั้นรวมอยู่ในสิ่งนี้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ปราศจากร่าง ท่านพูดกับลูกๆ ว่า ลูกต้องกลับมาปราศจากร่างด้วย พ่อมาเพื่อให้ลูกปราศจากร่าง เพียงหลังจากกลับมาบริสุทธิ์แล้วเท่านั้นที่ลูกจะไปสวรรค์ ท่านจะไม่พาผู้ที่สกปรกกลับไป เหตุนี้เองท่านจึงให้มंत्रานี้แก่ลูกก่อน นี่คือมंत्रาที่ใช้ควบคุมมายา เป็นมंत्रาที่จะทำให้ลูกกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน คุณสมบัติพิเศษมากมายรวมอยู่ในมंत्रานี้ ด้วยมंत्रานี้ที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ เราเคยเป็นเทพอย่างแนนอน ดังนั้นพ่อพูดว่า หากลูกต้องการที่จะอยู่อย่างปลอดภัย หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นมหาวีระที่เข้มแข็ง และแล้วจึงทำความเพียรพยายามนี้ พ่อเฝ้าแต่ให้คำสอนแก่ลูกถึงแม้ว่าท่านเฝ้าแต่พูดว่านี่คือละคร ทุกสิ่งกำลังดำเนินไปอย่างถูกต้องแม่นยำอย่างแท้จริงตามละครและท่านก็จะเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกในอนาคตเช่นกัน ลูกต้องไม่กลับมาอ่อนแอในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง โกปีก้าในบ่วงพันธะผู้ที่อยู่ข้างนอกก็จดจำพ่อได้มากยิ่งขึ้นกว่าผู้ที่อยู่กับพ่อ เพราะพวกเขาเหล่านั้นหมดหวังที่จะได้พบกับชีพบาบา ท้องของผู้ที่พบกับท่านแล้วก็กลับมาเต็มอัม(พอใจ) ผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างมากก็สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง จะเห็นได้ว่าคนหลักที่ดูแลศูนย์ที่ใหญ่โตมากนั้นก็อ่อนแอในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง จะต้องมีความของการจดจำระลึกถึงอย่างมาก เป็นเพราะการไม่มีพลังของการจดจำระลึกถึงในดาบของความรู้ที่ลูกธนูจึงไม่ได้ยิงลูกใคร พวกเขาไม่ได้ตายอย่างสมบูรณ์ ลูกๆ พยายามที่จะยิงลูกธนูของความรู้ไปที่ผู้คนและทำให้พวกเขาตายขณะมีชีวิตและเป็นของพ่อ อย่างไรก็ตามหากพวกเขาไม่ตาย จะต้องมีความอย่างผิดพลาดด้วยดาบของความรู้ที่แนนอน แม้ว่าบาบารู้ว่าละครนั้นกำลังเคลื่อนไปอย่างถูกต้องแม่นยำอย่างแท้จริง ท่านก็ยังจะต้องเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกเพื่ออนาคต ลูกแต่ละคนสามารถถามหัวใจตนเองว่า: ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเพียงเพียงใด? เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงที่ลูกจะได้รับพลัง เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่าต้องมีพลังในดาบของความรู้ ความรู้สามารถอธิบายได้อย่างง่ายดายมาก ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งกลับมาอ่อนหวานมากขึ้นเท่านั้น เมื่อลูกสโตประธาน ลูกเคยอ่อนหวานมาก เวลานั้นลูกต้องกลับมาสโตประธานอีกครั้ง ธรรมชาติของลูกก็ต้องอ่อนหวานมาก ลูกต้องไม่มีความขุ่นมัวไม่พอใจ อย่าให้บรรยากาศเป็นเช่นนั้นที่ใครบางคนจะขุ่นมัวไม่พอใจ ทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนี้เพราะงานรับใช้ของการก่อตั้งวิทยาลัยของพระเจ้าที่สูงส่งมาก มีมหาวิทยาลัยโลกมากมายที่ได้รับการจดจำในบาร์ต ในความเป็นจริงแล้วมหาวิทยาลัยเหล่านั้นไม่ได้เป็นเช่นนั้น มีเพียงมหาวิทยาลัยโลกเพียงแห่งเดียวเท่านั้น พ่อมาและให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ทุกคน พ่อรู้ว่ามนุษย์ทั้งหมดของทั้งโลกจะต้องตาย ลูกได้เชื่อเชียวพ่อให้มาและจบสิ้นโลกที่สกปรกและก่อตั้งโลกใหม่ ลูกๆ เข้าใจด้วยเช่นกันว่าพ่อมาแล้วอย่างแท้จริง เวลานั้นมีความโอฟารตระการตาของมายาอย่างมากมาย พวกเขาได้แสดงละคร “การล่มสลายของปอมเปอี” พวกเขาได้สร้างอาคารใหญ่โตมากมาย ฯลฯ นั่นคือความ

โอฬารตระการตาเช่นกัน ในยุคทองพวกเขาจะไม่สร้างอาคารที่มีหลายชั้น พวกเขาสร้างอาคารเช่นนั้นที่นี้ เพราะมีที่ดินน้อยมากที่ซึ่งผู้คนจะสามารถอยู่ได้ เมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้นอาคารสูงทั้งหมดก็จะพังทลาย ก่อนหน้านั้นพวกเขาไม่ได้สร้างอาคารสูงเช่นนั้น เมื่อมีการปล่อยระเบิด อาคารนั้นก็จะพังลงมาเหมือนกับกองไฟ สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าไม่มีเพียงผู้ที่อยู่ในอาคารเท่านั้นที่จะตายและผู้อื่นก็จะยังคงมีชีวิตอยู่ ไม่เลย ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ไหน ไม่ว่าพวกเขาอยู่ในทะเล, บนบก, ในท้องฟ้า, บนภูเขาหรือกำลังบินอยู่ ทุกคนก็จะถูกทำลาย นี่คือโลกเก่า 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์ทั้งหมดจะจบสิ้นลง ที่นั่นในโลกใหม่ไม่มีสิ่งใดเหล่านี้เหลืออยู่เลย จะไม่มีมนุษย์มากมายหรือมียุ่งหรือเชื้อโรคและแมลง ฯลฯ ที่นั่นมีสิ่งเหล่านั้นน้อยมากมายเวลานี้ลูกๆกำลังจะกลายเป็นเทพ และดังนั้นทุกสิ่งที่นี่จะสโตประธาน ที่นั่นเช่นกันเมื่อลูกไปยังบ้านผู้ที่มั่งคั่ง ลูกก็พบว่ามีความสะอาดอย่างยิ่ง ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นคนสำคัญในเวลานี้ ลูกกลายเป็นเทพที่สูงส่งมาก แต่ที่นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ ลูกกลายเป็นเช่นนั้นตามลำดับกันไปเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน จะไม่มีขยะอย่างมากมาย ฯลฯ ที่นั่น ลูกๆควรจะมีมีความสุขมากที่ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพที่สูงส่งมาก เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่กำลังสอนเราและกำลังทำให้เราสูงส่งมาก ในการศึกษาเล่าเรียนผู้คนมีตำแหน่งที่ตามลำดับกันไปเสมอ บางคนศึกษาน้อยกว่าและคนอื่นก็ศึกษามากกว่า เวลานี้ลูกๆกำลังทำความเพียรพยายามและกำลังเปิดศูนยใหญ่เพื่อที่บุคคลสำคัญสามารถค้นพบเกี่ยวกับสิ่งนี้ “ราชาโยคะโบราณของบาร์ต” ได้รับการจดจำกันมาด้วยเช่นกัน ผู้คนต่างประเทศนั้นก็มีการถือหรือร่อนอย่างมากเป็นพิเศษที่จะศึกษาราชโยคะ เป็นผู้คนของบาร์ตที่มีสติปัญญาที่ตโมประธาน คนอื่นๆเหล่านั้นมีสติปัญญาที่ตโมเหตุนี้เองพวกเขาจึงกระตือรือร้นที่จะศึกษาราชโยคะโบราณของบาร์ต ราชาโยคะโบราณของบาร์ตนั้นมีชื่อเสียงโด่งดังมาก เป็นด้วยสิ่งนี้ที่บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ มีผู้คนเหล่านั้นจำนวนน้อยมากที่มาเพื่อทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้ สวรรค์ได้ผ่านไปแล้ว และจะปรากฏขึ้นอีกครั้งอย่างแน่นอน สวรรค์นั้นคือดินแดนสุขาวดี เป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลก สวรรค์ได้รับการประกาศเกียรติคุณอย่างมาก สวรรค์และนรก วัดของชีวาและโรงคำประเวณี เวลานี้ลูกๆจดจำตามลำดับกันไปว่าเวลานี้ลูกต้องไปสู่ชีวาวิทยา เพื่อที่จะไปที่นั่นลูกต้องจดจำชีพบา ทานคือผู้นำทาง ผู้ที่จะพาทุกคนกลับไปความเลื่อมใสศรัทธาถูกเรียกว่ากลางคืนและความรู้ที่ลูกเรียกว่ากลางวัน นี่คือเรื่องที่ไม่มีขีดจำกัด มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างบางสิ่งใหม่และบางสิ่งเก่า ลูกๆมีความปรารถนาที่จะสอนการศึกษาที่สูงส่งเช่นนั้นในอาคารใหญ่ เพื่อที่บุคคลที่มีชื่อเสียงจะมา ลูกต้องนั่งและอธิบายให้กับแต่ละคนเป็นการส่วนตัว ในความเป็นจริงมีสถานที่สันโดษเพื่อศึกษาเล่าเรียน อาศรมของบราห์มณีนั่นอยู่ไกลจากเมืองเสมอ และพวกเขาก็อาศัยอยู่ชั้นล่างเสมอ พวกเขาไม่ได้อยู่ในชั้นที่สูงของอาคารสูงเหล่านั้น เวลานี้เพราะพวกเขาตโมประธาน พวกเขาจึงได้หาวิธีที่จะกลับเข้ามาในเมือง เวลานี้พลังนั้นได้จบสิ้นลงไปแล้ว ในเวลานี้แบดเตอร์ของทุกคนนั้นว่างเปล่า เวลานี้จะสามารถมีการชาร์ตแบดเตอร์ได้อย่างไร? ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถชาร์ตแบดเตอร์ได้ เป็นไปด้วยการชาร์ตแบดเตอร์ของลูกเท่านั้นที่ลูกๆจะได้รับพลังกำลัง สำหรับสิ่งนั้น, สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง มันอยู่ในสิ่งนี้ที่มีอุปสรรคของมายา บางคนบอกว่าจะแก้สลายแพทย์ในขณะที่คนอื่นก็ซ่อนเร้นสิ่งต่างๆ ลูกแต่ละคนต้องบอกพ่อเกี่ยวกับความอ่อนแอภายในตัวลูก ลูกควรจะต้องแก้สลายแพทย์ที่ไม่สูญสลายถึงบาปที่ลูกได้ทำมาในชาติเกิดนี้ ไม่เช่นนั้นแล้วสำนักของลูกจะเฝ้าแต่กัฏกร่อนลูกต่อไปเรื่อยๆ หลังจากที่ได้ออกบาบเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น สำนักของลูกก็จะไม่กัฏกร่อน การเก็บสิ่งเหล่านั้นไว้ภายในลูกก็เป็นอันตรายด้วยเช่นกัน ผู้ที่กลายเป็นลูกๆที่แท้จริงก็จะบอกทุกสิ่งแก่พ่อ เหล่านี้คือบาปที่ฉันได้เคยทำมาในชาตินี้ ในแต่ละวันพ่อก็เฝ้าแต่เน้นย้ำว่านี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก ผู้ที่ตโมประธานต้องทำบาปอย่างแน่นอน พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในผู้ที่ได้กลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์อันดับหนึ่งในเวลาสุดท้ายของหลายๆชาติเกิดของเขา เพราะเขาคือผู้ที่ต่อมาต้องประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่ง ต้องมีการทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกได้เคยทำบาปในชาติเกิดนี้เช่นกัน บางคนก็ไม่แม้แต่ตระหนักถึงสิ่งที่พวกเขากำลังทำ พวกเขาไม่บอกสักจะ บางคนก็บอกสักจะ พ่อได้อธิบายแล้วว่า ลูกๆ อวัยวะทางร่างของลูกนั้นจะกลับมาสงบนิ่งเมื่อลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก เช่นที่เมื่อผู้คนกลับมาแก่ชรา อวัยวะทางร่างของพวกเขานั้นก็สงบลงโดยอัตโนมัติ ที่นี้อวัยวะทางร่างทั้งหมดควรจะสงบเงียบในวัยเยาว์ หากลูกรักษาลังของโยคะไว้กับลูกอย่างดีมาก สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดก็จะจบสิ้นที่นั่นไม่มีโรคภัยที่สกปรกหรือขยะหรือสิ่งใดเช่นนั้น ผู้คนจะคงมีความสุขและเป็นระเบียบเรียบร้อยมากที่นั่น ที่นั่นเป็นอาณาจักรของรามในขณะที่ที่นี้เป็นอาณาจักรของราวัน ดังนั้นมีโรคภัยที่เลวร้ายมากมายหลายประเภทที่นี้ ในยุคทองไม่มีสิ่งใดเหล่านั้นจะคงอยู่ อย่าได้ถามเลย! ชื่อที่แท้จริงนั้นชั้นหนึ่ง สวรรค์, โลกใหม่ มีความสะอาดอย่างมากที่นั่น พ่ออธิบายว่า: เป็นเพียงในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้เท่านั้นที่ลูกได้ยินสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด เมื่อวานนี้ลูกไม่ได้ยินสิ่งใดเหล่านี้ เมื่อวานนี้ลูกเคยเป็นนายของดินแดนแห่งความตาย และวันนี้ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ลูกมีศรัทธาว่าเมื่อวานนี้ลูกเคยอยู่ในดินแดนแห่งความตายและด้วยการเข้าไปสู่ยุคบรรจบพบกัน เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ เวลานี้ลูกได้พบกับผู้เดียวที่สามารถสอนลูกแล้ว ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีก็ได้รับรายได้ที่ดีด้วยเช่นกัน กล่าวได้ว่าความยิ่งใหญ่ของพวกเขาคือในการศึกษาเล่าเรียนของพวกเขา

เขา เป็นเช่นเดียวกันที่นี้ด้วย ลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากด้วยการศึกษานี้ เวลาที่ลูกอยู่ในแสงสว่าง ไม่มีใครอื่นนอกจากลูกๆที่รูสิ่งนี้ ลูกก็ลืมสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าเช่นกัน ลูกกลับไปสู่โลกเก่า การลืมหมายถึงการไปสู่โลกเก่า ลูกๆ บรรพบุรุษของยุคบรรจบพบกันในเวลานี้รู้ว่าลูกไม่ได้อยู่ในยุคเหล็ก จดจำเสมอว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลกใหม่ พ่อกำลังสอนเราเพื่อที่เราจะสามารถไปสู่โลกใหม่ นี่คือความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์ ในขณะที่ความภาคภูมิใจอื่นนั้นเป็นความภาคภูมิใจที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกๆไม่ควรจะมีความคิดที่ไม่บริสุทธิ์ ในเวลาสุดท้ายหลังจากได้ทำความเพียรพยายามผลลัพธ์ก็จะถูกประกาศ พ่ออธิบายว่า: จนกว่าจะถึงเวลานั้น ทุกคนคือผู้เพียรพยายาม เมื่อการสอบเกิดขึ้นดวงวิญญาณก็สอบผ่านตามลำดับกันไป และแล้วก็มีการโยกย้าย ของลูกคือการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งลูกเท่านั้นที่รู้ ลูกอธิบายอย่างมาก คนใหม่ก็เฝ้าแต่มาเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด แม้ว่าพวกเขาอยู่ห่างไกล สติปัญญาของพวกเขาพัฒนาศรัทธาด้วยการรับฟังสิ่งนี้ ลูกควรจะมาอยู่เบื้องหน้าบาบาเช่นนั้นเป็นการส่วนตัวด้วยเช่นกัน ลูกควรพบปะกับพ่อผู้ให้การศึกษาแก่ลูกๆเป็นการส่วนตัวอย่างแน่นอน เป็นเพียงเมื่อดวงวิญญาณเข้าใจสิ่งนี้แล้วที่พวกเขาจึงมาที่นี่ บางคนไม่เข้าใจสิ่งใดเลย แต่แล้วเมื่อพวกเขาไปที่นั่นพวกเขาก็สามารถเข้าใจได้ พ่อพูดว่า หากลูกมีสิ่งใดในหัวใจของลูกและลูกไม่สามารถเข้าใจแล้วลูกก็สามารถถามได้ พ่อคือแม่เหล็ก ผู้ที่มีสิ่งนั้นในโชคของของพวกเขาก็สามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ดีมาก หากไม่อยู่ในโชคของพวกเขาแล้วทุกสิ่งก็จบลง พวกเขาเพียงแค่เพิกเฉยทุกสิ่งที่พวกเขาได้ยินมา ใครหนึ่งที่นี่และสอนลูก? พระเจ้า ชื่อของท่านคือชีวา เป็นชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นที่ให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่เรา และแล้วการศึกษาไหนดีกว่ากัน? ลูกก็จะพูดว่า ชีพบาบา ผู้ที่เราได้รับอำนาจในการปกครองเป็นเวลา 21 ชาติเกิดกำลังสอนเรา ด้วยการอธิบายในลักษณะนี้ ลูกก็สามารถพาพวกเขาไปหาบาบา บางคนก็ไม่สามารถทำงานรับใช้ได้มากนัก เพราะพวกเขาไม่เข้าใจอย่างเต็มที่ พวกเขาติดกับในโชตรวนของบ่วงพ่นระอย่างสมบูรณ์ ในตอนเริ่มต้นลูกเพียงแค่ปลดปล่อยตนเองจากโชตรวนและมาที่นี่ เช่นเดียวกับผู้ที่มีความซาบซึ้งอย่างสมบูรณ์ เป็นบทบาทในละครด้วยเช่นกันที่มีแรงดั่งนั้น เตอาเผา (บทที่) ต้องมีการสร้างขึ้นในละคร ลูกตายในขณะที่มีชีวิต และแล้วบางคนก็กลับไปหา maya สงครามยังคงดำเนินต่อไปมายาก็เห็นว่าลูกได้แสดงความกล้าหาญอย่างยิ่ง และดังนั้นเธอก็โหมตีลูกด้วยเช่นกันเพื่อทดสอบว่าลูกนั้นเข้มแข็งหรือไม่ ลูกๆได้รับการดูแลอย่างดีมาก ได้มีการสอนทุกสิ่งแก่พวกเขา ลูกๆนั้นก็มองดูอัลบั้มเหล่านั้น แต่ลูกไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดเพียงแค่ดูรูปภาพ ใครจะนั่งและอธิบายว่าอะไรที่เคยเกิดขึ้น? ดูซิว่าลูกๆเคยอยู่ในบทที่อย่างไร และแล้วบางคนก็ได้ออกมาจากบทที่นั้นในวิธีที่แตกต่างกันอย่างไร ในทำนองเดียวกันเมื่อมีการพิมพ์เงินรูป บางส่วนก็มีข้อผิดพลาด นี่คือพันธะกิจของพระเจ้าด้วยเช่นกัน พระเจ้านั่งที่นี่และก่อตั้งศาสนาเดียว ไม่มีใครรูสิ่งนี้ พวกเขาเรียกหาพ่อ แต่พวกเขาก็เป็นเหมือนคนบ้าที่ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาถามว่า สิ่งนี้เป็นไปได้อย่างไร? มายาราวนทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้นอย่างสมบูรณ์ ผู้คนกราบไหว้บูชาชีพบาบาและแล้วก็พูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน หากลูกพูดถึงชีพบาบา ท่านจะสามารถอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไร? ผู้คนกราบไหว้บูชาลิงกัมและเรียกสิ่งนั้นว่าชีวา พวกเขาไม่ได้พูดว่าชีวากำลังนั่งอยู่ในลิงกัม พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในก้อนกรวดก้อนหิน นั่นหมายความว่าทุกคนเป็นพระเจ้าหรือ? พระเจ้าไม่สามารถไม่มีขีดจำกัดในลักษณะนั้น ดังนั้นพ่ออธิบายแก่ลูกๆ ท่านยังอธิบายในทำนองเดียวกันกับบวงจรก่อนหน้านั้นเช่นกัน อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. สร้างบรรยากาศที่แสนหวานเช่นนั้นที่จะไม่มีใครสามารถกลับมาไม่พอใจได้ ทำความเพียรพยายามที่จะปราศจากร่างเช่นเดียวกับพ่อ ทำให้ธรรมชาติของลูกอ่อนหวานและอวัยวะทางร่างกายของลูกสงบนิ่งด้วยพลังของการจดจำระลึกถึง
2. รักษาความซาบซึ้งเสมอว่าเวลานี้ของลูกว่าอยู่ในยุคบรรจบพบกันและไม่ใช่อายุเหล็ก พ่อกำลังสอนลูกเพื่อที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกใหม่ จบสิ้นความคิดที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมด

พร: ขอให้ลูกเป็นคาร์มา โยคีผู้ที่มีการกระทำที่สูงส่งเสมอ โดยการนั่งอยู่บนบัลลังก์อมตะและบัลลังก์หัวใจ ในเวลานี้ ลูกแต่ละคนได้รับสองบัลลังก์ หนึ่งในนั้นคือบัลลังก์อมตะและอีกหนึ่งคือบัลลังก์หัวใจของลูก อย่างไรก็ตามเพียงผู้ที่อาณาจักรเป็นของเขาเท่านั้นจึงจะสามารถนั่งบนบัลลังก์นั้นได้ เมื่อลูกแต่ละคนนั่งบนบัลลังก์อมตะ ลูกก็มีสิทธิ์ต่ออำนาจในการปกครองตนเอง และแล้วเพราะลูกนั่งบนบัลลังก์หัวใจของพ่อ

ลูกมีสิทธิ์ในมรดกของพ่อ ซึ่งรวมถึงโชคทั้งหมดของอาณาจักรด้วย คาร์มาโยดีหมายถึงผู้ที่นั่งบนบัลลังก์ทั้งสอง ทุกการกระทำของดวงวิญญาณที่นั่งบนบัลลังก์เช่นนั้นสูงส่งเพราะอวัยวะและประสาทสัมผัสทางร่างกายทั้งหมดของพวกเขาทำงานภายใต้กฎเกณฑ์และคำสั่ง

คติพจน์: ผู้ที่นั่งอยู่บนที่นั่งของความเคารพตนเองอย่างสม่ำเสมอเป็นผู้ที่มีคุณธรรมและความยิ่งใหญ่

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกมาหาพ่อเพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของลูก เวลาที่คุณต้องทำให้อุปนิสัยของลูก สูงส่ง
- คำถาม:** เหตุใดจึงได้มีการห้ามไม่ให้ลูกๆ นั่งที่นี้ด้วยการหลับตา?
- คำตอบ:** เพราะพ่อผู้เดียวที่พาลูกไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการเหลือบมองได้อยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว หาก ดวงตาของลูกปิดอยู่ ลูกจะสามารถไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการเหลือบมองได้อย่างไร? ลูกไม่ได้นั่งหลับตาที่ โรงเรียน หากลูกหลับตาของลูก ความเกียจคร้านก็จะมา ลูกๆ กำลังศึกษาในโรงเรียนนี้ นี่คือแหล่งแห่งราย ได้ของลูก ลูกกำลังหารายได้หลายแสนล้าน ความเกียจคร้านและความทุกข์ไม่สามารถมาในขณะที่กำลังหา รายได้

โอม ซานติ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตที่แสนหวาน ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อทางจิตมาจากอาณาเขตสูงสุดและสอนเรา ท่านกำลัง สอนอะไร? ท่านสอนดวงวิญญาณให้มีโยคะกับพ่อ สิ่งนี้เรียกว่าการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงด้วยเช่นกัน ลูก เคยได้รับการบอกแล้วด้วยเช่นกันว่า ด้วยการจดจำพ่อ ลูกๆ ทางจิตที่แสนหวานก็จะกลับมาบริสุทธิ์และจะไปถึงดินแดน แห่งความสงบที่บริสุทธิ์ของลูก คำอธิบายนี้ง่ายดายมาก พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้ เป็นที่รักของลูก และบาปของชาติแล้วชาติเล่าของลูกก็จะถูกเผาไปอย่างต่อเนื่อง สิ่งนี้เรียกว่าไฟของโยคะ นี่คือการซาโยคะ โบราณของบาร์ตซึ่งพ่อสอนทุก 5000 ปี พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาในบาร์ตและเข้ามาในร่างที่ธรรมดานี้ และอธิบายแก่ลูกๆ เป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงที่บาปของหลายๆ ชาติเกิดของลูกจะถูกตัดออกไป เพราะพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเป็น ผู้ทรงพลังอำนาจ เวลานั้นแบตเตอรี่ของลูกๆ ดวงวิญญาณกลับมาต็มประจักษ์ แบตเตอรี่นั้นเคยสโตประจักษ์ แล้วพวกเขา จะถูกทำให้สโตประจักษ์อีกครั้งเพื่อที่ลูกจะสามารถกลับไปยังบ้าน ไปยังอาณาเขตแห่งความสงบของลูกและจากนั้นก็ไปสู่ โลกที่สโตประจักษ์ได้อย่างไร? ลูกๆ ต้องจดจำสิ่งนี้อย่างดีมากๆ พ่อให้ยานี้แก่ลูก ลูกสามารถอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่ง การทรงจำระลึกถึงนี้ขณะที่ลูกเดินเหินเคลื่อนไหวไปมาและเมื่อกำลังนั่ง อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและอยู่อย่าง บริสุทธิ์เหมือนดอกบัวให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้ ลูกต้องจดจำพ่อและพร้อมกันนั้นลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วย เช่นกัน เพราะผู้คนในโลกมีอุปนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ ลูกๆ มาที่นี้เพื่อที่จะทำให้อุปนิสัยของลูกสูงส่ง อุปนิสัยของลักษณะและ นารายณ์นั้นอ่อนหวานมาก พวกเขาเป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ ว่าหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นเมื่อใด เวลาที่ลูกรู้สิ่งนี้แล้ว ลูกยังรู้ด้วยเช่นกันว่าอาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้น เมื่อไร เพราะลูกรู้ว่าลูกคือลูกๆ ของมหาสมุทรแห่งความรู้ผู้เป็นพ่อทางจิต, ลูกๆ จึงต้องเก็บความรู้ทั้งหมดนี้ไว้ในสติปัญญา เวลานั้นพ่อทางจิตมาเพื่อสอนลูก ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าพ่อนั้นไม่ธรรมดา ท่านคือพ่อทางจิตและท่านมาเพื่อสอนลูก ท่านอาศัย อยู่ในพรหมโลกเสมอ, ในขณะที่พ่อทางร่างของทุกคนอาศัยอยู่ที่นี้ ลูกๆ ต้องมีศรัทธาที่มั่นคงว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูง สุด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้ที่กำลังสอนเราดวงวิญญาณ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาแม้ว่าผู้คนจะมีพ่อทางร่าง, พวกเขา ก็ร้องเรียกหาพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ชื่อที่ลูกต้องของท่านคือ ชีวา พ่อเองได้อธิบายว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมีชื่อเดียวเท่านั้นคือชีวา แม้ว่าพวกเขาจะสร้างวัดมากมายในนามของท่านและได้ให้ชื่อมากมายแก่ท่าน ทั้งหมดนั้นก็ เป็นเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แต่ชื่อที่ลูกต้องของพ่อคือ ชีวา ลูกๆ นั้นลูกเรียกว่าดวงวิญญาณ และไม่มีอะไรผิดที่ลูกจะถูกเรียกว่าซาลิเกรมเช่นกัน มีซาลิเกรมมากมาย แต่มีชีวาผู้เดียวเท่านั้น ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีด จำกัดและที่เหลือทั้งหมดคือลูกๆ ก่อนหน้านั้นลูกเคยเป็นลูกๆ ที่มีขีดจำกัด ที่อาศัยอยู่กับพ่อที่มีขีดจำกัด ลูกไม่มีความรู้นี้ แต่ ลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมายหลายประเภท ลูกเคยทำความเลื่อมใสศรัทธามาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร หนทางของ ความเลื่อมใสศรัทธาได้เริ่มต้นขึ้นตั้งแต่ยุคทองแดง และอาณาจักรของราวันก็เริ่มต้นขึ้นในเวลาเดียวกัน นี่คือการเริ่มต้นที่ ง่ายดายมาก แต่ผู้คนก็ยังเห็นว่ามันเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจสิ่งที่ยากดายนี้อย่างไร ไม่มีใครรู้ว่าอาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นเมื่อไหร่ ลูกๆ ที่แสนหวานนั้นรู้ว่าพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านมาและให้สิ่งที่ท่านมีแก่ลูกๆ คัมภีร์นั้นเป็นของ หนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลาที่ลูกมาเพื่อที่จะรู้ว่ามีความรู้, ความเลื่อมใสศรัทธา และแล้วก็เป็นการวางเฉย นี่คือ สามสิ่งหลัก ชันยาสซีก็เกี่ยวข้องกับความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธาและการวางเฉยเช่นกัน แต่การวางเฉยของชันยาสซีนั้นมีขีด จำกัด พวกเขาไม่สามารถสอนการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดได้ มีการวางเฉยสองประเภท: หนึ่งที่มีขีดจำกัดและอีกหนึ่งไม่มี ขีดจำกัด หนึ่งคือการวางเฉยของหะรุโยคี ชันยาสซี และอีกหนึ่งคือการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ของลูกคือราชาโยคะใน

ขณะที่พวกเขาถูกเรียกว่าเป็นชั้นยาสซี ผู้ที่ทั้งบ้านและธุรกิจของพวกเขาและไปอยู่ในป่า พระโยคีเหล่านั้นละทิ้งบ้านและธุรกิจของเขาเพื่อที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ นั่นเป็นสิ่งดีเช่นกัน พ่อพูดว่า บาร์ตเคยบริสุทธิ์มาก ไม่มีดินแดนอื่นที่บริสุทธิ์เท่ากับแผ่นดินนี้ ค่ายกองของบาร์ตนั้นสูงส่งมาก ผู้คนของบาร์ตเองก็ไม่ได้รู้อะไรนี้ เนื่องจากการลืมนึกถึงสิ่งนั้น นั่นคือลูกได้กลายเป็นผู้ที่ไม่มีเชื่อในพระเจ้าและเป็นลูกกำพร้า มีความสงบและความสุขอย่างมากมายในยุคทอง เวลานี้มีความไม่สงบและความทุกข์อย่างมาก ถึงอย่างไรอาณาเขตสูงสุดก็คือดินแดนแห่งความสงบที่ซึ่งเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ ดวงวิญญาณลงมาที่นี่จากบ้านของพวกเขาเพื่อเล่นบทบาทที่ไม่มีขีดจำกัดของพวกเขา เวลานี้เป็นยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลเมื่อพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาเพื่อที่จะพาพวกเขาไปสู่โลกใหม่ พ่อมาและทำให้ลูกสูงส่งที่สุด พระเจ้านั้นเรียกว่าสูงสุดเหนือสิ่งใด แต่ไม่มีใครรู้ว่าท่านคือใครหรือควรจะเรียกใครว่าพระเจ้า พวกเขาเก็บสัญลักษณ์ของลิงกัมที่ใหญ่โตและพวกเขาก็เชื่อว่านั่นคือพระเจ้าที่ไม่มีตัวตน พวกเขาไม่เข้าใจว่าท่านคือพ่อของเราดวงวิญญาณ พวกเขาเพียงแค่กราบไหว้บูชาท่าน พวกเขาพูดเสมอว่า “ชีพบาบา” พวกเขาไม่เคยพูดว่า “รูตราบาบา” หรือ “บาบูลนาถบาบา” ลูกยังเขียนด้วยเช่นกันว่า: คุณกำลังจดจำชีพบาบาหรือไม่? คุณกำลังจดจำมรดกของคุณหรือไม่? ควรจะติดติดใจนี้ในทุกบ้าน: จดจำชีพบาบาและบาปของลูกจะถูกเผา เพราะพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีแม้แต่คนเดียวในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ที่จะมีความบริสุทธิ์ และไม่มีใครในโลกที่บริสุทธิ์จะไม่บริสุทธิ์ มีการกล่าวถึงผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ในทุกแห่งในคัมภีร์ พวกเขาพูดว่าราวันเคยมีชีวิตอยู่ในยุคเงินและสิดานันท์ถูกลักพาตัวไป พวกเขาได้แสดงคันส์, จาราชันธา, เฮอรานาคันบ (ชื่อของปีศาจ) ฯลฯ พร้อมกับศรียุคด้วยเช่นกัน พวกเขาได้มีการกล่าวหาที่ผิดๆกับศรียุค เวลานี้ไม่มีสิ่งใดเหล่านั้นที่สามารถมีอยู่ในยุคทอง พวกเขาได้กล่าวหาศรียุคอย่างผิดๆ พวกเขาได้ใส่ร้ายพระเจ้าและเหล่าเทพ พวกเขาเฝ้าแต่ประณามทุกคนให้เสื่อมเสียชื่อเสียง ดังนั้นเวลานี้พ่อพูดว่า การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำจะลึกถึงเป็นไปเพื่อชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ พ่ออธิบายวงจรของ 84 ชาตเกิดด้วยเช่นกัน เวลานี้คือชาตเกิดสุดท้ายของลูกและลูกต้องกลับบ้าน ร่างกายของลูกจะไม่กลับบ้าน มีเพียงดวงวิญญาณทั้งหมดเท่านั้นที่จะกลับไป ดังนั้นลูกๆทางจิตที่สุดแสนหวาน ขณะที่นั่งอยู่ที่นี้ จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย ในสัปดาห์อื่นๆลูกนั่งในสภาพของสำนึกที่เป็นร่าง ที่นี้พ่อพูดว่า: นั่งในสภาพของสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ เช่นที่พ่อผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้มีสันสการ์เหล่านี้ ดังนั้นลูกๆเช่นกันต้องกลายเป็นเหมือนกัน ท่านอธิบายความแตกต่างระหว่างพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและพ่อที่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั่งที่นี้และอธิบายความรู้ทั้งหมดให้แก่ลูก ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้สิ่งนี้ เวลานี้ท่านบอกทุกสิ่งแก่ลูก: วงจรโลกหมุนไปอย่างไร และตอนเริ่ม ตอนกลาง ตอนจบและระยะเวลาของวงจรด้วยเช่นกัน ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกเคยถูกนำไปสู่ความมืดที่สุดด้วยการได้รับการบอกวาระยะเวลาแต่ละวงจรนั้นคือหลายแสนปี ลูกก็เฝ้าแต่ลงมาเรื่อยๆ ผู้คนพูดว่า ยิ่งเราทำความเลื่อมใสศรัทธามากเท่าไร เราก็จะยิ่งดึงพ่อลงมาที่นี้มากเท่านั้น พ่อจะมาและทำให้เราบริสุทธิ์ ลูกดึงพ่อเพราะลูกไม่มีความสุขอย่างมากเมื่อลูกไม่บริสุทธิ์ ลูกพูดว่าเราเรียกหาพ่อให้มา พ่อเห็นด้วยเช่นกันว่า 5000 ปีได้ผ่านไปแล้ว และเมื่อผู้คนไม่มีความสุขและดโมประธานโดยสิ้นเชิง พ่อจึงมา การศึกษานี้ไม่ได้เป็นไปเพื่อโลกเก่า ลูกๆดวงวิญญาณดูดซับความรู้ี้และจะนำความรู้ี้ติดตัวไปกับลูก เช่นที่พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ดังนั้นลูกคือแม่น้ำแห่งความรู้ ความรู้ี้ไม่ได้เป็นไปสำหรับโลกนี้ นี่คือโลกที่สกปรกและร่างกายก็สกปรก ลูกต้องละทิ้งสิ่งเหล่านี้ ร่างกายนั้นไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์ที่นี้ได้ พ่อคือพ่อของดวงวิญญาณ พ่อมาเพื่อชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์ มนุษย์ไม่สามารถที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาไม่สติปัญญาที่เป็นหินอย่างแท้จริงและไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! มันคือดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณคือผู้ที่ทำทุกสิ่ง ดวงวิญญาณคือผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธา ดวงวิญญาณคือผู้ที่นำร่างกายมาใช้ พ่อพูดว่า เวลานี้พ่อมาเพื่อพาพวกเขาดวงวิญญาณกลับไป ฉันผู้เป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาตามคำเชิญของลูก ลูกเคยเรียกหาพ่ออย่างมาก แม้กระทั่งเวลานี้ผู้คนก็ยังเฝ้าแต่ร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! มาและปลดปล่อยเราจากความทุกข์ของโลกเก่าและปีศาจเพื่อที่เราทั้งหมดจะสามารถกลับบ้านได้ ไม่มีใครรู้ว่าบ้านของเราอยู่ที่ไหนหรือเราจะกลับบ้านไปได้อย่างไรและเมื่อไหร่ ผู้คนเพียรพยายามอย่างหนักมากเพื่อจะไปสู่การหลุดพ้น พวกเขาได้รับครูช้ามามากมาย พวกเขาเฝ้าแต่เพียรพยายามอย่างหนักมาชาติแล้วชาติแล้ว ครูเหล่านั้นไม่รู้แม้กระทั่งความสุขของการหลุดพ้นในชีวิต พวกเขาต้องการแค่การหลุดพ้นเท่านั้น พวกเขาแม้กระทั่งถามว่าจะสามารถมีความสุขในโลกได้อย่างไร ชั้นยาสซีรู้เกี่ยวกับการหลุดพ้นเท่านั้น; พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับการหลุดพ้นในชีวิต อย่างไรก็ตามเป็นพ่อผู้ที่ให้มรดกของทั้งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เมื่อลูกอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต คนอื่นทั้งหมดจะอยู่ในการหลุดพ้น เวลานี้ลูกกำลังรับความรู้ี้เพื่อที่จะกลายเป็นสิ่งเหล่านั้น ลูกคือผู้ที่ประสบกับความสุขมากที่สุด และลูกคือผู้ที่ประสบกับความสุขมากที่สุดด้วยเช่นกัน ลูกผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมได้กลายเป็นผู้ที่การกระทำและศาสนาเสื่อมลง ลูกเคยเป็นของหนทางของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ ลักษณะและนารายณ์เป็นของหนทางของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ การละทิ้งบ้านและธุรกิจของใครบางคนคือศาสนาของชั้นยาสซี ตอนแรกชั้นยาส

ขึ้นนั้นก็ดีมาก ลูกก็เป็นคนที่ดีมากในตอนแรกเช่นกัน เวลาที่ลูกได้กลับมาโตโมประธาน พ่อพูดว่า นี่คือการละเล่นของละคร พ่ออธิบายว่า: การศึกษานี้เป็นไปสำหรับโลกใหม่ ตามละคร, ทุกๆ 5000 ปี พ่อต้องเข้ามาในร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ ไม่ได้เป็นวงจรของหลายแสนปี และพ่อก็ไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ด้วยการพูดเช่นนี้ลูกก็เพียงแต่ประณามพ่อ อย่างไรก็ตามพ่อยังคงมาและยกระดับลูกอย่างมาก ไม่เคยมีใครถูกประณามมากเท่ากับชีพบาบา พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก และลูกก็ยังเฝ้าแต่พูดว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เมื่อการประณามถึงขีดจำกัดของมันและแล้วพ่อก็มาและยกระดับลูก นี่คือการบรรจบพบกันที่ทำให้คุณประโยชน์ที่เป็นสิริมงคลเมื่อพ่อมาเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์ พ่อได้แสดงให้ลูกเห็นวิธีที่ง่ายตายที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกเคยล้มลุกคลุกคลานอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยไปอาบน้ำในสระเพราะลูกเชื่อว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการทำเช่นนั้น มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างน้ำและพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ทั้งหมดนี้คือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่หนทางของความรู้ มนุษย์อยู่ในความมืดมิดที่สุด พวกเขากำลังหลับใหลในการนอนหลับใหลของกุ่มภักดิ์ ลูกรู้และจดจำด้วยเช่นกันว่าสติปัญญาที่ไม่มีความรักต่อพระเจ้าในเวลาของการทำลายล้างนั้นจะถูกทำลาย เวลาที่ลูกมีสติปัญญาที่มีความรักตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก พวกเขายังไม่กลับมาเต็ม (สติปัญญาที่มีความรัก) เพราะมายาทำให้ลูกลืมครั้งแล้วครั้งเล่า นี่คือการสงครามกับกิเลสทั้งห้า กิเลสทั้งห้านี้เรียกว่าราวัน ได้มีการแสดงภาพราวันด้วยหัวของลา บาบาได้อธิบายแล้วด้วยเช่นกันว่า ลูกไม่เคยนั่งหลับตาในโรงเรียน ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนได้รับการสอนให้จดจำพระเจ้า พวกเขาถูกบอกให้นั่งโดยที่ปิดตา ที่นั่นพ่อพูดว่า นี่คือโรงเรียน ลูกเคยได้ยินว่าพระเจ้าพาดวงวิญญาณไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการเหลือบมอง ผู้คนพูดว่าผู้นี้เป็นนักมายากล อ้า! แต่นั่นก็ได้รับการจดจำกันมาเช่นกัน(พระเจ้าเป็นนักมายากล) เหล่าเทพไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการเหลือบมอง ผู้เดียวที่เปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพด้วยการเหลือบมองแน่นอนคือนักมายากล พ่อหนึ่งที่นี่และเต็มแบตเตอรี่ของลูกใหม่ ดังนั้นหากลูกๆนั่งหลับตาแล้วจะเรียกว่าอะไร? ลูกไม่ได้นั่งหลับตาที่โรงเรียน มิฉะนั้นลูกก็จะรู้สึกเกียจคร้าน การศึกษานี้คือแหล่งแห่งรายได้ของลูก รายได้ของหลายแสนล้าน ลูกจะไม่หาในเวลาที่หารายได้ ที่นี้ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องเปลี่ยนแปลง ภาพลักษณ์ของเป้าหมายและวัตถุประสงค์นั้นอยู่เบื้องหน้าลูก หากลูกต้องการที่จะเห็นว่าอาณาจักรของพวกเขาเป็นอย่างไร จงไปที่วัดดิลาลา วัดนั้นไม่มีชีวิต ในขณะที่วัดนี้คือวัดดิลาลาที่มีชีวิต เหล่าเทพถูกแสดงให้เห็นที่นั่นและดังนั้นจึงเป็นสวรรค์ ผู้เดียวที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนมาในอาบู่ เหตุนี้เองอาบู่จึงเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พ่อมาที่นี่และให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่กูรูและผู้ก่อตั้งศาสนาทั้งหมด นี่คือนิกายจาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด อย่างไรก็ตามก็เป็นสิ่งที่แฝงตัว ไม่มีใครรู้อะไรนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. สร้างสมสันสการ์ที่พ่อมี กลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้เช่นพ่อ ฝึกฝนที่จะอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ
2. เพื่อที่จะทำให้แบตเตอรี่ของลูกๆดวงวิญญาณสโตประธาน อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึงในขณะที่ลูกเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ดูดซับคุณลักษณะที่สูงส่ง กลับมาอ่อนหวานอย่างมากมาก

พร: ขอให้ลูกใช้พรของการมีสติปัญญาที่สูงส่งของลูกในทุกงานและเต็มไปด้วยความสำเร็จ โดยการกลายเป็นตริกาลดาร์ชิ(ผู้รู้รูปกาลเวลาทั้งสาม)
บัพดาดาได้ให้พรของการมีสติปัญญาที่สูงส่งแก่ลูกทุกคนแล้ว ด้วยการมีสติปัญญาที่สูงส่งเท่านั้นที่ลูกสามารถรู้จักพ่อ, ตัวลูกเองและรูปกาลเวลาทั้งสามอย่างชัดเจน และซึมซับพลังทั้งหมดด้วย ดวงวิญญาณที่มีสติปัญญาที่สูงส่งก่อนอื่นใดจะรู้รูปกาลเวลาทั้งสามของความคิดทั้งหมดก่อนที่จะนำไปสู่การกระทำหรือคำพูด อดีตและอนาคตมีความชัดเจนเหมือนกับปัจจุบันสำหรับดวงวิญญาณนั้น เพราะผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งเช่นนั้นคือผู้รู้ถึงรูปกาลเวลาทั้งสาม พวกเขาจึงเต็มไปด้วยความสำเร็จอย่างสม่าเสมอ

คติพจน์: เพียงผู้ที่ซึมซับความบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์เท่านั้นที่สามารถมีประสบการณ์ของความปีติสูงสุดได้

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน บราห์มินคือจุกและศุทรคือเท้า เมื่อลูกกลายเป็นบราห์มินจากศุทรแล้วลูกก็สามารถกลายเป็นเทพ
- คำถาม:** ลูกมีความรู้สึกที่บริสุทธิ์อะไร ความรู้สึกที่ผู้คนต่อต้าน?
- คำตอบ:** ความรู้สึกที่บริสุทธิ์ของลูกคือโลกเก่านี้ควรจะจบสิ้นลงและโลกใหม่จะได้รับการก่อตั้ง สำหรับสิ่งนี้ลูกพูดว่าเวลานี้การทำลายล้างของโลกเก่ากำลังจะเกิดขึ้น อย่างไรก็ตามผู้คนต่อต้านแม้กระทั่งสิ่งนี้
- คำถาม:** อะไรคือกฎหลักของท้องพระโรงของอินทรา?
- คำตอบ:** ไม่สามารถนำศุทรที่ไม่บริสุทธิ์เข้ามาในชุมนุมของท้องพระโรงของอินทราได้ หากใครนำคนที่ไม่บริสุทธิ์มาที่นั่นคนนั้นก็จะต้องตายด้วยเช่นกัน

โอม ซานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆทางจิต ลูกๆทางจิตรู้ว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรเทพของลูกเพื่อตัวลูกเอง เพราะลูกคือบราห์มาภุมารและภุมารี เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อย่างไรก็ตามมายายังคงทำให้ลูกลืมสิ่งนี้ ลูกปรารถนาที่จะกลายเป็นเทพ และดังนั้นมายาจึงทำให้ลูกกลายเป็นศุทรจากบราห์มิน เนื่องจากการไม่จดจำซึ่งพบาบราห์มินจึงกลายเป็นศุทร ลูกรู้ว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกเอง เมื่อมีการก่อตั้งอาณาจักรขึ้นแล้วโลกเก่านี้ก็จะไม่หลงเหลืออยู่เลย ทุกคนจะถูกไปยังดินแดนแห่งความสงบจากโลกนี้ ความรู้สึกเหล่านี้คือความรู้สึกที่บริสุทธิ์ของลูก อย่างไรก็ตามเมื่อลูกพูดว่าโลกนี้กำลังจะถูกทำลาย ผู้คนจะต่อต้านลูกอย่างแน่นอน พวกเขาพูดว่า บราห์มาภุมารีเหล่านี้กำลังพูดอะไร? พวกเขาพูดถึงการทำลายล้างอยู่เรื่อยๆ ลูกรู้ว่าในการทำลายล้างนี้เท่านั้นที่จะมีคุณประโยชน์สำหรับบาร์ตโดยเฉพาะและทั้งโลกโดยทั่วไป ผู้คนในโลกไม่รู้สิ่งนี้ เมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้นทุกคนก็จะไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้น เวลานั้นลูกเป็นของชุมชนของพระเจ้า ก่อนหน้านั้นลูกเคยเป็นของชุมนุมปีศาจ พระเจ้าเองพูดกับลูกว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พ่อรู้ว่าไม่มีใครสามารถคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้สม่ำเสมอ หากใครอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอเขาจะได้รับรางวัลและเขาก็จะไปถึงสภาพของการอยู่เหนือบ่วงกรรมของเขา ในปัจจุบันทุกคนคือผู้เพียรพยายาม เพียงผู้ที่กลายเป็นบราห์มินเท่านั้นที่จะกลายเป็นเทพ จากการเป็นบราห์มินพวกเขาก็จะกลายเป็นเทพ พ่อได้อธิบายแล้วว่าบราห์มินคือจุก เมื่อเด็กๆติลลังกา สิ่งแรกคือศีระหรือจุก บราห์มินมีจุกเสมอ ลูกคือบราห์มิน ก่อนหน้านั้นลูกเป็นศุทร นั่นคือลูกเป็นเท้า เวลานั้นลูกได้กลายเป็นบราห์มินซึ่งเป็นจุก และแล้วลูกก็จะกลายเป็นเทพ ไบหนั้นนั่นกล่าวได้ว่าเป็นตัวแทนของเทพ แขนคือนักรบ ท้องคือพ่อค้า และเท้าคือศุทร ศุทรมายังถึงผู้ที่มิสตีปัญญาที่เป็นศุทร สตีปัญญาที่ตกต่ำ ผู้ที่ไม่รู้จักพ่อกล่าวได้ว่ามีสติปัญญาที่ตกต่ำ ในความเป็นจริงพวกเขาเฝ้าแต่ประณามพ่อมากยิ่งขึ้น เหตุนี้เองพ่อพูดว่า เมื่อใดก็ตามที่มีการประณามในบาร์ต พ่อจะมา พ่อพูดกับผู้ที่ เป็นชาวบาร์ตเท่านั้น ที่ใดก็ตามที่มีความไร้ศาสนาอย่างที่สุด..., พ่อมาในบาร์ตเท่านั้น ท่านไม่ได้มาในที่อื่นใด บาร์ตเท่านั้นที่เป็นแผ่นดินที่ไม่สูญสลาย พ่อไม่สูญสลายเช่นกัน ท่านไม่เคยเข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการตาย พ่อหนึ่งที่นี่และให้ความรู้แก่ลูกๆดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลายเท่านั้น ร่างนี้สูญสลาย เวลานั้นลูกละทิ้งร่างกายและเริ่มที่จะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่อได้อธิบายแล้วว่า ในช่วงเทศกาลโฮลี เมื่อพวกเขาปรุง “โกกิ” (จาปาตีหวานที่มีด้ายร้อยผ่านตรงกลาง) โกกิก็ถูกเผาไหม้แต่ด้ายไม่ไหม้ ดวงวิญญาณไม่มีวันถูกทำลาย ตัวอย่างนั้นอยู่บนพื้นฐานของสิ่งนี้ มนุษย์ไม่รู้ว่าดวงวิญญาณไม่สูญสลาย พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ พ่อพูดว่า ไม่เลย เป็นดวงวิญญาณที่ทำการที่ดีหรือกรรมไม่ดีด้วยร่างของตน ดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่งและทนทุกข์ทรมานต่อการกระทำของพวกเขา ดังนั้นดวงวิญญาณจึงได้นำบุญกรรมเหล่านั้นไปด้วย เหตุนี้เองผู้คนในโลกที่เป็นเช่นปีศาจจึงสัมผัสกับความทุกข์อย่างมาก ช่วงชีวิตของพวกเขาสั้น แต่ผู้คนคิดว่าความทุกข์ทั้งหมดนั้นเป็นความสุข ลูกๆบอกพวกเขาอย่างมากมายให้กลับมาปราศจากกิเลส อย่างไรก็ตามพวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่สามารถอยู่โดยที่ไม่มียาพิษ นี่เป็นเพราะพวกเขาเป็นชุมนุมศุทร พวกเขาจึงมีสติปัญญาที่เป็นศุทร ลูกได้กลายเป็นบราห์มินซึ่งเป็นจุก จุกนั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด จุกสูงกว่าเทพ ในเวลานี้ลูกสูงมากกว่าเหล่าเทพ เพราะลูกอยู่กับพ่อ พ่อกำลังสอนลูกในเวลานี้ พ่อกลายเป็นผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของลูก พ่อคือผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของลูกๆของเขา เขาได้สร้างลูกขึ้นมา, ดูแลเอาใจใส่และให้การศึกษาพวกเขา และแล้วเมื่อลูกๆเติบโตขึ้นและเมื่อพ่อแก่ลง เขาก็ให้ทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของเขาแก่ลูกๆของเขา เขายอมรับภรรยาและปลีกตัวออกไป เขาไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ เขายอมรับภรรยาเพื่อที่จะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น อย่างไรก็ตามเขาไม่สามารถที่จะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นได้ พ่อแม้จะดูแลเอาใจใส่ลูกๆ

ของพวกเขา ตัวอย่างเช่น หากแม่ล้มป่วยลงแล้วพ่อก็ต้องทำความสะอาดลูก ดังนั้นพ่อแม่เป็นผู้รับใช้ของลูก พวกเขาให้ทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของเขาแก่ลูกของพวกเขา พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดพูดว่า เมื่อพ่อมา พ่อไม่ได้ไปหาเด็กเล็ก ลูกทั้งหมดนั้นโตแล้ว พ่อหนึ่งที่นี่และให้คำสอนแก่ลูก เมื่อลูกกลายเป็นลูกๆของชีพบาบา ลูกก็ได้รับการเรียกว่าบีเค ก่อนหน้านั้นลูกเคยเป็นศุทรกุมารและกุมารี ลูกเคยอยู่ในโรงคำประเวณี ในปัจจุบันลูกไม่ใช่ผู้อาศัยของโรงคำประเวณี ไม่มีผู้ที่มิกิเลสใดสามารถอยู่ที่นี้ได้ พวกเขาไม่มีสิทธิ ลูกคือบีเค สถานที่นี้เพื่อให้บีเคอยู่ ลูกๆบางคนก็โง่เขลาอย่างมาก และพวกเขาก็ไม่เข้าใจว่าผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และช่องแฉะในกิเลสนั้นเรียกว่าศุทร และพวกเขาก็ไม่มีสิทธิที่จะอยู่ที่นี้ พวกเขาไม่สามารถมาที่นี่ได้ มีเรื่องราวของท้องพระโรงของอินทรา นี่คือน้องท้องพระโรงของอินทราที่มีฝนของความรู้ หากบีเคได้นำผู้ที่ไม่บริสุทธิ์มานั่งในซุ้มหม่นอย่างลับๆ แล้วทั้งสองก็จะถูกสาป: ขอให้ลูกกลายเป็นหิน! นี่คือน้องท้องพระโรงของอินทราที่แท้จริง นี่ไม่ใช่ซุ้มหม่นทางจิตของศุทรกุมารและกุมารี เหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์ในขณะที่ศุทราไม่บริสุทธิ์ พ่อมาและทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลายเป็นเทพที่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นนี่คือน้องท้องพระโรงของอินทรา หากใครบางคนนำผู้ที่มีกิเลสมาโดยที่ไม่ได้รับอนุญาต เขาก็ได้รับการลงโทษอย่างมากมายและกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งที่นี่ ดังนั้นผู้ที่นำบุคคลเช่นนั้นมาก็ถูกสาปเช่นกัน: ทำให้ลูกถึงได้นำผู้ที่มีกิเลสมาที่นี่อย่างลับๆ? ลูกไม่แม้แต่จะถามอินทรา(พ่อ) ดังนั้นลูกจึงได้รับการลงโทษอย่างมากมาย เหล่านี้เป็นเรื่องที่แฝงตัว เวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ กฎเกณฑ์ก็เข้มงวดอย่างมาก พวกเขาตกลงไปในสภาพของพวกเขา และพวกเขาก็กลายเป็นหินอย่างสมบูรณ์ พวกเขามีสติปัญญาที่เป็นหิน และพวกเขาก็ไม่แม้แต่จะทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง เรื่องเหล่านี้แฝงตัว และมีเพียงลูกๆเท่านั้นที่สามารถเข้าใจเรื่องเหล่านั้นได้ บีเคอยู่ที่นี้ และคือพ่อที่ทำให้พวกเขากลายเป็นเทพ นั่นคือท่านทำให้ผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง พ่ออธิบายแก่ลูกๆที่สุดแสนหวานว่า: ไม่ควรจะมีใครทำผิดกฎเกณฑ์ ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะถูกจับโดยกิเลสทั้งห้า-ตัณหาหาคะ, ความโกรธ, ความละโมภ, ความผูกพันยึดมั่นและความหลงทะนงตน กิเลสเหล่านี้คือวิญญาณปีศาจร้ายที่ยิ่งใหญ่ทั้งห้าของครึ่งวงจร ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะขับไล่วิญญาณปีศาจร้าย ดวงวิญญาณที่เคยบริสุทธิ์และสะอาดได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ไม่สะอาด ไม่มีความสุข และมีโรคภัย มีความทุกข์อย่างมากมายในโลกนี้ พ่อมาและโปรยปรายฝนแห่งความรู้ ท่านทำสิ่งนั้นโดยผ่านลูกๆเท่านั้น ท่านกำลังสร้างสวรรค์เพื่อลูก ลูกเท่านั้นที่กลายเป็นเทพด้วยพลังโยคะ พ่อเองไม่ได้กลายเป็นสิ่งนั้น พ่อคือผู้รับใช้ ครูก็เป็นผู้รับใช้ของนักเรียนเช่นกัน เขารับใช้นักเรียนและให้การสอนแก่พวกเขา ครูพูดว่า นั่นคือผู้รับใช้ที่เชื่อฟังที่สุดของลูก ครูอื่นๆทำให้นักเรียนนั้นกลายเป็นนักกฎหมาย วิศวกร ฯลฯ และดังนั้นพวกเขาจึงเป็นผู้รับใช้ ในทำนองเดียวกันครูก็ชี้หนทางเช่นกัน

พวกเขากลายเป็นผู้รับใช้และทำงานรับใช้ของการพาดวงวิญญาณไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น อย่างไรก็ตามไม่มีครูเหล่านั้นที่จะสามารถพาใครไปที่นั่นเพราะพวกเขาเองไม่บริสุทธิ์ เพียงสัตว์เดรัจฉานที่บริสุทธิ์เสมอ ครูทั้งหมดนั้นก็ไม่มีบริสุทธิ์เช่นกัน ทั้งโลกนี้ไม่บริสุทธิ์ ยุคทองเรียกว่าโลกที่บริสุทธิ์และยุคเหล็กเรียกว่าเป็นโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เพียงยุคทองเท่านั้นที่กล่าวได้ว่าเป็นสวรรค์อย่างสมบูรณ์ มีสององศาตกลงไปในยุคเงิน ลูกๆเข้าใจและซึมซับสิ่งเหล่านี้ ผู้คนในโลกไม่รู้สิ่งใดเลย ไม่ใช่ว่าทั้งโลกจะไปสวรรค์ ผู้คนของบาร์ดที่เคยอยู่ที่นั่นในวงจรก่อนหน้านี้ก็จะมาอีกครั้งและกลายเป็นเทพในยุคทองและยุคเงิน จากนั้นในยุคทองแดงพวกเขาก็จะเริ่มเรียกตนเองว่าฮินดู ในความเป็นจริงดวงวิญญาณที่ลงมาจากเบื้องบนเข้าไปสู่ศาสนาฮินดูนั้นก็เรียกตนเองว่าชาวฮินดูเช่นกัน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้กลายเป็นเทพ และพวกเขาก็ไม่ได้ไปสวรรค์ พวกเขาจะลงมาในเวลาของตนเองหลังจากยุคทองแดงเริ่มต้นและจะเรียกตนเองว่าชาวฮินดู เพียงลูกๆเท่านั้นที่มีบทบาทตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอนจบที่กลายเป็นเทพ นี่คือนิยามที่ยิ่งใหญ่มากในละครเรื่องนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของผู้คนมากมาย และดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ นี่คือนิยามของนารายณ์ที่แท้จริง ผู้คนเหล่านั้นถ่ายทอดเรื่องราวที่ผิดๆ ไม่มีใครจะกลายเป็นลักษมีหรือนารายณ์ผ่านเรื่องราวเหล่านั้น ลูกกลายเป็นเช่นนั้นในทางปฏิบัติที่นี่ ในยุคเหล็กไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความหลอกลวง มีคำกล่าวว่า มายานั้นหลอกลวง ร่างกายนั้นหลอกลวง... อาณาจักรของราวันนั้นหลอกลวง พ่อกำลังสร้างดินแดนแห่งสัจจะ เพียงลูกๆบราห์มินเท่านั้นที่รู้อย่างไรก็ตามลูกก็รู้มันตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำเช่นกัน เพราะนี่คือการศึกษาล่าเรียน ผู้ที่ศึกษาล่าเรียนเล็กน้อยมากก็จะสอบตก การศึกษานี้เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ภายหลังก็จะเป็นเรื่องยากที่จะศึกษาล่าเรียน ผู้ที่ศึกษาล่าเรียนในตอนเริ่มต้นก็จากไปเมื่อออกจากร่างของเขาก็นำสันสกฤตเหล่านั้นไปกับเขา ดังนั้นพวกเขาจะต้องมาที่นี่อีกครั้งและจะศึกษาล่าเรียน อย่างไรก็ตามชื่อและรูปของพวกเขาก็เปลี่ยนไป เป็นดวงวิญญาณที่ได้รับบทบาททั้งหมดของ 84 ชาติเกิด ซึ่งพวกเขาเล่นผ่านชื่อ, รูป, ช่วงระยะเวลา และสถานที่ต่างๆ ดวงวิญญาณที่แสนเล็กเช่นนี้ได้รับร่างที่ใหญ่โต มีดวงวิญญาณอยู่ในทุกชีวิต ดวงวิญญาณที่แสนเล็กเช่นนั้นก็มิอยู่ในยุคน้อยด้วยเช่นกัน ทั้งหมดนี้เป็นเรื่องละเอียดอ่อนมากที่จะต้องเข้าใจ เพียงลูกที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ดีเท่านั้นที่จะกลายเป็นลูกปิดของลูกประคำ ที่เหลือจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่มีค่าไม่มีกี่สตางค์ สวนดอกไม้ของลูกกำลังถูกสร้างขึ้นมาในเวลา

นี่ ก่อนหน้านี้ลูกเป็นหนาม พ่อพูดว่า หนามของกิเลสของตัณหาจะนั้นเลวร้ายมาก มันสร้างความทุกข์ตั้งแต่ตอนต้นตลอดจนตอนกลางจนถึงตอนจบ เหตุผลหลักสำหรับความทุกข์คือตัณหาจะ เพียงด้วยการเอาชนะตัณหาจะเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก และเป็นสิ่งนี้ที่ผู้คนมากมายเห็นว่าเป็นเรื่องยาก เป็นไปด้วยความยากลำบากมากที่พวกเขาจะกลับมามีบริสุทธิ ผู้ที่ได้กลับมามีบริสุทธิในวงจรก่อนหน้านี้จะกลับมามีบริสุทธิอีกครั้ง เป็นที่เข้าใจว่าใครกำลังทำความเพียรพยายามและใครจะกลายเป็นเทพที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ลูกเปลี่ยนจากผู้ชายธรรมดาเป็นนารายณ์และจากผู้หญิงธรรมดาเป็นลักษมี ในโลกใหม่ทั้งสามมีและภรรยามีความบริสุทธิ เวลานั้นพวกเขาไม่บริสุทธิ เมื่อพวกเขาบริสุทธิพวกเขาเข้าสู่โศภิตะ เวลานั้นพวกเขากลับมาโศภิตะ ทั้งสองต้องทำความเพียรพยายามที่นี้ ชันยาสซีไม่สามารถให้ความรู้ที่นี้ ศาสนาของหนทางสันโดษแยกออกไปอย่างสิ้นเชิง พระเจ้าสอนทั้งชายและหญิงที่นี้ ท่านพูดกับทั้งสอง: เวลานั้นเปลี่ยนจากสูตรเป็นบราห์มินแล้วกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ไม่ใช่ทุกคนจะกลายเป็นเช่นนั้น มีราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์เช่นกัน ไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาได้รับอาณาจักรของพวกเขาอย่างไร เป็นอาณาจักรของพวกเขาในยุคทอง ผู้คนเข้าใจสิ่งนี้แต่ก็ได้มีการกล่าวว่ายุคทองนั้นหลายแสนปี และดังนั้นนั่นคือความไม่รู้ พ่อพูดว่า นี่คือปาหนามในขณะที่นั้นคือสวนดอกไม้ ก่อนที่จะมาที่นี้ลูกเคยเป็นปีศาจ และจากปีศาจเวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ ใครกำลังทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพก็ไม่มีใครอื่นที่นั้น เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ ผู้ที่ไม่เข้าใจนั้นก็กล่าวได้ว่าไม่บริสุทธิ นี่คือชุมนุมของบราห์มาภุมารและกุมารี หากผู้คนทำสิ่งใดที่เป็นเช่นปีศาจ พวกเขาต่อสู้กับตัวเองและพวกเขาก็กลายเป็นผู้มีสติปัญญาเป็นหิน พวกเขาไม่ใช่ผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นทองคำที่จะกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา พวกเขาได้รับข้อพิสูจน์ของสิ่งนี้ แล้วพวกเขาก็จะไปและกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ชั้นสาม แม้กระทั่งเวลานี้ราชาก็มีสาวใช้และคนรับใช้ ได้มีการจดจำกันว่าทรัพย์สมบัติของบางคนยังคงถูกฝังอยู่ใต้ดิน.... จะมีระเบิดเพลิงและระเบิดแก๊สพิษเช่นกัน ความตายต้องมาอย่างแน่นอน พวกเขา กำลังเตรียมสิ่งต่างๆเช่นนั้นที่ไม่จำเป็นต้องมีมนุษย์หรือมีอาวุธ จากที่พวกเขาหนึ่ง พวกเขาจะสามารถปล่อยระเบิดได้ และระเบิดเหล่านั้นจะกระจายยาพิษออกไปในลักษณะเช่นนั้นที่มันจะทำให้ทุกคนจบสิ้นลงอย่างรวดเร็ว ผู้คนหลายล้านจะตาย นี่ไม่ใช่เรื่องเล็กๆ ในยุคทองมีผู้คนน้อยมาก ที่เหลือทั้งหมดนั้นก็จะได้จากไปสู่ดินแดนแห่งความสงบซึ่งเป็นสถานที่อยู่อาศัยของเราดวงวิญญาณ สวรรค์อยู่ในยุคทองและนรกอยู่ในยุคเหล็กนี้ วงจรนี้จะยังคงหมุนไปต่อไปเรื่อยๆ ด้วยการกลับมาไม่บริสุทธิสิ่งนี้จึงกลายเป็นดินแดนแห่งความทุกข์ แล้วพ่อก็พาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุข เวลานั้นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิแก่ทุกคน และดังนั้นจึงควรมีความสุข ผู้คนนั้นหนาวกลัว แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าเป็นไปด้วยความตายที่พวกเขาจะได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะไปสู่สวนดอกไม้ จงจัดหนามของตัณหาและความโกรธที่อยู่ภายในตัวลูก อย่าได้มีการกระทำใดๆที่จะทำให้ลูกถูกสาป
2. เพื่อที่จะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะ จงฟังและบอกผู้อื่นถึงเรื่องราวที่แท้จริงของนารายณ์ที่แท้จริง ก้าวออกห่างจากดินแดนแห่งความหลอกลวงนี้

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ทำการทดลอง โดยการทดลองกับพลังของความรู้และโยคะบนพื้นฐานของแสง เช่นที่การปฏิบัติทดลองทางวิทยาศาสตร์มากมายแสดงให้เห็นแสงของธรรมชาติ ในทำนองเดียวกัน ลูกสามารถทดลองกับแสงที่ไม่สูญสลายของพระเจ้า แสงของสำนักเป็นดวงวิญญาณ และแสงของสภาพที่มีพลังของความรู้และโยคะในทางปฏิบัติของลูก หากสภาพและรูปของลูกเป็นแสงและเบาสบายแล้วลูกจะได้รับความสำเร็จอย่างง่ายดายในการทดลองของลูก เมื่อแต่ละคนเริ่มทดลองกับตัวเอง ชุมชนของดวงวิญญาณที่มีพลังผู้ที่ทดลองจะถูกสร้างขึ้นมา

คติพจน์: คติพจน์: ผู้ที่จับสั้นร่องรอยและลูกหลานของอุปสรรคทั้งหมด คือผู้ทำลายอุปสรรค

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือหน่วยกัณฑ์ที่จะกอบกู้ดวงวิญญาณทั้งหมดจากปวงกรรมของพวกเขา ลูกต้องไม่ติดกับในปวงกรรม

คำถาม: ลูกดวงวิญญาณควรฝึกฝนอะไรอย่างต่อเนื่องเพื่อที่ลูกจะกลับมามีพลังอย่างมาก?

คำตอบ: เมื่อใดก็ตามที่ลูกมีเวลาจงฝึกฝนที่จะกลับมาละวางจากร่างกายของลูก ด้วยการละวางดวงวิญญาณจะได้รับพลังกลับคืนมาและจะกลับมาเต็มไปด้วยพลังกำลัง ลูกคือทหารใต้ดินและได้รับคำแนะนำว่า “โปรดให้ความใส่ใจ” นั่นคือ “อยู่ในการจดจ่อกับระลึกถึงพ่อผู้เดียวและกลับมาปราศจากร่าง”

โอม ซานติ พ่ออธิบายความหมายของ “โอม ซานติ” อย่างชัดเจนมาก ไม่ว่าทหารจะยืนอยู่ที่ไหนพวกเขาก็จะลูกบอกว่า “จงใส่ใจ!(Attention)” “จงใส่ใจ Attention” ของพวกเขาหมายถึงความเจียบ ที่นั่นเช่นกันพ่อพูดกับลูกๆว่า: โปรดให้ความใส่ใจ! สิ่งนี้หมายถึง: การอยู่ในการจดจ่อกับระลึกถึงพ่อผู้เดียว ลูกพูดด้วยปากของลูกแต่ไม่เช่นนั้นแล้วลูกควรจะอยู่เหนือการพูดอย่างแท้จริง โปรดใส่ใจ! ลูกกำลังจดจำพ่อหรือไม่? ลูกได้รับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพ่อหรือสรีรมัท ลูกตระหนักรู้ในดวงวิญญาณและตระหนักรู้จักพ่อด้วยเช่นกัน โดยการที่ไม่จดจำพ่อ ลูกก็ไม่สามารถกลายเป็นผู้เอาชนะบาปได้ นั่นคือความบริสุทธิ์และสโตประธาน นี่เป็นสิ่งหลัก พ่อพูดว่า ลูกๆ ผู้เป็นที่รักที่สุดแสนหวานจงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดหมายถึงเวลานี้แต่ผู้คนได้นำสิ่งเหล่านี้ไปอยู่ช่วงเวลาอื่น พวกเขาเป็นทหารและลูกก็เป็นทหารด้วยเช่นกัน มีทหารใต้ดินเช่นกันพวกเขาอยู่อย่างซ่อนตัว ลูกก็อยู่ใต้ดินเช่นกัน ลูกอยู่อย่างซ่อนตัวด้วยเช่นกัน นั่นคือลูกซึมซับอยู่ในการจดจ่อกับระลึกถึงพ่อ สิ่งนี้เรียกว่าใต้ดิน ไม่มีใครสามารถตระหนักรู้ในลูกเพราะลูกแฝงตัว การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงของลูกนั้นแฝงตัว พ่อเพียงแค่พูดว่า จดจำพ่อ เพราะท่านรู้ว่าด้วยการจดจำระลึกถึงที่ลูกๆ ที่สิ้นหวัง ยากจนและน่าสงสารนั้นจะได้รับประโยชน์ ลูกจะถูกเรียกว่าผู้ที่สิ้นหวังที่น่าสงสาร ไม่มีผู้ที่สิ้นหวังและและน่าสงสารในสวรรค์ ผู้ที่ติดกับในบ่วงพันธะก็กล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่สิ้นหวังและน่าสงสาร เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ พ่อได้อธิบายแล้วว่า ลูกถูกเรียกว่าเป็นประชากรเช่นกันพ่อก็เรียกว่าเป็นประชากรด้วยเช่นกัน พ่อได้อธิบายแก่ลูกๆ แล้วแล้วเล่าว่า: เก็บดินแดนแห่งความสงบไว้ในตาข้างหนึ่งและดินแดนแห่งความสุขไว้ในตาอีกข้างหนึ่ง ลูกเป็นเหมือนกับประชากร ในขณะที่เดินนั่งและเคลื่อนไหวไปมาเพียงแต่อยู่อย่างเบาสบาย แสดงหนทางไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขให้กับทุกคนต่อไปเรื่อยๆ เรือของทุกคนติดอยู่ในดินแดนแห่งความทุกข์และเหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดว่า “โอ้ คนพาเรือพาเรือของฉันข้ามฟากด้วยเถิด!” เรือของทุกคนติดกับอยู่แล้วใครจะกู้ภัยให้กับพวกเขา? นั่นไม่ใช่หน่วยกัณฑ์ พวกเขาเพียงแค่ได้รับชื่อนั้น ในความเป็นจริงแล้วคือลูกที่เป็นหน่วยกัณฑ์และลูกที่จะกู้ภัยให้กับทุกคน ทุกคนติดกับอยู่ในโซ่ตรวนของกิเลสทั้งห้า เหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดว่า ปลดปล่อยเรา! กู้ภัยให้กับเรา! พ่อพูดว่า ลูกจะสามารถข้ามฟากไปได้ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนี้ ในปัจจุบันทุกคนนั้นติดกับ พ่อเรียกว่าเป็นนายของสวนดอกไม้เช่นกัน ทั้งหมดนี้หมายถึงเวลาปัจจุบัน ลูกต้องกลายเป็นดอกไม้ ในเวลานี้ทุกคนคือทนาย เพราะพวกเขามีความรุนแรง เวลานี้ลูกต้องไม่ใช้ความรุนแรง ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ เพียงดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์เท่านั้นที่มาเพื่อก่อตั้งศาสนา พวกเขาไม่สามารถไม่บริสุทธิ์ได้ เมื่อดวงวิญญาณมาเป็นครั้งแรกเพราะพวกเขามีบริสุทธิ์จึงไม่มีทั้งดวงวิญญาณและร่างกายของเขาที่จะสามารถได้รับความทุกข์เพราะพวกเขาไม่ได้สะสมบาปใดๆ เมื่อเราบริสุทธิ์ก็ไม่ได้มีการทำบาปใดๆ และดังนั้นผู้อื่นก็ไม่ได้ทำบาปเช่นกัน ลูกต้องคิดเกี่ยวกับทุกสิ่ง ดวงวิญญาณลงมาจากเบื้องบนนั้นเพื่อก่อตั้งศาสนาและแล้วราชวงศ์ของพวกเขาก็ดำเนินต่อไป มีราชวงศ์ของศาสนาซิกข์เช่นกัน ซันยาซซีไม่มีราชวงศ์ พวกเขาจะไม่กลายเป็นราชา ในศาสนาซิกข์พวกเขามีมหาราช ฯลฯ และดังนั้นเมื่อพวกเขาได้มาเพื่อก่อตั้งศาสนานั้นก็เป็นดวงวิญญาณใหม่ที่มา พระคริสต์มาและก่อตั้งศาสนาคริสต์ พระพุทธเจ้าก่อตั้งศาสนาพุทธ และอับราฮัมก่อตั้งศาสนาอิสลาม ศาสนาทั้งหมดของพวกเขาได้รับชื่อตามผู้ก่อตั้ง (ชื่อของศาสนาและชื่อของผู้ก่อตั้งเสียงจะคล้ายๆกัน) ชื่อของศาสนาเทพไม่ได้เป็นเช่นนั้น เพียงพ่อที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่มาและก่อตั้งศาสนาเทพ ท่านไม่ใช่ผู้มีร่างกาย ผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดมีชื่อทางร่างกายในขณะที่ผู้เดียวนั้นไม่ใช่ผู้ที่มีร่างกาย ราชวงศ์นั้นดำเนินต่อไปในโลกใหม่ ดังนั้นพ่อพูดว่า ลูกๆ คิดว่าตนเองเป็นทหารทางจิตอย่างแน่นอน เมื่อผู้บัญชาการ ฯลฯ ของทหารนั้นมาและพูดว่า “จงใส่ใจ! Attention” ทุกคนก็จะยืนตรงอย่างรวดเร็ว ผู้คนเหล่านั้นก็จะจดจำครูของเขาเองหรืออยู่อย่างเจียบๆ อย่างไรก็ตามนั่นคือความเจียบสงบที่ไม่จริง ลูกรู้ว่าเราคือดวงวิญญาณและศาสนาดั้งเดิมเราคือความสงบ ดังนั้นแล้วเราควรจะจดจำใคร? เวลานี้ลูกได้รับ

ความรู้นี้ ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงด้วยความรู้บาทของลูกก็ถูกตัดออกไป ไม่มีใครอื่นมีความรู้นี้ ผู้คนไม่เข้าใจว่า พวกเขาคือดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบและพวกเขาต้องนั่งขณะที่ละวางจากร่างกายของพวกเขา ที่นี้ลูกได้รับพลังกำลังที่จะทำให้ลูกสามารถพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อได้อธิบายว่าลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและนั่งขณะที่อยู่อย่างละวางอย่างไร ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เราคือผู้อาศัยของสถานที่นั้น เราได้ลิ้มบ้านของเราเป็นเวลาหลายวัน ไม่มีใครอื่นเข้าใจว่าพวกเขาต้องกลับบ้าน ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถกลับบ้านได้และพวกเขาก็ไม่มีใครที่จะอธิบายให้แก่พวกเขาว่าพวกเขาควรจะทำอะไร พ่ออธิบายว่า: ลูกต้องจดจำเพียงผู้เดียว มีประโยชน์อะไรในการจดจำคนอื่น? ตัวอย่างเช่น ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเฝ้าแต่พูดว่า “ชีวา ชีวา” แต่ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นด้วยการทำเช่นนั้น ไม่มีใครรู้ว่าด้วยการจดจำชีวาบาทของพวกเขาก็จะถูกตัดออกไป แน่แน่นอนลูกจะได้ยินเสียง จะมีเสียงแต่ไม่มีประโยชน์อะไรเลยในสิ่งเหล่านั้น บาบาเคยมีประสบการณ์ของครูเหล่านั้นทั้งหมด พ่อพูดว่า โอ้ อรชุนละทั้งพวกเขาทั้งหมด ลูกได้พบกับสัทครูแล้วและดังนั้นจึงไม่จำเป็นที่จะต้องมีใครในบรรดาพวกเขา สัทครูพาลูกข้ามฟาก พ่อพูดว่า พ่อพาลูกไปอยู่เหนือโลกที่เป็นเช่นปีศาจ ลูกต้องข้ามมหาสมุทรแห่งยาพิษ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมดต้องมีการอธิบาย คนพายุเรือคือผู้ที่ควบคุมทิศทางเรือ แต่ได้มีการให้ชื่อนี้เพื่อที่จะอธิบายแก่ลูก ท่านนั้นเรียกว่าเป็นปราณศวร บาบา, นั่นคือบาบาที่ทำให้ท่านของลมหายใจแห่งชีวิต ท่านทำให้ลูกเป็นอมตะ แต่ละดวงวิญญาณนั้นกล่าวได้ว่าเป็นพลังชีวิต เมื่อดวงวิญญาณออกจากร่างกาย พวกเขาก็พูดว่าพลังชีวิตได้จากไปแล้วและพวกเขาก็ไม่ยอมให้เก็บร่างไว้ เมื่อดวงวิญญาณอยู่ในร่างกาย ร่างนั้นก็มีความหมายดี เมื่อไม่มีดวงวิญญาณร่างนั้นก็เริ่มที่จะส่งกลิ่นเหม็นดังนั้นลูกจะทำอะไรโดยการเก็บร่างนั้นไว้? สัตว์จะไม่ทำเช่นนั้นเช่นกัน เป็นเพียงสิ่งเท่านั้นที่แม้ว่าลูกของพวกเขาจะตายก็ยังคงไม่ปล่อยวางจากซากศพนั้น แม้ว่าซากศพนั้นจะเริ่มส่งกลิ่นเหม็นพวกมันก็จะเพียงแต่ยึดซากศพนั้นไว้ นั่นคือสัตว์ในขณะที่ลูกเป็นมนุษย์ ทันทีที่ดวงวิญญาณออกจากร่างกายพวกเขาก็จะพูดว่า นาร่างออกไปอย่างรวดเร็ว! ผู้คนก็จะพูดว่าดวงวิญญาณนั้นได้จากไปสู่สวรรค์แล้ว เมื่อพวกเขาได้มาศพบไปตอนแรกเท่านั้นก็ขึ้นตรงไปยังเมรุ และจากนั้นก่อนที่จะพวกเขาจะเข้าไปข้างในนั้นและทำการกราบไหว้พวกเขาก็หันศพบไปรอบๆเพื่อให้อาบน้ำหันไปทางเมรุเพราะพวกเขาคิดว่าเวลานี้ดวงวิญญาณนั้นกำลังจะไปสวรรค์ ลูกได้แสดงภาพลักษณะของภุชณะอย่างถูกต้อง เขากำลังเตะนรกทั้งไป นี่ไม่ใช่ร่างของภุชณะ รูปและนามของเขาเปลี่ยนไปทั้งหมด พ่อได้อธิบายหลายสิ่งหลายอย่างแล้วพูดว่า มานมานะบาป! เมื่อลูกมาและนั่งที่นี้ โปรดให้ความใส่ใจ! ให้สติปัญญาของลูกเชื่อมโยงอยู่กับพ่อ ความใส่ใจนี้ของลูกคงอยู่ตลอดไป トラบเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ลูกต้องจดจำพ่อ เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาทของหลายๆชาติเกิดของลูกจะถูกตัดออกไป หากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงบาทของลูกจะไม่ถูกตัดออกไป ลูกต้องจดจำพ่ออย่าได้หลับตาในขณะที่นั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึง ชันยาสน์นี้ซึ่งพร้อมกับปิดตาของเขา บางคนก็จะไม่มองแม้แต่หน้าของผู้หญิง พวกเขาหนึ่งพร้อมกับมีผ้าปิดตาของพวกเขา เมื่อลูกนั่งที่นี้ลูกควรจะคงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกคือประชากร นี่คือการดินแดนแห่งความทุกข์ ในตาข้างหนึ่งลูกมีดินแดนแห่งความทุกข์และในตาอีกข้างหนึ่งลูกมีดินแดนแห่งความสุข ขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาพิจารณาว่าตนเองเป็นประชากร บาบาอธิบายแก่ลูกด้วยตัวอย่างที่แตกต่างกัน ลูกยังดูแลตัวเองด้วยเช่นกัน ด้วยการกลายเป็นประชากร ลูกก็ให้คุณประโยชน์แก่ตนเอง ลูกต้องจดจำพ่ออย่างแน่อน เมื่อลูกพบใครบางคนบนท้องถนนลูกต้องอธิบายให้พวกเขา ลูกได้พบกับผู้คนมากมายที่รู้จักลูกด้วยเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นเพียงแค่พูดว่า “ราม ราม” ซึ่งกันและกัน บอกพวกเขาว่า: คุณรู้หรือไม่ว่านี่คือการดินแดนแห่งความทุกข์และนั่นคือการดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข? คุณต้องการที่จะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขหรือไม่? เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะอธิบายสามภาพนี้แก่ใครก็ตาม - สามภาพนั้นให้สัญญาแก่เรา ประชากรนั้นก็ให้สัญญาด้วย นี่คือการที่ติดอยู่ในกรงขังของราวัน มนุษย์ไม่สามารถกู้ภัยให้แก่มนุษย์ได้ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นเรื่องที่ปลอมที่มีขีดจำกัด ในขณะที่นี้เป็นเรื่องที่ไม่มีการขีดจำกัด นั่นไม่ใช่งานสังคมสงเคราะห์ของสังคม ในความเป็นจริงนี่คือการรับใช้ที่แท้จริง เรือของทุกคนต้องถูกพาข้ามฟากไป สติปัญญาของลูกถามว่า เราจะสามารถรับใช้มนุษย์ได้อย่างไร? ก่อนอื่นใดจงบอกพวกเขาว่า: คุณรับครูเข้ามาเพื่อที่จะไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้นและบรรลุถึงพ่อ อย่างไรก็ตามคุณไม่สามารถบรรลุถึงใครได้ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่แสดงให้คุณได้เห็นถึงวิธีที่จะบรรลุถึงท่าน ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าพวกเขาจะสามารถบรรลุถึงพระเจ้าด้วยการศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ ด้วยการมีชีวิตด้วยความหวังนั้น พวกเขา ก็จะบรรลุถึงพระเจ้าในรูปใดรูปหนึ่งในที่สุด พ่อได้อธิบายทุกสิ่งแก่ลูกแล้วว่าเมื่อไหร่ที่ลูกจะสามารถบรรลุถึงท่าน ลูกได้แสดงสิ่งนี้ไว้ในรูปภาพ: ลูกต้องจดจำผู้เดียว ผู้ก่อตั้งศาสนาทั้งหมดก็ให้สัญญาในวิธีนั้นเช่นกัน นี่เป็นเพราะลูกได้ให้คำสอนเหล่านั้นและดังนั้นพวกเขาจึงให้สัญญาในลักษณะเดียวกัน “สาวมณฑิโนนามของพระเจ้า” พ่อ นั่นคือสัทครู ไม่เช่นนั้นแล้วก็จะไม่มีผู้คนมากมายที่ให้คำสอนทุกประเภท พวกเขาเรียกว่าครู ไม่มีใครรู้คำสอนที่จะกลับมาปราศจากร่าง ลูกจะพูดว่า จดจำชีวาบาบา เมื่อผู้คนเหล่านั้นไปที่วัดของชีวาพวกเขามีนิสัยของการพูดคำว่า

“บาบา” ต่อชีวาเสมอ พวกเขาไม่ได้เรียกคนอื่นว่า “บาบา!” อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ใช่เป็นผู้ที่ไม่มีตัวตน พวกเขาเป็นผู้ที่มีร่างกาย ชีวาคือผู้ที่ไม่มีตัวตนคือบาบาที่แท้จริง ท่านคือบาบาของทุกคน ดวงวิญญาณทั้งหมดปราศจากร่าง เมื่อลูกๆหนึ่งที่นั่งในสำนักนี้ ลูกรู้ว่าลูกเคยติดกับอย่างไร เวลานี้บาบามาและแสดงหนทางแก่ลูก คนอื่นทั้งหมดยังคงติดกับและไม่กลับมาเป็นอิสระ ทุกคนจะได้รับการลงโทษและจากนั้นจะได้รับการปลดปล่อย บาบายังคงอธิบายให้ลูกฟังอยู่เรื่อยๆว่า: ลูกต้องได้รับรางวัลเล็กน้อยแม้หลังจากได้รับประสบการณ์ของการลงโทษ ผู้ที่ได้รับการลงโทษอย่างมากนั้นก็ทำลายสถานภาพของตนเองแล้วก็ได้รับรางวัลเล็กน้อย หากลูกได้รับการลงโทษเล็กน้อยลูกก็จะได้รับผลรางวัลที่ดี นี่คือปาหนาม ทุกคนเฝ้าแต่ทิ่มแทงกันและกันเหมือนหนาม สวรรค์เรียกว่าสวนแห่งอัลลาห์ ชาวคริสต์เช่นกันก็พูดว่าดินแดนสุขาวดีคงอยู่ในช่วงเวลาหนึ่ง สามารถมีนิมิตของสิ่งนั้น เป็นไปได้ที่ว่าใครบางคนอาจจะมาจากศาสนานี้และดังนั้นเขาก็จะกลับมาสู่ศาสนาของเขา อย่างไรก็ตามมันจะมีความสำคัญอย่างไรหรือถ้ามีคนเห็นอะไรบางสิ่ง? ไม่มีใครสามารถไปที่นั่นได้เพียงแค่เห็นสิ่งนั้น ไม่จนกว่าพวกเขาจะตระหนักรู้จักพ่อและรับความรู้นี้ ไม่ใช่ทุกคนสามารถไปที่นั่น มีเทพน้อยมากที่นั่นในเวลานี้มีอินดูจำนวนมากมาย แต่ดั้งเดิมแล้วพวกเขาเคยเป็นเทพอย่างไรก็ตามผู้คนเหล่านั้นบริสุทธ์และผู้คนเหล่านั้นไม่บริสุทธ์ ดูเหมือนจะไม่ถูกต้องที่จะเรียกผู้ที่ไม่บริสุทธ์ว่าเทพ นี่คือศาสนาเดียวที่ลูกสามารถพูดได้ว่า ศาสนาเสื่อมและการกระทำของพวกเขาเสื่อมด้วยเช่นกัน พวกเขาเรียกว่าศาสนาฮินดูดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป พวกเขาไม่มีแม้แต่ช่องที่จะแสดงศาสนาเทพ(ในแบบสัมมานาประชากร) พ่อคือผู้เป็นที่รักที่สุดของเราลูกๆ และท่านทำให้เราเป็นบางสิ่งจากที่ไม่มีอะไรเลย ลูกสามารถอธิบายว่าพ่อมาอย่างไร เพราะแม้แต่เทพก็ไม่ก้าวเท้าเข้ามาในโลกที่ตโมประธานแล้วพ่อจะมาได้อย่างไร? พ่อไม่มีตัวตนและท่านไม่มีเท้าของท่านเองและเหตุนี้เองท่านจึงเข้ามาในผู้นี้ เวลานี้ลูกๆกำลังนั่งอยู่ในโลกของพระเจ้าในขณะที่คนอื่นๆทั้งหมดอยู่ในโลกที่เป็นเช่นปีศาจ ยุคบรรจบพบกันนี้สั้นมาก เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกไม่ได้อยู่ในโลกของเทพหรือในโลกที่เป็นเช่นปีศาจเราอยู่ในโลกของพระเจ้า พ่อมาเพื่อพาเรากลับบ้าน พ่อพูดว่า นั่นคือบ้านของพ่อ พ่อได้จากบ้านของพ่อและมาที่นี่เพื่อประโยชน์ของลูก เมื่อบาร์ตกลายเป็นดินแดนแห่งความสุข พ่อก็จะไม่ไปที่นั่น พ่อไม่ได้กลายเป็นนายของโลก ลูกกลายเป็นสิ่งนั้น พ่อคือนายของบราห์มันด์ ทั้งหมดจะกลับไปยังบราห์มันด์ แม้แต่เวลานี้พวกเขาก็กำลังนั่งอยู่ที่นั่นอย่างเป็นนาย ผู้ที่ยังคงต้องลงมาก็จะลงมาที่นี่แต่พวกเขาจะไม่กลายเป็นนายของโลก บาบาอธิบายอย่างมาก นักเรียนบางคนก็เก่งมากและดังนั้นพวกเขาจึงประกาศสิทธิ์ที่จะได้รับทุนการศึกษา มันน่าแปลกใจที่เมื่อพวกเขามาที่นี่พวกเขาบอกว่าพวกเขาจะบริสุทธ์และจากนั้นเมื่อพวกเขากลับไปพวกเขาก็กลับมาไม่บริสุทธ์ อย่างน่าผู้ท้อแอ เช่นนั้นมาที่นี่ เป็นหน้าที่ของครูบราห์มินที่จะค้นหาเกี่ยวกับพวกเขาก่อนพาพวกเขามาที่นี่ ลูกรู้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่นำร่างกายมาใช้และเล่นบทบาทของเขา พวกเขาได้รับบทบาทที่ไม่สูญสลาย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นประภาคารและแสดงให้ทุกคนได้เห็นหนทางไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ทำงานรับใช้ของการนำเรือของทุกคนออกไปจากดินแดนแห่งความทุกข์ ให้ประโยชน์แก่ตนเองด้วยเช่นกัน
2. อยู่อย่างมั่นคงในรูปที่สงบของลูกและฝึกฝนที่จะละวางจากร่างกายของลูก นั่งในการจดจำระลึกถึงพร้อมกับเปิดตาของลูก จดจำผู้สร้างและสิ่งสร้างด้วยสติปัญญาของลูก

พร: พร: ขอให้ลูกบริสุทธ์อย่างสมบูรณ์และความคิดของลูก เป็นความคิดของผู้ที่เป็นตัวของความรู้ และเป็นตัวของพลังที่บริสุทธ์ เพื่อที่จะกลับมาทัดเทียมพ่อ ทำให้รากฐานของความบริสุทธ์แข็งแกร่ง การทำสัญญาของการรักษาพรหมจรรย์ให้เป็นรากฐานเป็นเรื่องปกติ และดังนั้นอย่าได้มีความสุขเพียงแค่นั้น ชีตเส้นใต้มากขึ้นที่ลูกต้องมีความบริสุทธ์ในสายตาและทัศนคติ รวมทั้งให้ความคิดของลูกเป็นความคิดของผู้ที่เป็นตัวของความรู้ และเป็นตัวของพลังที่บริสุทธ์ ยังคงมีความอ่อนแออย่างมากในความคิด จบสิ้นความอ่อนแอทั้งหมดนั้น และแล้วลูกจะกล่าวได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธ์อย่างสมบูรณ์

คติพจน์: ให้มีความเมตตาและความปรารถนาดีสำหรับทุกคนที่ลูกมองเห็น และจะไม่มียอเย้ยหรือความหยิ่งโส หรือการถูกดูหมิ่น

*** โอม ขานดี ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำตามศรัทธาของพ่อและตกแต่งประดับประดาตนเอง อย่าทำให้เครื่องประดับของลูกเสียหายด้วยการคิดเกี่ยวกับผู้อื่น อย่าได้สูญเสียเวลาของลูก
- คำถาม:** ลูกๆ เป็นนักมายากลที่ฉลาดกว่าพ่อได้อย่างไร?
- คำตอบ:** ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ ลูกกำลังตกแต่งตนเองให้เหมือนกับลักษมีและนารายณ์ ขณะที่กำลังนั่งที่นี้ลูกกำลังเปลี่ยนแปลงตนเอง: นี่ก็เป็นเวทมนตร์ด้วยเช่นกัน ด้วยการจดจำอัลฟาผู้เดียวลูกก็จะได้รับการประดับประดา ไม่มี ความจำเป็นต้องใช้มือและเท้าของลูก เพราะเป็นเพียงเรื่องของการคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ด้วยการมีโยคะลูกจะกลับมาสะอาดบริสุทธิ์และสวยงาม ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายของลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ และนั่นคือความมหัศจรรย์เช่นกัน

โอม ชานติ นักมายากลทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตผู้เป็นนักมายากลที่ฉลาดยิ่งกว่าพ่อ สิ่งที่ลูกกำลังทำที่นี้ขณะลูกนั่งที่นี้ ไม่มีเสียงหรือการเคลื่อนไหวใดๆ พ่อคือเจ้าบ่าวกำลังแสดงวิธีการนี้ต่อเจ้าสาว ผู้เป็นที่รักจะบอกสิ่งที่ลูกกำลังทำในขณะที่ลูกนั่งอยู่ที่นี้ ลูกกำลังตกแต่งตนเองให้เหมือนกับลักษมีและนารายณ์ ใครจะเชื่อสิ่งนี้? ลูกทั้งหมดกำลังนั่งที่นี้แต่ลูกตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก พ่อพูดว่า ลูกต้องได้รับการตกแต่งด้วยวิธีนั้น นั่นคือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกเพื่อดินแดนแห่งความเป็นอมตะในอนาคต ลูกกำลังทำอะไรขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้? ลูกกำลังทำความเพียรพยายามสำหรับการประดับประดาสวรรค์ ลูกจะเรียกสิ่งนี้ว่าอะไร? ขณะที่กำลังนั่งที่นี้ ลูกกำลังเปลี่ยนแปลงตนเอง พ่อได้ให้กุญแจเดียวของ “มานมานะบาฟ” แก่ลูก สำหรับเมื่อลูกนั่งที่นี้และเคลื่อนไหวไปมานอกเหนือจากสิ่งนี้ อย่าได้ฟังหรือพูดถึงสิ่งที่ไร้ประโยชน์และทำให้ลูกสูญเสียเวลาของลูก เพียงแค่อยู่อย่างซื่อๆ ในการประดับประดาตนเอง มันจะสำคัญอะไรกับลูกว่าบางคนจะทำอะไรหรือไม่? เพียงแค่อยู่อย่างซื่อๆ ในความเพียรพยายามของลูก นี่คือการเรื่องของความเข้าใจ เมื่อคนใหม่ได้ยินสิ่งนี้เขาจะต้องประหลาดใจอย่างแน่นอน ในบรรดาลูก, บางคนก็กำลังประดับประดาตนเองและบางคนกำลังทำลายเครื่องประดับของตนเอง พวกเขายังคงสูญเสียเวลาในการคิดถึงผู้อื่นอย่างต่อเนื่อง พ่อกำลังบอกลูกๆ ให้มองดูแต่ตนเองเท่านั้นและดูสิ่งที่ลูกกำลังทำ ท่านได้ให้วิธีที่สั้นมากแก่ลูก มีเพียงคำเดียวเท่านั้น “มานมานะบาฟ!” ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ แต่สติปัญญาของลูกตระหนักรู้ได้ว่าทั้งวงจรโลกหมุนไปอย่างไร เวลาที่เรากำลังประดับประดาโลกอีกครั้ง ลูกคือผู้ที่มิใช่หลายล้านเท่า ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ลูกกำลังทำงานมากมาย นี่ไม่ใช่เรื่องของการใช้มือหรือเท้าของลูก นี่เป็นเพียงเรื่องของการคิดของลูก ลูกจะพูดว่า: ในขณะที่นั่งอยู่ที่นี้เรากำลังตกแต่งประดับประดาโลกที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด มंत्रาของมานมานะบาฟนั้นสูงส่งมาก เป็นไปด้วยโยคะนี้ที่บาปของลูกจะได้รับการเผาไหม้อย่างต่อเนื่อง และในขณะที่กลับมาสะอาดลูกจะกลับมาสวยงามมาก เวลานี้ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์และดังนั้นจึงดูสภาพที่ร่างกายได้ไปถึง ลูกๆ ดวงวิญญาณและร่างของลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ในเวลานี้ นี่คือการความมหัศจรรย์! ดังนั้นลูกต้องประดับประดาตนเองในลักษณะนี้และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน พ่อได้ชี้หนทางเดียวกันให้แก่ลูกทั้งหมด: อัลฟาและเบต้า เป็นเพียงเรื่องของอัลฟา ฝ่าเท้าจดจำพ่อและเครื่องประดับของลูกจะเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง ลูกเป็นนักมายากลที่ยิ่งใหญ่กว่าพ่อ ได้มีการแสดงวิธีการที่จะได้รับการตกแต่งประดับประดาแก่ลูกแล้ว ด้วยการไม่ตกแต่งประดับประดาตนเอง ลูกก็สร้างความเสียหายให้กับตนเองโดยไม่จำเป็น อย่างน้อยลูกก็เข้าใจสิ่งที่ลูกเคยทำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ดูซิว่าลูกกลายเป็นอะไรจากการทำลายเครื่องประดับของตนเองโดยอย่างสิ้นเชิง! เวลานี้ลูกได้รับการประดับประดาด้วยเพียงคำเดียวด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ บาบออธิบายแก่ลูกๆ อย่างดีมากและทำให้ลูกสดชื่น ลูกกำลังทำอะไรขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้? ในขณะที่ลูกกำลังนั่ง ลูกก็อยู่ในการจารึกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง หากความคิดของลูกไปในทิศทางอื่นลูกก็จะไม่ได้รับการประดับประดา ลูกได้รับการประดับประดาและดังนั้นลูกต้องชี้หนทางแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน พ่อมาเพื่อประดับประดาเราในวิธีนี้ ชีพบาบาเป็นความมหัศจรรย์ของท่านที่ท่านกำลังประดับประดาเราอย่างมากมาย! ในขณะที่เดินเหิน, นั่งและเคลื่อนไหวไปมา เราต้องประดับประดาตนเอง บางคนก็ตกแต่งตนเองแล้วก็ตกแต่งผู้อื่นด้วย บางคนไม่ตกแต่งตนเองแล้วยังฝ่าเท้าทำลายเครื่องประดับของผู้อื่นด้วยเช่นกัน พวกเขาถ่ายทอดสิ่งที่ไร้ประโยชน์และทำให้สภาพของคนอื่นตกลงมา และแล้วผู้นั้นก็ตัดสินชีวิตตนเองจากการตกแต่งและตัดสินชีวิตผู้อื่นด้วยเช่นกัน ดังนั้นจงคิดอย่างรอบคอบเกี่ยวกับวิธีการที่บาบาให้แก่เรา ลูกไม่ได้เรียนรู้วิธีการเหล่านี้ด้วยการศึกษาคัมภีร์ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา คัมภีร์นั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อลูกถูกถามว่า: ทำไมลูกไม่เชื่อใน

คัมภีร์? ให้บอกพวกเขาว่า: เราเชื่อในทุกสิ่ง เราเคยทำความเลื่อมใสศรัทธามาถึงครึ่งวงจรแล้ว เราได้อ่านคัมภีร์ แล้วเหตุใดเราจึงไม่เชื่อในสิ่งเหล่านั้น? มีทั้งกลางวันและกลางคืนดังนั้นเราจึงยอมรับทั้งสองอย่างแน่นอน นี่คือกลางวันและกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า: ลูกๆที่แสนหวาน ให้ประดับประดาตนเอง อย่าได้สูญเสียเวลาของลูก มีเวลาน้อยมาก สติปัญญาของลูกจำเป็นต้องกว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดอย่างมาก ขอให้มีความรักอย่างมากในบรรดาลูก ลูกต้องไม่สูญเสียเวลาของลูกเพราะเวลาของลูกมีค่ามาก ลูกกำลังจะกลายเป็นเช่นเพชรจากเปลือกหอย ลูกไม่ได้ฟังสิ่งทั้งหมดนี้โดยไม่จำเป็น นี่เป็นเรื่องราวทางศาสนาหรือไม่? พ่อบอกลูกเพียงคำเดียวเท่านั้น บุคคลสำคัญก็ไม่ต้องจะพูดมากเกินไป พ่อได้ชี้หนทางสู่การหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีแก่ลูก พวกเขา(ลักษมีและนารายณ์)มีเครื่องประดับที่สวยงามและเหตุนี้เองผู้คนมากมายจึงเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาภาพลักษณ์ของพวกเขาอยู่เรื่อยๆ ยิ่งบุคคลนั้นยิ่งใหญ่เพียงใดก็จะมีการสร้างวัดที่ใหญ่โตและจะมีการสวมใส่เครื่องประดับให้กับเขามากตามนั้น ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยสวมสร้อยเพชรให้กับรูปบูชาของเทพ บาบามีประสบการณ์ในสิ่งนี้ บาบามีได้ทำสร้อยเพชรให้กับลักษมีและนารายณ์ ในความเป็นจริงไม่มีใครที่สามารถทำเครื่องแต่งกายเช่นเดียวกับที่พวกเขาทำ เวลาลูกกำลังทำสิ่งนั้นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกหรือเวลาของผู้อื่น พ่อกำลังแสดงวิธีที่ง่ายดายมากแก่ลูก จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกขจัดออกไป ไม่สามารถมีเครื่องประดับมากมายถ้าลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง ลูกกำลังจะกลายเป็นสิ่งนั้น ลูกต้องนำธรรมชาติที่สูงส่งมาใช้ ไม่จำเป็นต้องพูดอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ อย่างไรก็ตามเนื่องจากผู้คนมีสติปัญญาที่เป็นเช่นหิน ทุกสิ่งจึงต้องมีการอธิบาย นี่เป็นเรื่องของหนึ่งวินาที พ่อพูดว่า ลูกๆที่สุดแสนหวาน ลูกได้ทำลายเครื่องประดับของลูกไปอย่างมากด้วยการลิ้มพ่อของลูก พ่อพูดว่า จงเฝ้าแต่ประดับประดาตนเองขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา อย่างไรก็ตามมานั้นก็ไม่มีหย่อนเลย ลูกบางคนก็เขียนว่า บาบามีของท่านก่อความทุกข์อย่างมาก โอ้! แต่เธอไม่ใช่มาของพ่อ นี่เป็นเพียงการเล่น พ่อมาเพื่อปลดปล่อยลูกจากมายา ดังนั้นเธอจะเป็นมาของพ่อได้อย่างไร? ในเวลานี้เป็นอาณาจักรของเธออย่างแท้จริง เช่นที่กลางวันและกลางคืนไม่สามารถมีความแตกต่างใดๆ ดังนั้นเช่นกันกลางวันและกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ก็ไม่สามารถมีความแตกต่างแม้แต่หนึ่งวินาที เวลาลูกๆกำลังประดับประดาตนเองในลักษณะนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก พ่อพูดว่า: หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นผู้ปกครองโลก จงเฝ้าแต่ดวงวงจรของการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ที่ลูกต้องทำทุกสิ่งด้วยสติปัญญา จิตใจและสติปัญญาอยู่ในดวงวิญญาณ ที่นี้ลูกไม่มีธุรกิจทางโลกภายนอกใดๆ ลูกมาที่นี่เพื่อทำให้ตนเองสดชื่นและตกแต่งตนเอง พ่อสอนสิ่งเดียวกันแก่ทุกคน ลูกมาที่นี่เพื่อหาบาปเป็นการส่วนตัวเพื่อฟังประเด็นใหม่ๆ จากนั้นเมื่อลูกกลับบ้าน สิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ยินที่นี้ก็ถูกลืมไปแล้ว ทันทีกที่ลูกไปจากที่นี่ ลูกก็ทำให้อาภรณ์ของลูกเปื้อน ลูกไม่ได้ไตร่ตรองสิ่งใดที่ลูกได้ยิน มีสถานที่สันโดษอยู่มากมายสำหรับลูกที่นี่ ช่างนอกตัวเรือดตัวไรเฝ้าแต่เร่ร่อนไปทั่ว พวกมันฆ่ากันและดื่มเลือด พ่ออธิบายแก่ลูกๆว่า: เวลานี้ของลูกนี้มีค่าที่สุด อย่าได้สูญเสียไป ลูกได้รับวิธีการมากมายที่ลูกสามารถตกแต่งตนเอง พ่อมาเพื่อยกระดับทุกคน พ่อมาเพื่อให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูก ดังนั้นในเวลานี้จดจำพ่อ อย่าได้สูญเสียเวลาของลูก ในขณะที่กำลังทำงานของลูกจงเฝ้าแต่จดจำระลึกถึงพ่อ ลูกๆดวงวิญญาณมากมายทั้งหลายคือคู่รักของผู้เป็นที่รักเดียวซึ่งเป็นพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกเคยได้ยินเรื่องราวทางศาสนามามากมายในโลก พ่อพูดว่า เวลานี้ลืมสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกจดจำพ่อและลูกก็ได้ทำสัญญาด้วยเช่นกัน: ฉันจะเป็นของท่านผู้เดียวเท่านั้น มีผู้เป็นที่รักหนึ่งเดียวของคู่รักมากมาย ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาพูดว่า ฉันจะหลอมรวมเข้ากับธาตุบราห์ม เรื่องทั้งหมดนั้นไร้ประโยชน์ ไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวสามารถได้มาซึ่งการหลุดพ้นตลอดไป นี่คือละครที่คงอยู่ตลอดไป พวกเขาทั้งหมดคือนักแสดงและไม่สามารถมีความแตกต่างแม้แต่น้อยในสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: เพียงแค่จดจำอัลฟาเดียวและลูกจะได้รับการตกแต่งประดับดา เวลาลูกกำลังจะกลายเป็นสิ่งนั้น เวลาลูกจำได้ว่าลูกได้ประดับประดาตนเองมาหลายครั้ง บาบามี ท่านจะมาทุกวงจรและเราจะรับฟังท่านผู้เดียว เรื่องราวเหล่านี้ลึกล้ำมาก บาบามีได้แสดงให้เห็นถึงวิธีการที่ดีมาก ฉันต้องอุทิศตนเองต่อพ่อเช่นนั้น คู่รักและผู้เป็นที่รักทั้งหมดก็ไม่ได้เหมือนกัน ที่นี้มีเพียงผู้เป็นที่รักเดียวของดวงวิญญาณทั้งหมด ไม่มีสิ่งใดที่เป็นไปทางร่างกายที่นี้ อย่างไรก็ตามมีเพียงยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ได้มีการแสดงวิธีการนี้แก่ลูกโดยพ่อ ไม่ว่าลูกจะไปที่ไหน ไม่ว่าลูกจะรับประทาน, ดื่ม, ท่องทั่วหรือทำงานใดของลูกก็ตาม แต่งเฝ้าแต่ประดับตกแต่งตนเอง ดวงวิญญาณทั้งหมดคือคู่รักของผู้เป็นที่รักเดียว ก็เท่านั้นเอง! เพียงจดจำท่านต่อไป ลูกๆบางคนก็พูดว่า ฉันจดจำบาปได้อย่างต่อเนื่อง 24 ชั่วโมงต่อวัน อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถมีการจดจำระลึกถึงได้ตลอดเวลา มากที่สุดบางทีพวกเขาอาจจะมีการจดจำระลึกถึงสองชั่วโมงถึงสองชั่วโมงครึ่ง เมื่อพวกเขาเขียนว่าพวกเขามีการจดจำระลึกถึงมากกว่านั้น บาบาก็ไม่เชื่อสิ่งนั้น หากลูกไม่ได้เตือนผู้อื่น บาบามีจะสามารถเข้าใจได้อย่างไรว่าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงหรือไม่? นี่เป็นสิ่งที่ยากหรือไม่? มีค่าใช้จ่ายอะไรในสิ่งนี้หรือไม่? ไม่เลย! เพียงแต่จดจำบาปอย่างต่อเนื่องและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งเช่นกัน ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถไปยังดินแดนแห่งความสงบ

หรือดินแดนแห่งความสุขได้ พ่อพูดกับลูกๆว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้อง บทบาทของ 84 ชาติเกิดกำลังจะสิ้นสุดลงแล้วในเวลานี้ เวลานี้ลูกต้องละทิ้งเครื่องแต่งกายเก่าเหล่านั้น ดูซิว่าละครถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร ลูกรู้อะไรตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ไม่มีใครในโลกเข้าใจสิ่งใดเลย ลูกแต่ละคนสามารถถามตนเองว่าลูกกำลังทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพ่อหรือไม่ หากลูกทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติแล้ว ลูกก็จะได้รับการประดับประดาอย่างดีมาก บางคนก็ทำลายเครื่องประดับประดาของตนเองด้วยการบอกสิ่งที่ผิดต่อกันและกันและรับฟังเรื่องราวที่ผิดๆเหล่านั้น พวกเขาก็ทำลายเครื่องประดับของผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกๆควรที่จะใส่ใจอย่างสม่ำเสมอว่าจะได้รับการตกแต่งอย่างไร ไม่ว่าจะเป็นสิ่งใดอีก นั่นก็เป็นสิ่งที่ดี ลูกเพียงแค่อ้างอิงจากปาณีสองแผ่นสำหรับห้องโดยไม่มีปัญหาใดๆ อันที่จริงแล้วห้องไม่ต้องการมากนัก แม้ว่าลูกจะเป็นชั้นยาสซี ลูกก็คือราชาโยคี: ไม่ได้สูงมากหรือต่ำมาก ลูกอาจจะรับประทานแต่อย่าได้มีนิสัยมากเกินไป เพียงแต่เตือนกันและกันว่า: เธอกำลังจดจำชีพบาบาหรือไม่? เธอกำลังจดจำมรดกของเธอหรือไม่? เธอจดจำเครื่องประดับของอำนาจในการปกครองโลกหรือไม่? ลองคิดว่ารายได้ของลูกจะเป็นเช่นไรด้วยการเพียงแค่นั่งอยู่ที่นี้, เพียงด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงที่ลูกจะได้รับความสุขมากมายจากรายได้นี้ ไม่มีความยากลำบากอันใด ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนก็เฝ้าแต่ล้มลุกคลุกคลานอย่างมาก เวลานี้พ่อมาเพื่อตกแต่งลูก ดังนั้นให้ดูเล่นเองอย่างดีมาก อย่าได้ลืม มายาทำให้ลูกลืมแล้วลูกก็สูญเสียเวลาไปอย่างมาก เวลานี้มีค่ามากสำหรับลูก ด้วยการทำความเพียรพยายามเพื่อศึกษาเล่าเรียน ผู้คนก็สามารถเป็นสิ่งที่พวกเขาต้องการ บาบาไม่ได้ให้ความยากลำบากใดเลยแก่ลูก ท่านเพียงแต่พูดว่า จดจำพ่อ ไม่จำเป็นต้องหยิบยกหนังสือใด ฯลฯ บาบาได้หยิบยกหนังสือใดๆขึ้นมาหรือไม่? พ่อพูดว่า พ่อมาและนำลูกมาเลี้ยงดูด้วยประสาบิดาบริพัตรมานี้ ท่านคือพ่อของปวงประชา ดังนั้นจะมีการสร้างสิ่งสร้างทางร่างกายที่ใหญ่โตเช่นนั้นได้อย่างไร? ลูกๆถูกนำมาเลี้ยงดู ลูกได้รับมรดกจากพ่อ พ่อนำลูกมาเลี้ยงดูด้วยบริพัตร เหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่าเป็นแม่และพ่อ ลูกรู้เช่นนั้นว่านั่นเป็นสิ่งที่ลูกต้องแม่นยำมากสำหรับพ่อที่มา ท่านมาในเวลาที่คุณต้องและกลับไปในเวลาที่คุณต้อง โลกต้องเปลี่ยนแปลงอย่างแน่นอน เวลานี้พ่อกำลังให้ปัญญามากแก่ลูก ลูกต้องทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพ่อ นักเรียนต้องใช้สติปัญญาของพวกเขาเพื่อไตร่ตรองสิ่งที่พวกเขาศึกษา ลูกได้นำสันสการ์เหล่านี้ไปกับลูกด้วยเช่นกัน เช่นที่พ่อมีสันสการ์เหล่านี้, ดังนั้นลูกๆดวงวิญญาณก็กำลังเติมตนเองด้วยสันสการ์เหล่านี้เช่นกัน และแล้วเมื่อลูกมาที่นี่ ลูกจะชำระอบทบาทเดิมอีกครั้ง ลูกจะมาที่นี่ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ถามหัวใจตนเอง: ฉันได้ทำความเพียรพยายามที่จะตกแต่งตนเองมากเพียงใด? ฉันได้สูญเสียเวลาของฉันไปที่ใดหรือไม่? พ่อเตือนลูกว่า: อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกในเรื่องที่ไร้ประโยชน์ จดจำสรีรภาพของพ่อ อย่าได้ทำตามการกำหนดของมนุษย์ ลูกไม่รู้ว่าคุณอยู่ในโลกเก่า พ่อได้บอกลูกแล้วถึงสิ่งที่ลูกเคยเป็น มีความทุกข์อย่างมากมายในโลกเก่านี้ บทบาทนี้ก็ได้รับตามละคร ตามละครก็มีอุปสรรคมากมายด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายว่า: ลูกๆนี่คือการละเล่นเกี่ยวกับความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา นี่เป็นละครที่มหัศจรรย์ ดวงวิญญาณที่สดแสนเล็กน้อยเต็มไปด้วยบทบาทที่ไม่สูญสลายและเขาก็ยังคงเล่นบทบาทนั้นต่อไป อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. สละละทิ้งทุกสิ่งอื่นและใส่ใจเพียงแต่ว่าจะได้รับการประดับประดาเช่นลักษมีและนารายณ์ได้อย่างไร
2. ให้ถามตนเอง: 1) ฉันได้ตกแต่งประดับประดาตนเองอย่างดีมากด้วยการทำตามสรีรภาพและการใช้กฎแห่ง “มานมานะบาฟ” หรือไม่? 2) ฉันกำลังทำลายเครื่องประดับของฉันให้เสียหายด้วยการพูดและฟังสิ่งที่ผิดๆหรือไม่? 3) ฉันมีปฏิสัมพันธ์กับทุกคนด้วยความรักหรือไม่? ฉันสูญเสียเวลาอันมีค่าของฉันไปที่ใดหรือไม่? 4) ฉันได้นำธรรมชาติที่สูงส่งมาใช้หรือไม่?

พร: พร: ขอให้ลูกจบสิ้นความคิดที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดโดยการเรียนรู้ถึงสาเหตุของสิ่งเหล่านั้นและกลายเป็นตัวของข้อแก้ไข มีสองเหตุผลหลักสำหรับความคิดที่ไร้ประโยชน์ที่เกิดขึ้น 1) ความหยิ่งยโส (abhimāna) 2) ความรู้สึกถูกดูหมิ่น (apmāna) “ทำไมฉันได้รับน้อยกว่า? ฉันก็ควรจะได้รับสถานภาพนี้เช่นกัน ฉันควรจะถูกวางไว้ข้างหน้าด้วยเช่นกัน” ในสิ่งนี้ลูกคิดว่าตนเองได้รับการดูถูกหรือลูกพัฒนาความหยิ่งยโส การมีประสบการณ์ของความหยิ่งยโสหรือความรู้สึกถูกดูหมิ่นในแง่ของชื่อเสียง, ความเคารพ, เกียรติยศ การ

ก้าวไปข้างหน้า หรือในงานรับใช้ เป็นสาเหตุสำหรับความคิดที่ไร้ประโยชน์ การหาสาเหตุของสิ่งนี้และการค้นพบข้อแก้ไขคือการกลายเป็นตัวของข้อแก้ไข

คติพจน์: การเดินทางไปยังบ้านที่แสนหวานด้วยพลังแห่งความเจียมสงบเป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก

***** โอม ชานติ *****

ในปีใหม่นี้ ด้วยคำอวยพรว่า: “ขอให้ลูกประสบความสำเร็จ” จงนำการเปิดเผยพ้อและตัวลูกเองให้เข้ามาใกล้

วันนี้ ผู้สร้างยุคใหม่ได้มาเพื่อเฉลิมฉลองปีใหม่กับลูกๆของท่าน ซึ่งเป็นนายผู้สร้างยุคใหม่ ทุกคนในโลกเฉลิมฉลองปีใหม่ อย่างไรก็ตามลูกทุกคนกำลังสร้างยุคใหม่ ลูกทุกคนมีความสุขของยุคใหม่ ลูกรู้ว่ายุคใหม่กำลังจะมาถึง ผู้คนในโลกเฉลิมฉลองปีใหม่เพียงหนึ่งวัน และลูกทุกคนเฉลิมฉลองยุคใหม่ตลอดยุคบรรจบพบกัน เมื่อถึงปีใหม่ ลูกเฉลิมฉลองด้วยความสุขและมอบของขวัญให้กันและกัน ลูกให้ของขวัญอะไร? ของขวัญเหล่านี้เป็นเพียงช่วงเวลาสั้นๆเท่านั้น พ่อ ผู้สร้างยุคใหม่ มอบของขวัญอะไรให้กับลูกๆของท่าน? ท่านมอบของขวัญทองคำแก่ลูกนั่นคือยุคทอง ซึ่งลูกทุกคนจะกลายเป็นทองคำ ลูกกลายเป็นคนใหม่ด้วยสิ่งนี้ ในช่วงเวลาสั้นๆ ปีใหม่จะเริ่มต้นขึ้น แต่ทุกสิ่งจะไม่กลับมาใหม่อีก ในยุคใหม่ของลูก แม้แต่ธรรมชาติก็จะกลับมาใหม่ แม้แต่ดวงวิญญาณก็จะรับเครื่องแต่งกายใหม่ (ร่างกาย) ทุกสิ่งจะใหม่ นั่นคือ สิ่งเหล่านี้จะอยู่ในสภาพสะอาดประจักษ์และสภาพยุคทอง ดังนั้น ในขณะที่เฉลิมฉลองปีใหม่ ลูกเพียงแต่จดจำยุคใหม่ในจิตใจและในสติปัญญาของลูกเท่านั้น ลูกจดจำยุคใหม่ใช่ไหม? หรือว่าลูกจดจำปีใหม่เพียงในวันนี้เท่านั้น?

ก่อนอื่นบัพดาตาขอแสดงความยินดีกับลูกสำหรับยุคใหม่ และพร้อมกันนั้น ท่านก็แสดงความยินดีกับลูกสำหรับปีใหม่ด้วย เพราะลูกทุกคนมาเฉลิมฉลองปีใหม่ใช่ไหม? เฉลิมฉลอง! เฉลิมฉลองอย่างมาก! เฉลิมฉลองคำทักทายและคำอวยพรที่ไม่สูญสลายสำหรับของขวัญที่ไม่สูญสลายที่ลูกได้รับจากบัพดาตา กล่าวคำทักทายและให้คำอวยพรแห่งความปรารถนาดีแก่กันอยู่เสมอ นี่คือการทักทายและคำอวยพรที่แท้จริง เมื่อลูกกล่าวคำทักทายและอวยพร ลูกเองก็มีความสุข และคนอื่นๆก็มีความสุขเช่นกัน พวกเขาจะมีความสุขเช่นกันใช่ไหม? ดังนั้น คำทักทายและคำอวยพรจากหัวใจที่ซื่อสัตย์ก็คือคำอวยพรแห่งความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ที่มีต่อกัน ความปรารถนาดีเป็นวิธีการทักทายและการอวยพรที่สูงส่ง ที่ไม่ว่าดวงวิญญาณใดจะมีความรู้สึกแบบใด แม้ว่าดวงวิญญาณนั้นจะไม่มีมีความปรารถนาดีก็ตาม แม้ว่าดวงวิญญาณนั้นจะไม่มีเจตนาที่ดี แต่ความปรารถนาดีของลูกสามารถเปลี่ยนเจตนาของดวงวิญญาณนั้นได้ และยังสามารถเปลี่ยนแปลงธรรมชาติของเขาได้อีกด้วย แท้จริงแล้ว ความหมายของคำว่า ธรรมชาติ (สวัยะ) คือ ความรู้สึกดี (สวา/สุ) ความรู้สึก (ภาวะ) จงกล่าวคำทักทายและคำอวยพรอันไม่สูญสลายนี้แก่ทุกดวงวิญญาณในทุกขณะ ไม่ว่าคนอื่นจะให้อะไรแก่ลูกก็ตาม ลูกเพียงแต่ให้ความปรารถนาดีแก่ทุกคนต่อไป ด้วยการที่ลูกอยู่อย่างมั่นคงในสภาพของการมีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณของการเป็นดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณนั้นก็จะเปลี่ยนแปลงอย่างแน่นอน ดังนั้น ลูกจะนำความพิเศษใดมาสู่ปีใหม่นี้? ในตัวลูกเอง ในคนอื่น และในงานรับใช้? เนื่องจากเรียกกันว่าปีใหม่ ลูกจะทำสิ่งใหม่ๆใช่ไหม? แล้วลูกจะนำความใหม่อะไร? ลูกแต่ละคนได้วางแผนสำหรับความใหม่ของตนเองแล้วหรือยัง? หรือว่าตอนนี้ลูกจะเฉลิมฉลองปีใหม่เท่านั้น? ลูกได้เฉลิมฉลองการพบปะ ลูกได้เฉลิมฉลองปีใหม่ แต่ลูกได้วางแผนอะไรสำหรับความใหม่บ้างไหม?

สำหรับปีนี้ บัพดาตากำลังส่งสัญญาณถึงลูกๆ ทุกคนโดยเฉพาะ ตามเวลา ลูกๆ ทุกคน ไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่ที่ไหนในรูปที่มีตัวตน เบื้องหน้าบาบา ไม่ว่าลูกจะอยู่ในดินแดนนี้หรือในต่างประเทศ กำลังรับฟังและรับชมผ่านสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิทยาศาสตร์ – และบัพดาตาเห็นว่าทุกคนกำลังนั่งอย่างสบายมากและเฝ้าดูด้วยความยินดีอย่างยิ่ง – ดังนั้นสัญญาณของบัพดาตาสำหรับลูกๆ ที่รักและแสนหวานทุกคนในโลกนี้คือ: "เวลานี้ในชีวิตบราห์มินของลูก จงเพิ่มบัญชีออมและบัญชีสะสมของลูกตั้งแต่ช่วงเวลามฤตจนถึงเวลากลางคืน" ให้ลูกแต่ละคนวางแผนตามงานของลูก ตอนนี้ เพิ่มบัญชีออมและบัญชีสะสมของลูกสำหรับสมบัติที่มีค่าทั้งหมดที่ลูกได้รับในชีวิตบราห์มินของลูก เพราะวันนี้ บัพดาตาเห็นผลลัพธ์จนถึงสิ้นปีของลูกๆทุกคนในทุกหนแห่ง ท่านเห็นอะไร? ลูกรู้อะไรแล้ว ลูกผู้เป็นครูรู้อะไรนี้ ลูกดับเบิลพอร์เรเนอรัลสิ่งนี้ มหาะตีรู้อะไรนี้ ตามจำนวนที่ลูกควรมีในบัญชีสะสมของลูก... บาบาจะพูดอย่างไรได้? ลูกสามารถพูดได้ด้วยตัวเอง เพราะบัพดาตาเห็นว่าเวลาแห่งการสะสมสมบัติที่มีค่าทั้งหมดคือเวลานี้เท่านั้นในยุคบรรจบพบกัน ไม่ว่าลูกจะสะสมสมบัติที่มีค่าได้มากเพียงใดในยุคที่สั้นนี้ ลูกก็จะยังคงได้รับรางวัลตามนั้นไปตลอดทั้งวงจร ลูกทุกคนมีคติพจน์ คติพจน์ของลูกคืออะไร? "ถ้าไม่ใช่ตอนนี้..." อะไรตามมาหลังจากนี้? "ถ้าไม่ใช่ตอนนี้ ก็ไม่มีวันอีกแล้ว" ลูกเก็บคติพจน์นี้ไว้ในหัวของลูกเป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม ในหัวใจและในการจดจำระยะลึกถึงของลูก ลูกจำได้และลูกก็ลืม สมบัติล้ำค่าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของทั้งหมด ซึ่งเป็นพื้นฐานของความยิ่งใหญ่ของชีวิตบราห์มินนี้คือ สมบัติแห่งความคิด สมบัติแห่งเวลา สมบัติแห่งพลังและสมบัติแห่งความรู้นี้ สมบัติแห่งความมั่งคั่งทางกายภาพนั้นเป็นเรื่องธรรมดาทั่วไป บัพดาตาเห็นว่าบราห์มินแต่ละคนสามารถทำให้

ตนเองและงานรับใช้สูงส่งได้ในระดับใดด้วยสมบัติแห่งความคิดที่สูงส่ง เวลานี้ ลูกทุกคนต้องเน้นย้ำสิ่งนี้ให้มากขึ้น

ลูกบราห์มินมีพลังมากมายในหนึ่งความคิดที่บริสุทธิ์และสูงส่งที่ลูกสามารถให้ความร่วมมือกับดวงวิญญาณมากมายได้ ลูกสามารถเพิ่มความสำคัญของพลังแห่งความคิดของลูกได้ในระดับที่ลูกต้องการ ในขณะที่นั่งอยู่ท่ามกลางผู้คนสามารถทำให้จรวดซึ่งเป็นสิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์ไปถึงสถานที่ใดที่หนึ่งได้ในทุกที่ทุกเวลาเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาต้องการ ภายในเวลาเพียงเสี้ยววินาที จรวดนั้นเมื่อเทียบกับความคิดที่บริสุทธิ์และสูงส่งของลูกแล้วเป็นอย่างไร? เพียงแค่ไขมันในลักษณะที่ประณีตและคอยดู ผลลัพธ์ของวิธีการของลูกนั้นสูงส่งมาก อย่างไรก็ตาม เวลานี้ให้นั่งในเตาเผาแห่งการทบทวนตนเอง ในปีใหม่นี้ ให้วางแผนสำหรับแผนการออมสำหรับตัวลูกเอง เพิ่มการสะสมของลูก กำหนดเวลาตลอดทั้งวันสำหรับตัวลูกเองในการทบทวนตนเองเป็นครั้งคราว ลูกเองสามารถทำสิ่งนี้ได้ แต่คนอื่นไม่สามารถทำสิ่งนี้เพื่อลูกได้ ก่อนถึงปีแห่งการเปิดเผย บัพาดาเรียกปีนี้ว่า "ขอให้ลูกประสบความสำเร็จในปีนี้" พื้นฐานของความสำเร็จ (safalta) คือการให้ทุกสมบัติในทางที่มีค่า (safal karna) ใช้สมบัติเหล่านี้ในทางที่มีค่าและประสบความสำเร็จ ความสำเร็จจะนำมาซึ่งการเปิดเผยโดยอัตโนมัติ ลูกรับใช้ด้วยคำพูดได้ดีมาก แต่เวลานี้ ด้วยพรแห่งความสำเร็จ จงนำการเปิดเผยพ่อและตัวลูกเองให้เข้ามาใกล้มากขึ้น ให้ดวงวิญญาณทั้งหลายได้สัมผัสชีวิตของบราห์มินทุกคนว่าเต็มเปี่ยมไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ดวงวิญญาณในทุกวันนี้ต้องการได้รับประสบการณ์จากลูกผู้เป็นภาพลักษณ์แห่งประสบการณ์ พวกเขาต้องการฟังน้อยลงและสัมผัสประสบการณ์ให้มากขึ้น พื้นฐานของประสบการณ์คือปัญญาของการสะสมสมบัติที่มีค่า เวลานี้ ตลอดทั้งวัน เป็นครั้งคราว ให้ตรวจสอบชาร์ทของลูก ว่าฉันได้สะสมสมบัติที่มีค่านี้ไว้มากแค่ไหน? ดูที่บัญชีสะสมของลูก ดูที่ชาร์ทของลูก ลูกมีความคิดมากเท่าใดในหนึ่งนาที? ความเร็วของความคิดนั้นรวดเร็วใช่ไหม? ก็ความคิดที่มีค่าและก็ความคิดที่เสียไป? ก็ความคิดที่ทรงพลังและก็ความคิดที่ธรรมดา? ลูกแต่ละคนมีเครื่องมือที่ใช้ตรวจสอบใช่หรือไม่? หรือว่าลูกไม่มี? ลูกทุกคนมีเครื่องตรวจสอบหรือไม่? ลูกผู้เป็นครูมีหรือไม่? เช่นที่ลูกมีคอมพิวเตอร์และอีเมลในศูนย์ของลูก ในทำนองเดียวกันลูกมีเครื่องตรวจสอบนี้ในลักษณะเดียวกันหรือไม่? ลูกดับเบิลฟอเรนเนอร์มีหรือไม่? มันใช้งานได้หรือมันเสียไปแล้ว? ลูกพันดาวิคมีเครื่องตรวจสอบนี้ไหม? ลูกทุกคนมีหรือไม่? ถ้าลูกคนใดคนหนึ่งไม่มี ลูกสามารถยื่นคำขอได้ เมื่อลูกตั้งสำนักงานขึ้นมา สิ่งแรกที่ลูกต้องคิดถึงคืออุปกรณ์ที่จำเป็นซึ่งลูกต้องการสำหรับสำนักงานในโลกทุกวันนี้ เช่น คอมพิวเตอร์ อีเมล เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องถ่ายเอกสาร ลูกต้องการสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดใช่หรือไม่? ดังนั้นเช่นกันในชีวิตบราห์มินและในสำนักงานของหัวใจของลูก ลูกมีเครื่องทั้งหมดเหล่านั้นหรือไม่?

บัพาดาเคยบอกลูกก่อนหน้านี้เช่นกันว่าแม้แต่ธรรมชาติก็มาบอกกับบัพาดาว่า: "ฉันพร้อมเสมอ" เวลาที่คอยมองดูลูกบราห์มินช้าแล้วช้าเล่า บราห์มินพร้อมไหม? เวลาที่มาเยี่ยมเยียนบราห์มินช้าแล้วช้าเล่า ดังนั้นบัพาดาจึงถามลูก ลูกยกมือขึ้นได้ดีมาก และบัพาดาก็พอใจ ตอนนี้จงพร้อมเสมอถึงขนาดที่ทุกความคิด ทุกวินาที และทุกลมหายใจที่ผ่านไปนั้นช่างมหัศจรรย์เหลือเกิน (ว่า! ว่า!) ไม่ใช่ "Why (ทำไม)" แต่เป็น "ว่า ว่า!" ในขณะนั้น บางครั้งมันก็เป็น "ว่า ว่า" (มหัศจรรย์) และบางครั้งก็กลายเป็น "why (ทำไม)" บางครั้งใช้จุดพลุสตอป บางครั้งใช้เครื่องหมายคำถาม บางครั้งใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ ให้จิตใจของลูกทุกคนพูดว่า ว่า! ไม่ว่าลูกจะสร้างความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกับใครก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นบราห์มินหรือผู้ที่รับใช้ ให้คำว่า "ว่า! ว่า!" ออกมาจากพวกเขา อัจชะ

วันนี้ พ่อบราห์มาซึ่งเป็นปู่ทวดที่ยิ่งใหญ่มีความหวังที่บริสุทธิ์อยู่หนึ่งอย่าง พ่อบราห์มากล่าวว่า พ่อต้องการพูดสิ่งหนึ่งกับหลานๆของพ่อ สิ่งนั้นคืออะไร? สิ่งนั้นก็คือประการแรก ให้ลูกทุกคนมีรอยยิ้มทางจิตวิญญาณบนใบหน้าอยู่เสมอ ลูกได้ยินสิ่งนี้หรือไม่? จงตั้งใจฟังด้วยหูที่เปิดกว้าง ประการที่สอง คำพูดของลูกต้องมีความอ่อนหวานเสมอ อย่าให้แม้แต่คำเดียวไม่มีความอ่อนหวาน ขอให้ใบหน้าของลูกมีความผ่อนคลายทางจิตวิญญาณ มีความอ่อนหวานในคำพูด และในจิตใจ และสติปัญญาของลูกให้มีความปรารถนาดี ความรู้สึกเมตตา และความรู้สึกของการเป็นผู้ประทานอยู่เสมอ จงเดินตามพ่อในทุกย่างก้าว ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้หรือไม่? ครู ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้หรือไม่? ยาวชน ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้หรือไม่? (รีทริทของกลุ่มยาวชนจากดินแดนนี้และต่างประเทศกำลังจัดขึ้นที่ญาณสะโรวาร์) บัพาดาได้รับผลลัพธ์ที่ดีมากจากกลุ่มยาวชน ขอแสดงความยินดีหลายล้านเท่า ผลลัพธ์ดี ลูกมีประสบการณ์ที่ดี บัพาดารู้สึกยินดีและพอใจ บัพาดาได้ยินประสบการณ์ของลูกเช่นกัน พวกเขาไม่ได้ถ่ายทอดผ่านผู้อื่น แต่บัพาดาได้ยินประสบการณ์ของลูกโดยตรง อย่างไรก็ตาม เวลานี้ให้รักษาประสบการณ์เหล่านี้ไว้ไม่ให้สูญสลายด้วยพรของการทำให้ประสบการณ์เหล่านี้เป็นอมตะไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม ให้เพิ่มประสบการณ์ทางจิตวิญญาณของลูกอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ อย่าลดประสบการณ์เหล่านั้นลง ไม่ว่าลูกจะมารูปลักษณ์หลังจากสามเดือนหรือไม่ก็ตาม - เพราะลูกจะไม่กลับมาจากต่างประเทศหลังจากสามเดือน -

ลูดยังคงต้องเก็บบัญชีของลูกไว้และส่งให้บิดาแล้วท่านจะทำเครื่องหมายให้คะแนนไว้ หรือท่านจะให้เปอร์เซ็นต์ของสิ่งที่เป็นอยู่ก็ได้ สิ่งนี้โอเคไหม? พรบมือข้างหนึ่ง อัจชะ

วันนี้เป็นวันแห่งการทักทายและอวยพรกัน บัณฑิตาได้ยินและเห็นข่าวดีอื่นๆ ลูกผู้เป็นเด็กเล็กๆที่สวมมงกุฎนั่งอยู่ที่นี้ ลูกจะได้รับมงกุฎ แต่พวกเขาได้รับไปแล้ว ยินขึ้น! ลูกกลุ่มที่ได้รับการสวมมงกุฎ ลูกผู้เป็นเด็กเล็กๆ (บัคเซ) คือผู้ที่มีความจริงแท้ (ซัคเซ) ในหัวใจของพวกเขายูเสมอ ลูกเป็นผู้ที่มีหัวใจที่ซื่อสัตย์ใช่ไหม? เป็นสิ่งที่ดี บัณฑิตาเห็นว่าผลลัพธ์ของลูกๆ นั้นก็ดี ขอแสดงความยินดีด้วย! อัจชะ

ดับเบิลฟอเรเนอร์: บัณฑิตาเห็นจดหมายและบันทึกของลูก เป็นบันทึกของความกระตือรือร้น อย่างไรก็ตาม บัณฑิตาเห็นสิ่งหนึ่งซึ่งอยู่ในบันทึกบางส่วน บางคนเขียนเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของพวกเขาด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้น พวกเขาเขียนเกี่ยวกับความกระตือรือร้นของพวกเขา อย่างไรก็ตาม บางคนแสดงให้เห็นความไม่ระมัดระวังเล็กน้อยเช่นกัน อย่าได้ไม่ระมัดระวัง! ตื่นตัว! สิ่งหนึ่งที่บัณฑิตาไม่ชอบคือความไม่ระมัดระวัง อีกสิ่งหนึ่งที่ท่านไม่ชอบคือลูกมีความท้อแท้ ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม จงมีหัวใจที่ยิ่งใหญ่ หัวใจที่ท้อแท้คือหัวใจที่เล็ก หัวใจที่มีความสุขคือหัวใจที่ยิ่งใหญ่ อย่าได้ท้อแท้และอย่าได้ไม่ระมัดระวัง จงไปยืนต่อไปด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้น บัณฑิตามีความหวังนับล้านและพันล้านในดับเบิลฟอเรเนอร์ ดับเบิลฟอเรเนอร์จะแสดงความมหัศจรรย์ที่ดวงวิญญาณของอินเดียจะต้องตลิ่ง มันจะมาถึง วันนั้นจะต้องมาถึง มันต้องมาเร็วขึ้น! มันจะมาถึงใช่ไหม? วันนั้นจะต้องมาถึงใช่ไหม? วันนั้นจะมาถึงไหม? (มันจะมาเร็วๆ นี้) อย่างน้อยก็พูดว่า "ฮาจิ!" บัณฑิตากำลังแสดงความยินดีกับลูกเป็นอย่างมากล่วงหน้า บัณฑิตาเห็นว่าดับเบิลฟอเรเนอร์มีความกล้าหาญมากถึงขนาดนี้ มันเป็นเช่นนั้นหรือไม่? มีความหวังมากมายในผู้ที่มาจากต่างประเทศ ลูกนั้นดี เยาวชนก็ดีเช่นกัน มีผู้ครองเรือนมากมาย มีกุมารมากมายเช่นกัน มีความมหัศจรรย์และไม่มีอะไรนอกจากความมหัศจรรย์ สิ่งนี้โอเคไหม? ครอบครัวยินดี พูดสิ! ลูกจะทำความมหัศจรรย์อะไร? ลูกเป็นชาวซินดีในนามแต่ลูกเป็นบราห์มิน ลูกจะทำอะไร? พูดสิ! (เราจะประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงของบาบา) ลูกจะทำสิ่งนี้เมื่อไหร่? (ในปีนี้) ขอให้ลูกมีกุหลาบจามุนในปาก (ขอให้เป็จริง!) ลูกมีความกล้าหาญ (พรของท่านอยู่กับเรา) ผู้ประทานพรนั้นเองก็อยู่กับเรา ดังนั้นพรจึงไม่ใช่เรื่องใหญ่ อัจชะ

ทุกคนที่มาที่นี่เป็นครั้งแรกในวงจรนี้ ยินขึ้น! สำหรับผู้ที่มาที่นี่เป็นครั้งแรก บัณฑิตากล่าวว่า: ลูกมาที่นี่ล่าช้า แต่ลูกต้องไปข้างหน้า จงไปข้างหน้าให้มากที่สุดทุกคนเมื่อได้เห็นลูกจะกลับมามีความสุข ขอให้คำพูดที่ออกมาจากริมฝีปากของทุกคนเป็น: มันเป็นสิ่งมหัศจรรย์! มันเป็นสิ่งมหัศจรรย์! มันเป็นสิ่งมหัศจรรย์! ลูกมีความกล้าหาญเช่นนั้นหรือไม่? ผู้ที่มาที่นี่เป็นครั้งแรกลูกมีความกล้าหาญใช่หรือไม่? ลูกมาที่นี่เพื่อเฉลิมฉลองปีใหม่ และดังนั้นลูกจะแสดงความมหัศจรรย์ในปีใหม่ใช่หรือไม่? บัณฑิตามีความรักอันลึกซึ้งต่อลูกๆทุกคน ลูกได้ทำสิ่งที่รู้คิดมาก ลูกมาถึงก่อนที่มันจะ"สายเกินไป" อย่างน้อยเวลานี้ลูกก็ได้รับที่นั่งในห้องโถงนี้แล้ว ลูกได้รับเตียงหรือพื้นสำหรับนอน อย่างไรก็ตาม เมื่อป้าย "สายเกินไป" ลูกตั้งขึ้น พวกเขาจะถูกจัดให้ยืนต่อแถวอยู่ในคิว ดังนั้น ลูกจึงยังตระหนักรู้จักบัณฑิตาได้ในช่วงเวลาที่ดี และลูกได้ทำสิ่งที่รู้คิดแล้ว อัจชะ

ถึงลูกๆทั้งหมดในทุกหนแห่งในโลกที่เป็นภาพลักษณ์แห่งความสำเร็จทั้งหมด ถึงลูกๆที่กำลังเพียรพยายามอย่างแรงกล้าซึ่งใช้ทุกสิ่งในทางที่มีค่า ถึงผู้ตรวจสอบที่คอยตรวจสอบบัญชีของตนอยู่เสมอและผู้สร้างอนาคต ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งเหล่านั้นซึ่งเปิดเผยพ้ออยู่เสมอในทุกการกระทำของพวกเขา ถึงหลานชาย จากปู่ทวดผู้ยิ่งใหญ่ ขอส่งความรัก ความระลึกถึง ความยินดี และนมัสตมมากมายจากบัณฑิตา

หลังจากเฉลิมฉลองการพบปะกับลูกๆ บัณฑิตาก็ก้าวคำอวยพรปีใหม่

ถึงดวงดาวแห่งความสำเร็จในทุกหนแห่ง ช่วงเวลาบรรจบกันนี้เป็นการอำลาปีเก่าและต้อนรับปีใหม่ เพราะช่วงเวลาบรรจบกันนี้เป็นการอำลาและการอวยพรเช่นกัน ดังนั้นลูกจึงประสบความสำเร็จอยู่เสมอและจะประสบความสำเร็จต่อไปไม่มีข้อหรือร่องรอยของความล้มเหลวใดๆ ลูกคือแสงสว่างแห่งดวงตาของท่านที่จากหายไปนานและได้พบเจอแล้ว เป็นที่รักและแสนหวาน ลูกทุกคนจะต้องกลายเป็นอันดับหนึ่งอย่างแน่นอน ด้วยความคิดที่มุ่งมั่นเช่นนี้ จงก้าวเดินทุกอย่างก้าวอย่างทัดเทียมกับพ่อ ขอแสดงความยินดี แสดงความยินดี ขอแสดงความยินดี! นับล้านๆครั้ง หลายล้านครั้ง นับพันล้านๆครั้ง ถึงเพชรอันล้ำค่ายิ่งของบัณฑิตา ยามเช้าที่เป็นเช่นเพชร ยามเช้าที่เป็นเช่นเพชร ยามเช้าที่เป็นเช่นเพชร

- พร:** ขอให้ลูกประสบกับความปลอดภัยโดยมีความจริงจังและความกระตือรือร้นในการทำงานรับใช้ และด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นผู้เอาชนะมายา
- สำหรับลูกๆที่วิ่งเพื่อทำงานรับใช้ทางกายและพร้อมกับทำงานรับใช้ทางจิตวิญญาณ และผู้ที่อยู่อย่างพร้อมเสมอ ความจริงจังและกระตือรือร้นในการทำงานรับใช้ของพวกเขาจะกลายเป็นหนทางแห่งความปลอดภัย ผู้ที่อยู่อย่างไม่ว่างเว้นกับการทำงานรับใช้จะปลอดภัยจากมายา เมื่อมายาเห็นว่าลูกไม่มีเวลา เธอก็จากไป ลูกๆที่รักพ่อและงานรับใช้นี้จะได้รับความช่วยเหลือพิเศษในรูปของความกล้าหาญ ซึ่งพวกเขาจะกลายเป็นผู้เอาชนะมายาได้อย่างง่ายดาย
- คติพจน์:** ทำให้ความรู้และโยคะนี้เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติในชีวิตของลูก และธรรมชาติเก่าของลูกจะเปลี่ยนแปลง

***** โอม ขานติ *****

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 วันสมาธิโยคะโลก ขอให้ลูกๆ บราห์มินทุกคนนั่งสมาธิในโยคะทาปาเข้าร่วมกันตั้งแต่เวลา 18.30น. ถึง 19.30น. และในฐานะเพชรพลอยแห่งความพอใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้แผ่กระจายลำแสงแห่งความพอใจไปในบรรยากาศ ให้พลังที่จะอยู่อย่างพอใจแก่ดวงวิญญาณที่ไม่พอใจ และรับใช้พวกเขาด้วยจิตใจของลูก

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน นี่คือชุมนุมทางจิต(สัจเชิง)ที่มหัศจรรย์ ที่ลูกได้รับการสอนให้ตายขณะที่มีชีวิต มีเพียงผู้ที่ตายขณะที่มีชีวิตเท่านั้นที่กลายเป็นหงส์
- คำถาม:** เวลาที่ลูกมีความใส่ใจอย่างหนึ่งในอะไร?
- คำตอบ:** ลูกต้องกลับมาสมบูรณ์พร้อมก่อนที่จะมีการทำลายล้างเกิดขึ้น ลูกที่มีความเข้มแข็งในความรู้และโยคะนี้จะพัฒนางานอดิเรกของการเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ พวกเขาไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ได้ทำงานรับใช้ พวกเขาจะเฝ้าแต่วิ่งไปทั่วเหมือนจิ้งนี้ พร้อมกับการทำงานรับใช้ พวกเขามีความใส่ใจที่จะทำให้อัตนสมบุรณ์พร้อมด้วยเช่นกัน

โอมชานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆทางจิต ลูกจิตวิญญาณเวลานี้อยู่ในรูปที่มีตัวตนและเป็นลูกๆ ของประชาบิดาบรรพมาเพราะลูกได้รับการนำมาเลี้ยงดู ทุกคนพูดเกี่ยวกับลูกว่าลูกทำให้ทุกคนเป็นพี่น้องหญิงชาย พ่อได้อธิบายให้แก่ลูกๆแล้วว่าในความเป็นจริง ลูกดวงวิญญาณคือพี่น้องเพศชาย เมื่อโลกใหม่กำลังได้รับการสร้างขึ้น ก่อนอื่นใดบรรพามีนผู้เป็นจุกก็เป็นสิ่งจำเป็น ลูกเคยเป็นศุภรและเวลานี้ได้รับการโยกย้ายแล้ว บรรพามีนเป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน ชื่อประชาบิดาบรรพมานั้นมีชื่อเสียงมาก ในสายโยกับสิ่งนั้นลูกเข้าใจว่าลูกทั้งหมดคือลูกๆ และลูกเป็นพี่น้องหญิงชาย ผู้ที่เรียกตนเองว่าบรรพมากุมารและกุมารีคือพี่น้องหญิงชายอย่างแน่นอน พวกเขาคือลูกๆ ทั้งหมดของประชาบิดาบรรพมา ดังนั้น พวกเขาเป็นพี่น้องหญิงชายอย่างแน่นอน ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ให้แก่ผู้ที่ไม่เข้าใจ มีผู้ที่ไม่เข้าใจและมีศรัทธาที่มลายด้วยเช่นกัน ใครก็ตามที่พวกเขากราบไหว้พวกเขาก็มีศรัทธาในผู้หนึ่งหรือเชื่อว่าผู้หนึ่งเป็นเช่นนั้นเช่นนั้นแต่พวกเขาก็ไม่รู้สิ่งใดเลยเกี่ยวกับผู้หนึ่ง พวกเขากราบไหว้บุชลักษณ์และนารายณ์แต่ไม่มีใครรู้เลยว่าพวกเขามาเมื่อไร พวกเขากลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไรและพวกเขาไปที่ไหน มนุษย์ที่รู้จักกันหรรษา จะรู้จักประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของพวกเขาด้วยเช่นกัน หากพวกเขาไม่รู้ชีวประวัติของบางคน สิ่งนั้นจะมีประโยชน์อะไร? พวกเขากราบไหว้บุชเขาเหล่านั้นแต่พวกเขาก็ไม่รู้ถึงเรื่องราวของชีวิตของพวกเขา พวกเขาถึงเรื่องราวชีวิตของมนุษย์ แต่พวกเขาก็ไม่รู้ถึงเรื่องราวชีวิตของคนหนึ่งผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่เคยอยู่และจากไปแล้ว มีผู้ที่กราบไหว้บุชชิวามากมาย พวกเขากราบไหว้บุชชานและพูดว่าท่านอยู่ในก้อนกรวดก้อนหินและท่านนั้นอยู่ในทุกๆอนุ นั่นเป็นเรื่องราวชีวิตหรือไม่? นั่นไม่ใช่สิ่งใดที่สมเหตุสมผล พวกเขาเรียกตนเองว่าไม่บริสุทธิ์ คำว่า “ไม่บริสุทธิ์” นั้นลูกต้องอย่างยิ่ง! ไม่บริสุทธิ์หมายถึงมีกิเลส ลูกสามารถอธิบายได้ว่าทำไมลูกถึงลูกเรียกว่าบรรพมากุมารและกุมารี เป็นเพราะลูกเป็นลูกบุญธรรมของบรรพมา ลูกไม่ใช่สิ่งสร้างทางร่างกายแต่เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก บรรพามีนคือพี่น้องหญิงชาย ดังนั้นพวกเขาไม่สามารถมีสายตาที่เป็นอาชญากรซึ่งกันและกันได้ ความคิดที่เลวร้ายที่สุดคือความคิดของตัณหาราคะ ลูกพูดว่าลูกๆ ของประชาบิดาบรรพมากลายเป็นพี่น้องหญิงชาย ลูกเข้าใจว่าลูกทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย ลูกๆ ของชีพบาบา สิ่งนี้มั่นคงด้วยเช่นกัน โลกนั้นไม่ได้รู้สิ่งใดเลย พวกเขาพูดสิ่งนั้นก็เพียงแค่อยากจะพูดเท่านั้น ลูกสามารถอธิบายว่าพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือผู้เดียวนั้น ทุกคนร้องเรียกหาท่าน ลูกแสดงให้เห็นรูปภาพด้วยเช่นกัน ผู้คนทางศาสนาที่มีชื่อเสียงก็เชื่อในพ่อผู้ไม่มีตัวตนนี้ด้วยเช่นกัน ท่านคือพ่อผู้ไม่มีตัวตนของดวงวิญญาณและแล้วพ่อของทุกคนในรูปที่มีตัวตนคือประชาบิดาบรรพมา และแล้วการขยายตัวก็เกิดขึ้นผ่านประชาบิดาบรรพมาและต้นไม้ก็เติบโตอย่างต่อเนื่อง พวกเขายังคงลงมาเรื่อยๆในศาสนาที่แตกต่างกันไป ดวงวิญญาณละวางจากร่างกายนี้ พวกเขาเห็นร่างกายและพูดว่า “คนนั้นเป็นอเมริกัน” หรือ “คนนั้นเป็นคนนั้นคนนี้” พวกเขาไม่ได้พูดสิ่งนี้ของดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ พวกเขามาจากที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ลูกสามารถบอกผู้ที่อยู่ในศาสนาอื่นๆว่าทุกคนกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่และดวงวิญญาณใหม่ก็ยังคงลงมาอย่างต่อเนื่องจากเบื้องบนด้วยเช่นกัน ดังนั้นพ่อจึงอธิบาย: ลูกก็เป็นมนุษย์เช่นกัน เป็นเพียงมนุษย์เท่านั้นผู้ที่ต้องรู้เกี่ยวกับตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของโลก, วงจรโลกหมุนไปอย่างไร, ใครคือผู้สร้างและใช้เวลาอันแค่นี้สำหรับวงจรโลกที่หมุนไป เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ เหล่าเทพไม่รู้สิ่งนี้ เพียงมนุษย์เท่านั้นที่เรียนรู้สิ่งนี้และแล้วก็กลายเป็นเทพ เป็นพ่อที่เปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ พ่อให้คำแนะนำของพ่อเองแก่ลูกและให้คำแนะนำเกี่ยวกับสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกคือลูกๆผู้เป็นเมล็ดของพ่อผู้เป็นเมล็ด เช่นที่พ่อรู้เกี่ยวกับต้นไม้กลับหัวนี้ ในทำนองเดียวกันเราเช่นกันก็รู้ถึงสิ่งนั้นในเวลานี้ มนุษย์ไม่สามารถอธิบายสิ่งนี้ให้แก่มนุษย์ได้ แต่พ่อได้อธิบายสิ่งนั้นให้แก่ลูกแล้ว หากลูกไม่กลายเป็นลูกของบรรพมา ลูกก็ไม่สามารถมาที่นี่ได้ จนกว่าจะมีใครรับหลักสูตรเต็มรูปแบบและเข้าใจทุกสิ่ง ไม่เช่นนั้นเขาหรือเธอจะได้รับอนุญาตให้ตั้งอยู่ในชุมนุมของบรรพามีนได้

อย่างไร? นี่ถูกเรียกว่าท้องพระโรงของอินทราด้วยเช่นกัน อินทราไม่ได้ไปร่ายสายฝน นี่ถูกเรียกว่าท้องพระโรงของอินทรา ลูกคือผู้ที่ต้องกลายเป็นเทวดานางฟ้า เทวดานางฟ้าหลายประเภทได้รับการจดจำ ลูกบางคนมีความสวยงามมาก และดังนั้นจึงมีการกล่าวกันว่า คนนี้เหมือนเทวดานางฟ้า บางคนก็สวยด้วยการทาแป้ง ฯลฯ ในยุคทองลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าและเจ้าหญิง ในเวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นเทวดานางฟ้านั้นคือเทพด้วยการอบในมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกรู้ว่าลูกกำลังกลายเป็นอะไรจากสิ่งที่ลูกเคยเป็น นักเดินทางพ่อผู้ที่บริสุทธิ์เสมอและสวยงามเสมอเข้ามาในร่างที่น่าเกลียดเพื่อที่จะทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกันกับตัวท่าน ดังนั้นเวลานี้ใครที่สามารถทำให้ลูกสวยงามได้? บาบาสั่งทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น วงจรโลกต้องหมุนไป ในเวลานี้ลูกต้องกลับมาสวยงาม เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ผู้ที่สอนลูก ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความรัก การร้องเพลงสรรเสริญพ่อนั้นไม่สามารถร้องสรรเสริญให้แก่พ่อทางร่างได้ เป็นการยกย่องพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้น ทุกคนเรียกหาท่านผู้เดียวเท่านั้น: ได้โปรดมาและทำให้เรามีค่าควรแก่คำยกย่องนั้น เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นสิ่งนั้นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถเป็นเช่นเดียวกันในการศึกษา มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ผู้คนมากมายจะมาหาลูก พวกเขาต้องกลายเป็นบราห์มินอย่างแน่นอน บางคนก็ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและบางคนก็ศึกษาน้อยกว่า ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนได้ดีที่สุดก็จะสามารถสอนผู้อื่นได้ด้วยเช่นกัน ลูกสามารถเข้าใจว่ามีวิทยาลัยมากมายที่ลูกสร้างขึ้นมา บาบาสวดด้วยเช่นกันว่า จงเปิดวิทยาลัยที่ใครก็ตามสามารถเข้าใจได้ว่าพวกเขาได้รับความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้างจากวิทยาลัย นี่ พ่อมาในบาร์ตเท่านั้นและดังนั้นวิทยาลัยต่างๆจึงเปิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในบาร์ตเท่านั้น ในขณะที่ลูกก้าวหน้าต่อไป พวกเขาจะเปิดอยู่เรื่อยๆในต่างประเทศเช่นกัน วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยมากมายนั้นมีความจำเป็นที่ผู้คนมากมายจะไปและศึกษา และแล้วเมื่อการศึกษาสิ้นสุดลง ทุกคนก็จะได้รับการโอนไปสู่ศาสนาเทพ นั่นคือพวกเขาจะเปลี่ยนจากมนุษย์กลายเป็นเทพ ลูกกลายเป็นเทพจากมนุษย์ ได้มีการจดจำกันว่าไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่พระเจ้าจะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ที่นั่นคือโลกมนุษย์ ขณะที่นั่นคือโลกของเหล่าเทพ เป็นความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืนระหว่างเหล่าเทพและมนุษย์ ในเวลากลางวันมีเหล่าเทพ ขณะที่ในเวลากลางคืนมีมนุษย์ พวกเขาทั้งหมดเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธา, ผู้ที่กราบไหว้บูชา เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นผู้ที่มีความเคารพการกราบไหว้บูชาจากผู้กราบไหว้บูชา ในยุคทองไม่มีการกล่าวถึงคัมภีร์ศาสนาหรือความเลื่อมใสศรัทธา ฯลฯ ที่นั่นทุกคนคือเทพ มนุษย์คือผู้เลื่อมใสศรัทธา เป็นมนุษย์ผู้ที่ต่อมากลายเป็นเทพ นั่นคือโลกที่สูงส่ง ในขณะที่ที่นี่ถูกเรียกว่าโลกปีศาจ มีอาณาจักรของราม (พระเจ้า) และอาณาจักรของราวัน ก่อนหน้านั้นสติปัญญาของลูกไม่ได้ตระหนักว่าอาณาจักรของราวันคืออะไรหรือราวันมาเมื่อไร ลูกไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาพูดว่าลังกาจมลงใต้ทะเล พวกเขาพูดถึงดวงราก็เป็นเช่นเดียวกัน เวลานี้ลูกรู้แล้วว่าทั้งลังกานี้กำลังจะจมลง ทั้งโลกคือลังกา (เกาะ) ที่ไม่มีขีดจำกัด ทั้งหมดจะจมน้ำและจะมีน้ำอยู่ทุกหนแห่ง อย่างไรก็ตามสวรรค์ไม่ได้จมน้ำ มีความมั่งคั่งอย่างมากมาย พ่อได้อธิบายว่าชาวมุสลิมได้ปล้นสะดมทรัพย์สินไปอย่างมากมายจากวัดโซมนาถ ดูซิว่าไม่มีสิ่งใดหลงเหลืออยู่เลยที่นั่นในเวลานี้อย่างไร เคยมีความมั่งคั่งอย่างมากมายในบาร์ต บาร์ตเองเคยถูกเรียกว่าสวรรค์ ลูกจะเรียกบาร์ตในเวลานี้ว่าสวรรค์หรือไม่? เวลานี้บาร์ตเป็นนรก และแล้วก็จะกลายเป็นสวรรค์ ใครเป็นผู้สร้างสวรรค์และใครเป็นผู้สร้างนรก? ในเวลานี้ลูกรูสิ่งนี้แล้ว ได้มีการแสดงให้เห็นแล้วด้วยเช่นกันว่าอาณาจักรของราวันดำเนินต่อไปอีกนานเท่าไร? มีศาสนาอยู่มากมายในอาณาจักรของราวัน ในอาณาจักรของรามมีเพียงสุริยวงศ์และจันทร์ราวงศ์ ในเวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน การศึกษานี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครอื่น ผู้คนเหล่านั้นอยู่ในอาณาจักรของราวัน อาณาจักรของรามมีอยู่ในยุคทอง พ่อพูดว่า พ่อทำให้ลูกมีค่า และแล้วลูกก็กลับมาไม่มีค่า ลูกถูกเรียกว่าไม่มีค่าเพราะเหตุใด? เพราะลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ การสรรเสริญของความมีค่าของเหล่าเทพและความไม่มีค่าของลูกได้รับการจดจำ พ่ออธิบายว่าเมื่อลูกมีความเคารพการกราบไหว้บูชา ก็เป็นโลกใหม่และมีมนุษย์น้อยมาก มีเพียงลูกเท่านั้นที่เป็นนายของทั้งโลก เวลานี้ลูกควรมีความสุขมาก ลูกกลายเป็นพี่น้องหญิงชาย ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า ลูกทำให้บ้านและครอบครัวแตกแยก และแล้วพวกเขาเองคือผู้ที่มาและรับการสอนเหล่านี้ เมื่อพวกเขามาที่นี่พวกเขาก็เข้าใจว่าความรู้ที่ดีมาก พวกเขาเข้าใจความหมายของทุกสิ่ง ลูกจะมีความบริสุทธิ์ได้อย่างไรโดยไม่คิดว่าตนเองเป็นพี่น้องหญิงชาย? ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความบริสุทธิ์ พ่อมาในดินแดนที่ไม่บริสุทธิ์ซึ่งเป็นดินแดนที่ตกต่ำและไม่บริสุทธิ์ อาหารและเครื่องดื่มของพวกเขาไม่บริสุทธิ์เช่นกัน พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างกายที่ได้ผ่านการเกิดมาแล้วหลายต่อหลายชาติเกิดและในตอนสุดท้ายของชาติเกิดเหล่านั้น ผู้นี้ใช้ 84 ชาติเกิด ผู้ที่เป็นคนสุดท้ายและแล้วกลายเป็นคนแรก และผู้ที่เป็นคนแรกและแล้วได้กลายเป็นคนสุดท้าย มีการให้ตัวอย่างของเพียงผู้เดียวเท่านั้น ราชวงศ์ของลูกกำลังถูกสร้างขึ้นมา ยิ่งลูกเข้าใจดีขึ้นมากเท่าไร ผู้คนจำนวนมากก็จะมาหาลูกมากเท่านั้น แต่ถึงกระนั้นก็ยังคงเป็นต้นไม้ที่เล็กมากและก็ประสบกับพายุมากมายด้วย ในยุคทองไม่มีเรื่องของพายุ ดวงวิญญาณใหม่ก็ยังคงลงมาอยู่เรื่อยๆจากเบื้องบน ที่นั่นทันทีที่เขาสัมผัสกับพายุ พวกเขาจะล้มลง ที่นั่นไม่มีพายุของมายา ที่นั่นผู้คนตายขณะที่เพียงแค่นั่งอยู่ที่ไหนสักแห่ง มีสงครามของลูกกับมายาด้วยเช่นกัน เธอรั้งความอยู่รอดด้วยเช่นกัน สิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นในยุค

ทอง ไม่มีสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นในศาสนาอื่นใด ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจเกี่ยวกับอาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวัน แม้ว่าผู้คนจะไปยังการชุมนุมทางจิต ก็ไม่มีเรื่องของการมีชีวิตอยู่และการตายที่นั่น ที่นี้ลูกๆได้รับการนำมาเลี้ยงดู ลูกพูดว่า ลูกเป็นลูกๆของชีพบาบา และลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกจากท่าน หากลูกพลาดพลั้งลงมาในขณะที่กำลังได้รับมรดกนี้ มรดกก็จะจบสิ้นลงด้วยเช่นกันและลูกก็จะเปลี่ยนจากหงส์เป็นนกกระสา อย่างไรก็ตามพ่อมีความเมตตาและดังนั้นท่านจะเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกต่อไป บางคนก็ป็นขึ้นไปอีกครั้ง ผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงก็กล่าวได้ว่าเป็นมหาวีระและหนุมาน ลูกคือมหาวีระ, มหาวีรณี ตามลำดับกันไป ผู้ที่เข้มแข็งที่สุดลูกเรียกว่ามหาวีระ อติเทพลูกเรียกว่ามหาวีระด้วยเช่นกัน และมหาวีระเหล่านี้ได้ถือกำเนิดขึ้นมาจากท่านและแล้วก็จะเป็นผู้ที่ปกครองโลก ลูกทำความเพียรพยายามตามลำดับกันไปที่จะได้รับชัยชนะเหนือราวัน ราวันคือกิเลสทั้งห้า นี่คือนั่นสิ่งที่ต้องเข้าใจ เวลานั้นพ่อกำลังเปิดลือคสติปัญญาของลูก และแล้วลือคก็จะถูกปิดลงอย่างสมบูรณ์ ที่นั่นเช่นกันมีบางคนที่มีลือคของพวกเขาเปิดและดังนั้นพวกเขาจึงไปและทำงานรับใช้ พ่อพูดว่า จงไปและทำงานรับใช้! นำผู้ที่ตกลงไปในท่อน้ำทิ้งออกมา ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกก็ตกลงไปในท่อน้ำทิ้งด้วยเช่นกัน ลูกต้องออกมาจากสิ่งนั้นและต้องเอาผู้อื่นออกมาจากสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดในแม่น้ำแห่งยาพิษ เวลานั้นลูกต้องไปยังที่ที่มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด มีการร้องเพลงสรรเสริญผู้เดียวที่ให้ความสุขแก่ลูกอย่างมากมายเหลือล้น จะมีคำยกย่องใดของราวันที่ทำให้ความทุกข์หรือไม่? ราวันลูกเรียกว่าปีศาจ พ่อพูดว่า ลูกอยู่ในอาณาจักรของราวันและเวลานั้นลูกได้มาที่นี้เพื่อรับความสุขอย่างมากมายล้นเหลือ ลูกได้รับความสุขอย่างมากมายเช่นนั้น ดังนั้น ลูกควรจะมีสุขอย่างมากมายแต่ลูกก็ควรอยู่อย่างระมัดระวังด้วยเช่นกัน ตำแหน่งก็ตามลำดับกันไป ตำแหน่งของนักแสดงทุกคนแตกต่างกัน พระเจ้าไม่สามารถมีอยู่ในทุกคน พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายทุกสิ่งแก่ลูก ลูกรู้จักพ่อและตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ มีการให้คะแนนตามลำดับกันไปตามวิธีที่ลูกศึกษาเล่าเรียน นี่คือการศึกษาล่าเรียนที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ ควรจะใส่ใจอย่างมากต่อสิ่งนี้ ลูกไม่ควรขาดการศึกษานี้แม้แต่วันเดียว เราเป็นนักเรียนและพระเจ้าผู้เป็นพ่อผู้กำลังสอนเรา ลูกๆ ควรมีความซาบซึ้งน้อมอยู่เสมอ พระเจ้าพูด เป็นเพียงเมื่อเขาเปลี่ยนชื่อและใส่ชื่อของกฤษณะเข้าไปแทน โดยไม่ได้ตั้งใจพวกเขาเข้าใจว่าเป็นคำพูดของพระเจ้ากฤษณะ เพราะกฤษณะนั้นอยู่ถัดจากพระเจ้า เขาเป็นอันดับหนึ่งในสวรรค์ที่พ่อก่อตั้งขึ้น ในเวลานี้ลูกได้รับความรู้แล้ว ลูกให้ประโยชน์แก่ตนเองตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำและลูกก็เฝ้าแต่ให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน คนเช่นนั้นจะไม่รู้สึกถึงความสุขโดยไม่ได้ทำงานรับใช้ เมื่อลูกๆกลับมาแข็งแกร่งในโยคะและความรู้ ลูกจะทำงานเช่นจินนี่ และแล้วลูกก็จะพัฒนางานอดิเรกของการเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ลูกต้องสอบผ่านก่อนที่ความตายจะมาถึง ลูกมีงานรับใช้มากมายที่ต้องทำในตอนสุดท้ายจะมีสงครามและจะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยเช่นกัน อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะเป็นคนแรกจากเป็นคนสุดท้าย ทำความเพียรพยายามเช่นมหาวีระ อย่าได้สั่นคลอนด้วยพายุของมายา กลับมามีเมตตาเช่นเดียวกับพ่อและทำงานรับใช้ของการเปิดลือคในสติปัญญาของมนุษย์
2. ออบน้ำในมหาสมุทรแห่งความรู้ทุกวันและกลายเป็นเทวดานางฟ้า อย่าได้ขาดการศึกษานี้แม้กระทั่งวันเดียว รักษาความซาบซึ้ง: “เราเป็นนักเรียนของพระเจ้า”

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นเทพบุตรหรือเทพธิดาของความเป็นผู้ใหญ่ และสะสมคะแนนเต็มด้วยคุณธรรมของความเป็นผู้ใหญ่ ในปัจจุบันมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับคุณธรรมของความเป็นผู้ใหญ่เพราะผู้คนมีการพัฒนานิสัยของการพูดอย่างมาก และพวกเขาจะพูดอะไรก็ตามที่เข้ามาในจิตใจของพวกเขา เมื่อใครบางคนทำงานเล็กได้ดีและแล้วพูดถึงสิ่งนั้น ผลของสิ่งนั้นก็จะลดลงไปครั้งหนึ่ง พวกเขาสะสมเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ในขณะที่ผู้ที่มีความเป็นใหญ่(และไม่พูดเกี่ยวกับสิ่งนี้) จะสะสมได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นจึงกลายเป็นเทพบุตรหรือเทพธิดาแห่งความเป็นผู้ใหญ่และสะสมคะแนนเต็ม โดยการพูดถึงบางสิ่ง คะแนนของลูกก็จะถูกลดลง

คติพจน์: คงอยู่อย่างมั่นคงในรูปของจุดและลูกจะสามารถใส่จุดฟูลสตอปกับปัญหาใดๆในหนึ่งวินาที

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน บอกความลับกับทุกคนว่าอาบู่เป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เป็นที่ที่พระเจ้าเองได้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน
- คำถาม:** หากผู้คนเข้าใจหนึ่งประเด็นใดที่จะนำไปสู่ฝูงชนที่นี่?
- คำตอบ:** สิ่งหลักที่พวกเขาควรเข้าใจคือพ่อกำลังสอนราชาโยคะกับเราอีกครั้งหนึ่งที่ท่านเคยสอนเรามาก่อนหน้านี้ และท่านก็ไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อมาที่นี่ที่อาบู่ในเวลานี้และกำลังสร้างความสงบในโลก อนุสรณ์ที่ไม่มีชีวิตของสิ่งนี้คือวัดดิลาลา อติเทพกำลังนั่งที่นี่ในรูปที่มีชีวิต นี่คือนิรันดร์ที่มียุติ หากพวกเขาเข้าใจสิ่งนี้อาบู่จะได้รับการยกย่องและจะมีฝูงชนที่นี่ หากชื่อของอาบู่กลับมามีชื่อเสียงโด่งดัง ผู้คนมากมายก็จะมาที่นี่

โอมชานติ ลูกๆ ได้รับการสอนโยคะ ในสถานที่อื่นๆ พวกเขาไม่ได้เรียนรู้สิ่งนี้ด้วยตนเอง ไม่ใช่พ่อที่สอนพวกเขา พวกเขาสอนสิ่งนั้นกับกันและกัน ที่นี่พ่อสอนลูกๆ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ที่นี่พวกเขาเฝ้าแต่จดจำเพื่อนฝูงญาติมิตร ฯลฯ มากมาย ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถมีการจดจำระลึกถึงได้มากเช่นนั้น เหตุนี้เองพวกเขาไม่ค่อยมีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ที่นี่ลูกต้องกลับมามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณอย่างรวดเร็วมาก อย่างไรก็ตามมีผู้คนมากมายที่ไม่รู้สิ่งใดเลย ซึ่งพบบากำลังรับใช้เราและกำลังบอกเราว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกต้องจดจำพ่อผู้ที่ปรากฏอยู่ในผู้นี้ ผู้ที่ปรากฏตัวอยู่ที่นี้ มีผู้คนมากมายที่ไม่มีแม้แต่ศรัทธาว่าซึ่งพบบากำลังสอนเราผ่านร่างของบราห์มา เช่นที่คนอื่นพูดว่า “นั่นจะมีศรัทธาในสิ่งนี้ได้อย่างไร?” ดังนั้นก็เหมือนกันกับที่นี่ด้วย หากมีศรัทธาอย่างเต็มที่พวกเขาจะเฝ้าแต่จดจำพ่อด้วยความรักอย่างมากและเติมตนเองด้วยพลังอย่างมาก และทำงานรับใช้อย่างมากด้วยเช่นกัน เพราะทั้งโลกต้องได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ มีบางสิ่งขาดหายไปในโยคะและความรู้ของพวกเขาด้วยเช่นกัน พวกเขาเริ่มฟังความรู้นี้แต่ไม่สามารถซึมซับได้ หากพวกเขาซึมซับพวกเขาก็จะสามารถเข้าใจให้ผู้อื่นซึมซับได้ด้วยเช่นกัน บาบอธิบายว่าผู้คนเหล่านั้นจัดการประชุมอย่างต่อเนื่องๆ และพวกเขาต้องการให้มีความสงบในโลก อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่ามีเมื่อใดที่จะมีความสงบในโลกหรือความสงบนั้นจะเกิดขึ้นได้อย่างไร ไม่ว่าจะมีมีความสงบในรูปแบบใด นั่นก็คือรูปแบบของความสงบที่ต้องการ มีเพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าความสุขและความสงบในโลกที่กำลังถูกสร้างขึ้นในเวลานี้ เวลานี้พ่อมาแล้ว เพียงแค่ว่านี้เป็นวัดดิลาลาอย่างไร อติเทพอยู่ที่นี้ และก็มีฉากของความสงบในโลกอยู่ด้านบนด้วยเช่นกัน เมื่อไรก็ตามที่ผู้คนเชิญลูกให้ไปเข้าร่วมการประชุม ฯลฯ ลูกสามารถถามพวกเขาว่า คุณต้องการความสงบในโลกประเภทใด เคยมีความสงบในโลกในอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ มีอนุสรณ์ที่ถูกต้องแม่นยำของสิ่งนั้นในวัดดิลาลา จะต้องมียุติอย่างของความสงบในโลก พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลยแม้แต่จากรูปภาพของลักษมีและนารายณ์ พวกเขามีสติปัญญาที่เป็นหิน ดังนั้นลูกควรจะบอกพวกเขาว่า: เราสามารถบอกคุณได้ว่า ประการแรก ตัวอย่างของความสงบในโลกคือลักษมีและนารายณ์และหากคุณอยากจะเห็นอาณาจักรของพวกเขา แล้วคุณก็สามารถไปที่วัดดิลาลาและดู จะมีเพียงรูปแบบจำลองของสิ่งนั้นเท่านั้นที่แสดงไว้ ดังนั้นมาที่อาบู่และดูสิ่งนั้น ผู้ที่สร้างอนุสรณ์สถานของวัดนี้ก็ไม่รู้ถึงสิ่งนี้ แต่พวกเขาให้ชื่ออนุสรณ์สถานนี้ว่าวัดดิลาลา พวกเขาได้ทำให้อติเทพนั่งอยู่ในวัดด้วยเช่นกันและแสดงให้เห็นสวรรค์อยู่เบื้องบน นั่นไม่ใช่สิ่งมีชีวิตในขณะที่ลูกอยู่ในรูปที่มีชีวิต สิ่งนี้สามารถถูกเรียกว่าวัดดิลาลาที่มีชีวิต อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถบอกได้ว่าจะมีฝูงชนมากมายแค่ไหน ผู้คนจะสับสนและถามว่านี่คืออะไร ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะอธิบายแก่พวกเขา มีลูกมากมายเช่นกันที่ไม่เข้าใจ แม้แต่ผู้ที่กำลังนั่งอยู่ที่ประตูของพระเจ้าถัดจากท่านก็ไม่เข้าใจอะไรเลย ผู้คนทุกประเภทไปดุนิทรศการ มินิกายและลัทธิมากมาย มีผู้คนของศาสนาไวชณบด้วย พวกเขาไม่เข้าใจแม้กระทั่งความหมายของศาสนาไวชณพ พวกเขาไม่รู้ว่าการกระทำของศรียุคหนึ่งอยู่ที่ไหน อาณาจักรของศรียุคหนึ่งก็ถูกเรียกว่าสวรรค์ ดินแดนสุขาวดีด้วยเช่นกัน บาบได้กล่าวว่า เมื่อใดก็ตามที่ลูกได้รับเชิญให้พูดลูกสามารถไปและอธิบายให้พวกเขาฟัง: เมื่อไรที่มีความสงบในโลก? อาบู่เป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเพราะที่นี่ที่พ่อได้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนในโลก หากลูกต้องการเห็นตัวอย่างของสิ่งนี้นบนภูเขาอาบู่และแล้วก็จะไปดูสิ่งนั้นในวัดดิลาลา มีตัวอย่างของวิธีการสร้างความสงบในโลก พวกเขาจะมีความสุขมากเมื่อได้ยินสิ่งนี้ แม้กระทั่งชาวเจนก็มีความสุขเมื่อได้ยินสิ่งนี้ ลูกจะพูดว่าประชาบิดาบราห์มา พ่อของเราคืออติเทพ ลูกอธิบายแก่พวกเขาแต่พวกเขาก็ยังไม่เข้าใจ พวกเขาพูดว่า: เราไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่บราห์มากุมาริพูด ดังนั้นลูกๆ ควรจะยกย่องอาบู่อย่างสูงมากและอธิบายแก่พวกเขา อา

บุญเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกยังสามารถอธิบายแม้กระทั่งให้กับผู้คนในบอมเบย์ว่า: ภูเขาอาบูเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ใหญ่ที่สุดเพราะพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดได้มาในอาบูและก่อตั้งสวรรค์ แบบจำลองของการสร้างสวรรค์และแบบจำลองของอติเทพอยู่ในอาบู ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ เวลานี้เรารู้สิ่งนี้ แต่คุณไม่รู้สิ่งนี้และเหตุนี้เองเราจึงอธิบายสิ่งนี้ให้แก่คุณ ก่อนอื่นใดถามพวกเขา คุณต้องการความสงบในโลกประเภทใด คุณเคยเห็นสิ่งนั้นไหม? มีความสงบในโลกในอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ มีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปศาสนาเดียว มีอาณาจักรของราชวงศ์ของพวกเขา มาแล้วเราจะแสดงแบบจำลองของอาณาจักรของพวกเขาในอาบูให้แก่คุณ นี่คือนิเวศน์ที่ไม่บริสุทธิ์ซึ่งไม่ถูกเรียกว่าโลกใหม่ แบบจำลองของโลกใหม่อยู่ที่นั่น โลกใหม่กำลังถูกก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ ลูกรู้สิ่งนี้และเหตุนี้เองลูกจึงบอกพวกเขา ไม่ใช่ทุกคนจะรู้สิ่งนี้และพวกเขาก็ไม่สามารถบอกผู้อื่น สำหรับพวกเขาที่ไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ เป็นบางสิ่งที่ง่ายอย่างมาก อาณาจักรของสวรรค์นั้นอยู่เบื้องบนนั้น และอติเทพผู้ที่ถูกเรียกว่าเป็นอัครมุขีกำลังนั่งอยู่ข้างล่างด้วยเช่นกัน ท่านคือปู่ของปู่ของปู่ เมื่อลูกบอกคำยกย่องนี้แก่พวกเขา พวกเขาจะมีความสุข สิ่งนี้ถูกต้องแม่นยำมาก บอกพวกเขาว่า: คุณยกย่องศรีกฤษณะ, แต่คุณนั้นไม่รู้อะไรเลย กฤษณะเป็นจักรพรรดิของดินแดนสุขาดี, เป็นนายของโลก หากคุณต้องการจะเห็นแบบจำลองของสิ่งนั้นและแล้วมาที่อาบูแล้วเราจะแสดงให้คุณได้เห็นแบบจำลองของดินแดนสุขาดี แสดงแบบจำลองถึงวิธีที่ลูกศึกษาราชโยคะในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดด้วยเช่นกันที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก แสดงทาลาเซียของยุคบรรจบพบกันด้วยเช่นกัน แสดงอนุสรณ์ของสิ่งที่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติ มีรูปภาพของชีพบาบาผู้ก่อตั้งอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ด้วยเช่นกันและมีวัดของอัมบาด้วย อัมบาไม่ได้มี 10 หรือ 20 แชน เธอมีเพียง 2 แชนเท่านั้น มาแล้วเราจะแสดงให้คุณได้เห็น แสดงให้เห็นดินแดนสุขาดีในอาบูด้วยเช่นกัน พ่อมาในอาบูและสร้างสวรรค์ในโลกและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ อาบูเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เป็นเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ผู้คนของทุกศาสนา มาและเราจะแสดงอนุสรณ์ของท่านในอาบูให้แก่คุณ. ลูกสามารถยกย่องอาบูได้อย่างมาก เราจะแสดงอนุสรณ์ทั้งหมดแก่คุณ ชาวคริสต์เพียงคนเดียวก็ต้องการที่จะรู้ว่าใครสอนราชโยคะของบาร์ตโบรานและบาร์ตคืออะไร บอกพวกเขาว่า: มาที่อาบูและเราจะแสดงให้คุณเห็นสิ่งนั้น แบบจำลองของดินแดนสุขาดีนั้นถูกสร้างขึ้นมาอย่างถูกต้องแม่นยำบนเพดานด้วยเช่นกัน ลูกไม่สามารถที่จะสร้างบางสิ่งเช่นนั้น ดังนั้นลูกต้องแสดงสิ่งนี้ให้เห็นอย่างชัดเจนมาก นักท่องเที่ยวก็เร่ร่อนไปทั่วด้วยเช่นกัน พวกเขาจะมาและทำความเข้าใจด้วย หากชื่อของอาบูของลูกนั้นกลับมาเมื่อมีชื่อเสียงโด่งดังผู้คนมากมายก็จะมา อาบูจะกลายเป็นที่รู้จักกันดีอย่างมาก เมื่อมีใครถามลูกว่าจะสามารถมีความสงบในโลกได้อย่างไรหรือเชิญลูกเข้าร่วมการประชุม ฯลฯ ลูกก็ควรจะถามพวกเขาว่า: คุณรู้หรือไม่ว่าเมื่อใดที่มีความสงบในโลก? มาและเราจะอธิบายให้คุณฟังว่ามีความสงบในโลกได้อย่างไร เราจะแสดงให้เห็นแบบจำลอง ฯลฯ ให้กับคุณด้วยเช่นกัน แบบจำลองเช่นนั้นไม่ได้มีอยู่ที่อื่น อาบูเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาทั้งหมด พ่อมาที่นี่และสร้างความสงบในโลกและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งเหล่านี้ ในบรรดาลูกเช่นกันก็ตามลำดับกันไป แม้ว่าจะมีมหาตมาที่ยิ่งใหญ่ที่ดูแลพิพิภพทั้งหลาย บาบาก็ได้อ่านเกี่ยวกับที่พวกเขาอธิบายแก่ผู้อื่นอย่างชัดเจนหรือไม่ บาบารู้เกี่ยวกับทุกคน ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ไหน, ใครกำลังทำความเพียรพยายามอะไรและแต่ละคนจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพใด หากใครบางคนจะตายในเวลานี้ พวกเขาจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพได้เลย พวกเขาไม่สามารถเข้าใจว่าต้องใช้ความเพียรพยายามสำหรับการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง พ่ออธิบายสิ่งใหม่ๆ ให้แก่ลูกทุกวัน: อธิบายกับพวกเขาด้วยวิธีนี้และนำพวกเขามาที่นี่ อนุสรณ์ที่นั่นคงอยู่อย่างถาวร พ่อพูดว่า พ่ออยู่ที่นั่น อติเทพอยู่ที่นั่นและดินแดนสุขาดีก็อยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน และแล้วก็จะมีการยกย่องอาบูอย่างมาก ลูกไม่สามารถบอกได้ว่าอาบูจะกลายเป็นอะไร! ตัวอย่างเช่น เพื่อที่จะทำให้ครูเกษียณกลับมาได้มากอีกครั้ง พวกเขาใช้เงินหลายล้านรูปีต่อไป ผู้คนมากมายก็รวมตัวกันที่นั่น มีกลิ่นเหม็นอย่างมากและมีขยะอย่างมากมายอย่าได้ถามเลย! มีฝูงชนมากมายที่นั่น มีชาวภารตที่บรรทุกผู้เลื่อมใสศรัทธาที่นั่น ได้จมลงในแม่น้ำ ทั้งหมดนี้คือความทุกข์ จะมีความตายก่อนเวลาอันควรอยู่เรื่อยๆ ไม่มีสิ่งใดเช่นนั้นที่นั่น ลูกสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ผู้ที่พูดกับพวกเขาต้องรู้คิดอย่างมาก พ่อกำลังสับสนใจลูกด้วยความรู้และทำให้ความรู้ที่นั่นอยู่ในสติปัญญาของลูก โลกไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาคิดว่า พวกเขาจะไปท่องทั่วโลกลูกใหม่ พ่อพูดว่า โลกเก่านี้กำลังจะจบสิ้นลงแล้วในเวลานี้ พวกเขาพูดว่ายังคงมีอีก 40000 ปีที่เหลืออยู่ ลูกบอกพวกเขาว่าทั้งวงจรคือ 5000 ปี ความตายของโลกเก่าเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า สิ่งนี้ถูกเรียกว่าความมืดสนิท ผู้คนกำลังนอนหลับใหลในการหลับใหลของกุมภกัณฑ์ กุมภกัณฑ์นอนหลับครั้งแรกและยังคงตื่นครั้งแรก ลูกเป็นกุมภกัณฑ์ การละเล่นนี้มหัศจรรย์มาก ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ บางคนมาเพราะความรู้สึกรักของพวกเขา พวกเขาได้ยินว่าคนอื่นกำลังไปที่ไหนสักแห่งและดังนั้นพวกเขาก็ขอตามไปด้วยเช่นกัน พวกเขาได้รับการบอกว่า เรากำลังจะไปหาชีพบาบาผู้ที่กำลังก่อตั้งสวรรค์ ด้วยการจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นลูกจะได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดก็เท่านั้นเอง! ดังนั้นพวกเขาก็พูดเช่นกันว่า ชีพบาบา เราเป็นลูกของท่านและ

ดังนั้นเราจะประกาศสิทธิในมรดกจากท่านอย่างแน่นอน และแล้วเรือของพวกเขาที่ข้ามฟากไป ดูว่าพวกเขาได้รับผลตอบแทนต่อศรัทธาของพวกเขาแค่ไหน ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามีความสุขชั่วคราว ที่นี้ลูกๆ รู้ว่าลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด นั่นเป็นความสุขชั่วคราวซึ่งเป็นผลตอบแทนของศรัทธาของพวกเขา ที่นี้ลูกได้รับผลตอบแทนของศรัทธาของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด อย่างไรก็ตามไม่มีอะไรเลยในนิมิต ฯลฯ บางคนพูดว่าพวกเขาควรมีนิมิตและดังนั้นบาบาก็เข้าใจว่าพวกเขาไม่ได้เข้าใจสิ่งใดเลย หากลูกต้องการที่จะมีนิมิต, จงไปและทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างจริงจัง ลูกไม่ได้รับสิ่งใดจากสิ่งนั้น บางทีลูกอาจจะได้ชาติเกิดที่ดีในชาติเกิดถัดไปของลูก ผู้เลื่อมใสศรัทธาที่ดีก็จะได้รับชาติเกิดที่ดี นี่คือบางสิ่งที่พิเศษที่สุด โลกเก่านี้กำลังเปลี่ยนแปลง พ่อคือผู้เดียวที่เปลี่ยนแปลงโลก อนุสรณ์อยู่ที่นี้ วัดก็เก่ามาก หากมีบางสิ่งแตกหัก, สิ่งนั้นจะถูกซ่อมแซม แต่ความงามดั้งเดิมก็ยังคงสูญหายไป สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดสูญสลาย ดังนั้นพ่ออธิบายว่า: ลูกๆ เพื่อประโยชน์ของตัวเอง จงพิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย นี่เป็นเรื่องของการศึกษา อย่างไรก็ตามแบบจำลองของมฐัน, คุณจ้ กาลิ ฯลฯ ที่พวกเขาสร้างขึ้นในมฐันนั้นไม่มีอะไรเลยอย่างแท้จริง ไม่มีเกมใดๆ ของโก๊บบและโก๊บบี่ ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะอธิบายสิ่งเหล่านี้ นั่งและอธิบายแต่ละประเด็นอย่างดีมาก ในการประชุมลูกต้องการใครบางคนที่มีโยคะเช่นกัน หากดาบนั้นไม่มีพลัง, ลูกศรก็จะไม่ยิงตรงเป้า พ่อพูดว่า จะยังคงต้องใช้เวลา ในเวลานี้หากพวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน, ก็จะมีฝูงชนมากมายที่นี้ อย่างไรก็ตามไม่ใช่เวลาสำหรับสิ่งนั้นในตอนี้ พวกเขาควรเข้าใจสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งว่าพ่อสอนราชาโยคะและท่านกำลังสอนสิ่งนั้นในเวลานี้ แทนที่จะเป็นเช่นนั้นพวกเขาก็ได้ใส่ชื่อผู้ที่น่าเกลียดในปัจจุบัน นี่คือการผิดพลาดที่ใหญ่มาก เป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่เรือของลูกจมลง เวลานี้พ่ออธิบายว่า: การศึกษานี้คือแหล่งแห่งรายได้ของลูก พ่อเองมาเพื่อสอนลูกถึงวิธีที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอนและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งสำหรับสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ตามลำดับกันไป ศูนย์ทั้งหมดก็ตามลำดับกันไป ทั้งอาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น สิ่งนี้ไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก บอกพวกเขาว่ายุคทองถูกเรียกว่าสวรรค์ อย่างไรก็ตามหากลูกต้องการที่จะรู้ว่าอาณาจักรที่นั่นจะดำเนินไปได้อย่างไร หากลูกต้องการที่จะเห็นกลุ่มของเหล่าเทพและแล้วจงมาที่อาบู ไม่มีในสถานที่อื่นที่แสดงให้เห็นอาณาจักรอยู่บนเพดาน แม้ว่าพวกเขามีแบบจำลองของสวรรค์ที่อัจเมอร์ นั่นก็เป็นสิ่งอื่น อดีตเทพก็อยู่ที่นี้ด้วยเช่นกัน นี่คือนุสรณ์ที่ลูกต้องแม่นยำของผู้ที่ก่อตั้งสวรรค์และสวรรค์ได้มีการก่อตั้งขึ้นมาได้อย่างไร เราไม่สามารถเขียนชื่อ “วัดดิลาลาที่มีชีวิต” ในเวลานี้ได้ เมื่อผู้คนเข้าใจสิ่งนี้ด้วยตนเองพวกเขาก็จะพูดว่า ลูกสามารถเขียนสิ่งนี้ได้ อย่างไรก็ตามเราไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ในเวลานี้ แค่มองดูสิ่งที่พวกเขาทำในเวลานี้ แม้แต่เรื่องเล็กน้อยๆ มีผู้คนมากมายผู้ที่มีความโกรธอย่างมาก พวกเขาไม่จิตสำนึกที่เป็นร่าง ไม่มีใครนอกจากลูกๆ ที่สามารถมีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องทำความเพียรพยายาม อย่าได้คิดว่าลูกจะได้รับสิ่งใดก็ตามที่อยู่ในโชคของลูก ผู้เพียรพยายามจะไม่พูดเช่นนั้น เขาก็จะเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายาม และแล้วหากเขาพลาดพลั้งพวกเขาจะพูดว่า สิ่งใดก็ตามที่อยู่ในโชคของนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อย่าได้คิดว่าลูกจะได้รับสิ่งใดก็ตามที่อยู่ในโชคของลูก จงกลับมาคิดถึง

2. รับฟังความรู้และกลายเป็นตัวของตัวเอง สร้างสมพลังของการจดจำระลึกถึงและแล้วจึงทำงานรับใช้ บอกทุกคนถึงคำยกย่องของอาบูซึ่งเป็นสถานที่การจาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่แท้จริงและเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงที่ซื่อสัตย์อยู่ในการจดจำระลึกถึงและการทำงานรับใช้ด้วยสำนึกรู้ของคำเดียว “บาบา”
ลูกๆ พูดคำว่า “บาบา” ซ้ำแล้วซ้ำเล่าไม่ว่าจะด้วยปากหรือในจิตใจของลูก เนื่องจากลูกเป็นลูกของพ่อ สิ่งนั้นเป็นโยคะเมื่อลูกจดจำหรือคิดคำว่า “บาบา” และพูดด้วยปากของลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า “บาบาเคยพูดสิ่งนี้, บาบาพูดอย่างนี้” เป็นงานรับใช้ อย่างไรก็ตาม บางคนพูดคำนี้ “บาบา” จากหัวใจของพวกเขา ในขณะที่บางคนพูดจากสมองของพวกเขาด้วยความรู้ ผู้ที่พูดสิ่งนี้จากหัวใจของพวกเขาจะได้รับการบรรลุผลใน

ทันทีในหัวใจของพวกเขาในรูปของความสุขและพลัง ผู้ที่เพียงแค่ใช้หัวของพวกเขาจะได้รับความสุขใน
ช่วงเวลาที่พูดนั้น แต่สิ่งนั้นก็ไม่ได้คงอยู่ตลอดเวลา
คติพจน์: แผลงเมาที่แท้จริงคือผู้ที่อุทิศตนเองแก่พระเจ้าผู้เป็นเปลวไฟ

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือดวงดาวที่มีชีวิตของโลก ลูกต้องให้แสงแก่ทั้งโลก

คำถาม: ชีพบาบาทำให้ร่างของลูกบริสุทธิ์อย่างไร?

คำตอบ: ท่านได้ให้น้ำนมแห่งความรู้แก่ลูกผ่านแม่บราห์มาและทำให้ร่างของลูกบริสุทธิ์ เหตุนี้เองจึงมีการร้องเพลงยกย่องสรรเสริญท่านว่า: ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ เวลาลูกกำลังดื่มน้ำนมแห่งความรู้ผ่านแม่บราห์มาที่จะทำให้บาปทั้งหมดของลูกถูกตัดออกไปและลูกจะกลับมามีชีวิต

โอมซานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบาย: เช่นเดียวกับที่มีดวงดาวบนท้องฟ้า ดังนั้นจึงมีการจดจำถึงลูกๆ ว่าลูกเป็นดวงดาวของโลกเช่นกัน พวกเขานั้นก็ถูกเรียกว่าเป็นเทพแห่งท้องฟ้าด้วยเช่นกัน ที่จริงแล้วพวกเขาไม่ใช่เทพ ลูกนั้นมีพลังมากกว่าพวกเขาเพราะลูก ดวงดาวทั้งหลายให้ความสว่างแก่ทั้งโลก ลูกคือผู้ที่จะกลายเป็นเทพ การขึ้นและการลงที่เกิดขึ้นนั้นเป็นของลูก ดวงดาวเหล่านั้นให้แสงสว่างแก่เวที แต่พวกเขาไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นเทพ เวลาลูกจะกลายเป็นเทพ ลูกคือผู้ให้ความสว่างแก่ทั้งโลก ในเวลานี้มีความมืดสนิทปกคลุมทั่วทั้งโลก ทุกคนกลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานี้พ่อมาเพื่อให้ลูกที่อ่อนหวานที่สุดกลายเป็นเทพ มนุษย์คิดว่าทุกคนเป็นเทพ พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่าพระอาทิตย์เป็นเทพ ในบางสถานที่พวกเขาแม้กระทั่งชักธงของพระอาทิตย์และเรียกตนเองว่าเป็นสุริยวงศ์ ในความเป็นจริงลูกคือสุริยวงศ์ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ เวลาลูกมีความมืดที่สุดในบาร์ด เวลาลูกต้องมีแสงสว่างในบาร์ดเท่านั้น พ่อกำลังให้น้ำนมแห่งความรู้แก่ลูกๆ ลูกนอนหลับอยู่ในการนอนหลับของความไม่รู้ พ่อมาเพื่อปลุกลูกให้ตื่นขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ท่านพูดว่า ตามแผนของละครพ่อมาอีกครั้งในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดของทุกวงจร ยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนั้นไม่ได้มีการกล่าวถึงในคัมภีร์ เวลานี้เพียงลูกเท่านั้นที่รู้เกี่ยวกับยุคนี้เพราะเวลาลูกกำลังจะกลายเป็นดวงดาวและแล้วลูกก็กลายเป็นเทพ ได้มีการกล่าวถึงลูกเท่านั้นว่า ขอคารวะต่อเทพแห่งสวรรค์ จากการเป็นผู้กราบไหว้บูชาเวลาลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีความเคารพแก่การกราบไหว้บูชา ที่นั่นลูกมีความเคารพแก่การกราบไหว้บูชา สิ่งนี้จะต้องเข้าใจ สิ่งนี้เรียกว่าการศึกษาทางจิต ไม่สามารถมีการต่อสูรระหว่างผู้ใดในสิ่งนี้ ครูก็สอนในวิธีที่ปกติธรรมดาและเด็กก็ศึกษาในวิธีที่ปกติธรรมดาไม่มีเรื่องของการต่อสูรในสิ่งนี้ ผู้ที่ไม่ได้พูดว่าเขาเป็นพระเจ้า มีเพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าผู้เดียวที่กำลังสอนลูกคือชีพบาบาที่ไม่มีตัวตน ท่านไม่มีร่างของท่านเอง ท่านพูดว่า พ่อยืมพาหนะนี้มาใช้ ทำไมเขาจึงถูกเรียกว่า “พาหนะที่โชคดี?” เพราะเขาคือพาหนะที่มีโชคอย่างมาก เขาคือผู้ที่กลายเป็นนายของโลกและดังนั้นเขาคือบดกัรธา (พาหนะที่โชคดี) ความหมายของทุกสิ่งเหล่านี้จะต้องเข้าใจ นี่คือการศึกษายิ่งใหญ่ที่สุด ในโลกนี้ไม่มีสิ่งใดนอกจากความหลงใหล มีคำกล่าวว่า เรือของสัจจะอาจจะโคลงเคลงแต่จะไม่จม ทุกวันนี้มีพระเจ้าหลายประเภทที่ปรากฏออกมา ไม่ต้องพูดถึงพวกเขาเลย พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่าก่อนกรวดและก่อนหินเป็นพระเจ้า พวกเขาได้ทำให้พระเจ้าเร่ร่อนไปทั่วอย่างมากมาย! พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายเช่นเดียวกับที่พ่อทางร่างอธิบายให้แก่ลูกๆ ของเขา อย่างไรก็ตามพ่อเช่นนั้นจะไม่เป็นครูและเป็นครูเช่นกัน เริ่มแรกเด็กจะถือกำเนิดกับพ่อและเมื่อเขาโตขึ้นมาเล็กน้อยเขาก็ต้องการครูที่จะสอนเขา และจากนั้นก็ต้องการครูหลังจากอายุ 60 ปี ผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นพ่อ ครู และสัจครู ท่านพูดว่า พ่อเป็นพ่อของลูกๆ ดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียนแต่ละดวงดวงวิญญาณก็เรียกว่าดวงวิญญาณ แต่ได้มีการให้ชื่อหลายชื่อกับร่างกาย ลองคิดดู นี่คือการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัด สิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วกำลังเกิดขึ้น ไม่มีอะไรใหม่ นี่คือการละเล่นที่ถูกกำหนดไว้แล้วที่จะอยู่ตลอดไปที่หมุนไปเรื่อยๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นนักแสดง ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ที่ไหน? ลูกจะพูดว่า เราคือผู้อยู่อาศัยในบ้านของเรา อาณาเขตสูงสุดแล้วเราก็นอนที่นี่เพื่อเล่นบทบาทที่ไม่มีขีดจำกัดของเรา พ่ออาศัยอยู่ที่นั่นเสมอ ท่านไม่ได้กลับมาใช้ชาติเกิด พ่อผู้สร้างบอกลูกถึงสาระของตัวท่านเองและสิ่งสร้างในเวลานี้ ท่านเรียกลูกๆ ว่า “ผู้คงแก่เรียนแห่งการสำนึกในตนเอง” ไม่มีใครสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งนี้เพราะพวกเขาคิดว่าวิชญะคือผู้คงแก่เรียนแห่งการสำนึกในตนเอง ดังนั้นพวกเขาจึงถามว่า: เหตุใดลูกถึงเรียกมนุษย์ว่าสิ่งนี้? เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ เมื่อลูกเป็นศุทธลูกเป็นมนุษย์ และเวลาลูกได้กลายเป็นบราห์มินลูกยังเป็นมนุษย์ และเมื่อลูกกลายเป็นเทพลูกก็ยังจะเป็นมนุษย์ อย่างไรก็ตามบุคลิกภาพของลูกเปลี่ยนไป เมื่อราวันมา, บุคลิกภาพของลูกก็เสียไปอย่างมาก กิเลสเหล่านั้นไม่ได้มีอยู่ในยุคทอง เวลานี้พ่อกำลังบอกลูกถึงเรื่องราวของความเป็นอมตะ ลูกเคยได้ยินเรื่องราวมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาพูดว่า เจ้าแห่งความเป็นอมตะได้บอกเรื่องราวแห่งความเป็นอมตะแก่ปารวตี อย่างไรก็ตามแน่นอนว่าเป็นช่างกวีที่ได้เล่าเรื่องราวให้แก่เธอ ชีวจะบอกสิ่งนั้นได้อย่างไร? มนุษย์มากมายก็ไปเพื่อรับฟังสิ่งนั้น พ่อหนึ่งที่นี่และบอกลูกถึงเรื่องราวต่างๆ ของ

หนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อไม่ได้พูดว่าความเลื่อมใสศรัทธาไม่ดี ไม่เลย แต่นั่นเป็นละครที่คงอยู่ตลอดไปที่ได้มีการอธิบายแก่ลูก เวลานี้พ่อพูดว่า ประการแรกพิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณนี่คือสิ่งหลัก พระเจ้าพูดว่า: มานมานะบาฟ! อะไรคือความหมายของสิ่งนั้น? พ่อหนึ่งที่นี่และบอกลูกถึงความหมายผ่านปากนี้และดังนั้นนี่คือเกมกซ์ มีการอธิบายเช่นกันว่า เป็นผู้หนึ่งที่ลูกพูดว่า ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ ดังนั้นท่านได้นำลูกทั้งหมดมาเลี้ยงดูผ่านแม่นี้ ชีพบาบาพูดว่า พ่อได้ให้น้ำนมแห่งความรู้แก่ลูกด้วยปากนี้และดังนั้นบาปทั้งหมดของลูกจึงถูกเผาไปและลูกดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้นลูกจะได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์และแล้วพวกเขาก็อยู่ลงบนโดมาเรื่อยๆ เวลานี้ลูกดวงวิญญาณเข้าใจแล้วว่าลูกบริสุทธิ์และร่างของลูกก็บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน และแล้วตามละครลูกก็เข้ามาสู่วงจรของ 84 ชาตเกิด เวลานี้ลูกไม่บริสุทธิ์อีกต่อไป เวลานี้ลูกจะถูกกล่าวว่ามี 9 กระรัต เวลานี้เหลือเพียงไม่กี่เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ลูกไม่สามารถพูดว่าสิ่งนั้นได้หายไปอย่างสมบูรณ์ มีส่วนเล็กๆยังคงหลงเหลืออยู่ พ่อได้ให้สัญญาแก่ลูก ภาพลักษณ์ของลักษณะและนารายณ์เป็นอันดับหนึ่ง เวลานี้ทั้งวงจรได้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูก คำแนะนำของพ่อได้เข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขาดูด้วยเช่นกัน แม้ว่าลูกดวงวิญญาณจะไม่กลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกก็มีคำแนะนำของพ่ออยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อได้แสดงให้เห็นวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์ อัลลอยด์ที่อยู่ในดวงวิญญาณจะสามารถถูกขจัดออกไปได้อย่างไร? มีการจารึกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงสำหรับสิ่งนั้น สิ่งนี้เรียกว่าสนามรบ ลูกแต่ละคนเป็นทหารที่อิสระในสนามรบนี้ เวลานี้ลูกแต่ละคนจะสามารถทำความเพียรพยายามได้มากเท่าที่ลูกต้องการ เป็นหน้าที่ของนักเรียนที่จะทำความเพียรพยายาม เมื่อลูกไปที่ไหนก็ตามจงเฝ้าแต่เตือนกันและกัน: มานมานะบาฟ! เธอจดจำชีพบาบาหรือไม่? เพียงแต่ให้สัญญาแก่กันและกัน การศึกษาของพ่อคือสัญญาและเหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ร่างของลูกกลับมาบริสุทธิ์ในเวลาเพียงหนึ่งวินาที พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกลูกกลายเป็นนายของโลกลูกก็กลายเป็นนายของโลกลูกก็มีอำนาจในการปกครองในโลกเช่นกัน ความเพียรพยายามที่ลูกต้องทำคือการประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในสิ่งนั้น แต่มีฉะนั้นก็มีการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที สิ่งนี้ลูกต้อง ขึ้นอยู่กับลูกแต่ละคนที่จะทำความเพียรพยายาม เฝ้าแต่จดจำระลึกถึงพ่อแล้วดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกจะกลับมาสโตประธานและกลายเป็นนายของโลกลูกก็สโตประธาน ลูกกลับมาสโตประธานจากตโมประธานมามากมายหลายครั้ง วงจรนี้ยังคงหมุนไปอย่างต่อเนื่อง มันไม่เคยจบสิ้น พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายอย่างดีมาก ท่านพูดว่า พ่อมาทุกๆ วงจร ลูกๆ เชิญพ่อให้เข้ามาในโลกที่สกปรก ลูกได้ให้คำเชิญอะไรแก่พ่อ? ลูกพูดว่า เราได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และดังนั้นได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์! เป็นการเชื้อเชิญที่มหัศจรรย์ของลูก! ลูกพูดว่า พาเราไปยังดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขและดังนั้นพ่อคือผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของลูก นี่เป็นเกมของละครด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าลูกศึกษาสิ่งเดียวกันทุกๆ วงจรและเล่นบทบาทของลูก เป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาทของเขา ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่นพ่อก็กำลังมองดูดวงวิญญาณ ท่านมองดูที่ดวงดาว ดวงวิญญาณนั้นเล็กมากราวกับว่ามีประกายของดวงดาว ดาวบางดวงก็สว่างไสวมากและดาวอื่นๆก็สลัว บ้างก็อยู่ใกล้กับดวงจันทร์มากกว่า ลูก ดวงวิญญาณกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์มากด้วยพลังโยคะเช่นกันและดังนั้นลูกจึงเปล่งประกาย บาบาพูดด้วยเช่นกันว่า พ่อจะให้ดอกไม้แก่ผู้ที่เห็นดวงดาวที่ดีมากในบรรดาลูกๆ ลูกๆ รู้จักกันและกันด้วยเช่นกัน บ้างก็เข้มแข็งมากอย่างแท้จริงและบ้างก็อ่อนแอ ดวงดาวเหล่านั้นไม่สามารถเรียกว่าเทพ ลูกก็เป็นมนุษย์เช่นกัน แต่พ่อทำให้ลูกดวงวิญญาณบริสุทธิ์และทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกลูก พ่อให้อำนาจแก่ลูกอย่างมากมาอย่างเป็นมรดก ท่านคือพ่อผู้ทรงพลังอำนาจ พ่อพูดว่า พ่อให้อำนาจอย่างมากมาแก่ลูกๆ มีการร้องเพลงด้วยเช่นกันว่า ชีพบาบา ท่านหนึ่งที่นี่และเปลี่ยนเรจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพด้วยการศึกษานี้ นามที่ศรัทธา! ไม่มีใครทำให้เราเป็นเช่นนั้น การศึกษาคือแหล่งแห่งรายได้ของลูก ท้องฟ้าและผืนดินทั้งหมด ฯลฯ กลายเป็นของเรา ไม่มีใครสามารถแย่งชิงสิ่งนั้นไปจากเราได้ สิ่งนี้เรียกว่าอาณาจักรที่ไม่สั่นคลอน ไม่มีใครสามารถทำลายสิ่งนั้น ไม่มีใครสามารถเผาสิ่งนั้นได้ ดังนั้นลูกควรจะทำตามศรัทธาของพ่อเช่นนั้น ลูกแต่ละคนต้องทำความเพียรพยายามด้วยตัวลูกเอง ลูกๆ ได้สร้างพิพิธภัณฑฯ ฯลฯ เพื่อที่ลูกสามารถอธิบายด้วยรูปภาพเหล่านั้นให้แก่ผู้ที่หัดเทียมกับลูก พ่อเฝ้าแต่ให้คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติแก่ลูก: ลูกสามารถสร้างภาพใดก็ตามที่ลูกต้องการ สติปัญญาของทุกคนนั้นทำงาน สิ่งเหล่านี้ลูกสร้างขึ้นมาเพื่อเป็นประโยชน์ต่อมนุษย์ ลูกรู้ว่าใครก็สามารถไปที่ยุคนี้ได้ ดังนั้นลูกควรสร้างวิธีการใดที่ผู้คนจะมาด้วยตนเองเพื่อรับชมหวานนี้? เมื่อชมหวานของใครบางคนนั้นดีมากพวกเขาก็จะโฆษณา(โดยผู้ที่ชิมชมหวานเหล่านั้น) พวกเขาทั้งหมดก็จะบอกคนอื่นๆว่า: ไปที่ร้านนั้นร้านนี้ นี่คือชมหวานอันดับหนึ่งที่ดีที่สุด ไม่มีใครสามารถให้ชมหวานเช่นนั้นได้ เมื่อใครบางคนเห็นสิ่งนั้นเขาก็ไปและบอกผู้อื่น แน่นอนลูกจะคิดว่าทั้งบาร์ตจะไปสู่ยุคทองได้อย่างไร ลูกอธิบายอย่างมากมาเพื่อสิ่งนั้นแต่พวกเขามีสติปัญญาที่เป็นหินและดังนั้นจึงต้องใช้ความเพียรพยายาม ลูกต้องเรียนรู้วิธีการล่าเช่นกัน ก่อนอื่นลูกเรียนรู้วิธีการล่าเหยื่อเล็กๆ ความแข็งแกร่งเป็นสิ่งจำเป็นในการล่าเหยื่อที่ใหญ่กว่า มีนักปราชญ์ที่ยิ่งใหญ่มากมายที่เคยศึกษาพระเวทและคัมภีร์ พวกเขาคิดว่าตนเองเป็นผู้มีอำนาจที่ยิ่งใหญ่ ในพารานส์พวกเขาได้รับสมญาที่ใหญ่โตเช่นนั้น เหตุนี้เองบาบาจึงกล่าวว่า: ก่อนอื่นใดทำงานรับใช้โดยล้อมรอบทุกคนในพารานส์

เมื่อมีเสียงปรากฏออกมาจากบุคคลสำคัญแล้วคนอื่นก็จะรับฟัง ไม่มีใครฟังรุ่นน้องที่เยาว์วัยกว่า ลูกต้องอธิบายแก่สิ่งโตผู้
ที่คิดว่าตนเองเป็นผู้มีอำนาจของคัมภีร์ พวกเขาได้รับสมญาที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น แม้แต่ชีพบาบา ก็ไม่ได้มีสมญามากมาย เป็น
อาณาจักรของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและแล้วก็กลายเป็นอาณาจักรของหนทางของความรู้ ไม่มีความเลื่อมใส
ศรัทธาในหนทางของความรู้นี้ แล้วก็ไม่มีความรู้ในความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแน่นอน ดังนั้นพออธิบายทั้งหมดนี้ พ่อมอง
ดูที่ลูกทั้งหมดด้วยความเข้าใจว่าลูกทั้งหมดกำลังนั่งที่นี้คือดวงดาว ลูกต้องละทิ้งจิตสำนึกของร่างกายของลูก เช่นที่มี
ประกายของดวงดาวที่อยู่เบื้องบน ดังนั้นมีประกายที่นี้เช่นกัน บ้างก็ได้กลายเป็นผู้ที่มิแสงสว่างไสวอย่างยิ่ง พวกเขาคือ
ดวงดาวของโลกผู้ที่เรียกว่าเทพ นี่เป็นเวทีที่ไม่มีขีดจำกัดที่ใหญ่โต พ่อได้อธิบายว่า นั่นคือกลางวันและกลางคืนที่มีขีด
จำกัด นี่คือกลางวันของครึ่งวงจรรและกลางวันของครึ่งวงจที่ไม่มีขีดจำกัด ในกลางวันไม่มีอะไรนอกจากความสุข ไม่
จำเป็นต้องล้มลูกคลุกคลานที่ใด ในความรู้มีความสุขในขณะที่ในความเลื่อมใสศรัทธามีความทุกข์ ไม่มีการเอ่ยถึงความ
ทุกข์ในยุคทอง ไม่มีความตายที่นั่น ลูกเอาชนะความตาย ไม่มีการเอ่ยถึงความตาย นั่นคือดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ลูก
รู้ว่าพ่อกำลังบอกเรื่องราวแห่งความเป็นอมตะสำหรับดินแดนแห่งความอมตะแก่ลูก ลูกที่แสนหวานเวลานี้มีความรู้
ทั้งหมดของทั้งวงจรรในสติปัญญาของลูกตั้งแต่ตอนต้น ลูกรู้ว่าบ้านของลูกดวงวิญญาณคือธาตุนาฬาม ลูกมาที่นี้จากที่นั่น
ตามลำดับกันไปเพื่อเล่นบทบาทของลูก มีดวงวิญญาณมากมาย พ่อจะไม่นั่งและพูดถึงลูกทุกคนและแต่ละคนเป็นการ
ส่วนตัว ท่านบอกทุกสิ่งแก่ลูกอย่างสั้นๆ มีกึ่งก้านสาขายู่มากมาย ต้นไม้ก็เติบโตขึ้นในขณะที่กึ่งก้านนั้นยังคงปรากฏออก
มาอย่างต่อเนื่อง มีผู้คนมากมายที่ไม่ว่าแต่เกี่ยวกับศาสนาของตนเอง พ่อมาและอธิบายว่า ตั้งแต่เดิมแล้วลูกเป็นของศาสนา
เทพ แต่เวลานี้ลูกได้กลับมาเสื่อมลงในศาสนาและการกระทำของลูก เวลานี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าตั้งแต่เดิมแล้วลูกเคย
เป็นผู้อาศัยในดินแดนแห่งความสงบ และจากนั้นลูกก็มาที่นี้เพื่อเล่นบทบาทของลูก มันเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและ
นารายณ์ เป็นราชวงศ์ของพวกเขา เวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน พ่อได้บอกลูกแล้วว่าลูกเคยเป็นของสุริยวงศ์และแล้ว
ลูกก็กลายเป็นจักรวรรดิและในระหว่างกลางก็มีการโค่นล้มระบอบการปกครองที่มีการวางแผน นี่คือการละเล่นที่ไม่มีขีด
จำกัด นี่คือการโค่นล้มที่เล็กเช่นนั้น นี่คือการสกลุภราห์มัน แล้วก็ใหญ่ขึ้นที่ลูกจะไม่สามารถแม้แต่จะมองเห็นหรือพบกับทุกคน
ได้ ลูกจะเฝ้าแต่ล้อมรอบทุกคน(ทำงานรับใช้)ต่อไป พ่อพูดว่า ล้อมรอบทุกคนในเดลีและพาราณสี แล้วท่านก็พูดว่า ลูกคือ
ผู้ที่ล้อมรอบทั้งโลก ลูกก่อตั้งอาณาจักรเดียวในทั่วทั้งโลกด้วยพลังโยคะและดังนั้นลูกควรมีความสุขอย่างมาก บาง
คนก็เฝ้าแต่ไปยังที่หนึ่งและคนอื่นก็ไปยังที่อื่น ไม่มีใครรับฟังลูกในเวลานี้ เมื่อบุคคลสำคัญมาถึงและมีการตีพิมพ์ใน
หนังสือพิมพ์พวกเขาก็จะเข้าใจ เขยื้อยที่ล่าได้ในเวลานี้คือเขยื้อยเล็กๆ ผู้คนที่มั่งคั่งและยิ่งใหญ่คิดว่านี่คือสวรรค์สำหรับ
พวกเขา มีเพียงผู้ที่ยากจนเท่านั้นที่มาและประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขา พวกเขาพูดว่า บาบ่า ท่านผู้เดียวเท่านั้นและ
ไม่มีใครอื่นที่เป็นของนั้น อย่างไรก็ตามสิ่งนี้จะสามารถเป็นเช่นนั้นได้ก็ต่อเมื่อพวกเขาได้ทำลายความผูกพันยึดมั่นจากทั้ง
โลกแล้วเท่านั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เฝ้าแต่เตือนกันและกันเพื่อที่จะทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ ให้สัญญาของ “มานมานะบาฟ” กลับมาบริสุทธิ์ด้วยพลัง
โยคะและกลายเป็นดวงดาวที่เปล่งประกาย
2. ทำความเข้าใจการละเล่นที่ถูกกำหนดไว้แล้วที่ไม่มีขีดจำกัดนี้อย่างดีและกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกใน
ตนเอง ให้น้ำมันแห่งความรู้แก่มนุษย์และนำพวกเขาออกจากความมืดที่สุดของความไม่รู้

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีอำนาจในการปกครองตนเองและทำให้สมบัติที่มีค่าทั้งหมดเป็นของลูกด้วยสำนึก
ของการเป็นลูกและเป็นนาย
ในเวลานี้ลูกๆ ไม่ได้เป็นเพียงแค่ลูกเท่านั้น แต่ลูกๆ เป็นลูกที่เป็นนายด้วยเช่นกัน ประการแรกลูกเป็นนายที่
มีอำนาจในการปกครองตนเอง และประการที่สองลูกเป็นนายของมรดกของพ่อ เนื่องจากลูกเป็นผู้ที่มี
อำนาจในการปกครองตนเองลูกจึงมีอวัยวะประสาทสัมผัสทั้งหมดอยู่ภายใต้การควบคุมของลูก
อย่างไรก็ตามในบางครั้งลูกก็ลืมการตระหนักรู้ของการเป็นนายและจิตใจก็จะควบคุมลูก เหตุนี้เอง มนตรา
ของพ่อคือ “มานมานะบาฟ” เมื่อลูกอยู่ในสภาพของ “มานมานะบาฟ” ลูกจะไม่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งที่ไม่

สาระ แต่จะมีประสบการณ์ว่าสมบัติที่มีค่าทั้งหมดนั้นเป็นของลูก
คติพจน์: การได้สัมผัสกับความสุขสันต์ของสภาพที่โอบยบในซึ่งซ้ำของความรักของพระเจ้านั้นเป็นโชคที่สูงส่งที่สุด

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน หน้าทีของลูกคือการพูดกับตนเองและกลับมาบริสุทธิ์ อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกด้วยการคิดถึงดวงวิญญาณอื่น
- คำถาม:** ด้วยการมีความคิดได้ในสติปัญญาของลูก ที่ลูกตัดสินใจเสียๆ ทั่วๆ ทั้งหมดของลูกได้?
- คำตอบ:** เราคือลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและดังนั้นเราจึงเป็นนายของโลก เราต้องกลายเป็นเทพ หากสิ่งนี้เข้าไปในสติปัญญาของลูก นิสัยเก่าทั้งหมดของลูกก็จะถูกทำลาย ไม่ว่าจะมีการบอกลูกให้ละทิ้งหรือไม่ก็ตาม ลูกจะละทิ้งนิสัยเก่าของลูกทั้งหมดนั้นไปโดยอัตโนมัติ ลูกจะละทิ้งอาหาร เครื่องดื่ม และแอลกอฮอล์ ฯลฯ ที่ผิดๆ ของลูกด้วยตนเอง ลูกจะพูดว่า นาอัศจรรย์! เราต้องกลายเป็นลัทธิและนารายณ์ เราได้รับโชคของอาณาจักรเป็นเวลา 21 ชาติเกิดของเรา แล้วทำไมเราจึงไม่อยู่อย่างบริสุทธิ์เล่า?

โอมชานติ พ่อถึงความสนใจของลูกๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า: ลูกกำลังนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อหรือไม่? สติปัญญาของลูกไม่ได้เร่ร่อนไปในทิศทางอื่นใช่ไหม? ดังนั้นลูกเรียกหาพ่อ: บาบา โปรดมาและทำให้เราบริสุทธิ์ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ลูกสามารถอธิบายความรู้นี้แก่ใครก็ตาม หากลูกอธิบายแก่ผู้อื่นว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร, พวกเขาจะเข้าใจได้อย่างเร็ว แม้ว่าพวกเขาอาจจะไม่กลับมาบริสุทธิ์, พวกเขาจะศึกษาความรู้นี้ สิ่งนี้ไม่ใช่เรื่องใหญ่ วงจรของ 84 ชาติเกิดช่วงระยะเวลาของแต่ละยุคและมีกี่ชาติเกิดในแต่ละยุค-เป็นสิ่งที่หายากมาก! ไม่มีการเกี่ยวข้องใดๆ กับการจดจำระลึกถึงนี่คือการศึกษาลำเรียน พ่อกำลังอธิบายสิ่งที่ลูกต้องแก้ ลูกไม่เช่นนั้นแล้วก็เป็นเรื่องของมารกลับมาสโตประธาน และสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นด้วยการจดจำระลึกถึง หากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง, ลูกก็จะได้รับสถานภาพที่ต่ำมาก ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงเช่นนั้น และเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า โปรดให้ความใส่ใจ ให้โยคะของสติปัญญาของลูกอยู่กับพ่อ สิ่งนี้เรียกว่าโยคะเก่าแก่โบราณ ทุกคนจะมีโยคะกับครู สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสโตประธาน และแล้วจากการกลับมาสโตประธาน, ลูกก็ต้องกลับบ้าน อย่างไรก็ตามการศึกษานี้หายากมาก แม้แต่เด็กทารกก็สามารถเข้าใจได้ เป็นเพียงในการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้นที่มีสงครามกับมายา ลูกพยายามที่จะจดจำพ่อและมายาก็ดึงลูกเข้าไปหาเธอ และทำให้ลูกลืม ลูกจะไม่พูดว่าชีพบบากำลังนั่งอยู่ในลูก หรือลูกคือชีวา ไม่เลย “นั่นคือดวงวิญญาณ และลูกต้องจดจำชีพบบา ไม่ใช่ว่าชีวานั้นเข้ามาในลูก สิ่งนั้นไม่สามารถเป็นไปได้ พ่อพูดว่า พ่อไม่ได้เข้าไปในคนอื่น พ่อซับซ้อนหาหนะนั้นเท่านั้นและอธิบายแก่ลูกๆ ใช่, หากลูกมีสติปัญญาที่ทึบและเมื่อมีผู้แสวงหาที่ดีมาพ่อก็สามารถเข้าไปในลูกคนนั้นเพียงเพื่อประโยชน์ของงานรับใช้และให้คริสต์กับผู้แสวงหา นั้น พ่อไม่สามารถนั่งอยู่ในผู้นั้นตลอดเวลา พ่อสามารถนำรูปต่างๆ มากมายมาใช้และให้ประโยชน์กับใครก็ตาม อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถพูดว่าชีพบบาเข้ามาในเขาและนี่คือสิ่งที่ชีพบบากำลังบอกเขา ไม่เลย ชีพบบาอธิบายแก่ลูกๆ เท่านั้น สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์ เพื่อที่ลูกจะสามารถไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ วงจรของ 84 ชาติเกิด ได้มีการอธิบายไว้อย่างหายากมาก ได้มีการติดรูปภาพอยู่เบื้องหน้าลูก ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้ความรู้มากเช่นนี้ เป็นดวงวิญญาณที่ได้รับความรู้ สิ่งนี้เรียกว่าดาที่สามของความรู้ เป็นดวงวิญญาณที่รู้สึกมีความสุขหรือมีความสุข ทุกข์ ดวงวิญญาณมีร่างกายนี้เป็นดวงวิญญาณที่กลายเป็นเทพ เมื่อใครบางคนกลายเป็นนักกฎหมายหรือนักธุรกิจก็เป็นดวงวิญญาณที่กลายเป็นเช่นนั้น ดังนั้นเวลานี้พ่อนั่งที่นี้และพูดกับลูกๆ ดวงวิญญาณและให้คำแนะนำของตัวท่านเองแก่ลูก เมื่อลูกเคยเป็นเทพ, ลูกก็เป็นมนุษย์, แต่ลูกนั้นก็ยังคงเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกไม่บริสุทธิ์ และเหตุนี้เองลูกจึงไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นเทพ เวลานี้เพื่อที่จะกลับมาเป็นเทพ, ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ลูกต้องจดจำบาบาเพื่อสิ่งนั้น โดยทั่วไปแล้วมีคำกล่าวว่า บาบา, ฉันได้ทำความผิดพลาดนี้เพราะฉันกลับมาใหม่สำนึกที่เป็นร่าง พ่อนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ว่า ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน อย่าได้ทำบาปใดๆ ลูกต้องกลับมาเติมไปด้วยทุกคุณธรรมที่นี้ ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ไม่มีความจำเป็นที่จะถามคำถามอื่นใด พูดกับตนเอง อย่าได้วิตกกังวลเกี่ยวกับดวงวิญญาณอื่น พวกเขาพูดว่า ดวงวิญญาณ 2 ล้านตายไปในสงคราม ดวงวิญญาณทั้งหมดเหล่านั้นไปที่ไหน? ไม่ว่าพวกเขาจะไปไหน นั่นมันสำคัญอะไรกับลูก? ทำไมลูกจึงเสียเวลาของลูก? ไม่มีความจำเป็นที่จะถามคำถามอื่นๆ หน้าทีของลูกคือการกลับมาบริสุทธิ์ และกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ด้วยการเข้าไปสู่เรื่องอื่นๆ ลูกก็จะสับสน หากใครบางคนไม่ได้รับคำตอบที่ถูกต้องเขาก็จะสับสน พ่อพูดว่า มาณมานะบาฟ! ละทิ้งร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด ลูกต้องมาหาพ่อ เมื่อใครตายและมีการนำร่างของเขาไปที่เมรุเผาศพ ใบหน้าของเขาก็จะหันออกไปจากเมรุเผาศพและเท้าของเขาจะไปทาง

เมรุเผาศพ และแล้วเมื่อพวกเขาเข้ามาใกล้เมรุเผาศพเขาก็จะหมุนร่างนั้นเพื่อให้ใบหน้าของเขาหันไปทางเมรุเผาศพ บ้านของลูกนั้นอยู่เบื้องบนใช่ไหม? ไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์สามารถขึ้นไปอยู่เบื้องบนนั้นได้ เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์โยคะของสติปัญญาของลูกจะต้องเชื่อมโยงกับพ่อ ลูกต้องไปหาพ่อในดินแดนแห่งการหลุดพ้น เป็นไปเพราะลูกไม่บริสุทธิ์ที่ลูกร้องเรียกหา: ได้โปรดมาและทำให้เราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ โปรดปลดปล่อยเราด้วย! พ่อพูดว่า จงกลับมาบริสุทธิ์ในเวลานี้! พ่ออธิบายในภาษาเดียวกันทุกๆ วงจร ท่านอธิบายในภาษาของผู้นี้ ทุกวันนี้ภาษาฮินดีเป็นภาษากลาง ไม่ใช่ที่ว่าท่านสามารถเปลี่ยนภาษาของท่านได้ ไม่เลย ภาษาของเหล่าเทพไม่ใช่สันสกฤต สันสกฤตไม่ใช่ภาษาของศาสนาฮินดู ต้องเป็นเพียงภาษาฮินดีเท่านั้น ดังนั้นเหตุใดท่านต้องใช้ภาษาสันสกฤต? พ่อพูดว่า: เมื่อลูกนั่งที่นั่น, นั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ อย่าได้ข้องแวะในสิ่งใดอื่น ยุงมากมายก็เกิดขึ้นมา แล้วพวกมันไปที่ไหน? ผู้คนมากมายจะตายในทันทีในแผ่นดินไหว แล้วดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นไปที่ไหน? แล้วนั่นมันสำคัญอะไรกับลูกหรือ? พ่อได้ให้ศรีมัทแก่ลูกแล้วว่า: ทำความเพียรพยายามเพื่อความก้าวหน้าของลูก อย่าได้ใส่ใจกับผู้อื่น ไม่เช่นนั้นแล้วก็จะมีความใส่ใจต่อสิ่งต่างๆ มากมาย เพียงแค่จดจำพ่อ, ก็เท่านั้นเอง เพียงแต่ทำต่อไปด้วยวิธีการที่ลูกได้เรียกหาพ่อ ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ อย่าได้ข้องแวะในสิ่งใดอื่น เหตุนี้เองبابาจึงได้พูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: จงใส่ใจ! ตรวจสอบว่าสติปัญญาของลูกไม่ได้ไปที่ไหน ลูกควรเชื่อฟังศรีมัทของพระเจ้า ไม่มีประโยชน์อะไรในสิ่งอื่นเลย สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์ จดจำสิ่งนี้อย่างมั่นคง: บาบาของเราคือبابาของเรา ครูของเรา และเป็นผู้ชี้นำของเราด้วยเช่นกัน เก็บสิ่งนี้ไว้ในหัวใจของลูกอย่างแนบแน่น: พ่อคือพ่อ ท่านกำลังสอนเรา ท่านสอนโยคะแก่เรา เมื่อครูกำลังสอนลูก, โยคะของสติปัญญาของลูกก็เชื่อมโยงกับครูและการศึกษาเล่าเรียนเท่านั้น พ่อได้พูดว่า เวลานั้นลูกเป็นของพ่อ ลูกคือลูกและเหตุนี้เองที่ลูกนั่งที่นั่นและศึกษาเล่าเรียนกับครู ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหน ลูกเป็นของพ่อ ดังนั้นลูกต้องให้ความใส่ใจต่อการศึกษานี้ด้วยเช่นกัน หากลูกจดจำชีพบาบา, บาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะกลับมาสโตประธาน ไม่มีใครอื่นสามารถให้ความรู้นี้ ผู้คนอยู่ในความมืดมิดอย่างที่สุด ดูซิว่ามีพลังกำลังมากมายแค่ไหนในความรู้นี้! ลูกได้รับพลังกำลังนี้มาจากที่ใด? ลูกได้รับพลังกำลังนี้มาจากพ่อซึ่งลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ และแล้วการศึกษานี้ก็ง่ายดาย การศึกษาอื่นใช้เวลาหลายเดือน ที่นี่เป็นเพียงหลักสูตร 7 วัน ด้วยการทำเช่นนั้นลูกจะเข้าใจทุกสิ่ง แล้วทุกสิ่งก็ขึ้นอยู่กับสติปัญญาของลูก บางคนใช้เวลานานและคนอื่นใช้เวลาสั้นๆ บางคนเข้าใจทุกสิ่งอย่างดีมากในเวลาเพียง 2 ถึง 3 วัน สิ่งหลักคือการจดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ นี่คือการอยากลำบาก แต่ไม่เช่นนั้นแล้วการศึกษานั้นก็ง่ายที่สุด ลูกต้องกลายเป็นผู้คงแก่เรียนแห่งการสำนึกในตนเอง แม้แต่ด้วยการรับบทเรียน 1 วัน ลูกก็สามารถเข้าใจทุกสิ่ง เราคือดวงวิญญาณ ลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นเราเป็นนายของโลกอย่างแนบแน่น สิ่งนี้เข้าไปในสติปัญญาของลูก หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นเทพ ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งเช่นกัน ผู้ที่มีสิ่งนี้ในสติปัญญาของเขาก็จะละทิ้งนิสัยทั้งหมดของพวกเขาได้ในทันที ไม่ว่าลูกจะบอกให้พวกเขาทำเช่นนั้นหรือไม่ก็ตาม พวกเขาจะทำเช่นนั้นด้วยตนเอง พวกเขาเองจะละทิ้งอาหาร เครื่องดื่มและแอลกอฮอล์ที่ผิดๆ ของเขา ฯลฯ ยอดเยี่ยม! นั่นคือการที่จะกลายเป็นเช่นนั้น (ลักษมีและนารายณ์) นั่นกำลังได้รับโชคของอาณาจักรของฉันถึง 21 ชาตเกิด ดังนั้นทำไมฉันไม่อยู่อย่างบริสุทธิ์? ลูกควรจะยึดเหนี่ยวอยู่กับสิ่งนี้ สิ่งหลักคือการจารึกและดวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง อย่างไรก็ตามความรู้ของวงจรของ 84 ชาตเกิดนั้นสามารถได้รับใน 1 วินาที ลูกสามารถเข้าใจได้โดยการมองดูสิ่งนั้น ต้นไม้ใหม่จะมีขนาดเล็กอย่างแนบแน่น เวลานั้นต้นไม้ก็ใหญ่โตมากและโตมโหฬาร วันพรุ่งนี้ต้นไม้เหล่านั้นจะกลับมาใหม่และเล็ก ลูกรู้ว่าลูกไม่สามารถได้รับความรู้ที่อื่นใดหรือในเวลาอื่นใด นี่คือการศึกษานี้ คำสอนหลักแรกที่ลูกได้รับในเวลานี้ก็คือ: จดจำพ่อ ปลุกฝังศรัทธาในตนเองว่าพ่อกำลังสอนลูก พระเจ้าพูด: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ไม่มีมนุษย์อื่นใดสามารถพูดสิ่งนี้ เมื่อครูกำลังสอนลูก ลูกจะจดจำครูอย่างแนบแน่น ผู้เดียวนี้เป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นกัน ท่านกำลังทำให้เรากลายเป็นนายแห่งสวรรค์ แต่ดวงวิญญาณจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? ไม่มีใครจะสามารถบอกสิ่งนี้แก่ลูกได้ แม้ว่าพวกเขาจะเรียกตนเองว่าพระเจ้าหรืออะไรก็ตาม พวกเขาไม่สามารถทำให้ลูกบริสุทธิ์ ทุกวันนี้ผู้คนมากมายกลายเป็นพระเจ้า! ผู้คนเริ่มสับสน พวกเขาพูดว่าศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนได้เกิดขึ้น และดังนั้นเราจะสามารถบอกได้อย่างไรว่าศาสนาใดถูกต้อง? แม้ว่าลูกจะมีการจัดนิทรรศการและพิธีภัณฑ์ ฯลฯ ที่ทำพิธีเปิดโดยพวกเขา พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ในความเป็นจริง พิธีเปิดนั้นได้เกิดขึ้นแล้ว ขึ้นแรกจะมีการวางรากฐาน และเมื่ออาคารนั้นพร้อมพิธีเปิดก็เกิดขึ้น ผู้คนได้รับเชิญแม้กระทั่งการวางรากฐาน พ่อได้ทำการก่อตั้งสิ่งนี้ แต่การทำพิธีเปิดของโลกใหม่จะเกิดขึ้นอย่างแนบแน่น ไม่มีความจำเป็นสำหรับใครที่จะทำพิธีนั้น พิธีเปิดจะเกิดขึ้นด้วยตัวเอง เราจะศึกษาเล่าเรียนที่นี่ แล้วก็ไปสู่โลกใหม่ ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังดำเนินการก่อตั้งที่ลูกต้องทำความเพียรพยายาม เมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้นโลกนี้ก็จะเปลี่ยนแปลง จากนั้นลูกก็จะไปและปกครองโลกใหม่ พ่อทำการก่อตั้งยุคทอง เมื่อลูกมาลูกก็จะได้รับอาณาจักรแห่งสวรรค์ แต่ใครที่จะทำพิธีเปิด? พ่อไม่ได้ไปสวรรค์เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะเห็นสิ่งที่มีอยู่ในสวรรค์และสิ่งที่จะเกิดขึ้นในเวลาสุดท้าย ลูกจะเข้าใจทั้งหมดนี้เมื่อลูกก้าวหน้า ลูกจะรู้ว่าหากปราศจากความบริสุทธิ์แล้วลูกก็ไม่สามารถไปสวรรค์อย่างมีเกียรติได้ ลูกไม่สามารถแม้กระทั่งประกาศสิทธิ

ในสถานภาพได้มากเท่านี้ ดังนั้นพ่อพูดว่า จงทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกอาจจะทำธุรกิจของลูก ฯลฯ แต่ลูกจะทำอะไรกับเงินจำนวนมากมาย? ลูกจะไม่สามารถกินมันได้ แม้แต่ลูกๆและหลานของลูกก็จะไม่สามารถกินจากสิ่งนั้นได้ ทุกสิ่งจะกลายเป็นฝุ่น ดังนั้นจงฉลาดและเก็บสต็อกไว้เล็กน้อยแต่โยกย้ายทุกสิ่งอื่นไปที่นั่น ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถโยกย้ายได้ ผู้ที่ยากจนก็โยกย้ายทุกสิ่งได้อย่างเร็ว พวกเขาโยกย้ายทุกสิ่งเพื่อชาติเกิดในครั้งต่อไปของพวกเขาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แต่นั่นเป็นทางอ้อม ในขณะที่นี่คือทางตรง มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์จะให้และรับกับมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์เวลานี้พ่อมาแล้วและดังนั้นลูกจึงไม่ให้และรับกับผู้ที่ไม่บริสุทธิ์อีกต่อไป ลูกเป็นบราห์มิน ลูกต้องช่วยบราห์มิน ผู้ที่ตัวเขาเองทำงานรับใช้นั้นก็ไม่ต้องการความช่วยเหลือใดๆ ผู้ที่ยากจนและผู้มั่งคั่งมาที่นี่ แต่แทบจะไม่มีมหาเศรษฐีใดๆมาเลย พ่อพูดว่า พ่อคือเจ้าแห่งคนจน บาร์ตเป็นประเทศที่ยากจนมาก พ่อพูดว่า พ่อมาในบาร์ตและในสิ่งนั้นเช่นกัน อาบูนีเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่พ่อมาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทั้งโลก นี่คือนรก ลูกรู้ว่านรกเปลี่ยนไปเป็นสวรรค์อย่างไร เวลานี้ลูกมีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูก พ่อได้แสดงวิธีการเช่นนั้นแก่ลูกที่จะกลับมาบริสุทธิ์ที่ทำให้ทุกคนได้รับประโยชน์ ในยุคทองไม่มีเรื่องของการสูญเสียหรือการร้องไห้คร่ำครวญใดๆ ฯลฯ คำยกย่องสรรเสริญของพ่อในเวลานี้ก็คือท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสุข คำยกย่องของพ่อเป็นคำยกย่องของลูกในเวลานี้เช่นกัน ลูกก็กลายเป็นมหาสมุทรแห่งความปิติด้วยเช่นกัน ลูกให้ความสุขแก่ผู้คนมากมาย และแล้วเมื่อลูกๆดวงวิญญาณได้นำสันสการ์เหล่านั้นไปสู่โลกใหม่, คำยกย่องของลูกที่นั่นก็จะเปลี่ยนไป ลูกจะถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่เต็มเปี่ยมด้วยคุณธรรมทั้งหมด เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ในนรก สิ่งนี้เรียกว่าป่าแห่งหนาม พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นนายของสวนดอกไม้และเป็นคนพายเรือ เพราะพวกเขาไม่มีความสุขพวกเขาจึงร้องเพลง: พาเรือของเราข้ามฟากด้วย ดังนั้นดวงวิญญาณจึงร้องเรียกหา แม้ว่าพวกเขาจะร้องเพลงสรรเสริญท่าน, พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาเพียงแค่พูดสิ่งใดก็ตามที่เข้ามาในจิตใจของเขา พวกเขาเฝ้าแต่ประณามพระเจ้าผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ลูกจะพูดว่าลูกคือผู้ที่นับถือพระเจ้า ผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนคือพ่อ และเวลานี้เรารู้จักท่าน พ่อเองได้ให้คำแนะนำของพ่อเอง พวกเขาถกถามลูกอย่างมากเพราะลูกไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอีกต่อไป พวกเขาอยู่ในชนกลุ่มใหญ่ ในขณะที่ลูกนั้นอยู่ในชนกลุ่มน้อย เมื่อลูกอยู่ในส่วนใหญ่พวกเขาก็จะถูกดึงเข้ามาเช่นกันและลือกของสติปัญญาของพวกเขา ก็จะเปิดออก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ใส่ใจต่อความก้าวหน้าของตนเองเท่านั้น อย่าได้ข้องแวะกับสิ่งอื่นใด ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการจดจำระลึกถึงและการศึกษาเล่าเรียน อย่าได้ปล่อยให้อคติปัญญาของลูกเรื้อน
2. เวลานี้พ่อมาที่นี่โดยตรง ดังนั้นจงโยกย้ายทุกสิ่งที่ลูกมีอย่างชาญฉลาด อย่าได้มีการแลกเปลี่ยนใดๆกับดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ เพื่อที่จะไปสวรรค์อย่างมีเกียรติ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน

พร: พร: ขอให้ลูกสร้างสันสการ์บราห์มินเช่นผู้ปกครองด้วยการทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกเป็นอิสระจากความไร้ประโยชน์ใดๆ สถานการณ์ที่ไร้ประโยชน์ บรรยากาศที่ไร้ประโยชน์ หรือยากที่ไร้ประโยชน์เล็กน้อยใดๆ ก่อนอื่นจะมีอิทธิพลต่อจิตใจ และจากนั้นสติปัญญาก็จะร่วมมือกับสิ่งนั้น เมื่อจิตใจและสติปัญญาของลูกทำงานอย่างต่อเนื่องในลักษณะนั้นแล้วสันสการ์ก็จะถูกสร้างขึ้น มา แล้วลูกก็จะได้เห็นสันสการ์ที่หลากหลายที่ไม่ใช่เป็นสันสการ์ของบราห์มิน การได้รับอิทธิพลจากสันสการ์ที่ไร้ประโยชน์ การบรรจบอยู่กับตนเอง การสูญเสียความสุขช้าแล้วช้าเล่าเป็นสันสการ์ของนักรบ บราห์มินหมายถึงผู้ปกครอง(ของตนเอง) ผู้ที่เป็นอิสระจากสันสการ์ที่ไร้ประโยชน์ และไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งภายนอกใดๆ

คติพจน์: นายผู้ทรงอำนาจคือผู้ที่เอาชนะปัญหาทั้งหลายได้อย่างง่ายดายด้วยสัญญาที่มุ่งมั่น

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกที่แสนหวาน ลูกต้องกลายเป็นผู้ช่วยของพระเจ้าเช่นเดียวกับพ่อ พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเพื่อรับใช้ลูก ๆ
- คำถาม:** ยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้เป็นยุคที่สวงามที่สุดและให้คุณประโยชน์อย่างไร?
- คำตอบ:** เพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูก ๆ ทั้งชายและหญิงจะกลับมาสูงส่งที่สุด ยุคบรรจบพบกันนี้อยู่ในช่วงกลางระหว่างตอนปลายยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นของยุคทอง ในเวลานี้เท่านั้นที่พ่อได้เปิดมหาวิทยาลัยของพระเจ้าเพื่อลูก ๆ ที่ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์กลายเป็นเทพ มหาวิทยาลัยเช่นนั้นไม่ได้มีอยู่ในช่วงระยะเวลาอื่นใดตลอดทั้งวงจร เป็นเพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ทุกคนได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์

โอม ชานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูก ๆ ทางจิต ขณะกำลังนั่งที่นี้, ก่อนอื่นลูกจดจำพ่อ เพราะท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เป้าหมายของลูกคือการกลับมาบริสุทธิ์และสโตประธานด้วยการจดจำท่าน เป้าหมายของลูกไม่ได้เป็นเพียงแค่นี้ไปถึงสภาพที่สโตแต่ลูกต้องกลับมาสโตประธาน และเหตุนี้เองแน่นอนลูกต้องจดจำพ่อด้วยเช่นกัน แล้วลูกก็จดจำบ้านที่แสนหวานของลูกด้วยเช่นกันเพราะลูกต้องไปที่นั่น จากนั้นลูกก็ต้องการความมั่งคั่งที่นั่นด้วย และเหตุนี้เองลูกต้องจดจำดินแดนแห่งสวรรค์ด้วยเช่นกันเพราะลูกมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลนั้น ลูกรู้ว่าลูกได้กลายเป็นลูกของพ่อ ลูกรับคำสอนจากพ่อแล้วลูกจะไปสวรรค์ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ทุกคนต้องกลับบ้านอย่างแน่นอน ลูกรู้เช่นกันว่าเวลานี้คืออาณาจักรของราวัน เมื่อเปรียบเทียบกับสิ่งนี้ยุคทองจะได้รับชื่อว่าอาณาจักรของราม จากนั้นก็มีการลดลง 2 องศา หนึ่งในนั้นเรียกว่าสุริยวงศ์และอีกหนึ่งในนั้นเรียกว่าจันทรวงศ์ เช่นที่มีเพียงราชวงศ์เดียวของคริสเตียน ดังนั้นนี่ก็เป็นราชวงศ์เดียวด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามมีสุริยวงศ์และจันทรวงศ์ในนั้น สิ่งต่างๆเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ใด พ่อที่นั่งและอธิบายแก่ลูกและสิ่งนี้เรียกว่าความรู้ เมื่อสวรรค์มีการก่อตั้งแล้วก็มีความจำเป็นสำหรับความรู้ ลูก ๆ ได้รับการสอนความรู้นี้เพียงในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้แน่นอนว่าควรจะมีการเขียนไว้ที่ศูนย์และพิพธิภักดิ์ของลูกด้วยตัวหนังสือขนาดใหญ่ว่า พี่น้องหญิงชายทั้งหลายนี้คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดที่เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของ “ยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด” และดังนั้นลูกต้องเขียนด้วยเช่นกันว่า นี่คือยุคบรรจบพบกันของการพบปะของตอนปลายของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นของยุคทอง ดังนั้นยุคบรรจบพบกันจึงเป็นยุคที่ให้คุณประโยชน์และสวงามที่สุด พ่อพูดว่า พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ดังนั้นความหมายของยุคบรรจบพบกันจึงได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วด้วยเช่นกัน ตอนสิ้นสุดของโรงคำประเวณีและตอนเริ่มต้นของวัดชีวา(ชีวาอายา)เรียกว่ายุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ที่นี้ทุกคนมีกิเลส ในขณะที่นั้นทุกคนปราศจากกิเลส ดังนั้นผู้ที่ปราศจากกิเลสกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่สูงสุดอย่างแน่นอน ทั้งหญิงและชายกลายเป็นผู้ที่สูงสุด ดังนั้นชื่อของพวกเขาคือมนุษย์ที่สูงที่สุด (ปुरुชโซทตัม) ไม่มีใครนอกจากลูก ๆ และพ่อรู้ว่านี่คือยุคบรรจบพบกัน สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของใครว่าเมื่อใดเป็นยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดเวลานี้พ่อมาแล้ว ท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านได้รับการยกย่องอย่างมาก ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้, มหาสมุทรแห่งความปิติและเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนด้วยความรู้ ลูกจะไม่พูดว่าการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์นั้นได้รับมาด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธา การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์อยู่ในยุคทองเท่านั้นและเกิดขึ้นด้วยความรู้ ดังนั้นท่านจะมาในช่วงบรรจบกันของตอนสุดท้ายของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นของยุคทองอย่างแน่นอน พ่ออธิบายด้วยการทำให้ทุกสิ่งชัดเจนมาก คนใหม่มา, เช่นเดียวกับที่พวกเขามาในทุกวงจรด้วยเช่นกันและก็จะยังคงมาอยู่เรื่อยๆ อาณาจักรต้องมีการก่อตั้งขึ้นในลักษณะนี้ ลูกรู้ว่าลูกคือผู้ช่วยที่แท้จริงของพระเจ้า ท่านจะไม่สอนเพียงแค่นี้คนเดียว ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียน แล้วลูกก็ศึกษากับผู้นั้นแล้วก็สอนผู้อื่น และเหตุนี้เองมหาวิทยาลัยที่ใหญ่โตนี้จึงต้องเปิดขึ้นที่นี้ ตลอดทั้งโลกไม่มีมหาวิทยาลัยอื่นๆเช่นนั้น และไม่มีใครในโลกรู้ว่าจะสามารถมีสิ่งเช่นนั้นเหมือนมหาวิทยาลัยของพระเจ้า

เวลานี้ลูกรู้ว่าพระเจ้าแห่งกิตะนั้นคือชีวาได้มาและเปิดมหาวิทยาลัยนี้ ท่านทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกใหม่, เป็นเทพ ดวงวิญญาณที่สโตต้องกลับมาสโตประธานอีกครั้งในเวลานี้ ในเวลานี้ทุกคนโตโมประธาน แม้ว่ากุมาร, กุมารีและชันยาสซึ่งบางคนจะคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ ทุกวันนี้ก็ไม่ได้มีความบริสุทธิ์นั้น ดวงวิญญาณที่ลงมาอยู่อย่างบริสุทธิ์ในตอนแรก แล้วพวกเขาก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าทุกคนต้องผ่านสภาพสโตประธาน, สโต, ราโจและตโม ในเวลาสุดท้ายทุกคนกลับมาตโมประธาน เวลานี้พ่อที่นั่งและอธิบายแก่ลูกเป็นการ

ส่วนตัว ต้นไม้ไม่ได้ไปถึงสภาพโมโหประสาของความผูกพันอย่างแท้จริง ต้นไม้ยังไม่กลับมาเก่าและดังนั้นต้องถูกทำลายอย่าง
แน่นอน นี่คือนิยามของศาสนาที่หลากหลายและเหตุนี้เองจึงเรียกว่าเป็นการละเล่นที่หลากหลายที่ไม่มีขีดจำกัด ต้นไม้
ใหญ่โตมากและไม่มีขีดจำกัด ต้นไม้ที่ไม่มีชีวิตเหล่านั้นได้ปรากฏขึ้นเมื่อลูกหวานเมล็ด นี่คือนิยามของศาสนาที่
หลากหลาย ทั้งหมดคือมนุษย์แต่ในบรรดาพวกเขาก็มีความหลากหลายอย่างมาก เหตุนี้เองพวกเขาก็พูดถึงการละเล่นที่
หลากหลายที่ไม่มีขีดจำกัด เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าศาสนาทั้งหมดลงตามลำดับกันอย่างไร ทุกคนต้องไปและแล้วก็ลงมา
ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว นี่เป็นละครที่มหัศจรรย์ ความมหัศจรรย์คือดวงวิญญาณที่สดแสนเล็กเช่นนั้น นั่นคือดวง
วิญญาณสูงสุด ที่มีบทบาทที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นบันทึกไว้ในท่าน ดวงวิญญาณ+สูงสุดเรียกว่าพระเจ้า (Param บรม + Atma
อาตมา) ลูกเรียกท่านว่าบาบา เพราะท่านคือพ่อสูงสุดของทุกดวงวิญญาณ ลูกๆรู้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาททั้งหมด
มนุษย์ไม่รู้สิ่งนี้ พวกเขาพูดว่า ดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ ในความเป็นจริงคำพูดเหล่านั้นผิด ลูกควร
จะเขียนไว้ด้วยตัวหนังสือขนาดใหญ่ด้วยเช่นกันว่า ดวงวิญญาณไม่มีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ แต่ละดวงวิญญาณ
ได้รับผลของการกระทำที่ดีหรือไม่ดีที่เขาได้กระทำ ดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วยสันสการ์ที่ไม่บริสุทธิ์ และเหตุนี้เอง
พวกเขาก็ไปอยู่เบื้องหน้ารูปบูชาของเหล่าเทพและร้องเพลงสรรเสริญเทพเหล่านั้น เวลานั้นลูกๆเกี่ยวกับ 84 ชาตินี้เกิดของ
ลูก ไม่มีมนุษย์อื่นใดที่รู้สิ่งนี้ เมื่อลูกบอกพวกเขาและให้ข้อพิสูจน์ของ 84 ชาตินี้เกิดของพวกเขา, พวกเขาก็ถามว่า คัมภีร์
ทั้งหมดนั้นผิดหรือ? พวกเขาเคยได้ยินมาว่ามนุษย์เข้าไปสู่ 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์ เวลานั้นพ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกว่าในความ
เป็นจริงก็คือเพชรพลอยของคัมภีร์ทั้งหมด เวลานั้นพ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่เราที่ท่านเคยสอนเราเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว
ลูกๆว่าเราเคยบริสุทธิ์ และเราเคยเป็นของศาสนาของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ เวลานั้นสิ่งนั้นไม่ได้เรียกว่าศาสนา ผู้คนไร้
ซึ่งศีลธรรม นั่นคือพวกเขาได้กลับมาอีกแล้ว เวลานั้นลูกๆเข้าใจการละเล่นนี้ นี่คือนิยามที่ไม่มีขีดจำกัดที่ซึ่งเฝ้าแต่ซ้ำรอยทุก
5000 ปี ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งที่เป็นหลายแสนปีได้ นี่เป็นเพียงเรื่องเมื่อวาน ลูกเคยอยู่ในวัดของชีวา(ชีวาลายา)และ
วันนี้ลูกอยู่ในโรงค้าประเวณี และวันพรุ่งนี้ลูกจะอยู่ในชีวาลายาอีกครั้ง ยุคทองเรียกว่าชีวาลายาหรือสวรรค์และยุคเงินก็
กล่าวได้ว่าครั้งหนึ่ง ลูกจะคงอยู่ที่นั่นเป็นเวลาหลายหลายปี ลูกต้องกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ สิ่งนี้เรียกว่าอาณาจักรของรา
วัน ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์เป็นเวลาครั้งวงจร เวลานั้นพ่อพูดว่าในขณะที่อยู่ที่บ้านจึงกลับมาบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว กุมารและ
กุมาริณ้อย่างไรกับบริสุทธิ์ สิ่งนี้ได้มีการอธิบายแก่พวกเขาแล้วว่า ลูกต้องไม่เข้าไปข้องแวะกับการครองเรือนที่ลูกจะต้อง
ทำความเข้าใจพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง พระเจ้าพูด: จงกลับมาบริสุทธิ์! ลูกต้องฟังพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกสามารถ
มีชีวิตอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัวขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ในเมื่อพ่อกำลังช่วยลูกให้หลุดพ้นจากความไม่
บริสุทธิ์เป็นเวลา 21 ชาตินี้เกิดแล้วเหตุใดลูกจึงปลุกฝังนิสัยของการกลับมาไม่บริสุทธิ์ให้ลูกๆของลูกเล่า? ลูกต้องละทิ้ง
ความคิดเห็นของครอบครัวและสังคมของลูกเช่นกัน นี่เป็นเรื่องที่ไม่มีขีดจำกัด มีผู้ที่อยู่อย่างบริสุทธิ์มากมายในทุกศาสนา
แต่เป็นสิ่งที่ยากลำบากเล็กน้อยที่จะอยู่ด้วยความปลอดภัย เพราะพวกเขายังคงอยู่ในอาณาจักรของราวัน ในต่างแดนเช่น
กันหลายคนก็ไม่ได้แต่งงาน แล้วพวกเขาก็แต่งงานในวัยชราเพื่อเป็นเพื่อน พวกเขาไม่ได้แต่งงานด้วยดวงตาที่เป็น
อาชญากร มีผู้คนเช่นนั้นอยู่มากมายในโลก เขาได้รับการดูแลอย่างดีมากและเมื่อเขาตาย เขาก็ทิ้งบางสิ่งไว้ให้กับบุคคล
นั้น (ผู้ที่เป็นเพื่อนร่วมชีวิต)และให้บางส่วนเพื่อการกุศล พวกเขาได้ตั้งกองทุนก่อนที่พวกเขาจะจากไป พวกเขามีกองทุน
ที่ใหญ่ในต่างประเทศด้วยเช่นกันที่ต่อมาได้ช่วยเหลือที่นี้ ไม่ได้มีกองทุนใดๆที่นี้ (ในอินเดีย) ที่จะช่วยเหลือต่างประเทศ
ที่นี้ผู้คนยากจนและดังนั้นพวกเขาจะสามารถช่วยเหลือได้อย่างไร? ที่นั่นพวกเขามีเงินมากมาย บาร์ตันนั้นยากจน ดูสภาพ
ของผู้คนของบาร์ตัน! บาร์ตันเคยมีมงกุฎและนั่นก็เป็นเพียงเรื่องของเมื่อวานเท่านั้น พวกเขาเองพูดว่า 3000 ปีที่แล้วเคยมี
สวรรค์ดินแดนสุขาวดี เพียงพ่อเท่านั้นที่สร้างสิ่งนั้น ลูกๆว่าพ่อลงมาที่นี้จากเบื้องบนเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ได้
อย่างไร ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน นั่นคือ
ท่านคือผู้เดียวที่ชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ ลูกๆรู้ว่าทุกคนร้องสรรเสริญพ่อ พ่อมาที่นี้ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้เพื่อชำระลูกให้
บริสุทธิ์ ลูกกลับมาบริสุทธิ์และดังนั้นก่อนอื่นลูกต้องไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ลูกมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมาก และแล้ว
ในอาณาจักรของราวันลูกก็ตกลงมา แม้ว่าผู้คนจะร้องเพลงว่าพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดคือมหาสมุทรแห่งความรู้,
มหาสมุทรแห่งความสงบและผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ก็ไม่มีใครรู้ว่าท่านมาเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์เมื่อใด พ่อพูดว่า ลูกสรรเสริญพ่อ
เวลานี้พ่อได้มาแล้วและกำลังให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูก พ่อมาทุกๆ 5000 ปี ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ พ่อ
อธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกันว่าพ่อมาอย่างไร มีรูปภาพเช่นกัน บรรพมาไม่มีอยู่ในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน บรรพมาอยู่ที่นี้และ
บรรพมินก็อยู่ที่นี้เช่นกัน ท่านเรียกว่าปู่ของปู่ทวดและมิถันไม้เผ่าพันธุ์มนุษย์ของท่าน ต้นไม้เผ่าพันธุ์มนุษย์ของโลกมนุษย์
ก็จะเริ่มต้นด้วยประชาบิดาบรรพมาท่านนั้น ท่านคือประชาบิดา (พ่อของปวงประชา) และดังนั้นแน่นอนจะต้องมีปวงประชา
ของท่านด้วย พวกเขาไม่สามารถเป็นสิ่งสร้างทางร่างกายของท่านด้วย และดังนั้นพวกเขาจะต้องได้รับการนำมาเลี้ยงดู
อย่างแน่นอน ท่านคือปู่ของปู่ทวด และดังนั้นท่านต้องนำทุกคนมาเลี้ยงดูอย่างแน่นอน ลูกทั้งหมดคือบุตรบุญธรรม เวลานั้น

ลูกได้กลายเป็นบราห์มินและแล้วลูกต้องกลายเป็นเทพ ในการเปลี่ยนจากศูทรเป็นบราห์มินและบราห์มินเป็นเทพคือการ ดีลังกา มีภาพลักษณ์ที่หลากหลายรูปแบบเช่นกัน ทุกคนต้องมาที่นี่จากที่นั่นอย่างแน่นอน เมื่อทุกคนลงมาแล้วผู้สร้างก็มา ด้วยเช่นกัน ท่านเป็นผู้สร้างและเป็นผู้กำกับและท่านแสดงด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า โอ้ ดวงวิญญาณ ลูกรู้จักพ่อ ลูกดวง วิญญาณทั้งหมดคือลูกๆของพ่อ เริ่มแรกลูกได้นำร่างกายมาใช้ในยุคทองและได้เล่นบทบาทของความทุกข์ที่ดีเช่นนั้น และ แล้วในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกก็ได้เข้ามาสู่ความทุกข์อย่างมาก มีผู้สร้าง,ผู้กำกับและผู้ผลิตละคร นี่คือการที่ไม่มีขีด จำกัด ไม่มีใครรู้จักละครที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาได้แสดงสิ่งต่างๆเช่นนั้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา และสิ่งนั้นก็ ถูกกำหนดไว้ในสติปัญญาของผู้คน เวลานี้พ่อพูดว่า ลูกๆที่สูงสุดแสนหวาน สิ่งเหล่านั้นคือคัมภีร์ของหนทางของความ เลื่อมใสศรัทธา มีเครื่องประกอบอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เช่นเดียวกับที่การขยายตัวของเมล็ดคือ ต้นไม้ ต้นไม้ที่แสนจะใหญ่โตเช่นนั้นก็แพร่กระจายออกมาจากเมล็ดที่สูงสุดแสนเล็ก มีการขยายตัวอย่างมากของความ เลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน ความรู้คือเมล็ดและไม่จำเป็นต้องมีเครื่องประกอบอื่นใดสำหรับสิ่งนั้น พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตน เองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ไม่มีคำปฏิญาณหรือระเบียบวินัยอื่นใด ฯลฯ ทั้งหมดนั้นมาถึงจุดสิ้นสุดแล้ว เมื่อลูกได้ รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แล้วก็ไม่มีความจำเป็นต้องมีสิ่งอื่นใด ลูกเคยทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากมาย และดังนั้นพ่อจึงมาเพื่อให้ผลของสิ่งนั้นแก่ลูก เหล่าเทพเคยอาศัยอยู่ในชีวาสาธา เหตุนี้เองผู้คนจึงไปวัดและ ร้องเพลงสรรเสริญพวกเขา เวลานี้พ่ออธิบายว่า: ลูกๆที่สูงสุดแสนหวาน พ่อเคยอธิบายให้แก่ลูกเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่น กัน: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ละทิ้งความสัมพันธ์ทั้งหมดของร่างกายและจดจำฉันซึ่งเป็นพ่อของลูก และบาป ของลูกจะถูกเผาไปในไฟโยคะนี้ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่พ่ออธิบายในเวลานี้ ท่านได้อธิบายในทุกๆวงจร มีบางคำที่ดีมากในกิ ตะเช่นกัน “มานมานะบาป”หมายถึงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ชีพบาปพูดว่า พ่อมาที่นี่แล้ว พ่อบอกลูกด้วยเช่นกันว่าพ่อเข้า มาในร่างของใคร พ่อบอกสาระของพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูกโดยผ่านบราห์มา ผู้คนได้แสดงภาพลักษณ์เหล่านั้น แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งเหล่านั้น เวลานี้ลูกเข้าใจว่าชีพบาปได้บอกสาระของคัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูกผ่านร่าง ของบราห์มาอย่างไร ท่านอธิบายความลับของละครของ 84 ชาติเกิดแก่ลูกด้วยเช่นกัน พ่อมาในตอนสุดท้ายของหลายต่อ หลายชาติเกิดของผู้นี้ แล้วผู้นี้ก็กลายเป็นเจ้าชายอันดับหนึ่งและผ่านการเกิด 84 ชาติเกิด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สูงสุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขณะที่มีชีวิตอยู่ในอาณาจักรของราวันนี่ จงปล่อยระเบียบวินัยของครอบครัวตระกูลที่ไม่บริสุทธิ์และความคิดเห็นของ สังคมและยอมรับสิ่งที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูด ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกจงมีชีวิตเหมือนดอกบัว
2. เข้าใจละครที่หลากหลายที่ไม่มีขีดจำกัดนี้อย่างดีมาก ดวงวิญญาณเล่นบทบาทของพวกเขาในละครนี้และไม่ผูกมัดกับ ผลของการกระทำ ดวงวิญญาณทำกรรมดีและไม่ดีและได้รับผลของสิ่งเหล่านั้น เข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนี้และทำกรรมที่ สูงส่ง

พร: พร: ขอให้ลูกทำให้สันสการ์ของพ่อเป็นสันสการ์ดั้งเดิมของลูกและความปรารถนาดีและความรู้สึกที่ บริสุทธิ์สำหรับทุกคน
แม้กระทั่งเวลานี้ ลูกบางคนก็มีสันสการ์ที่หลากหลายของความรู้สึกไม่พอใจ ของการหลบไปที่อื่น ของการ พุดและฟังผู้อื่น พวกเขาพูดถึงตัวเองว่า “ฉันจะอย่างไรดี? นี่คือนัยสการ์ของฉัน” คำนี้ “ของฉัน” ทำให้ลูกหย่อนยานในความเพียรพยายาม นี่เป็นสมบัติของราวันไม่ใช่ของลูก อย่างไรก็ตาม สันสการ์ใด ก็ตามที่เป็นของพ่อก็เป็นสันสการ์ดั้งเดิมของบราห์มิน สันสการ์เหล่านั้นเป็นของผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก และของการมีความคิดที่บริสุทธิ์ต่อผู้อื่น จงเป็นผู้ที่มีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน

คติพจน์: ผู้ที่มัวลังคือผู้ที่มีสิทธิในสมบัติของพลังทั้งหมด

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาทักท้วงจรรยา เพื่อให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูก ลูกต้องให้คำแนะนำที่ถูกต้องแม่นยำของพ่อแก่ทุกคนเช่นกัน

คำถาม: เมื่อได้ยินคำถามใดจากลูกๆ ซึ่งทำให้พ่อประหลาดใจ?

คำตอบ: ลูกๆ พุดว่า บาบ่า เป็นเรื่องยากมากที่จะให้คำแนะนำของท่าน เราจะสามารถให้คำแนะนำของท่านได้อย่างไร? พ่อประหลาดใจเมื่อได้ยินคำถามนี้ เพราะพ่อได้ให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูกที่ลูกจะสามารถให้คำแนะนำนั้นแก่ผู้อื่นได้ ไม่มีอะไรยากเลยเกี่ยวกับสิ่งนี้ เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก ดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นไม่มีตัวตน และดังนั้นพ่อของพวกเราจึงต้องไม่มีตัวตนเช่นกันอย่างแน่นอน

โอม ชานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งอยู่กับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้เช่นกันว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาในพาหนะนี้ เมื่อลูกพูดว่า “บัพดาดา” ลูกก็รู้อย่างแน่นอนคือชีพบาบาที่กำลังนั่งในพาหนะนี้และกำลังให้คำแนะนำของท่านแก่ลูก ลูกๆ รู้ว่าท่านคือบาบา บาบ่าให้คำแนะนำแก่ลูกให้จดจำพ่อทางจิตเพื่อที่บาปของลูกจะสามารถถูกเผาไปได้ สิ่งนี้เรียกว่าไฟโยคะเช่นกัน เวลาลูกได้ตระหนักรู้จักพ่อแล้ว ดังนั้นลูกจะสามารถถามได้อย่างไรว่า ฉันจะสามารถให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้อื่นได้อย่างไร? ลูกมีคำแนะนำของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและดังนั้นลูกสามารถให้คำแนะนำนั้นแก่ผู้อื่นได้อย่างแน่นอน คำถามที่ว่าจะให้คำแนะนำของท่านได้อย่างไรนั้นไม่สามารถแม้แต่จะเกิดขึ้นได้ เช่นที่ลูกมาเพื่อที่จะรู้จักพ่อ ในทำนองเดียวกันลูกสามารถบอกพวกเขาว่ามีพ่อเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นของดวงวิญญาณทั้งหมด ไม่จำเป็นที่จะต้องสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ บางคนพูดว่า บาบ่าเป็นเรื่องยากมากที่จะให้คำแนะนำของท่าน โอ้! ไม่มีเรื่องของความยากลำบากใดๆในการให้คำแนะนำของพ่อ แม้แต่สัตว์ก็เข้าใจด้วยสัญชาตญาณว่ามันเป็นลูกของผู้นั้นผู้นี้ ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าท่านคือพ่อของเราดวงวิญญาณ ฉัน, ดวงวิญญาณเวลานี้อยู่ในร่างนี้ บาบ่าได้อธิบายแล้วว่าดวงวิญญาณของท่านคือภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ ไม่ใช่ว่าท่านไม่มีรูป ลูกๆ ได้ตระหนักรู้จักท่านแล้ว นี่คือการประเด็นที่ง่ายดายมาก มีพ่อที่ไม่มีตัวตนผู้เดียวเท่านั้นของดวงวิญญาณทั้งหมด ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องชาย ลูกๆ ของพ่อ เราได้รับมรดกจากพ่อ ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าไม่เคยมีเด็กในโลกนี้ที่จะไม่รู้จักพ่อของเขาและสิ่งสร้างของเขา เขารู้ด้วยเช่นกันว่าพ่อของเขามีทรัพย์สินสมบัติอะไร นี่คือการพบปะของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด นี่คือการชุมนุมที่ให้คุณประโยชน์ พ่อคือผู้ให้คุณประโยชน์ ท่านนำคุณประโยชน์มาอย่างใหญ่หลวงมา ด้วยการตระหนักรู้จักพ่อลูกเข้าใจว่าลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดสาวกของชั้นยาสซีและกुरुเหล่านั้นไม่ได้รู้เกี่ยวกับมรดกของกुरुของพวกเขา แทบจะไม่มีใครในบรรดาสาวกเหล่านั้นที่จะรู้ว่ากुरुของเขามีทรัพย์สินสมบัติอะไร เวลานั้นอยู่ในสติปัญญาของลูก: นี่คือการชีพบาบาและท่านมีทรัพย์สินสมบัติเช่นกัน ลูกๆ เข้าใจว่าทรัพย์สินสมบัติของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคืออาณาจักรของโลกแห่งสวรรค์ ประเด็นนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครนอกจากลูกๆ พ่อทางร่างมีทรัพย์สินสมบัติอะไร? ลูกๆ ของเขาก็รู้อยู่สิ่งนั้น เวลานั้นลูกพูดว่าลูกเป็นของพ่อเหนือโลกในขณะที่มีชีวิต ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าลูกได้รับอะไรจากท่าน ก่อนหน้านั้นลูกเคยเป็นของสกุลศูทรและเวลานั้นลูกได้เข้ามาสู่สกุลบราห์มิน ลูกมีความรู้ว่บาบาอยู่ในร่างนี้ของบราห์มา ผู้นี้ได้ชื่อว่าเป็นพ่อของมวลมนุษย์ (ประชาชาติบราห์มา) ชีวาคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ผู้นี้(พ่อของมวลมนุษย์)ก็เรียกว่าเป็นปู่ของปู่ทวด เวลานั้นลูกได้กลายเป็นลูกๆของท่าน พวกเขาพูดถึงชีพบาบาว่าท่านปรากฏอยู่ในทุกหนแห่งและท่านคือผู้ล่วงรู้ความลับทั้งหมด เวลานั้นลูกมาเพื่อที่จะรู้ว่ท่านให้ความรู้ของตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างอย่างไร ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด เป็นสิ่งผิดที่จะพูดว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม รูปและนามของท่านนั้นได้รับการจดจำ กลางคืนของชีวา(ชีพราตริ)ก็ได้มีการเฉลิมฉลองด้วยเช่นกัน เป็นมนุษย์ที่มีวันเกิด ในขณะที่กลางคืนนั้นหมายถึงชีพบาบา ลูกๆ เข้าใจว่าสิ่งใดที่เรียกว่า“กลางคืน” มีความมืดอย่างแท้จริงในเวลากลางคืน เป็นความมืดของความไม่รู้ ผู้คนยังคงร้องเพลง: เมื่อพระอาทิตย์ของความรู้ขึ้นความมืดของความไม่รู้ก็หายไป แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาไม่เข้าใจว่าพระอาทิตย์คืออะไรหรือเมื่อใดที่พระอาทิตย์ขึ้น พ่ออธิบายว่าพระอาทิตย์แห่งความรู้ที่เรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้เช่นกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ชั้นยาสซีและกुरु ฯลฯ คิดว่าตนเองเป็นผู้มีอำนาจของคัมภีร์ ทั้งหมดนั้นคือความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนมากมายก็ได้ชื่อว่าเป็นนักปราชญ์หรือผู้รู้ เพราะพวกเขาศึกษาพระเวทย์และคัมภีร์ ดังนั้นพ่อนั่งที่นั่นและอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต สิ่งนี้เรียกว่าการพบปะของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด ลูกเข้าใจว่าพ่อเข้ามาในพาหนะนี้ การพบปะนี้เรียกว่าชุมนุม(เมล่า) เมื่อเรากลับบ้านนั้นก็เรียกว่าเป็นชุมนุมเช่นกัน พ่อเองนั่งที่นั่นและสอนลูก ท่านคือพ่อพร้อมกับเป็นครู ชิมชับประเด็นเดียวนี้อย่างดีมาก

อย่าได้ลืมสิ่งนี้! เวลาที่พ่อไม่มีตัวตน ท่านไม่ได้มีร่างของท่านเอง ดังนั้นท่านต้องนำร่างมาใช้อย่างแน่นอน ท่านเองนั้นพูดว่า พ่อต้องรับการคำจูนของวัตถุธาตุ ไม่เช่นนั้นแล้วพ่อจะสามารถพูดได้อย่างไร? เป็นไปไม่ได้ที่จะพูดโดยที่ไม่มีร่าง ดังนั้นพ่อจึงเข้ามาในร่างนี้ ผู้นี้ได้รับชื่อว่า “บราห์มา” เมื่อเราเปลี่ยนจากศุทธเป็นบราห์มิน ชื่อของเราควรจะเปลี่ยนเช่นกัน เราเคยได้รับชื่อ แต่ดูซิทั้งที่เป็นเช่นนั้นบางคนก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกต่อไป เหตุนี้เองจึงไม่มีลูกประคำของบราห์มิน ลูกประคำของผู้เลื่อมใสศรัทธาและลูกประคำของรูตราได้รับการจดจำแต่ไม่มีลูกประคำของบราห์มิน ลูกประคำของวิษณุก็ได้รับการจดจำเช่นกัน ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนเช่นกัน ได้มีการแสดงวิษณุที่มีสี่แขน สองแขนเป็นของลักษมีและอีกสองแขนเป็นของนารายณ์ พ่ออธิบายว่า: พ่อคือคนชักผ้า พ่อทำให้ลูกบริสุทธิด้วยพลังโยคะ แต่แม้กระนั้นลูกก็สูญเสียเครื่องประดับของลูกด้วยการช็อกแฉะในกิเลส พ่อมาเพื่อให้ทุกคนสะอาด ท่านมาและสอนลูกดวงวิญญาณ ดังนั้นผู้เดียวที่สอนจะต้องมาที่นี้อย่างแน่นอน ทุกคนร้องเรียกหา: ได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์! เสื้อผ้ากลับมาสกปรกและถูกทำความสะอาดด้วยการซัก ลูกเคยเรียกหาเช่นกัน: โอ้ บาบา ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาก็สามารถได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์ ดังนั้นประเด็นแรกสุดคือการให้คำแนะนำของพ่อ ลูกไม่สามารถแม้แต่จะถามคำถามว่า ฉันจะสามารถให้คำแนะนำของพ่อได้อย่างไร? ลูกได้มาที่นี้เพราะพ่อได้ให้คำแนะนำของท่านแก่ลูกแล้ว ลูกมาหาพ่อ พ่ออยู่ที่ไหน? ในพาหนะนี้ นี่คือนัลลังก้อมตะ ลูกดวงวิญญาณก็เป็นภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะเช่นกัน สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดคือบัลลังก์ของลูกซึ่งลูกดวงวิญญาณนั้นปรากฏอยู่ บัลลังก์อมตะที่เป็นวัตถุ(ในอมฤตสา)นั้นไม่มีชีวิต ลูกเข้าใจว่า นั่นคือภาพลักษณ์อมตะ นั่นคือผู้ที่ไม่มีตัวตน ผู้ที่ไม่มีรูปที่มีตัวตน นั่นดวงวิญญาณเป็นอมตะฉันไม่สามารถถูกทำลายได้ ฉันละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง บทบาทของดวงวิญญาณของฉันถูกกำหนดไว้แล้วตลอดไป บทบาทของฉันได้เริ่มขึ้นในลักษณะเดียวกันเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว เราได้มาจากบ้านของเราเพื่อเล่นบทบาทตั้งแต่ช่วงเวลาเริ่มต้นด้วย 1.1.1. (วันที่หนึ่งเดือนที่หนึ่งปีที่หนึ่ง) นี่คือวงจรของ 5000 ปี พวกเขาพูดถึงหลายแสนปี เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่สามารถคิดว่าสิ่งนั้นจะมีจำนวนปีที่น้อยกว่าได้ ดังนั้นลูกๆ ไม่ควรที่จะถามว่าลูกจะสามารถให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้อื่นได้อย่างไร บาบาประหลาดใจเมื่อลูกถามคำถามเช่นนั้น โอ้! เวลาที่ลูกเป็นของพ่อและดังนั้นเป็นไปได้อย่างไรที่ลูกไม่สามารถให้คำแนะนำของพ่อได้? เราทั้งหมดคือดวงวิญญาณและท่านคือบาบาของเรา ผู้เดียวที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกๆ คน เวลาที่ลูกๆ รู้ว่าท่านให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ผู้คนเหล่านั้นคิดว่ายังคงเหลืออยู่อีก 40,000 ปี และพวกเขาก็พูดในทันทีว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม ในเวลานี้จะสามารถมีสิ่งใดอยู่เหนือรูปและนามได้? แม้แต่ก่อนการวาดกอนหินก็ยังมียี่ห้อ ดังนั้นพ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวานลูกมาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อรู้ด้วยเช่นกันว่ามีลูกๆ มากมาย ลูกๆ ต้องไปอยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัดและไม่มีขีดจำกัด ท่านได้เห็นลูกทั้งหมดและรู้ว่าท่านมาเพื่อพาพวกเขาทั้งหมดกลับไป จะมีจำนวนน้อยนิดมากในยุคทอง ความรู้ที่ชัดเจนมาก ได้มีการอธิบายไว้ด้วยภาพ ความรู้ที่ง่ายดายที่สุด อย่างไรก็ตามการจารึกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงนั้นใช้เวลา ลูกต้องไม่มีวันลืมพ่อเช่นนั้น พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ พ่อมาเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ลูกๆ ดวงวิญญาณอมตะกำลังนั่งอยู่บนบัลลังก์เฉพาะตัวของลูก บาบาก็ได้ยืมบัลลังก์นี้มาใช้ด้วยเช่นกัน พ่อเข้ามาในพาหนะที่โชคดีนี้ บางคนพูดว่าพระเจ้าไม่มีรูปหรือนาม สิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้ พวกเขาเรียกหาท่านและร้องเพลงสรรเสริญท่านเช่นกัน และดังนั้นท่านต้องเป็นบางสิ่งอย่างแน่นอน เนื่องจากความตมโประธาน พวกเขาจึงไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พ่ออธิบายว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ไม่สามารถมีแปลลันสี่แสนเผ่าพันธุ์ได้ จำนวนชาติเกิดมากที่สุดคือ 84 ชาติเกิด ทุกคนต้องกลับมาใช้ชาติเกิด ไม่ใช่ว่าใครก็ตามสามารถไปและหลอมรวมเข้ากับธาตุบราห์มหรือได้รับการหลุดพ้นตลอดไป ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ไม่สามารถมีแม้หนึ่งดวงวิญญาณมากกว่าหรือน้อยกว่าได้ จาละครที่เป็นอมตะและที่คงอยู่ตลอดไปนี้ที่พวกเขาก็ได้สร้างละครเล็กๆ ขึ้นมาเหล่านั้นสูญสลาย เวลาที่ลูกๆ อยู่ในความไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ ได้รับความรู้แล้วว่าลูกนั้นได้ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร เวลาที่พ่อได้บอกสิ่งนี้แก่ลูก แต่ก่อนหน้านี้ไม่มีลูกคนไหนที่รู้สิ่งนี้ แม้แต่ฤๅษีและมุนีก็เคยพูดว่า “เราไม่รู้เลย” พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นเพื่อจะเปลี่ยนแปลงโลกเก่านี้ ท่านกำลังทำการก่อตั้งโลกใหม่อีกครั้งหนึ่งด้วยบราห์มา ผู้คนเหล่านั้นพูดถึงหลายแสนปีแต่ไม่มีใครที่จะสามารถจดจำสิ่งที่เก่าได้ ไม่มีการทำลายล้างอย่างสิ้นซากเคยเกิดขึ้น พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก แล้วลูกก็ประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูก ไม่มีความสงสัยใดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกๆ รู้ว่าผู้ที่เป็นอันดับหนึ่งผู้ที่เป็นที่รักมากที่สุดคือพ่อและผู้ที่เป็นที่รักมากที่สุดอันดับต่อมาคือศรียุชณะ ลูกๆ วิชาศรียุชณะคือเจ้าชายอันดับหนึ่งเจ้าชายแรกของสวรรค์ และแล้วเขาก็ใช้ 84 ชาติเกิด พ่อเข้ามาในร่างนี้ในชาติเกิดสุดท้ายของเขา เวลาที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เป็นพ่อผู้ที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ น้ำของแม่น้ำจะสามารถชำระลูกให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร? แม่น้ำเหล่านั้นคงอยู่ในยุคทองด้วยเช่นกัน น้ำที่นั่นสะอาดมาก ไม่มีขยะ ฯลฯ อยู่ในแม่น้ำนั้น ที่มีขยะมากมายในแม่น้ำ บาบาได้เห็นสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ท่านไม่ได้มีความรู้ในเวลานั้น เวลาที่บาบาประหลาดใจที่ท่านคิดว่าน้ำนั้นจะสามารถชำระลูกให้บริสุทธิ์ได้

อย่างไร! พ่ออธิบายว่า: ลูกที่สุดแสนหวาน อย่าได้สับสนเกี่ยวกับว่าลูกจะสามารถจดจำพ่อได้อย่างไร อ้อ! ลูกไม่สามารถจดจำพ่อได้หรือ? เด็กๆ เหล่านั้นเกิดจากกิเลสในขณะที่ลูกๆ ได้ถูกนำมาเลี้ยงดู ลูกที่ได้รับการเลี้ยงดูจะลืมพ่อผู้ที่เขาได้รับมรดกได้อย่างไร? ลูกได้รับทรัพย์สินสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกไม่ควรจะลืมท่าน ลูกๆ เคยลืมพ่อทางร่างของตนไหม? อย่างไรก็ตามที่นี่มีการต่อต้านจากมายา มายายังคงทำสงครามกับลูกอย่างต่อเนื่อง ทั้งโลกนี้คือสนามของการกระทำ ดวงวิญญาณเข้าไปในร่างกายและแสดงการกระทำที่นี้ พ่ออธิบายนัยสำคัญของการกระทำ การกระทำที่เป็นกลางและการกระทำที่เป็นบาป ที่นี้ในอาณาจักรของราวัน การกระทำเป็นบาป ที่นั้นไม่มีอาณาจักรของราวันและดังนั้นการกระทำของพวกเขาจึงเป็นกลาง ไม่มีการกระทำที่เป็นบาปใดๆที่นั้น ประเด็นเหล่านี้ง่ายมาก ที่นี้ในอาณาจักรของราวัน การกระทำกลายเป็นบาป เหตุนี้เองลูกต้องสัมผัสประสบการณ์ของการลงโทษต่อบาป ไม่ใช่ว่าราวันคงอยู่ตลอดไป ไม่เลย ครึ่งวงจรเป็นอาณาจักรของราวัน และอีกครึ่งวงจรเป็นอาณาจักรของราม เมื่อลูกเป็นเทพการกระทำของลูกเป็นกลาง ทั้งหมดนี้คือความรู้ เวลานั้นลูกได้กลายเป็นลูกๆของบาบาแล้ว ลูกต้องศึกษาความรู้นี้เช่นกัน เท่านั้นเอง! ลูกไม่ควรมีความคิดอื่นใดเกี่ยวกับธุรกิจ ฯลฯ อย่างไรก็ตามผู้ที่อาศัยอยู่ที่บ้านก็ต้องทำธุรกิจ ฯลฯ เช่นกัน ดังนั้นพ่อพูดว่า จงอยู่เหมือนกับดอกบัว ลูกต้องกลายเป็นเหมือนกับเทพเหล่านั้น สัญลักษณ์นั้นได้ให้ไว้แล้วเพราะสัญลักษณ์นั้นจะไม่เหมาะกับลูก มันเหมาะกับเขา เป็นรูปที่เป็นคู่ของวิษณุที่กลายเป็นลักษมีและนารายณ์ นั่นคือศาสนาเทพที่ไม่มีความก้าวร้าวรุนแรงที่สูงส่งที่สุด ไม่มีดาบของต้นธาราคะที่นั้นและไม่มีการต่อสู้รบราหรือทะเลาะเบาะแว้งใดๆ ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่ไม่มีความก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง ลูกเคยเป็นนายของยุคทอง ซึ่งเรียกว่าโลกยุคทองที่บริสุทธิ์ ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายมีความบริสุทธิ์ ใครทำให้ร่างกายของลูกบริสุทธิ์? พ่อ เวลานั้นคือยุคเหล็ก ลูกพูดว่ายุคทองได้ผ่านไป แล้ว เมื่อวานนี้เมื่อลูกปกครองนั้นเป็นยุคทอง ลูกกลับมาเติมไปด้วยความรู้อย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่ทุกคนที่จะสามารถกลายเป็นเหมือนกันได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อยู่ในสำนักนี้: ฉันดวงวิญญาณ,ฉันกำลังนั่งอยู่บนบัลลังก์อมตะนี้ ลูกต้องไปอยู่เหนือความมีขีดจำกัดและไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นอย่าได้ให้สติปัญญาของลูกติดกับอยู่ในสิ่งใดที่มีขีดจำกัด
2. รักษาความซบเซาของการได้รับทรัพย์สินสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก เข้าใจถึงนัยสำคัญของการกระทำ การกระทำที่เป็นกลางและการกระทำที่เป็นบาป และดังนั้นจงปกป้องตนเองจากการกระทำที่เป็นบาป นำสติปัญญาของลูกออกไปจากธุรกิจของลูก ฯลฯ ในขณะที่ศึกษาเล่าเรียน

พร: พร: ขอให้ลูกถือบังเหียนของศรัทธาให้แน่นและด้วยเหตุนี้ควบคุมจิตใจของลูก ด้วยสำนึกของการเป็นนายและเป็นเด็ก
ผู้คนในโลกกล่าวว่าจิตใจเป็นเหมือนม้าที่วิ่งเร็วมาก แต่จิตใจของลูกไม่สามารถวิ่งไปรอบๆที่นั้นและที่นี้ได้ เพราะบังเหียนของศรัทธานั้นแข็งแกร่งมาก เมื่อจิตใจและสติปัญญาของลูกไม่ว่างเว้นในการดูนกข้างทาง สายบังเหียนของลูกก็กลับมาห้อยยานและจิตใจของลูกก็กลับมาซุกซน ดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่มีสถานการณ์ต่างๆเกิดขึ้นหรือจิตใจของลูกกลับมาซุกซน จงถือบังเหียนของศรัทธาให้แน่นและลูกจะไปถึงจุดหมายปลายทางของลูก “ฉันเป็นเด็กและเป็นนาย” ด้วยการมีสำนึกนี้ ลูกจะสามารถกลายเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ในการควบคุมจิตใจของลูก

คติพจน์: มีศรัทธาอยู่เสมอว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ดี และอะไรก็ตามที่กำลังจะเกิดขึ้นก็เป็นสิ่งที่ดีกว่า แล้วลูกจะอยู่อย่างไม่ว้าวุ่นและสั่นคลอน

*** โอม ขานติ ***

จงกลับมามีพลังด้วยพลังของความรัก มอบหยดหนึ่งของความรักให้กับทุกดวงวิญญาณ

วันนี้ พ่อผู้ทรงอำนาจได้มาพบกับลูกๆของท่าน ซึ่งเป็นตัวของความทรงจำระลึกถึงและตัวของพลัง วันนี้มีคลื่นของความรักอยู่ในลูกๆทุกคนในทุกหนแห่ง ทุกคนหลอมรวมอยู่ในความทรงจำระลึกถึงความรักของพ่อบราห์มาเป็นพิเศษโดยเฉพาะ สำหรับลูกทุกคนความรักนี้เป็นพรในชีวิตนี้ ความรักของพระเจ้าได้มอบชีวิตใหม่ให้กับลูกทุกคน พลังของความรักทำให้ลูกทุกคนเป็นของพ่อ พลังของความรักนี้ทำให้ทุกสิ่งง่ายดาย เมื่อลูกกลับมาหลอมรวมอยู่ในความรัก ลูกจะพบว่าสถานการณ์ใดๆก็ตามจะง่ายดายมาก บัฟดาตาบอกลูกให้หลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรแห่งความรักอยู่เสมอด้วยเช่นกัน ความรักเป็นร่มฉัตรแห่งการปกป้องที่ไม่มีเงาของมายาใดสามารถอยู่ได้ร่มเงาได้ ลูกกลายเป็นผู้เอาชนะมายาได้อย่างง่ายดาย ผู้ที่อยู่อย่างมีความรักอยู่เสมอไม่จำเป็นต้องลำบากตรากตรำเพื่อสิ่งใด ความรักทำให้ลูกหัดเทียมกับพ่อได้อย่างง่ายดาย การอุทิศทุกสิ่งด้วยความรักเป็นสิ่งที่ง่ายดาย

ดังนั้นวันนี้จากเวลาอมฤต ลูกทุกคนจะสวมพวงมาลัยแห่งความรักที่รอบคอบของพ่อ และพ่อก็สวมพวงมาลัยแห่งความรักให้กับลูกๆเช่นกัน เช่นเดียวกับที่ในวันแห่งความทรงจำระลึกถึงพิเศษนี้ นั่นคือในวันแห่งความรักนี้ ลูกอยู่อย่างหลอมรวมอยู่ในความรัก ในทำนองเดียวกัน จงอยู่อย่างหลอมรวมในความรักตลอดเวลา แล้วลูกจะไม่ต้องลำบากตรากตรำหนึ่งคือการหลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรแห่งความรัก และอีกหนึ่งคือการจุ่มตัวลงในมหาสมุทรแห่งความรักเป็นเวลาสั้นๆ ลูกบางคนไม่อยู่อย่างหลอมรวม แต่กลับออกมาอย่างรวดเร็ว นี่ก็สาเหตุที่สิ่งที่ยากกลายเป็นสิ่งที่ง่าย ลูกรู้วิธีที่จะหลอมรวมตนเองหรือไม่? ลูกรู้วิธีหลอมรวมหรือไม่? มีความสุขในการหลอมรวมตนเอง พ่อบราห์มาได้หลอมรวมความรักของพ่อไว้ในหัวใจของท่านอยู่เสมอและอนุสรณ์ของสิ่งนี้ปรากฏอยู่ในกัลกัตตา (แม่น้ำคงคาหลอมรวมเข้ากับมหาสมุทร)

เวลานี้ บัฟดาตาต้องการให้ลูกทุกคนพิสูจน์ความรักที่พวกเขามีต่อพ่อโดยการกลับมาหัดเทียม จงอยู่อย่างมีพลังในความคิดของลูกอยู่เสมอ เวลานี้เฉลิมฉลองพิธีการจบสิ้นของสิ่งที่ไร้ประโยชน์ เพราะสิ่งที่ไร้ประโยชน์จะไม่ปล่อยให้ลูกมีพลังและตราบไถที่ลูกผู้เป็นเครื่องมือยังไม่กลับมาทรงพลังอยู่เสมอ ลูกจะสามารถทำให้ดวงวิญญาณของโลกได้รับพลังได้อย่างไร? ดวงวิญญาณทั้งหมดไร้พลังโดยสิ้นเชิง พวกเขาได้กลายเป็นขอทานของพลัง "โอ้ ดวงวิญญาณที่ทรงพลัง โปรดปลดปล่อยดวงวิญญาณขอทานเหล่านั้นจากการขอทาน!" ดวงวิญญาณกำลังร้องเรียกหาลูกดวงวิญญาณที่ทรงพลัง: "โอ้ ลูกๆของผู้ประทานการหลุดพ้น นายผู้ประทานการหลุดพ้น โปรดปลดปล่อยเรา!" ลูกไม่ได้ยินเสียงนี้หรือไม่? ลูกไม่ได้ยินหรือไม่? ลูกยังคงอยู่กับการปลดปล่อยตัวเองอยู่หรือไม่? โดยการเป็นนายผู้ประทานการหลุดพ้นให้กับดวงวิญญาณของโลกด้วยรูปที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ลูกจะได้รับการหลุดพ้นจากเรื่องเล็กน้อยของลูกได้อย่างง่ายดาย ตอนนี้เป็นเวลาที่จะฟังเสียงเรียกของดวงวิญญาณ! ลูกได้ยินเสียงเรียกของพวกเขาหรือไม่? ให้ความสงบและความสุขหยดหนึ่งกับดวงวิญญาณที่ทุกข์ระทมเหล่านั้น นี่คือการทำตามพ่อบราห์มา

วันนี้ลูกจดจำระลึกถึงพ่อบราห์มาโดยเฉพาะเป็นอย่างมากใช่หรือไม่? บราห์มาจดจำลูกๆทุกคนได้ในรูปของการจดจำระลึกถึงและพลังของพวกเขา เมื่อลูกๆหลายคนมีการสนทนากับพ่อบราห์มา พวกเขาก็พรั่นกับท่านอย่างหวานชื่นและถามท่านว่าทำไมท่านจึงจากไปเร็วนัก อีกคำพรั่นบนหนึ่งก็คือทำไมบาบาไม่ได้ลาลูกๆทุกคนก่อนจากไป พ่อบราห์มาตอบว่า: ฉันก็ถามพ่อชีวาเหมือนกันว่าทำไมท่านจึงเรียกฉันอย่างกะทันหัน พ่อ(ชีวา)ตอบว่า: ถ้าพ่อบอกท่าน(บราห์มา)ให้มาหลังจากที่อาลาลูกๆแล้ว พ่อบราห์มาจะสามารถทั้งลูกๆ ไว้ได้ไหม? หรือลูกๆจะปล่อยให้ท่านไปได้ไหม? ความทรงจำถึงท่านในฐานะอรุณก็คือ ในเวลาสุดท้าย ท่านเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นและเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง ดังนั้นพ่อบราห์มาจึงยิ้มและกล่าวว่า: เป็นเรื่องที่หน้าอัสรรยใจที่ลูกๆไม่เข้าใจว่าฉันจะไป แม้แต่บราห์มาก็ไม่เข้าใจว่าท่านจะไป ขณะที่เผชิญหน้ากัน ทั้งสองอยู่อย่างนิ่งเงียบสงบ เพราะตามเวลา บทบาทที่ลูกชายแสดงให้เห็นพ่อก็ถูกกำหนดไว้ในละคร สิ่งนี้เรียกว่า “ว้า ละคร! ว้า” การเปลี่ยนแปลงในงานรับใช้ถูกกำหนดไว้แล้ว พ่อบราห์มาจะกลายมาเป็นกระดุกสันหลังของลูกๆ ท่านต้องเล่นบทบาทของงานรับใช้ที่รวดเร็วผ่านรูปที่อะแนค

วันนี้ ดับเบิลฟอเรเนอร์มีการพำปอย่างหวานขึ้นเป็นพิเศษ ลูกดับเบิลฟอเรเนอร์ได้พำปกันหรือไม่? ดับเบิลฟอเรเนอร์บอกกับฟอברהว่า: "ถ้าท่านรออีกสักสองถึงสามปี เราก็คงจะได้พบท่านเหมือนกัน" แล้วฟอברהมาบาก็ยิ้มและพูดติดตลกว่า: "ถ้าอย่างนั้น จงพูดกับละครและถามละครว่าทำไมถึงทำเช่นนั้น! อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างของผู้ที่มาที่หลังและไปเร็วนี้ต้องสร้างขึ้นในบาร์ดและต่างประเทศด้วย ดังนั้น ตอนนี้ จงแสดงให้เห็นในทางปฏิบัติของการมาที่หลังและไปเร็วนี้ เช่นเดียวกับที่วันนี้ ลูกเฉลิมฉลองวันแห่งพลังนี้ ในทำนองเดียวกัน ให้ทุกวันนี้เป็นวันแห่งพลัง อย่าให้มีความปั่นป่วนประเภทใด ในวันนี้ฟอברהมาให้คำสอนด้วยคำสามคำ (ไม่มีตัวตน ไม่มีกิเลส และไม่มีความหลงทะนงตน) จงกลายเป็นตัวของคำสอนจากคำสามคำนี้ จงไม่มีตัวตนในความคิด ไม่มีความหลงทะนงตนในคำพูด และไม่มีกิเลสในการกระทำ ในหนึ่งวินาที ให้เข้าสู่รูปที่มีตัวตนของลูก และในหนึ่งวินาที ให้อยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่ไม่มีตัวตน ผึกฝนสิ่งนี้ซ้ำๆ ตลอดทั้งวัน อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่ไม่มีตัวตนเมื่อลูกนั่งลงเพื่อมีการจดจำระลึกถึงเท่านั้น แต่ให้หาเวลาเป็นครั้งคราวเพื่อฝึกการละวางจากจิตสำนึกที่เป็นร่าง และคงอยู่อย่างมั่นคงในรูปของดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน ไม่ว่าลูกจะทำงานอะไรอยู่ก็ตาม ในขณะที่ทำสิ่งนั้น ให้ฝึกว่า: "ฉัน ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนนี้ กำลังทำให้ประสาทสัมผัสทางกายเหล่านี้ทำงาน" สภาพที่ไม่มีตัวตนนี้คือสภาพของการเป็นคาราวินฮาร์ (ผู้ที่ทำให้ประสาทสัมผัสทำงาน) ประสาทสัมผัสทางกายคือคารันฮาร์ (ผู้ที่กระทำ) และดวงวิญญาณคือคาราวินฮาร์ (ผู้ที่ทำให้ผู้อื่นกระทำ) ด้วยสภาพของดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน ลูกจะจดจำพ่อที่ไม่มีตัวตนโดยอัตโนมัติ เช่นเดียวกับที่พ่อเป็นผู้กระทำโดยผ่านผู้อื่น ในทำนองเดียวกัน "ฉัน ดวงวิญญาณ ก็กระทำผ่านประสาทสัมผัสเช่นกัน" ดังนั้นลูกจะไม่ถูกผูกมัดด้วยบ่วงกรรม ลูกจะอยู่อย่างหลุดพ้น เพราะเมื่อลูกติดอยู่ในบ่วงกรรมบางอย่างแล้วปัญหาที่จะเกิดขึ้น ตลอดทั้งวัน ให้ตรวจสอบว่า "ฉัน ดวงวิญญาณนี้ กระทำการอย่างเป็นคาราวินฮาร์หรือไม่?" อัจชะ ตอนนี้ ให้เครื่องจักรทำงานเพื่อให้การหลุดพ้นทำงานอย่างรวดเร็ว

อัจชะ ทุกคนที่มาที่นี่เป็นครั้งแรกในวงจรนี้ ยกมือขึ้น! บัพดาดา กำลังมอบความรักและความทรงจำระลึกถึงให้กับลูกใหม่ทุกคนที่มา เพราะลูกได้ตระหนักรู้จักพ่อทันเวลาและได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก จงจดจำโชคของลูกที่ได้ตระหนักรู้จักพ่อไว้อยู่เสมอ

อัจชะ ดับเบิลฟอเรเนอร์ ยกมือขึ้น! ดีมาก บัพดาดา กล่าวว่า ดับเบิลฟอเรเนอร์คือสิ่งสร้างของความคิดของบราห์มาหนึ่งคือลูกหลานโดยตรงผ่านปาก และอีกหนึ่งคือลูกหลานผ่านความคิด ดังนั้น พลังของความคิดจึงยิ่งใหญ่มาก ดังนั้น เช่นเดียวกับที่สิ่งสร้างของลูกนั้นคือพลังของความคิดของลูกนั้นรวดเร็ว ในทำนองเดียวกัน ดับเบิลฟอเรเนอร์คือผู้ที่เพียรพยายามอย่างรวดเร็วและได้สัมผัสกับรางวัลอย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุนี้ดับเบิลฟอเรเนอร์จึงเป็นลูกที่รักที่จากหายไปนานเป็นสองเท่าและเวลานี้ได้พบแล้วในทั้งครอบครัว บราเธอร์และซิสเตอร์ชาวบาร์ดมีความสุขเมื่อพวกเขาเห็นลูก ว้าว ดับเบิลฟอเรเนอร์! ว้าว! ลูกดับเบิลฟอเรเนอร์มีความสุขนี้หรือไม่? ลูกมีความสุขมากไหม? ลูกมีความสุขมากแค่ไหน? มากไหม? จริงๆ แล้ว ไม่มีสิ่งใดที่มีอยู่ซึ่งลูกสามารถเปรียบเทียบได้ ดับเบิลฟอเรเนอร์กำลังรับฟังและรับชมสิ่งนี้ในต่างประเทศ นี่เป็นสิ่งที่ดี สิ่งอำนวยความสะดวกทางวิทยาศาสตร์เหล่านี้จะช่วยลูกได้เป็นอย่างมากในการทำงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดและจะทำให้ลูกรับใช้ได้อย่างง่ายดาย ความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของวิทยาศาสตร์ยังเกี่ยวข้องกับงานในการก่อตั้งของลูกด้วย อัจชะ

ลูกพันดาวาสทุกคนมีพลังหรือไม่? ลูกไม่ได้อ่อนแอ ลูกทุกคนมีพลังหรือไม่? ลูกซักดีทัดเทียมกับพ่อหรือไม่? ลูกคือกองทัพลูกดี พลังของลูกซักดีทำให้ลูกกลายเป็นผู้เอาชนะมา ยา อัจชะ

วันนี้ผู้ที่มาประดับตกแต่งเป็นพิเศษก็มาด้วยเช่น (ผู้ที่มาจากกัลกัตตาได้นำรถบรรทุกที่เต็มไปด้วยดอกไม้สดมาประดับตกแต่ง Tower of Peace และสถานที่ต่างๆ พวกเขาตกแต่งอย่างสวยงาม) นี่ก็เป็นสิ่งบ่งบอกของความรักด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่ดีที่ลูกได้ให้ข้อพิสูจน์ของความรักของลูก อัจชะ ผู้เป็นครู ยกมือขึ้น! ครูหลายคนมาในทุกกลุ่ม ครูได้รับโอกาสที่ดีมาก ลูกจะได้รับผลที่มองเห็นได้ทันทีจากงานรับใช้ของลูก นี่เป็นเรื่องดี ตอนนี้ ให้ทุกคนเห็นภาพของอนาคตโดยผ่านคุณลักษณะของลูก ลูกได้ยินสิ่งที่ลูกต้องทำหรือไม่? อัจชะ

ผู้ที่มาจากมฐัน ยกมือขึ้น! ดีมาก ผู้ที่มาจากมฐันก็มีโอกาสมากมายเช่นกัน เหตุนี้เองบัพดาดาจึงบอกว่าผู้ที่มาจากมฐันเป็นผู้ที่ได้รับโอกาสทางจิต ลูกเป็นผู้ที่ได้รับโอกาสหรือไม่? ลูกจะต้องทำงานรับใช้ อย่างไรก็ตาม ลูกผู้ที่อาศัยอยู่ในมฐันสามารถทำให้ทุกคนมีความสุขได้ใช่หรือไม่? เหตุนี้เองบัพดาดาจึงไม่เคยลืมผู้ที่มาจากมฐัน ท่านจดจำผู้ที่มาจาก

มฐันโดยเฉพาะเป็นพิเศษ ทำไมท่านจึงจดจำผู้ที่มาจากมฐัน? เพราะลูกชาวมฐันส่วนใหญ่สอบผ่านในวิชาของความรักที่มีต่อพ่อ ส่วนใหญ่ ลูกมีความรักที่ไม่ขาดตอนต่อพ่อ ผู้ที่มาจากมฐันก็ไม่ยิ่งหย่อนเลย ลูกเก่งมาก ลูกดีมาก

ผู้รับใช้จากโซนอินดอร์: ผู้ที่มาจากโซนอินดอร์ ยกมือขึ้น! มีลูกหลายคน นี่เป็นสิ่งที่ดี การทำงานรับใช้หมายถึงการรับประทานผลจากการเข้ามาใกล้ การรับโอกาสในการทำงานรับใช้หมายถึงการสะสมในบัญชีของการทำบุญและการสะสมพร ดังนั้น ลูกผู้รับใช้ทุกคนจึงได้สะสมไว้ในบัญชีของการทำบุญแล้ว พรและการทำบุญเหล่านั้นทำงานเหมือนลิปต์พิเศษ

อ้อชะ ผู้ที่มาจากดินแดนนี้และต่างแดน ผู้ซึ่งอยู่ใกล้ชิดแม้ว่าจะนั่งอยู่ห่างไกล เพื่อเป็นการตอบแทนวันแห่งความรักนี้ บัพดาจะมอบความรักและความระลึกถึงแก่ลูกๆทุกคนเป็นล้านเท่า บัพดาตามองเห็นว่าตอนนี้เป็นเวลาที่เหมาะสมแล้วในทุกสถานที่ ไม่ว่าจะเป็นเวลาใดในที่หนึ่งและเวลาใดในที่หนึ่ง ลูกๆจงประกายดวงวิญญาณให้ตื่นอยู่ตลอดทั้งคืน อยู่อย่างไม่รู้เหนียว และมีความสุขมากที่ได้ฟังบาบา บัพดากำลังมองเห็นความสุขของลูกๆ บอกพ่อสิ ลูกๆทุกคนกำลังร่ำรำในความสุขใช้หรือไม่? ลูกๆทุกคนพยักหน้า "ใช่แล้ว บาบา!" ลูกสาวจันทักก็ยิ้มหวานอย่างมากร่วมกันจริงๆแล้วพ่อจดจำลูกทุกคน แต่ท่านจะสามารถเอ่ยถึงชื่อลูกๆได้กี่คน? มีลูกๆมากมาย และเหตุนี้เองบัพดาจึงกล่าวว่า ลูกๆทุกคนยอมรับความรักและการระลึกถึงเป็นการส่วนตัวตามชื่อ และจะยังคงทำเช่นนั้นต่อไป อ้อชะ ตอนนี้ กลับมามั่นคงในสภาพที่ไม่มีตัวตนภายในหนึ่งวินาที อ้อชะ (บาบาทำการฝึกดริล)

(การฝึกอบรม Living Values กำลังดำเนินไป) เป็นวิธีที่ดีสำหรับงานรับใช้ ในขณะที่ดำเนินโครงการ Living Values ให้เพิ่มการฝึก lovely living การดำรงชีวิตที่น่ารักของลูกต่อไป

อ้อชะ วันนี้ บัพดาได้พูดบางอย่างกับลูกสาวกุลสาร์ ท่านแสดงความยินดีเป็นพิเศษ เพราะรณมานี้ก็ทำงานรับใช้มาครบ 33 ปีแล้ว เช่นเดียวกับงานรับใช้ที่ทำโดยผ่านร่างกายของบราห์มา นี่เป็นบทบาทของละครเช่นกัน ความช่วยเหลือของพ่อและความกล้าหาญของลูก ทั้งสองกำลังเล่นบทบาทของตนร่วมกัน อ้อชะ

ถึงลูกๆ ทุกคนซึ่งหลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรแห่งความรัก ถึงผู้ที่อยู่อย่างดูดซับอยู่ในความรักอยู่เสมอ ถึงผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพของการเป็นดวงวิญญาณที่ทำให้ประสาทสัมผัสของพวกเขาทำงานอยู่เสมอ ถึงผู้ที่นำมนตราสามคำของชีว่ามาใช้ในชีวิตของพวกเขา ถึงผู้ที่กลายเป็นนายผู้ประทานการหลุดพ้นที่หัดเทียบกับพ่อและทำให้ดวงวิญญาณของโลกได้รับการหลุดพ้น ถึงวิญญาณที่สูงส่งเช่นนั้นทั้งหมด ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัพดา

บัพดาพูดกับดาดี:

วันนี้ พ่อได้เปิดเผยลูกๆ ต่อหน้าโลกโดยเฉพาะ พ่อได้กลายมาเป็นคาราวันฮาร์ (ผู้ที่ทำงานโดยผ่านผู้อื่น) และทำให้ลูกๆ กลายเป็นคารันฮาร์ (ผู้ที่ทำงาน) นี่เป็นสิ่งที่ดี คลื่นแห่งความรักนี้ทำให้ทุกคนกลับมาหลอมรวม อ้อชะ ตอนนี้ลูกได้เรียนรู้วิธีที่จะทำให้ง่ายของลูกทำงานแล้วใช่ไหม? ในขณะที่ทำให้ง่ายทำงาน ลูกจะกลายเป็นอแว็กและหัดเทียบกับพ่อ ความพยายามที่ง่ายดายคือพร ตลอดทั้งวันอย่าให้ใครต้องมีความขุ่นมัวไม่พอใจ การได้รับพรคือความเพียรพยายามชั้นหนึ่ง มันง่ายและเป็นอันดับแรกด้วย สิ่งนี้โอเคใช่ไหม? ไม่ว่าร่างกายจะเป็นอย่างไรก็ตาม ดวงวิญญาณก็ทรงพลังใช้หรือไม่? ลูกๆทุกคนทำทาปาเซียมาเป็นเวลา 14 ปีแล้ว และพลังของทาปาเซียนั้นเองที่สามารถทำให้งานรับใช้เกิดขึ้นได้ ตอนนี้ลูกมีมิตรร่วมทางมากมาย ลูกมีมิตรร่วมทางในงานรับใช้ที่ดีมาก พวกเขามีความสุขมากเพียงได้เห็นลูก นี่ก็ถือว่ามากมายในตัวมันเอง สิ่งนี้โอเคใช่ไหม?

พูดกับชีเนียร์บราเธอร์:

ตามละคร แผนงานสำหรับงานรับใช้ที่กำลังทำอยู่นั้นดี เพื่อที่จะได้รับความรักและพรอย่างสม่ำเสมอจากชุมชน แต่ละคนกำลังทำให้บทเรียนของการเป็นลูกและเป็นนายมั่นคงและทำให้กันและกันก้าวไปข้างหน้า และด้วยให้ความเคารพในความคิดของกันและกัน จึงก้าวไปข้างหน้า ดังนั้น จึงไม่มีอะไรนอกจากความสำเร็จและความสำเร็จเท่านั้น ต้องมีความสำเร็จ อยากรู้ก็ตาม ตอนนี้ ให้นำดวงวิญญาณที่เป็นเครื่องมือเข้ามาสู่ความสัมพันธ์ที่มีความรัก ให้ความพยายามของทุก

คนเข้มข้มขึ้น ให้มีความรัก ความรักที่ไม่เห็นแก่ตัว ที่ไหนมีความรักที่ไม่เห็นแก่ตัว พวกเขาให้ความเคารพและได้รับความเคารพเช่นกัน ในเวลาปัจจุบันนี้ การทำให้ทุกคนถูกร้อยในสายประจำความรักนั้นเป็นงานของดวงวิญญาณพิเศษ เพราะความรักนี้เองที่สามารถทำให้ชั้นสสารเปลี่ยนแปลงได้ พวกเขาทั้งหมดมีความรู้ แต่ความรักสามารถทำให้ใครบางคนเข้ามาใกล้ได้ ไม่ว่าเขาจะมีชั้นสสารประเภทใด คำพูดแห่งความรักเพียงไม่กี่คำก็สามารถกลับมาค้าจุนชีวิตสำหรับเขาได้ ความรักที่ไม่เห็นแก่ตัวจะสร้างพวงมาลัยได้อย่างรวดเร็ว พ่อบราห์มาทำอะไร? ท่านทำให้ลูกเป็นของท่านด้วยความรัก ดังนั้น วันนี้จึงมีความจำเป็นสำหรับสิ่งนี้ มันเป็นเช่นนั้นใช่หรือไม่?

(มีการประชุมเกิดขึ้นที่ Sonipat (เดลี) และมีการหารือเกี่ยวกับวิธีการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้ประสบการณ์) ลูกกำลังวางแผนเหล่านั้น ทำสิ่งนั้นตามความคิดและแนวคิดที่คนส่วนใหญ่ยอมรับ เมื่อลูกกลายเป็นตัวของประสบการณ์แล้วเท่านั้น ที่ลูกจะสามารถให้ประสบการณ์ได้ อัจชะ

พร: ขอให้ลูกนั่งบนที่นั่งตรีกาลดาชิของลูกและประสบความสำเร็จด้วยพลังของความมุ่งมั่นของลูก พลังของความมุ่งมั่นเป็นพลังที่สูงส่งซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงพลังขอความไม่ระมัดระวังได้อย่างง่ายดาย พรของบรรพดา คือ: มีความสำเร็จเกิดขึ้นเมื่อมีความมุ่งมั่น ลูกเพียงแค่ออกมาเป็นตัวของความสำเร็จในวิธีที่ถูกต้องตามเวลา ก่อนที่ลูกจะทำอะไรก็ตาม ให้คิดถึงตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของการกระทำนั้น แล้วจึงทำหรือปล่อยให้การกระทำนั้นเกิดขึ้น นั่นคือ นั่งอยู่บนที่นั่งตรีกาลดาชิของลูก เพื่อที่ความไม่ระมัดระวังจะได้บสั่นลง ให้เมล็ดของความคิดมีพลังและเต็มไปด้วยความมุ่งมั่น แล้วลูกจะประสบความสำเร็จทั้งในคำพูดและการกระทำได้อย่างง่ายดาย

คติพจน์: ผู้ที่อยู่อย่างพอใจและทำให้ผู้อื่นพอใจอยู่เสมอคือเพชรพลอยแห่งความพอใจ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ทั้งวันและคืนให้คิด “บาบา บาบา” อยู่ภายใน แล้วลูกจะได้สัมผัสกับความสุขที่ไร้ขีดจำกัด จะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า บาบากำลังให้สมบัติที่มีค่าของคูเบอร์ (ราชาผู้มั่งคั่งมาก) แก่ลูก
- คำถาม:** ลูกคนไหนที่บาบาเรียกว่าเป็นดอกไม้ที่ซื่อสัตย์? พุดในสิ่งที่บ่งบอกถึงลูกๆ เช่นนั้น
- คำตอบ:** ดอกไม้ที่ซื่อสัตย์คือผู้ที่ไม่เคยได้รับอิทธิพลจากมายา พวกเขาไม่มีความขัดแย้งใดๆ กับมายา แม้ว่าดอกไม้ที่ซื่อสัตย์เช่นนั้นจะมาล่าช้า พวกเขาทำความเพียรพยายามที่จะไปอย่างรวดเร็ว พวกเขารักษาศีลเป้าหมายของการไปข้างหน้าแม้กระทั่งผู้ที่อาวุโสกว่า พวกเขาอยู่อย่างไม่วางเว้นในการทำ ความเพียรพยายามที่จะขจัดข้อบกพร่องของพวกเขา พวกเขาไม่เห็นข้อบกพร่องของผู้อื่น

โอมซานติ พระเจ้าชีวาพุด ท่านคือพ่อทางจิตเพราะชีวาคือผู้เป็นจิตสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ทุกวันพ่ออธิบายสิ่งใหม่ๆ แก่ลูก มีชั้นยาสซีมากมาย ฯลฯ ผู้ที่ถ่ายทอดก็ตะ พวกเราไม่สามารถจดจำพ่อ คำว่า “บาบา” ไม่สามารถออกจากปากของพวกเขา คำนี้เป็นไปสำหรับผู้ที่อยู่ในหนทางของครอบครัว ในขณะที่พวกเขาเป็นของหนทางของสันโดษ พวกเขาจดจำธาตุแห่งแสงเท่านั้น พวกเราไม่เคยพุดว่า “ชีพบาบา” ลูกสามารถไปและตรวจสอบ เมื่อชั้นยาสซีที่มีความรู้ที่ยิ่งใหญ่ เช่น ชิมินยานันดา ฯลฯ ถ่ายทอดก็ตะ ไม่ใช่ว่าพวกเขาคิดว่าศรีภักษณะเป็นพระเจ้าของภักษณะหรือมีโยคะกับเขา ไม่เลย พวกเขามีโยคะกับธาตุแห่งแสงเท่านั้น พวกเขามีความรู้ของธาตุบราห์มาและวัตุธาตุ เป็นไปไม่ได้ที่ใครก็ตามจะเรียกศรีภักษณะว่า “บาบา” ดังนั้น ศรีภักษณะไม่ใช่บาบาผู้ถ่ายทอดก็ตะ ทุกคนเรียกชีวาว่า “บาบา” เพราะท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ดวงวิญญาณทั้งหมดเรียกหาท่าน: พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด เพราะท่านอาศัยในอาณาเขตสูงสุด ลูกทั้งหมดก็อาศัยในอาณาเขตสูงสุดด้วยเช่นกัน แต่ท่านถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด ท่านไม่เคยกลับมาใช้ชาติเกิด ท่านเองนั้นพุดว่า ชาติเกิดของพ่อฉันสูงส่งและพิเศษสุด ไม่มีใครอื่นจะสามารถเข้ามาในพาหนะและชีพหนทางที่จะกลายเป็นนายของโลกให้แก่ลูกได้ เหตุนี้เองพ่อพุดว่า ไม่มีใครรู้จักพ่ออย่างที่พ่อเป็นหรือพ่อเป็นอะไร เป็นเพียงเมื่อพ่อให้คำแนะนำของพ่อเองเท่านั้นที่ลูกสามารถมาเพื่อรู้จักพ่อ ผู้ที่เชื่อในธาตุแห่งแสงหรือวัตุธาตุจะพิจารณาว่าศรีภักษณะเป็นพ่อของพวกเขาได้อย่างไร? ดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกๆ ทุกคนจะเรียกศรีภักษณะว่า “พ่อ” ได้อย่างไร? ไม่สามารถกล่าวได้ว่าศรีภักษณะเป็นพ่อของทุกคนและดังนั้นเราทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย หรือศรีภักษณะอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ไม่ใช่ทุกคนสามารถเป็นศรีภักษณะ หากทุกคนเป็นศรีภักษณะพวกเขาก็ต้องมีพ่อด้วยเช่นกัน มนุษย์ได้ลืมทุกสิ่ง เนื่องจากพวกเขาไม่รู้จักท่าน จึงกล่าวว่า มีเพียงจำนวนน้อยมากจากหลายๆ ล้านที่รู้จักพ่อ ใครก็ตามสามารถรับรู้ในศรีภักษณะ ผู้คนจากต่างประเทศก็รู้จักเขาด้วยเช่นกัน พวกเราเรียกศรีภักษณะว่าพระผู้เป็นเจ้าหรือท่านลอร์ดภักษณะ พวกเขามีภาพลักษณ์ของศรีภักษณะด้วยเช่นกัน แต่ในความเป็นจริงนั้นไม่ใช่ภาพลักษณ์ที่ถูกต้อง พวกเราได้ยินจากผู้คนของบาร์ตาว่าศรีภักษณะได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างมาก ดังนั้นจึงมีการเขียนไว้ในภักษะว่า พระเจ้าศรีภักษณะ จะสามารถถูกเรียกพระเจ้าว่าพระผู้เป็นเจ้าหรือท่านลอร์ดได้อย่างไร? พวกเราพุดว่า “ท่านลอร์ดศรีภักษณะ” ในความเป็นจริงบุคคลสำคัญนั้นก็ได้รับสมญาว่า “ท่านลอร์ด” พวกเราทำให้สมญานี้แก่ผู้คนมากมาย สิ่งนี้ถูกเรียกว่าเมืองของความมืด พวกเราเรียกผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ใดก็ตามว่าพระผู้เป็นเจ้า มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงระหว่างผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ของวันนี้และชีวาและศรีภักษณะ พ่อพุดว่า ความรู้ที่พ่อให้ลูกในขณะนี้จะหายไปในเวลาต่อมา เป็นพ่อผู้ที่มาและก่อตั้งโลกใหม่และเป็นพ่อผู้ให้ความรู้แก่ลูกในเวลา นี้เพียงเมื่อพ่อให้ความรู้แก่ท่านที่ลูกๆ จะสามารถรับฟังได้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถถ่ายทอดความรู้ได้ ไม่มีใครแม้กระทั่งรู้สิ่งนี้ ชั้นยาสซีเหล่านั้นจะสามารถจดจำชีพบาบาได้หรือไม่? พวกเราไม่สามารถแม้กระทั่งจะสามารถบอกผู้อื่นให้จดจำพระเจ้าผู้ไม่มีตัวตน ลูกเคยได้ยินพวกเราพุดเช่นนั้นมาก่อนหรือไม่? แม้กระทั่งผู้ที่มีการศึกษาที่ดีหลายคนก็ไม่เข้าใจสิ่งใด เวลานี้พ่ออธิบายว่าศรีภักษณะไม่ใช่พระเจ้า แม้ว่ามนุษย์จะเฝ้าแต่เรียกเขาว่าพระเจ้าอยู่เรื่อยๆ ก็ตาม มีความแตกต่างอย่างมากมาย! พ่อฉันที่นี่และสอนลูกๆ ท่านคือพ่อ ครู และกูรูชีพบาบาฉันที่นี่และอธิบายแก่ทุกคน เนื่องจากการไม่เข้าใจสิ่งนี้พวกเขาจึงไม่ได้แสดงให้เห็นชีวาในตรีมูรติ พวกเราได้แสดงบราห์มาที่ถูกเรียกว่าพ่อของมวลมนุษย์ ผู้ที่สร้างปวงประชา แต่เขาไม่ได้ถูกเรียกว่าพระเจ้า พระเจ้าไม่ได้สร้างผู้คน ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นลูกๆ ของพระเจ้า ดังนั้นท่านต้องสร้างปวงประชาผ่านใครบางคน ใครที่นำลูกมาเลี้ยงดู? พ่อนำลูกมาเลี้ยงดูผ่านบราห์มา เป็นเพียงเมื่อลูกกลายเป็นบราห์มาก่อนเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลายเป็นเทพได้ ลูกไม่เคยได้ยินประเด็นนี้มาก่อน พ่อของมวลมนุษย์มีบทบาทอย่างแน่นอน ท่านต้องแสดงอย่างแน่นอน ไม่เช่นนั้นแล้วผู้คนมากมายจะ

มาจากไหน? พวกเขาไม่สามารถเป็นลูกๆที่ถือกำเนิดจากกิเลสได้ พรหมเหล่านั้นที่ถือกำเนิดจากกิเลสก็พูดว่านามสกุลของพวกเขาคือ “พรหม” ชื่อของทุกคนแตกต่างกัน เพียงหลังจากที่ชีพบบาเข้ามาในตัวเขาเท่านั้นจึงถูกเรียกว่าลูกเรียกประชาบิดาบราห์มาตามนั้น นี่ถือประเด็นใหม่ พ่อเองพูดว่า ไม่มีใครรู้จักพ่อ ไม่มีใครรู้จักวงจรโลกเช่นกัน เหตุนี้เองฤๅษีและมุนีทั้งหมดจึงพูดว่า เนติ เนติ พวกเขาไม่รู้จักรังทั้งดวงวิญญาณสูงสุดและสิ่งสร้างของดวงวิญญาณสูงสุด พ่อพูดว่าเพียงเมื่อพ่อมาและให้คำแนะนำของพ่อเองเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถรู้จักพ่อได้ เทพเหล่านั้นก็ไม่รู้ว่าพวกเขาได้รับอาณาจักรของพวกเขาอย่างไร พวกเขาไม่มีความรู้เลย เมื่อพวกเขาได้มาซึ่งสถานภาพของเขาแล้วก็ไม่มีความจำเป็นสำหรับความรู้ จำเป็นต้องมีความรู้เพื่อการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พวกเขาจะได้มาซึ่งการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แล้ว ประเด็นเหล่านี้ลึกล้ำมากที่จะต้องเข้าใจ เพียงผู้ที่รู้คิดเท่านั้นที่จะเข้าใจ อย่างไรก็ตามผู้เป็นแม่ที่แก่ชราที่ไม่ได้มีปัญญามากนัก ลูกแต่ละคนมีบทบาทของตนเองตามแผนของละคร พวกเขาจะไม่พูดว่า โอ้! พระเจ้าให้สติปัญญาที่ดีแก่ฉัน! หากพ่อจะให้สติปัญญาเดียวกันกับทุกคน ทุกคนก็จะกลายเป็นนารายณ์ ทุกคนจะนั่งทับกันอยู่บนบัลลังก์หรือ? ใช่ เป้าหมายและวัตถุประสงค์คือการกลายเป็นเช่นนั้น ทุกคนกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาไปเป็นนารายณ์ พวกเขาจะกลายเป็นเช่นนั้นตามความเพียรพยายามของพวกเขา หากทุกคนยกมือเพื่อพูดว่าเขาจะกลายเป็นนารายณ์ พ่อก็จะหัวเราะอยู่ภายใน ทุกคนจะสามารถกลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร? พวกเขาทั้งหมดจะตามลำดับกันไป มีนารายณ์ที่หนึ่ง ที่สอง ที่สาม เช่นที่มีเอ็ดเวิร์ดที่หนึ่ง ที่สอง ที่สาม ถึงแม้ว่าลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์เดียวกัน ลูกแต่ละคนก็สามารถเข้าใจด้วยตนเองว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพใดหากกิจกรรมของลูกยังคงเป็นเหมือนเดิมอย่างที่เคยเป็น ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างแนบแน่น บาบานำดอกไม้มาตามลำดับกันไป และท่านก็สามารถแจกดอกไม้เหล่านั้นตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามท่านไม่ได้ทำเช่นนั้น เพราะลูกบางคนก็จะสูญเสียความหวัง บาบารู้และมองดูเช่นกันว่าลูกคนไหนที่ทำงานรับใช้มากกว่ากัน ลูกคนไหนเป็นดอกไม้ที่ดี และแล้วที่เหลือทั้งหมดนั้นก็ตามลำดับกันไป มีผู้ที่สูงอายุน้อยมากมายที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่น แต่ก็จะมีดอกไม้ใหม่ที่ดีบางดอกด้วยเช่นกัน ท่านก็จะพูดว่า ผู้นี้เป็นดอกไม้ที่ซื่อสัตย์อันดับหนึ่ง เขาไม่มีความขัดแย้งหรือความอิจฉาใดๆ ฯลฯ หลายคนก็ยังมีข้อบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่มีใครสามารถถูกเรียกว่าสมบูรณ์พร้อม ลูกจำเป็นต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากมายเพื่อที่จะกลับมาเต็ม 16 องค์ แต่ก็ยังไม่มีใครสามารถกลับมาสมบูรณ์พร้อมได้ แม้แต่เวลานี้ลูกๆ ที่ดีก็มีความอิจฉาอย่างมากในพวกเขา พวกเขามีข้อบกพร่อง พ่อรู้ว่าลูกแต่ละคนกำลังทำความเพียรพยายามประเภทใด ผู้คนในโลกรู้อะไร? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ผู้คนน้อยมากที่เข้าใจ ผู้ที่ยากจนก็เข้าใจได้อย่างเร็ว พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาเพื่อสอนลูก ด้วยการจดจำพ่อนั้นบาปของลูกจะถูกตัดออกไป เรามาหาพ่อแล้ว เราจะได้รับมรดกของโลกใหม่จากบาบาอย่างแนบแน่น ตามลำดับกันไปจาก 100 ถึง 1 แต่เมื่อลูกได้รู้จักพ่อ เมื่อลูกได้ฟังความรู้เพียงเล็กน้อยลูกก็จะไปสวรรค์อย่างแนบแน่น ไม่ใช่เรื่องเล็กที่จะไปสวรรค์ถึง 21 ชาตเกิด มันไม่เหมือนกับที่พวกเขาพูดว่าเมื่อใครบางคนตายเขาก็ไปสวรรค์ถึง 21 ชาตเกิดสวรรค์อยู่ที่ไหน? มีความเข้าใจผิดอยู่มากมาย แม้แต่บุคคลที่ดีและเป็นบุคคลสำคัญก็พูดว่าผู้นั้นผู้นี้ได้จากไปสู่สวรรค์ พวกเขาไม่เข้าใจถึงสิ่งที่พวกเขาอ้างถึงเมื่อพวกเขาพูดถึงคำว่า “สวรรค์” เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อะไรนี้ ลูกเป็นมนุษย์ด้วยเช่นกัน แต่ลูกได้กลายเป็นบราห์มิน ลูกเรียกตนเองว่าบราห์มิน ลูกๆบราห์มินมีปทัชดาเดียว ดังนั้นลูกสามารถที่จะถามชั้นยาสีว่า: คำพูดที่ยิ่งใหญ่ที่พูดโดยพระเจ้าที่พูดว่า “ลิมร่างกายและศาสนาของร่างกายและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น” เป็นศรีกฤษณะหรือที่พูดว่า “จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น”? เป็นศรีกฤษณะหรือที่พวกท่านจดจำ? พวกเขาจะไม่พูดว่า “ใช่” และแล้วก็จะมีการเปิดเผย ผู้ที่ไร้เดียงสาและนำเสนอสิ่งที่ไปหาพวกเขาก็ไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขากลับมาโกรธต่อหน้าสาวกของพวกเขา ชื่อควาซา(ผู้เคร่งศาสนาที่รู้ถึงความโกรธของเขา)ก็ได้รับการจดจำ พวกเขามีความหยิ่งยโสอย่างมาก พวกเขามีสาวกมากมาย เป็นอาณาจักรของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครมีพลังที่จะถามพวกเขา ไม่เช่นนั้นลูกก็สามารถถามพวกเขาว่า: พวกท่านกราบไหว้บูชาชีพบบาแล้วท่านเรียกใครว่าพระเจ้า? พระเจ้าอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหินหรือไม่? ภายหลังพวกเขาจะมาเพื่อเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เวลานี้พวกเขามีความซาบซึ้งอย่างมาก พวกเขาทั้งหมดคือผู้กราบไหว้บูชา พวกเขาไม่สามารถถูกเรียกว่าผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา พ่อพูดว่า แทบจะไม่มีใครรู้จักพ่อ ในบรรดาลูกๆเช่นกันก็มีเพียงน้อยนิดที่รู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำอย่างที่พ่อเป็นและพ่อเป็นใคร ภายในลูกก็ประสบกับความสุขมากมาย ลูกเข้าใจว่าบาบากำลังให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่ลูก ลูกได้รับความมั่งคั่งของคูเบอร์ การละเล่นเกี่ยวกับตะเกียงอาลาตินก็ได้มีการแสดงไว้ด้วยเช่นกัน เมื่อตะเกียงถูกจุดติดมากมายก็ปรากฏออกมา การละเล่นมากมายเช่นนั้นได้มีการแสดงไว้ นอกจากนี้ยังมีเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งที่จักรพรรดิซึ่งเป็นเพื่อนของพระเจ้าทำด้วยเช่นกัน เขาจะให้อาณาจักรของเขาเป็นเวลาหนึ่งวันแก่คนแรกที่เข้ามาที่สะพาน ทั้งหมดเหล่านี้เป็นเพียงเรื่องราว เวลานี้พ่ออธิบายว่าพระเจ้าคือเพื่อนของลูกๆ ท่านเข้ามาในผู้นี้และรับประทาน ดื่มน้ำ และเล่นกับลูก พาหนะของชีพบบาและบราห์มาบาบาเป็นพาหนะเดียวกันและเหมือนกัน ดังนั้นชีพบบาจึงต้องเล่นกับลูกอย่างแนบแน่น เมื่อลูกจดจำพ่อในขณะที่กำลังเล่น นั่นก็หมายความว่าทั้งสอง

นั้นอยู่ในผู้นี้ มีทั้งสอง: บัพและดาดดา อย่างไรก็ตามไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาพูดว่าท่านเข้ามาในพาหนะ และดังนั้นพวกเขาจึงได้แสดงพาหนะที่เป็นม้า ไม่สามารถกล่าวได้ว่าชีพบาบานั่งในศตวรรษและให้ความรู้ และแล้วพวกเขาก็พูดว่าพระเจ้าศตวรรษพูด พวกเขาไม่ได้พูดว่า พระเจ้าบราห์มาพูด ไม่เลย นี่คือพาหนะ มีคำกล่าวที่ว่า พระเจ้าชีวาพูด ฟอนึ่งที่นี้และให้คำแนะนำของพ่อเองแก่ลูกและบอกลูกถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างและช่วงระยะเวลาของวงจร ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งเหล่านี้ ผู้ที่รู้จักก็จะใช้สติปัญญาของพวกเขา ชันยาสซึ่งต้องละทิ้งทุกสิ่ง ลูกก็ได้ละทิ้งทั้งโลกรวมทั้งร่างกายของลูกด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจว่านั่นคือหนึ่งเก่าของลูกและลูกต้องไปสู่โลกใหม่ เราดวงวิญญาณไม่ได้เป็นผู้อาศัยของสถานที่นี้ เรามาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของเราเท่านั้น ดังเดิมแล้วเราเป็นผู้อาศัยในดินแดนสูงสุด ลูกๆรู้ด้วยเช่นกันว่าต้นไม้ที่ไม่มีตัวตนที่อยู่บนนั้นเป็นเช่นไร ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ที่นั่น ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว มีดวงวิญญาณมนุษย์หลายพันล้าน พวกเขาทั้งหมดอาศัยอยู่ที่ไหน? ในโลกที่ไม่มีตัวตน อย่างไรก็ตามดวงดาวในท้องฟ้าไม่ใช่ดวงวิญญาณ ผู้คนแม้กระทั่งเรียกดวงดาวเหล่านั้นว่าเทพ แต่ดาวเหล่านั้นไม่ใช่เทพ เราเรียกชีพบาบว่าพระอาทิตย์แห่งความรู้ ดวงดาวเหล่านั้นไม่สามารถถูกเรียกว่าเทพ มีการเขียนสิ่งที่ผิดๆมากมายในคัมภีร์ ทั้งหมดนั้นคือเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาที่ทำให้ลูกลงมา ลูกจะลงมาอย่างแน่นอนหากลูกใช้ 84 ชาติเกิด นี่คือโลกยุคเหล็ก สัตยยุคถูกเรียกว่าโลกยุคทอง ใครอาศัยอยู่ที่นั่น? เหล่าเทพ ไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาไปที่ไหน? ลูกเข้าใจว่าพวกเขาได้กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ พ่อได้อธิบายแล้วว่า ขณะที่ใช้กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ พวกเขา ก็เปลี่ยนจากเทพเป็นอินดู พวกเขากลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีศาสนาของใครอื่นเปลี่ยนไปในลักษณะนี้ ไม่มีใครรู้ว่าเหตุใดศาสนาของพวกเขาจึงเปลี่ยนไป พ่อพูดว่า พวกเขาได้กลายเป็นผู้ที่เลวทรามต่ำช้าในศาสนาของตนและพฤติกรรมของเขาเอง เมื่อพวกเขาเป็นเทพ พวกเขาเป็นคู่ที่บริสุทธิ์ และแล้วพวกเขาก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ในอาณาจักรของราวัน และดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถถูกเรียกว่าเทพได้อีกต่อไป นั่นคือเหตุผลที่ได้รับชื่อว่าอินดู พระเจ้าศตวรรษไม่ได้ก่อตั้งศาสนาเทพแน่นอนว่าต้องเป็นชีพบาบผู้ที่มาและก่อตั้งศาสนานั้น ผู้คนเฉลิมฉลองการเกิดของชีวาหรือกลางคืนของชีวา แต่พวกเขาไม่รู้ว่าท่านทำอะไรเมื่อท่านมา มีคัมภีร์ “ชีวา ปุราณา” ด้วยเช่นกัน ในความเป็นจริงมีเพียงกิตะเดียวเท่านั้นของชีวาที่ชีพบาบพูด ไม่มีคัมภีร์อื่นใด ลูกไม่ได้ใช้ความก้าวร้าวรุนแรงใดๆ ไม่มีคัมภีร์ใดของลูกที่ถูกสร้างขึ้นมา ลูกไปสู่โลกใหม่ ไม่มีคัมภีร์หรือกิตะเดลา ในยุคทอง ใครจะศึกษาสิ่งเหล่านั้นที่นั่นหรือ? ผู้คนพูดว่า พระเวทย์และคัมภีร์ ฯลฯ คงอยู่มาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย ไม่มีคัมภีร์ใด ฯลฯ ในสวรรค์ พ่อสร้างเหล่าเทพ พวกเขาทั้งหมดได้มาซึ่งการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ และดังนั้นจึงไม่จำเป็นสำหรับพวกเขาที่จะศึกษาคัมภีร์ ไม่มีคัมภีร์ที่นั่น เวลานี้พ่อได้ให้กุญแจของความรู้กับลูกแต่ละคนเพื่อที่จะเปิดล็อคของสติปัญญาของลูก ก่อนหน้านี้อล็อคเหล่านั้นถูกปิดล็อคอย่างสมบูรณ์ และดังนั้นลูกจึงไม่เข้าใจสิ่งใดเลยอีกชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้อัจฉริยะใคร ขจัดข้อบกพร่องของลูกออกไปและเพียรพยายามที่จะกลับมาสมบูรณ์พร้อม ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงด้วยการศึกษาเล่าเรียน

2. ละทิ้งทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกเอง อย่าได้ทำความก้าวร้าวรุนแรงประเภทใด อย่าได้มีความหยิ่งโสใดๆ

พร: พร: ขอให้ลูกมีความสุขและความซาบซึ้งของสิทธิที่ไม่สูญสลายและไม่มีขีดจำกัด ด้วยวิธีนั้นจึงกลับมาไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอ

ผู้คนในโลกเรียกร้องสิทธิของพวกเขาด้วยความพยายามมากมาย ในขณะที่ลูกได้รับสิทธิของลูกโดยไม่ต้องทำความพยายามใดๆ การกลายเป็นลูกหมายถึงการประกาศสิทธิ "ว่า! ฉัน ดวงวิญญาณที่สูงส่งที่มีสิทธิทั้งหมด" อยู่ในความซาบซึ้งและความสุขของสิทธิที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ และลูกจะไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอ สิทธิที่ไม่สูญสลายเหล่านี้ได้รับประกันไว้แล้ว เมื่อบางสิ่งได้รับการรับประกัน ลูกจึงอยู่อย่างไร้กังวล มอบความรับผิดชอบทั้งหมดของลูกแก่พ่อ และลูกจะเป็นอิสระจากความกังวลทั้งหมด

คติพจน์: ผู้ที่มีหัวใจที่ยิ่งใหญ่และมีหัวใจที่กว้างใหญ่ เป็นรากฐานของความเป็นหนึ่งเดียวกัน

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกจะได้รับรายได้ตามช่วงเวลาที่คุณอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงนี้ที่คุณจะเข้ามาใกล้ชิดกับพ่ออย่างต่อเนื่อง
- คำถาม:** ลูกๆ ที่ไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงจะรู้สึกละอายใจในประเด็นใด?
- คำตอบ:** พวกเขาจะรู้สึกละอายใจมากที่จะเก็บบันทึกจารึกของการจดจำระลึกถึง พ่อพวกเขาสงสัยว่าบาบาจะพูดว่าอย่างไรถ้าพวกเขาเขียนความจริง อย่างไรก็ตามหากลูกๆ เฝ้าแต่เขียนจารึกของลูกอย่างซื่อสัตย์ ก็จะมีประโยชน์ในสิ่งนี้สำหรับลูก มีประโยชน์อย่างมากในการเขียนจารึก บาบาพูดว่า ลูกๆ อย่าได้รู้สึกละอายที่จะทำสิ่งนี้

โอมซานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ลูกๆ มาที่นี้แต่เนิ่นก่อนเวลา 15 นาทีและนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ เวลาที่คุณไม่มีสิ่งใดอื่นที่จะทำที่นี้ ลูกมาเพื่อนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกไม่มีคำแนะนำของพ่อ ที่นี้ลูกได้รับคำแนะนำของพ่อแล้ว พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ฉันคือ พ่อของลูกๆ ทั้งหมด ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะจดจำมรดกของลูกได้โดยอัตโนมัติ ลูกไม่ใช่เด็กทารก แม้ว่าลูกจะเขียนว่าลูกอายุ 5 เดือนหรือ 2 เดือน อวัยวะทางร่างกายของลูกก็ใหญ่โต พ่อทางจิตอธิบายว่าลูกต้องนั่งที่นี้ในการจดจำระลึกถึงพ่อและมรดก ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังไม่ว่างอยู่ในการทำสมาธิเพื่อยุติการเปลี่ยนแปลงจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์และลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะไปสวรรค์ ดังนั้นลูกๆ ควรจะจดลงไปว่าลูกได้จดจำบาบาแล้วในขณะนี้ในขณะนี้ เมื่อลูกเขียนจารึกของลูก พ่อก็จะเข้าใจ ไม่ใช่ว่าพ่อรู้ว่าลูกแต่ละคนอยู่ในการจดจำระลึกถึงนานแค่ไหน จากจารึกของลูกเท่านั้นที่ลูกจะสามารถเข้าใจว่าลูกได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อหรือไม่หรือว่าสติปัญญาของลูกนั้นเร่ร่อนไปในทิศทางอื่น นอกจากนี้ยังอยู่ในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกันว่าเวลานี้บาบาจะมาและสิ่งนี้คือการจดจำระลึกถึงด้วย ลูกจดจำท่านเป็นเวลายาวนานแค่ไหน? ลูกควรจะเขียนสิ่งนี้ในจารึกของลูกอย่างซื่อสัตย์ โดยการเขียนสิ่งที่เปี่ยมเท็จ ลูกก็จะสะสมบาป 100 เท่าและจะมีการสูญเสียมากขึ้น ดังนั้นลูกต้องเขียนความจริง ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร บาปของลูกก็จะยิ่งได้รับการปลดปล่อยมากเท่านั้น และลูกรู้ว่าลูกจะเข้ามาใกล้บาบามากขึ้นเรื่อยๆ ในที่สุดเมื่อการจดจำระลึกถึงของลูกจบลง ลูกก็จะไปหาบาบา และแล้วบางคนก็จะลงมาอย่างรวดเร็วเพื่อเล่นบทบาทของเขานี้ในโลกใหม่และคนอื่นๆ ก็จะนั่งอยู่ที่นั่นต่อไป ลูกจะไม่มีความคิดอื่นใดที่นั่น นั่นคือดินแดนแห่งการหลุดพ้นที่ลูกอยู่เหนือความทุกข์และความสุข เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร บาปของลูกก็จะยิ่งได้รับการปลดปล่อยมากเท่านั้น ด้วยการเก็บจารึกของการจดจำระลึกถึง ลูกก็จะสามารถซึมซับความรู้ได้ดี มีเพียงคุณประโยชน์เท่านั้นในการบันทึกจารึก บาบาว่าดีว่าเป็นเพราะลูกไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงที่ลูกรู้สึกละอายใจที่จะเขียนจารึกของลูก “บาบาจะพูดว่าอย่างไร? บางทีท่านอาจจะบอกให้ทุกคนในมูร์ลี” พ่อพูดว่า ไม่มีเรื่องของการละอายใจเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกแต่ละคนรู้ที่อยู่ในหัวใจของลูกว่าลูกมีการจดจำระลึกถึงหรือไม่ พ่อผู้ให้คุณประโยชน์อธิบายว่า หากลูกจดบันทึกจารึกของลูกก็จะมีคุณประโยชน์ ในขณะที่ลูกนั่งอยู่ที่นี้เพื่อรอบาบา, จารึกของการจดจำระลึกถึงของลูกเป็นเช่นไร? ลูกควรจะเห็นความแตกต่าง บางคนผู้ที่เป็นที่รักก็ได้รับการจดจำอย่างมากมาย เมื่อกุมารและกุมารนั้นหมั่นหมายกัน การจดจำระลึกถึงกันและกันก็อยู่ในหัวใจของพวกเขา แม้ว่าพวกเขาจะไม่ได้เห็นกันพวกเขาก็รู้ว่าพวกเขาได้หมั่นหมายกันแล้ว และหลังจากแต่งงานกันแล้วการจดจำระลึกถึงก็กลับมามั่นคง เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าชีพบาบาคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก แม้ว่าลูกไม่เคยเห็นท่าน ลูกก็สามารถเข้าใจท่านด้วยสติปัญญาของลูก โอเค หากพ่อนั้นอยู่เหนือรูปและนาม และแล้วเหตุใดลูกจึงกราบไหว้บูชาท่าน? เหตุใดลูกจึงจดจำท่าน? ไม่มีสิ่งใดที่อยู่เหนือรูปหรือนามหรือสิ่งที่ไม่มีที่สิ้นสุดจะสามารถคงอยู่ได้ แนนอนสิ่งที่มองเห็นได้จึงเป็นสิ่งที่พูดถึงได้ ลูกสามารถเห็นท้องฟ้าและดังนั้นลูกไม่สามารถพูดได้ว่าท้องฟ้าไม่มีที่สิ้นสุด ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้าและพูดว่า โอ้ พระเจ้า! ดังนั้นลูกไม่สามารถเรียกท่านว่าไม่มีที่สิ้นสุด ด้วยการพูดว่า “โอ้ พระเจ้า” ลูกจะจดจำท่านได้ในทันที และดังนั้นท่านมีอยู่จริงอย่างแน่นอน ดวงวิญญาณสามารถเข้าใจได้ ดวงวิญญาณไม่สามารถมองเห็นได้ มีเพียงพ่อเดียวของดวงวิญญาณทั้งหมดเท่านั้นและลูกต้องรู้จักท่านด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าพ่อมาและสอนลูก ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้ว่าคุณสอนลูกด้วยเช่นกัน พวกเขาได้ใส่ชื่อของศรีกฤษณะไว้ในกิตะ ศรีกฤษณะสามารถมองเห็นได้ผ่านตาเหล่านี้ ลูกไม่สามารถพูดถึงเขาว่าเขาอยู่เหนือรูปและนามหรือไม่มีที่สิ้นสุด ศรีกฤษณะจะไม่เคยพูดว่า จดจำฉันผู้เดียวเท่านั้น เขาอยู่เบื้องหน้าลูก เขาไม่สามารถถูกเรียกว่าบาบาเช่นกัน ผู้เป็นแม่คิดว่าศรีกฤษณะนั้นเป็นเด็กทารกและทำให้ศรีกฤษณะ

(รูปบูชาของศรีกฤษณะ)นั่งอยู่ในตักของพวกเธอ ในวันเกิดของศรีกฤษณะพวกเขาก็แกว่งศรีกฤษณะในเปล ศรีกฤษณะนั้นจะอยู่อย่างเป็นเด็กเล็กๆเสมอหรือ? ได้มีการแสดงว่าเขากำลังร้ายรำและดังนั้นเขาได้เติบโตขึ้นเล็กน้อยอย่างแน่นอน ไม่ว่าเขาจะโตขึ้น, เกิดอะไรขึ้นกับเขา, หรือเขาไปที่ไหนก็ไม่มีใครรู้ เขาจะไม่มีร่างกายที่เล็กอยู่เสมอไป ผู้คนไม่ได้คิดถึงสิ่งเหล่านี้เลย ระบบของการกราบไหว้บูชานี้ ฯลฯ ได้ดำเนินต่อไป ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่มีความรู้ใดๆ พวกเขาได้แสดงว่าศรีกฤษณะถือกำเนิดในดินแดนของคันส์ซึ่งเป็นราชาที่เป็นปีศาจ เวลานี้ไม่มีเรื่องของดินแดนของคันส์ซึ่งเป็นราชาปีศาจ ไม่มีใครคิดถึงเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ผู้เลื่อมใสศรัทธาพูดว่าศรีกฤษณะปรากฏอยู่ในทุกหนแห่งแล้วพวกเขาก็อาบน้ำให้ศรีกฤษณะและป้อนอาหารให้เขาด้วยเช่นกัน เวลานี้เขา(รูปบูชาของกฤษณะ)ไม่ได้รับประทานสิ่งใด พวกเขาได้วางอาหารทั้งหมดไว้เบื้องหน้ารูปปั้นของศรีกฤษณะ แต่เขาก็ไม่รับประทานสิ่งนั้น นั่นเป็นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน พวกเขาได้ออฟเฟอร์โบริคมากมายที่วัดศรีนาถ แต่ศรีกฤษณะก็ไม่ได้รับประทานสิ่งใด ผู้ที่ออฟเฟอร์สิ่งนั้นก็รับประทานสิ่งนั้นเอง! พวกเขาทำสิ่งเดียวกันในการกราบไหว้บูชาเทพเจ้า พวกเขาทำรูปบูชาของเหล่าเทพเจ้า ทำการสักการะบูชาและแล้วก็นำรูปบูชาเหล่านั้นไปจมน้ำ พวกเขาได้เอาเครื่องประดับออกจากรูปบูชาและก็นำรูปบูชาไปจมน้ำ จากนั้นผู้คนมากมายที่นั่นก็มาช่วยเอาไปสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาสามารถคว้าไปได้ เป็นเทพเจ้าที่ได้รับการกราบไหว้บูชามากที่สุด พวกเขาทำรูปบูชาของทั้งลักษมีและดรูกา แม่อาวุโสก็อยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน เธอได้ชื่อว่าพรหมบุตร(ลูกของบราห์มา) ลูกก็จะเข้าใจว่าพวกเขากราบไหว้บูชารูปของเธอสองชาติเกิดนี้และรูปของเธอในอนาคต นี่คือละครที่มีหัตถ์สร้อย สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถกล่าวไว้ในคัมภีร์ได้ นี่คือการกระทำในทางปฏิบัติ เวลานี้ลูกๆมีความรู้ ลูกเข้าใจว่าภาพลักษณ์ส่วนใหญ่ที่ได้มีการสร้างขึ้นนั้นเป็นภาพลักษณ์ของดวงวิญญาณ เมื่อได้มีการสร้างไฟบูชาของรูद्रาก็ได้มีการทำชาลิเกรมนับแสนขึ้น พวกเขาไม่เคยทำภาพลักษณ์ของเทพเจ้านับแสน อย่างไรก็ตาม มีผู้กราบไหว้บูชามากมาย พวกเขาจะทำรูปบูชาของเหล่าเทพเจ้า ในขณะที่พวกเขาทำชาลิเกรมนับแสนในเวลาเดียวกัน พวกเขาไม่กำหนดวันที่และไม่ได้มีช่วงเวลาที่เป็นสิริมงคลสำหรับสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามพวกเขากำหนดเวลาแน่นอนสำหรับการสักการะบูชาเทพเจ้า เมื่อนักธุรกิจมีความคิดที่จะสร้างไฟบูชาของรูद्रาและชาลิเกรม เขาก็จะเชิญพรหมณ์ พ่อผู้เดียวที่ถูกเรียกว่ารูद्रา พร้อมกับกับรูद्रา พวกเขาสร้างชาลิเกรมมากมาย นักธุรกิจเหล่านั้นจะบอกให้พวกเขาสร้างจำนวนที่แน่นอนของชาลิเกรม แต่พวกเขาก็ไม่กำหนดเวลาหรือวันที่สำหรับสิ่งนั้น ไม่ใช่ว่าพวกเขาจะสักการะบูชารูद्रาในชีพแจนตี ไม่เลย โดยทั่วไปแล้วพวกเขากำหนดให้วันพฤหัสบดีเป็นวันที่เป็นสิริมงคล ในเทศกาลตีพมาลา พวกเขาทำรูปบูชาของลักษมีไว้บนถาด สักการะบูชาและแล้ววางเก็บไว้ นั่นก็ถูกเรียกว่ามหาลักษมี รูปที่เป็นคู่ ผู้คนไม่รู้เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ ลักษมีจะได้รับเงินมาจากที่ไหน? เธอต้องการคุ้มครอง ลักษมีและนารายณ์นี้เป็นคู่กันและพวกเขาได้ให้ชื่อว่ามหาลักษมี เทพเจ้าทั้งหลายนั้นเข้ามาปรากฏตัวเมื่อใด? มหาลักษมีมีชีวิตอยู่เมื่อใด? ผู้คนไม่รู้จึงสิ่งเหล่านี้เลย เวลานี้พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูก แม้แต่ลูกทุกคนก็ไม่อาจดูดซับสิ่งเหล่านี้ได้ในระดับเดียวกัน บาบออธิบายอย่างมากและแล้วก็ถามว่า ลูกจดจำชีพบาบาหรือไม่? ลูกจดจำมรดกหรือไม่? นี่คือสิ่งหลัก พวกเขาได้สูญเสียเงินเป็นอย่างมากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ที่นี้ไม่มีแม้แต่สตางค์เดียวของลูกที่สูญเสียไป ลูกทำงานรับใช้เพื่อที่จะกลับมาเงินเพียงพอ ผู้คนใช้เงินจำนวนมากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา และพวกเขาก็กลับมาสิ้นเนื้อประดาตัว ทุกสิ่งได้กลายเป็นฝุ่นฝุ่น มีความแตกต่างมากมาย ไม่ว่าลูกจะทำอะไรในเวลานี้ ลูกให้แกชีพบาบาเพื่องานรับใช้ของพระเจ้า ชีพบาบาไม่ได้รับประทานสิ่งใดเลย ลูกรับประทานสิ่งนั้น ลูกๆ บราห์มินคือผู้ดูแลผลประโยชน์ที่อยู่ตรงกลาง ลูกไม่ได้ให้สิ่งใดแก่บราห์มา ลูกให้แกชีพบาบา บางคนพูดว่า บาบานั้นชื่อผ้าคลุม(โดตี)และเสื้อเขีตมาให้ท่าน บาบาคพูดว่า ลูกจะไม่ได้สะสมสิ่งใดเลยด้วยการให้แกผู้อื่น ลูกจะสะสมเมื่อลูกให้แกผู้อื่นโดยการจดจำระลึกถึงชีพบาบาเท่านั้น ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าบราห์มินนั้นได้รับการหล่อเลี้ยงจากคลังสมบัติของชีพบาบา ไม่มีความจำเป็นต้องถามบาบาว่าลูกควรจะส่งอะไรมา ท่านจะไม่รับสิ่งใด ลูกจะไม่สะสมสิ่งใดด้วยการจดจำบราห์มา บราห์มาเองนั้นก็ต้องรับจากคลังสมบัติของชีพบาบา ดังนั้นท่านจะจดจำชีพบาบาเท่านั้น เหตุใดท่านจึงจะรับสิ่งใดๆจากลูกเล่า? เป็นสิ่งผิดที่จะให้แก่ B.K. บาบาคอธิบายแล้วว่าหากลูกรับบางสิ่งจากใครและสวมใส่สิ่งนั้น ลูกก็จะเฝ้าแต่จดจำบุคคลนั้นตลอดเวลา หากเป็นสิ่งเล็กๆ นั่นก็ไม่ใช่ไร แต่หากเป็นบางสิ่งที่ดีมาก และแล้วนั้นก็ทำให้ลูกนึกถึงบุคคลนั้นมากยิ่งขึ้น “คนนั้นคนนี้ให้สิ่งนี้กับฉัน” พวกเขาไม่ได้สะสมสิ่งใดเลย นั่นได้กลายเป็นการสูญเสีย ชีพบาบาพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น พ่อไม่มีความต้องการเสื้อผ้า ฯลฯ เป็นลูกๆ ที่ต้องการเสื้อผ้า ฯลฯ และพวกเขาจะได้รับสิ่งนั้นจากคลังสมบัติของชีพบาบา พ่อไม่มีร่างของพ่อเอง ผู้ที่มีสิทธิ์ที่จะได้รับจากคลังสมบัติของชีพบาบา เขามีสิทธิ์ในอาณาจักรด้วยเช่นกัน ลูกๆกินและดื่มในบ้านของพ่อ ลูกทำงานรับใช้และหารายได้ด้วยเช่นกัน ยิ่งลูกทำงานรับใช้มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งหารายได้มากขึ้นเท่านั้น ลูกกินและดื่มจากจากคลังสมบัติของชีพบาบา หากลูกไม่ให้แก่ท่าน ลูกก็ไม่ได้สะสมสิ่งใดเลย ลูกต้องให้แกชีพบาบาเท่านั้น บาบาคผ่านท่านที่เราจะกลายเป็นผู้มีโชคหลายล้านเท่าสำหรับอนาคตเป็นเวลา 21 ชาติเกิดของเรา เงินของเราจะหมดสิ้น ดังนั้น เราจะให้แกผู้เดียวที่ทรงพลัง พ่อทรงพลัง ท่านให้ทุกสิ่งแก่ลูกสำหรับ 21 ชาติเกิด ผู้คนให้ทางอ้อมในนามของ

พระเจ้า ไม่มีพลังมากนักในการให้บางสิ่งทางอ้อม เวลานี้ลูกได้รับพลังอย่างมากเนื่องจากท่านอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว เวลานี้ที่ผู้ทรงพลังอำนาจของโลกนั้นคงอยู่ เมื่อลูกให้ท่านบางสิ่งในนามของพระเจ้า ลูกจะได้รับบางสิ่งเป็นการตอบแทนเป็นระยะเวลาชั่วคราว ที่นี้พ่ออธิบายแก่ลูกว่าท่านอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวและท่านคือผู้เดียวที่ให้ทุกสิ่งผู้นี้ให้ทุกสิ่งแก่ชีพบาบาด้วยเช่นกันและได้รับอาณาจักรของทั้งโลกเป็นการตอบแทน ลูกก็รู้เช่นกันว่ามีนิมิตของรูปที่อะแควผ่านรูปที่มีตัวตนนี้ ชีพบาบาเข้ามาในผู้นี้และพูดกับลูกๆ ลูกไม่ควรมีความคิดใดๆว่าอยากได้อะไรจากมนุษย์ บอกพวกเขาว่า ส่งสิ่งนั้นไปที่คลังสมบัติของชีพบาบา ลูกจะไม่ได้รับอะไรตอบแทนด้วยการให้แก่ผู้นี้ ลูกจะสูญเสียมากยิ่งขึ้นหากใครบางคนยากจน บางทีเขาก็อาจจะให้บางสิ่งที่มีค่าสามถึงสี่รูปี หากเขาจะนำสิ่งนั้นไปใส่ไว้ในคลังสมบัติของชีพบาบา เขาก็จะสะสมหลายล้าน ลูกต้องไม่ทำให้เกิดการสูญเสียแก่ตนเอง โดยทั่วไปแล้วเป็นเทพธิดาที่ได้รับการกราบไหว้บูชา เนื่องจากลูกๆ เทพธิดาทั้งหลายได้กลายเป็นเครื่องมือที่จะให้ความรู้ให้แก่ผู้อื่น แม้ว่าบราเธอร์จะอธิบายด้วยเช่นกัน โดยทั่วไปแล้วก็เป็นผู้เป็นแม่ที่ได้กลายเป็นครูและชี้หนทางนี้แก่ผู้อื่น เหตุนี้เองเทพธิดาจึงได้รับการจดจำมากกว่าเทพธิดาได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างมาก ลูกๆ ก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเป็นเวลาค้างคร้ง ในตอนแรกลูกเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอย่างเต็มที่ และแล้วเนื่องจากลูกได้สูญเสียไป 2 องศา ลูกจึงกลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเพียงครึ่งหนึ่ง ยุคเงินเรียกว่าราชวงศ์ของราม พวกเขาพูดถึงหลายแสนปีและดังนั้นจึงไม่มีอะไรสามารถคำนวณได้ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างสติปัญญาของลูกๆ และสติปัญญาของผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกมีสติปัญญาของพระเจ้าในขณะที่พวกเขามีสติปัญญาที่เป็นเช่นปีศาจ มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าทั้งวงจรเป็นเวลา 5000 ปีและวงจรนี้ก็หมุนต่อไปเรื่อยๆ ผู้คนที่อยู่ในเวลากลางคืนก็พูดว่าเป็นหลายแสนปีและผู้ที่อยู่ในเวลากลางวันก็พูดว่าเป็น 5000 ปี เป็นเวลาค้างคร้งวงจรที่ลูกได้ยินเรื่องราวที่ผิดๆ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาสิ่งต่างๆ เช่นนั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ที่นั้นลูกได้รับมรดกของลูก เวลานี้ลูกได้รับคำสอนโดยตรง นี่คือศรัทธาที่ศักดิ์สิทธิ์ คำว่า “ศรัทธา” นั้นไม่ได้กล่าวถึงในคัมภีร์อื่นใด ยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ยุคแห่งกิตีนี้ มาทุกๆ 5000 ปี ไม่สามารถมีเรื่องของหลายแสนปีได้ อธิบายยุคบรรจบพบกันแก่ใครก็ตามที่มา พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้ให้คำแนะนำของผู้สร้าง นั่นคือ คำแนะนำของตัวท่านเองและสิ่งสร้างของท่านแก่ลูก แม้กระนั้นท่านก็พูดว่า อัจชะ, จดจำพ่อ! หากลูกไม่สามารถซึมซับความรู้ เพียงแต่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อและดังนั้นลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะสะสมรายได้หลายล้านเป็นเวลา 21 ชาตเกิด, ใช้ทุกสิ่งที่คุณมีโดยตรงในทางที่มีค่าเพื่องานรับใช้ของพระเจ้า กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ และทำงานรับใช้ในนามของชีพบาบา

2. ตรวจสอบดูว่าสติปัญญาของลูกไปที่ไหนในขณะที่ลูกกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึง เก็บบันทึกที่แท้จริงของการจดจำระลึกถึงของลูก เพื่อที่จะกลายมาเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและมรดก

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณพิเศษผู้ที่เคลื่อนออกไปจากโลกแห่งการลืมน และเล่นบทบาทของนักแสดงเอก(ฮีโร่)อย่างเป็นทางการจดจำระลึกถึง

ยุคบรรจบพบกันนี้คือยุคของการตระหนักรู้ ในขณะที่ยุคหลักคือยุคของการลืมน เวลานี้ลูกทั้งหมดได้เคลื่อนออกมาจากโลกแห่งการลืมนแล้ว ผู้ที่เป็นตัวของการจดจำระลึกถึงคือดวงวิญญาณพิเศษผู้เล่นบทบาทพิเศษ ในเวลานี้ลูกคือฮีโร่ทั้งสอง ประการแรก ลูกได้กลับมาให้คุณค่าเช่นเพชร และประการที่สอง ลูกมีบทบาทนักแสดงเอก ดังนั้น เล่นเพลงนี้อยู่ในหัวใจอย่างสม่ำเสมอ ว่า โสภะที่สูงส่งของฉัน! เช่นที่ลูกจดจำอาชีพทางร่างกายของลูก ในทำนองเดียวกันจดจำอาชีพที่ไม่สูญสลายของลูก “ฉันเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง” และแล้วลูกก็จะถูกเรียกว่าดวงวิญญาณพิเศษ

คติพจน์: ก้าวไปหนึ่งก้าวด้วยความกล้าหาญ และลูกจะได้รับการช่วยเหลืออย่างเต็มที่จากพ่อ

*** โอม ซานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในทุนการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัด ผิดแผกที่จะจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น และไม่มีคนอื่น

คำถาม: อะไรคือเหตุผลของการไม่มีประสบการณ์ของความสุข แม้หลังจากที่เป็นของพ่อ?

คำตอบ: 1. ความรู้อันสมบูรณ์นี้ไม่ได้คงอยู่ในสติปัญญาของลูก 2. ลูกไม่ได้จดจำพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ เพราะลูกไม่ได้จดจำบาบา มายาจึงหลอกลวงลูก เหตุนี้เองจึงไม่มีความสุข ลูกๆ ควรจะมีความซาบซึ้งในสติปัญญาของลูกว่าพ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก แล้วลูกก็จะมีพระอิริยาบถและความสุขเสมอ กลับมาเติมไปด้วยมรดกของความบริสุทธิ์, ความสุขและความสงบของพ่อ แล้วลูกจะอยู่อย่างมีความสุข

โอม ชานติ ลูกๆ รู้ถึงความหมายของโอม ชานติ อย่างดีมาก “นั่นคือดวงวิญญาณและนี่คือร่างกายของนั่น” จดจำสิ่งนี้ อย่างดีมาก พระเจ้า นั่นคือ พ่อของดวงวิญญาณกำลังสอนเรา ลูกเคยได้ยินสิ่งนี้มาก่อนหรือไม่? ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าศรี กฤษณะสอนพวกเขา อย่างไรก็ตาม, เขามีรูปและนาม ผู้เดียวที่กำลังสอนลูกคือพ่อที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณรับฟังในขณะที่ดวงวิญญาณสูงสุดพูด นี่คือสิ่งใหม่ การทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน หนึ่งในผู้ที่มีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง และอีกหนึ่งคือผู้ที่มีสติปัญญาที่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง ก่อนหน้านี้ลูกเองเคยพูดว่า พระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและท่านอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน ลูกต้องเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นอย่างดี มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่า ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและร่างกายสูญสลาย ดวงวิญญาณไม่ได้มีขนาดใหญ่ขึ้นหรือลดลง ดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก ดวงวิญญาณที่แสนเล็กน้อยได้ใช้ 84 ชาติเกิดและเล่นบทบาทของเขาทั้งหมด ดวงวิญญาณทำให้ร่างกายทำงาน พ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดกำลังสอนลูก และดังนั้นลูกได้สถานภาพที่สูงเช่นกัน เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียนและได้รับสถานภาพ ดวงวิญญาณไม่สามารถมองเห็นได้ ผู้คนมากมายพยายามที่จะดูว่าดวงวิญญาณเข้ามาและออกจากร่างไปอย่างไร แต่พวกเขาไม่สามารถบอกได้ว่าอย่างไร แม้ว่าใครบางคนจะเห็นดวงวิญญาณ เขาก็จะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดเลย ลูกเข้าใจว่าเป็นดวงวิญญาณที่อาศัยอยู่ในร่างกาย ดวงวิญญาณนั้นแยกจากร่างกายมนุษย์ ดวงวิญญาณไม่ได้ใหญ่ขึ้นหรือเล็กลง ร่างกายมนุษย์นั้นใหญ่ขึ้นจากเล็ก เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาบริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ และเป็นดวงวิญญาณที่เรียกหาพ่อ: โอ้ บาบ่า ผู้ที่ทำให้ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ได้โปรดมา! มีการอธิบายแก่ลูกแล้วด้วยเช่นกันว่าดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นเจ้าสาว(สิดา) และท่านคือเจ้าบ่าวผู้เดียว, งาม แล้วผู้คนเหล่านั้นก็พูดว่าทุกคนเป็นเจ้าบ่าว เป็นไปไม่ได้สำหรับเจ้าบ่าวจะเข้ามาในทุกคน เนื่องจากการมีความรู้ที่ผิดๆ เช่นนี้ในสติปัญญาของเขา พวกเขาจึงตกต่ำลงมาเรื่อยๆ เพราะพวกเขาได้ดูหมิ่นท่านอย่างมาก, พวกเขาประณามท่านและทำบาปอย่างมากมาย พวกเขาประณามพ่ออย่างมาก! ลูกๆ จะเคยประณามพ่อของเขาหรือไม่? อย่างไรก็ตามทุกวันนี้เนื่องจากเด็กๆ นั้นเสียคนพวกเขาจึงเริ่มที่จะดูหมิ่นพ่อของเขา ผู้เดียวนั้นคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เป็นดวงวิญญาณที่ประณามพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด “บาบ่า, ท่านจุกลงมาในจระเข้และปลา” พวกเขาก็ได้ประณามศรีกฤษณะเช่นกันด้วยการพูดว่าเขาได้ลักพาตัวราชินีและขโมยเนย ทำไมเขาจะต้องขโมยเนย? สติปัญญาของพวกเขากลับมามีปัญหาน้อยมาก! พ่อมาและชี้ให้ลูกเห็นถึงวิถีที่ง่ายดายมากที่จะกลับมาบริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์, ผู้ทรงพลังอำนาจ เช่นที่ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนากล่าวได้ว่าเป็นผู้ทรงอำนาจของคัมภีร์ ดังนั้นสังคاراจารย์ก็จะกล่าวได้ว่าเป็นผู้ทรงอำนาจของพระเวทย์และคัมภีร์เช่นกัน พวกเขามีความโอฬารตระการตาอย่างมากมาย “ชีวาจารย์” นั้นไม่มีความโอฬารตระการตาใดๆ ท่านไม่ได้มีกลุ่มของสาวกอยู่กับท่าน ผู้เดียวนั้นที่นั่งที่นั่นและพูดสารของพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมดให้แก่ลูก หากชีวาบาบาจะแสดงความโอฬารตระการตาของท่านแล้วก่อนหน้านี้จะต้องมีความโอฬารตระการตาของบราห์มา แต่ไม่เลย! พ่อพูดว่า พ่อคือผู้รับใช้ของลูกๆ พ่อเข้ามาในผู้นี้และอธิบายแก่ลูกๆ: ลูกๆ ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกบริสุทธิ์แล้วก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ในช่วงระหว่าง 84 ชาติเกิด ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของผู้นี้จะซ้ำรอย เขาคือผู้ที่ได้ไปผ่าน 84 ชาติเกิด พ่อได้แสดงหนทางที่จะกลับมาสู่โตปรธานให้แก่เขา พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ทรงอำนาจ ท่านอธิบายสารของพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูกผ่านบราห์มา พวกเขาได้แสดงภาพบราห์มาพร้อมกับคัมภีร์ในรูปภาพ แต่ในความเป็นจริงไม่มีเรื่องของคัมภีร์ ฯลฯ บาบ่าไม่ได้มีคัมภีร์ และผู้นี้ก็ไม่มีคัมภีร์ และลูกก็ไม่ได้มีคัมภีร์เช่นกัน ผู้เดียวนั้นบอกสิ่งใหม่ๆ แก่ลูกตลอดเวลา ลูกรู้ว่าคัมภีร์ทั้งหมดเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อไม่ได้ถ่ายทอดคัมภีร์ พ่อพูดกับลูกด้วยปากเปล่า พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ซึ่งภายหลังได้ชื่อว่ากิตะของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อหรือลูกมีกิตะอะไรหรือไม่? นี่คือการศึกษาล่าเรียน ไม่มีเรื่องของบทกวี

ฯลฯ พ่อสอนลูกและพ่อก็จะเฝ้าแต่สอนลูกต่อไปเหมือนเดิมทุกประการทุกอย่างจริง พ่ออธิบายสิ่งที่ย่ายายมาก: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ร่างกายของลูกจะกลายเป็นฝุ่น ดวงวิญญาณไม่สูญสลายในขณะที่ร่างกายถูกเผาครั้งแล้วครั้งเล่า ดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง พ่อพูดว่า พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ผู้คนเฉลิมฉลองชีพรাত্রี แต่ในความเป็นจริงควรที่จะเรียกว่าเป็นชีพแฉติ อย่างไรก็ตามการเรียกสิ่งนั้นว่าแฉติก็จะหมายถึงการถือกำเนิดผ่านกรรมมารดาเหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกว่าชีพรাত্রี พวกเขาแสวงหาพ่อในเวลากลางคืนของยุคทองแดงและยุคเหล็ก พวกเขาพูดว่า ท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ดังนั้นท่านอยู่ในลูกเช่นกัน แล้วเหตุใดลูกจึงสะดุ้งล้มไปทั่ว? จากการเป็นเทพก็ราวกับว่าลูกกลายเป็นชุมชนปีศาจอย่างสมบูรณ์ เหล่าเทพนั้นดื่มแอลกอฮอล์หรือเหล้าหรือไม่? ดวงวิญญาณเดียวกันเหล่านั้นได้ตกต่ำลงมา ดังนั้นพวกเขาจึงเริ่มที่จะดื่มเหล้า ฯลฯ พ่อพูดว่าเวลานี้โลกเก่านี้จะต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน ในโลกเก่ามีศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วน ในขณะที่ในโลกใหม่มีเพียงศาสนาเดียว จากศาสนาเดียวตอนนี้มีศาสนามากมาย และดังนั้นแน่นอนว่าเวลานี้จะต้องมีศาสนาเดียว ผู้คนพูดว่ายังคงมีอีก 40,000 ปีที่เหลืออยู่ของยุคเหล็ก นั่นเรียกว่าความมืดสนิทที่สุด เมื่อพระอาทิตย์แห่งความรู้ขึ้น ความมืดของความไม่รู้ก็หายไป ผู้คนมีความไม่รู้อย่างมาก เมื่อพ่อผู้เป็นพระอาทิตย์แห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความรู้มา ความไม่รู้ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาของลูกก็จบสิ้นลง ลูกกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการเฝ้าแต่จดจำพ่อ อัลลอยด์ถูกขจัดออกไป นี่คือไฟของโยคะ ไฟของตัณหาจะทำให้ลูกน่าเกลียด ในขณะที่ไฟของโยคะนั้นคือการจลดจาระลิกถึงชีพบาบาทำให้ลูกสวยงาม พวกเขาได้ให้ชื่อคุณลักษณะว่าชยัม-ซุนดรา(ผู้ที่น่าเกลียดและสวยงาม) อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พ่อมาและอธิบายความหมายนั้นแก่ลูก ก่อนอื่นใดพวกเขานั้นสวยงามมากในยุคทอง ดวงวิญญาณนั้นบริสุทธิ์และสวยงาม และดังนั้นพวกเขาจึงได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์และสวยงาม ที่นั่นทรัพย์สมบัติและความมั่งคั่งทั้งหมดและทุกสิ่งเป็นของใหม่ แผ่นดินใหม่ก็ได้กลับมาเก่า เวลานี้โลกเก่านี้จะต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน มีการเตรียมการมากมายสำหรับสิ่งนั้น ผู้คนของบาร์ตไม่เข้าใจมากเท่ากับผู้คนเหล่านั้นที่พวกเขา กำลังทำลายวงศ์สกุลของตนเอง พวกเขารู้สึกได้ว่าใครบางคนกำลังดลใจพวกเขาให้นำมาซึ่งการทำลายล้างพวกเขาเองด้วยวิทยาศาสตร์ ลูกเข้าใจเช่นกันว่า 3000 ปี ก่อนพระคริสต์เคยเป็นสวรรค์ดินแดนสุขาวดี เคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพเจ้า บาร์ตเคยเป็นแผ่นดินโบราณ ลักชมีและนารายณ์กลายเป็นเช่นนั้นด้วยการศึกษาราชายโคะนี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถสอนราชายโคะนี้ ชันยาสซีไม่สามารถสอนได้ ทุกวันนี้มีการคดโกงอย่างมาก พวกเขาไปต่างประเทศและพูดว่าพวกเขากำลังสอนโยคะโบราณของบาร์ต แล้วพวกเขาก็พูดว่า คุณสามารถกินไข่ ดื่มแอลกอฮอล์ ฯลฯ คุณสามารถทำทุกสิ่ง พวกเขาจะสามารถสอนราชายโคะได้อย่างไร? พวกเขาจะสามารถทำให้มนุษย์กลายเป็นเทพได้อย่างไร? พ่ออธิบายว่าดวงวิญญาณสูงส่ง และแล้วด้วยการใช้ชาติเกิดใหม่พวกเขาก็กลับมาดโมประธานจากสโตประธาน เวลานี้ลูกกำลังก่อตั้งสวรรค์ขึ้นอีกครั้ง ไม่มีศาสนาอื่นใดที่นั่น พ่อพูดว่า นรกจะถูกทำลายอย่างแน่นอน ผู้ที่มาที่นี่จะไปสวรรค์อย่างแน่นอน หากพวกเขาได้ยืมความรู้ของชีพบาบาแม้เพียงเล็กน้อยพวกเขาจะไปสวรรค์อย่างแน่นอน แล้วไม่ว่าพวกเขาจะศึกษาและจดจำพ่อมากเพียงใดก็ตาม พวกเขาก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงตามนั้น เวลานี้เป็นเวลาของการทำลายล้างสำหรับทุกคน ผู้ที่มีสติปัญญาที่มีความรักในเวลาของการทำลายล้างก็จะไม่จดจำใครนอกจากพ่อและพวกเขาคือผู้ที่ได้รับสถานภาพที่สูง สิ่งนี้เรียกว่าทุนการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกควรจะแข่งขันในสิ่งนี้ นี่คือนอตเตอรีของพระเจ้า ประการแรกมีการจลดจาระลิกถึง และประการที่สองลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งเช่นกัน หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นราชาและราชินี ลูกต้องสร้างปวงประชาด้วยเช่นกัน บางคนสร้างปวงประชามากมายและคนอื่นสร้างน้อยกว่า ปวงประชาลูกสร้างขึ้นมาโดยการทำงานรับใช้ของลูก ปวงประชาลูกสร้างขึ้นมาโดยการทำงานรับใช้ที่พิพิศภักดิ์และนิทรศการ ฯลฯ ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนในเวลานี้ และจากนั้นลูกก็จะไปสู่สุริยวงศ์และจันทราวศ์ นี่คือนวศ์สกุลของลูกๆบราห์มิน พ่อรับสกุลบราห์มินมาเลี้ยงดูและสอนพวกเขา พ่อพูดว่า พ่อสร้างหนึ่งวงศ์สกุลและสองราชวงศ์: จักรพรรดิและจักรพรรดินีแห่งสุริยวงศ์ และราชา,ราชินีแห่งจันทราวศ์ พวกเขาเรียกว่าผู้ที่มีมงกุฎสองชั้น และแล้วเมื่อราชาที่มีกิเลสนั้นได้ปรากฏตัวขึ้น, พวกเขาก็ไม่มีมงกุฎแห่งแสง พวกเขาสร้างวัดให้แก่ผู้ที่เคยมีมงกุฎสองชั้นและกราบไหว้บูชาพวกเขา พวกเขาก็มองอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นของผู้ที่บริสุทธิ์ สิ่งเหล่านั้นไม่เคยมีอยู่ในยุคทอง นั่นคือโลกที่บริสุทธิ์ ไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ที่นั่น นั่นเรียกว่าดินแดนแห่งความสุข โลกที่ปราศจากกิเลส ในขณะที่โลกนี้เรียกว่าโลกที่มีกิเลส ไม่มีแม้แต่สิ่งมีชีวิตเดียวที่นี่ที่บริสุทธิ์ ชันยาสซีทั้งบ้านและครอบครัวของเขาแล้วหนีไป มีตัวอย่างของราชาโกบิชน ลูกรู้ว่าไม่มีมนุษย์ใดสามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ผู้อื่นได้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน พ่อมาและทำให้ทุกคนบริสุทธิ์ บางคนจะกลับมาบริสุทธิ์และไปยังดินแดนแห่งความสงบ และคนอื่นจะกลับมาบริสุทธิ์และไปยังดินแดนแห่งความสุข นี่คือนดินแดนแห่งความทุกข์ที่ไม่บริสุทธิ์ ในยุคทองไม่มีความเจ็บป่วยใด ฯลฯ ลูกเคยเป็นนายของดินแดนแห่งความสุขนั้น และแล้วในอาณาจักรของราวันลูกก็กลายเป็นนายของดินแดนของความทุกข์ พ่อพูดว่า ลูกก่อตั้งสวรรค์ทุกอย่างจริงด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อ ลูกประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลกใหม่แล้วก็กลายเป็นชวานรที่ไม่

บริสุทธิ์ และจากนั้นเหล่าเทพก็กลับมาอีกและตกลงไปสู่หนทางบาป พ่อมาและให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน: พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด พ่อไม่ได้มาในทุกยุค พ่อมาในยุคบรรจบพบกันของวงจร ไม่ใช่ในทุกยุค เหตุใดพ่อจึงมาในยุคบรรจบพบกันของวงจร? เพราะพ่อเปลี่ยนนรกให้เป็นสวรรค์ พ่อมาทุก 5000 ปี ลูกๆ บางคนก็เขียนว่า บาบ่า ฉันไม่มีความสุขหรือความกระตือรือร้นเลย โอ้ จริงหรือ! พ่อกำลังทำให้ลูกเป็นนายของโลก! ลูกไม่มีประสบการณ์ของความสุขในการจดจำพ่อเช่นนั้นหรือ? เป็นเพราะลูกไม่จดจำทำนองอย่างเต็มที่ลูกจึงไม่มีความสุข ลูกประสบกับความสุขในขณะที่จดจำสามีของลูกที่ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่ลูกไม่มีความสุขในขณะที่จดจำพ่อที่ทำให้ลูกมีมงกุฎสองชั้น ลูกกลายเป็นลูกของพ่อแต่ลูกก็ยังพูดว่าลูกไม่มีความสุข! ลูกไม่มีความรู้อย่างเต็มที่ในสติปัญญาของลูก ลูกไม่ได้จดจำพ่อ และเหตุนี้เองมาายจึงหลอกลวงลูก บาบ่าอธิบายแก่ลูกๆ อย่างดีมาก ท่านอธิบายแก่ลูกๆ ทุกวงจร พ่อทำให้ดวงวิญญาณที่กลายเป็นผู้ที่มิสตีปัญญาเป็นหินเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง เพียงพ่อที่เต็มไปด้วยความรู้เท่านั้นที่มาและให้ความรู้แก่ลูก ท่านนั้นเต็มไปด้วยทุกสิ่ง ท่านเต็มไปด้วยความบริสุทธิ์ เต็มไปด้วยความรัก ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้, มหาสมุทรแห่งความสุข และมหาสมุทรแห่งความรัก ลูกได้รับมรดกนี้จากพ่อเช่นนี้ ลูกมาที่นี่เพื่อจะกลายเป็นเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม ชุมชนทางจิตทั้งหมดนั้น ฯลฯ เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใดๆ ที่นั่น สิ่งนี้เรียกว่ากิตะพาทชาลา นี่ไม่ใช่พาทชาลาสำหรับพระเวทย์ ลูกกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดาด้วยกิตะนี้ แน่หนอนว่าเป็นพ่อผู้ที่ทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น มนุษย์ไม่สามารถทำให้มนุษย์กลายเป็นเทพได้ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า ลูกๆ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกไม่ใช่ร่างกาย ดวงวิญญาณพูดว่า ฉันละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เช่นที่ชีพบบาบ่าไม่ได้มีความโอฬารตระการตาใดๆ และท่านมาอย่างเป็นผู้รับใช้เพื่อสอนลูกๆ ดังนั้นด้วยลูกเป็นผู้มีอำนาจเช่นพ่อ และลูกต้องอยู่อย่างมีความสุขหลงใหลในตนเองเช่นกัน กลับมาบริสุทธิ์และทำงานรับใช้ในการทำให้ผู้อื่นกลับมามีบริสุทธิ์

2. เพื่อที่จะประกาศสิทธิในลอร์ดเตอรีของพระเจ้าในช่วงเวลาของการทำลายล้าง จงเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่รัก และแข่งขันที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังผู้ที่รู้ลึกปลอดภัย และให้ประสบการณ์เดียวกันแก่ผู้อื่นโดยการล้อมรอบพวกเขาด้วยความคิดที่บริสุทธิ์

ดวงวิญญาณที่มีพลังคือผู้ที่จับสิ้นความไร้สาระทั้งหมดในเวลาน้อยกว่า 1 วินาทีด้วยพลังของความมุ่งมั่น ลูกต้องรู้จักพลังของความคิดที่บริสุทธิ์ : ความคิดที่มีพลังและบริสุทธิ์สามารถทำความอัศจรรย์มากมาย เพียงมีความคิดที่มุ่งมั่นและความมุ่งมั่นนี้จะนำความสำเร็จมา ล้อมรอบทุกคนด้วยความคิดที่บริสุทธิ์ และผูกพวกเขาด้วยความคิดที่บริสุทธิ์นี้ ในลักษณะที่ใครก็ตามรู้ลึกอ่อนแอแม้เล็กน้อย การถูกล้อมรอบในลักษณะนี้ จะกลายเป็นฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครอง วิธีการของความปลอดภัยและป้อมปราการสำหรับพวกเขา

คติพจน์: ผู้ที่ได้รับการหล่อเลี้ยง การศึกษานี้ และศรัทธาสำหรับชีวิตที่สูงส่งโดยตรงจากพระเจ้า มีโชคที่สูงส่งมากที่สุด

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การทำตามศรัทธาอย่างสม่ำเสมอคือความเพียรพยายามที่สูงส่ง เมื่อลูกทำตามศรัทธาบทะเกียของดวงวิญญาณจะถูกจุดขึ้นมา
- คำถาม:** ใครที่สามารถทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่? ความเพียรพยายามสูงสุดคืออะไร?
- คำตอบ:** เพียงผู้ที่ให้ความใส่ใจและผู้ที่โยคะของสติปัญญาของพวกเขาเชื่อมโยงกับผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ ความเพียรพยายามสูงสุดคือการอุทิศตนเองต่อพ่ออย่างเต็มที่ พ่อรักลูกๆ ที่อุทิศตนต่อท่านเป็นอย่างมาก
- คำถาม:** พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้ให้คำแนะนำอะไรแก่ลูกเพื่อเฉลิมฉลองดิพาวลีที่แท้จริง?
- คำตอบ:** ลูกๆ จงสร้างสมความบริสุทธิ์ที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ในวิถีที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ เมื่อลูกใช้ความเพียรพยายามสูงสุด แล้วลูกก็จะสามารถไปยังอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ นั่นคือลูกจะสามารถเฉลิมฉลองดิพาวลีที่แท้จริงซึ่งเป็นวันขึ้นครองราชย์

โอมชานติ ลูกๆ กำลังทำอะไรขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้? ขณะที่กำลังเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา หรือขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ ลูกกำลังทำลายบาปของหลายชาติเกิดที่ลูกมีอยู่บนศีรษะของลูกด้วยการคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงดวงวิญญาณนั้นรู้อย่างดวงวิญญาณรู้จักพ่อและจดจำท่านมากเท่าไร บาปก็ถูกตัดออกไปมากเท่านั้น พ่อได้อธิบายแก่ลูกอย่างดีมากว่า: แม้ว่าลูกกำลังนั่งที่นี้ ก็มีเพียงผู้ที่ทำตามศรัทธาเท่านั้นที่ชอบคำแนะนำที่พ่อให้ ลูกได้รับคำแนะนำจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อจะกลับมาบริสุทธิ์ในวิถีที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกมาที่นี้เพื่อจะกลับมาบริสุทธิ์ในวิถีที่ไม่มีขีดจำกัด และลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง บางคนก็ไม่สามารถมีการจดจำระลึกถึงใดๆ ได้เลย บางคนก็เข้าใจว่าพวกเขากำลังตัดบาปของเขาด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง, นั่นคือพวกเขากำลังให้ประโยชน์ตนเอง ผู้คนภายนอกก็รู้อะไรถึงสิ่งเหล่านี้ เพียงลูกเท่านั้นที่ได้พบพ่อแล้ว ลูกอยู่กับพ่อ ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกได้กลายเป็นลูกของพระเจ้า ในขณะที่ก่อนหน้านี้ลูกเป็นลูกๆ ที่เป็นเช่นปีศาจ เวลานี้ลูกรักษาความเป็นมิตรกับลูกๆ ของพระเจ้า มีเพลงที่ร้องว่ามิตรที่ดีพาลูกข้ามฟาก และมิตรที่ไม่ดีทำให้ลูกจมน้ำ ลูกก็ลืมช้าแล้วช้าแล้วว่าลูกคือลูกๆ ของพระเจ้า และดังนั้นลูกควรจะทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้าไม่ใช้การกำหนดของตนเอง การกำหนดจิตใจกล่าวได้ว่าเป็นการกำหนดของมนุษย์ การกำหนดของมนุษย์เป็นเช่นปีศาจเท่านั้น ลูกๆ ที่ต้องการจะให้ประโยชน์ตนเองก็จะเฝ้าแต่จดจำพ่ออย่างดีมากเพื่อกลับมาสโตประธาน ผู้ที่สโตประธานได้รับการยกย่อง ลูกรู้ว่าลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุขอย่างแท้จริงตามลำดับกันไป ยิ่งลูกทำตามศรัทธามากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงขึ้นมากเท่านั้น ในขณะที่ยิ่งลูกทำตามการกำหนดของลูกเองมากเท่าไร สถานภาพของลูกก็จะถูกทำลายมากเท่านั้น ลูกเฝ้าแต่ได้รับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพ่อเพื่อประโยชน์ของตัวเอง พ่อได้อธิบายแล้วว่านี่คือความเพียรพยายามด้วยเช่นกัน มากเท่าที่ลูกจดจำพ่อ, บาปของลูกก็ถูกตัดออกไปไปตามนั้น โดยที่ไม่มีการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงลูกก็จะไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ ในขณะที่กำลังเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา เพียงแต่มีความใส่ใจเดี๋ยวนี้ ลูกๆ เคยได้รับคำสอนเหล่านี้มาหลายปี แต่ลูกก็ยังเข้าใจว่าลูกนั้นยังอยู่ไกลมาก ลูกไม่สามารถที่จะจดจำพ่อได้มากขนาดนั้น เป็นสิ่งที่ใช้เวลาอย่างมากที่จะกลับมาสโตประธาน ดังนั้นหากในช่วงระหว่างนั้น ลูกได้ละร่างของลูก สถานภาพของลูกก็จะต่ำเป็นเวลาวจรแล้ววจรเล่า เวลานี้ลูกเป็นของพระเจ้า และดังนั้นลูกควรจะทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่ของลูก สติปัญญาของลูกควรคงอยู่ในทิศทางเดียวเท่านั้น เวลานี้ลูกได้รับศรัทธา ท่านคือพระเจ้าผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด หากลูกไม่ทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของท่าน ลูกก็จะถูกหลอกลวงอย่างมาก เพียงลูกและชีพบาบาเท่านั้นที่รู้ว่าลูกทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติเหล่านั้นหรือไม่ ชีพบาบาคือผู้ที่เฉลียวฉลาดให้ทำความเพียรพยายาม ผู้มีร่างกายทั้งหมดทำความเพียรพยายาม ผู้นี้คือผู้มีร่างกายด้วยเช่นกัน และชีพบาบาก็กำลังดูแลเขาให้ทำความเพียรพยายาม ลูกๆ คือผู้ที่ต้องทำความเพียรพยายาม สิ่งหลักคือการทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ ในโลกมีผู้คนมากมายที่บริสุทธิ์ ชันยาสชีเองก็อยู่อย่างบริสุทธิ์, แต่พวกเขาบริสุทธิ์เพียงชาติเกิดเดียวเท่านั้น มีผู้คนมากมายที่ถือพรหมจรรย์ตั้งแต่เกิดในชีวิตนี้นี้ แต่พวกเขาไม่สามารถช่วยเหลือโลกด้วยความบริสุทธิ์ จะมีการช่วยเหลือได้เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ตามศรัทธาและทำให้โลกบริสุทธิ์ด้วยเช่นกันเท่านั้น เวลานี้ลูกกำลังได้รับศรัทธา เป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าลูกเคยทำตามการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ เวลานี้ลูกรู้ว่าดินแดนแห่งความสุขกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ยิ่งเราทำความเพียรพยายามมากตามศรัทธามากเท่าไร เราก็จะ

ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากตามนั้น คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติเหล่านี้ไม่ได้เป็นของบราห์มา เขาคือผู้เพียรพยายาม ความเพียรพยายามของเขาสูงมากอย่างแน่นอน ด้วยเหตุนี้เองเขาจึงกลายเป็นนารายณ์ ดังนั้นลูกๆต้องทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของท่าน ลูกต้องทำตามศรัทธาที่ไม่ใช่การกำหนดของจิตใจของลูกเอง ลูกต้องจุดแสงของลูกดวงวิญญาณ เวลานั้นดีปาวาลีกำลังจะมาถึง แต่ไม่มีดีปาวาลีในยุคทอง มีแค่เพียงการขึ้นครองราชย์ที่นั่น ดวงวิญญาณจะกลับมาสโตปุระสถาน ดีพมาลาที่เฉลิมฉลองในเวลานี้เป็นสิ่งที่ไม่จริง พวกเขาจุดตะเกียงข้างนอก แต่จะมีการจุดตะเกียงขึ้นที่นั่นในทุกบ้าน นั่นคือทุกดวงวิญญาณมีความสโตปุระสถาน น้ำมันของความรู้ที่ได้ไหลไปคงอยู่เป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด และแล้วน้ำมันก็จะค่อยๆลดลงไปที่ละน้อย จนกระทั่งเวลานี้เมื่อแสงของทั้งโลกดับลง ในสิ่งนี้เช่นกันสำหรับบาร์ตโดยเฉพา และทั้งโลกโดยทั่วไป เวลานั้นทุกคนคือดวงวิญญาณบาป เป็นเวลาของการชำระสะสางสำหรับทุกคน ทุกคนต้องชำระสะสางบัญชีกรรมของพวกเขา เวลานั้นลูกๆต้องทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกจะประกาศสิทธิ์นั้นด้วยการทำตามศรัทธาเท่านั้น ในอาณาจักรของราวันมีการไม่เชื่อฟังชัชปาบาอย่างมาก ถ้าแม่เวลานี้ลูกไม่เชื่อฟังคำสั่งของท่าน ลูกก็จะถูกหลอกลวงอย่างมาก ลูกเรียกหาท่านให้มาและทำให้ลูกบริสุทธิ์ ดังนั้นเวลานี้เพื่อที่จะให้ประโยชน์แก่ตนเอง ลูกต้องทำตามศรัทธาของชัชปาบา ไม่เช่นนั้นแล้วก็จะเป็นการสูญเสียอย่างมาก ลูกๆที่สุดแสนหวานรู้ด้วยเช่นกันว่าลูกไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์โดยที่ไม่ได้มีการจดจำระลึกถึงชัชปาบา ลูกอยู่ที่นั่นมาเป็นเวลาหลายปี แต่ทุกๆที่เป็นเช่นนั้น เหตุใดลูกจึงไม่สามารถดูดซับความรู้ได้? ความรู้นั้นสามารถดูดซับได้ในภาชนะทองคำเท่านั้น ลูกใหม่ๆก็กลายเป็นผู้ที่มีค่าต่องานรับใช้อย่างมาก ดูซิว่ามีความแตกต่างมากมายเพียงใด ลูกที่เก่ากว่าก็ไม่ได้อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงมากเท่ากับลูกใหม่ ลูกๆผู้เป็นที่รักที่ดีมากหลายคนของชัชปาบามาและทำงานรับใช้มากมาย รวากับว่าดวงวิญญาณเหล่านั้นได้อุทิศตนเองให้แก่ชัชปาบา ด้วยการอุทิศตนเองแล้วพวกเขาก็ทำงานรับใช้อย่างมากด้วยเช่นกัน พวกเขาอ่อนหวานและน่ารัก พวกเขากำลังช่วยพ่อด้วยการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง พ่อพูดว่าจดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกเรียกหาพ่อให้มาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อพูดว่าเวลานี้จงเฝ้าแต่จดจำพ่อ ลูกต้องละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด ไม่ควรจดจำแม้กระทั่งเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูก ไม่ควรจะมีใครนอกจากพ่อผู้เดียว และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง หากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง ลูกก็จะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ บัพดาสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ด้วยเช่นกัน ลูกๆก็เข้าใจด้วยเช่นกัน คนใหม่ๆที่มานั้นก็ตระหนักได้ว่าแต่ละวันพวกเขากำลังพัฒนาขึ้น เป็นเพียงด้วยการทำตามศรัทธาเท่านั้นที่ลูกได้รับการเปลี่ยนแปลง ด้วยการเพียรพยายามที่จะเอาชนะความโกรธ ลูกก็จะค่อยๆได้รับชัยชนะที่ละน้อย พ่ออธิบายด้วยเช่นกันว่า: เฝ้าแต่ขจัดข้อบกพร่องออกไป ความโกรธนั้นเลวร้ายมาก ความโกรธนั้นเผาผลาญลูกอยู่ภายในและเผาผู้อื่นด้วยเช่นกัน ความโกรธนั้นต้องถูกขจัดออกไป เมื่อลูกๆไม่ทำตามศรัทธาของพ่อ สถานภาพของพวกเขาก็ตกต่ำลงและเกิดการสูญเสียเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า วงจรแล้ววงจรเล่า ลูกๆรู้ว่าสิ่งเหล่านี้เป็นการศึกษาทางร่าง ในขณะที่สิ่งนี้คือการศึกษาทางจิตที่พ่อทางจิตกำลังสอน ต้องมีการให้ความใส่ใจในทุกทาง ไม่มีผู้ที่มิเกล็ดสามารถมาที่นี่ที่มธุบัน หากในช่วงเวลาที่มีความเจ็บป่วย เพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูกและผู้ที่ยืนเคียงข้างในกิเลสมา นั่นก็ไม่ดีเช่นกัน เราจะไม่ชอบเช่นนั้น เพราะจะมีการจดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตรเหล่านั้นในช่วงเวลาสุดท้าย และแล้วลูกก็จะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง พ่อเฝ้าแต่เตือนใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม ไม่ควรมีการจดจำผู้ใด ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่เพราะลูกล้มป่วยลูกจึงคาดหวังว่าเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูกจะมาเยี่ยมลูก ไม่เลย มันไม่ใช่ระบบที่จะเชื่อเชิญพวกเขามา เป็นเพียงด้วยการทำตามระบบเท่านั้นที่จะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ไม่เช่นนั้นแล้วลูกก็จะเป็ดเหตุที่จะทำให้นตนเองสูญเสียโดยไม่จำเป็น อย่างไรก็ตามผู้ที่มิสติปัญญาที่ตโมประธานก็ไม่เข้าใจสิ่งนี้ พระเจ้าให้คำแนะนำแก่พวกเขาและพวกเขาก็ยังไม่เปลี่ยนแปลงตนเอง! ลูกต้องก้าวหน้าไปที่นี่ด้วยความระมัดระวังอย่างมาก นี่คือนิสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถอยู่ที่นี้ได้ หากลูกจดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูก และแล้วในช่วงเวลาแห่งความตายพวกเขาจะถูกจดจำอย่างแน่นอน ด้วยการมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกก็สร้างความสูญเสียให้กับตนเองเท่านั้น และสิ่งนี้กลายเป็นสาเหตุของการลงโทษด้วยเช่นกัน ด้วยการไม่ทำตามศรัทธา ลูกก็จะไม่สามารถกลายเป็นผู้ที่มีค่าต่องานรับใช้เพราะมีความตกต่ำอย่างมาก ไม่ว่าลูกจะเพียรพยายามอย่างมากเท่าไร ลูกก็ไม่สามารถที่จะกลายเป็นผู้มีค่าควรแก่การทำงานรับใช้ได้ หากลูกไม่เชื่อฟัง ลูกก็จะกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน แทนที่จะขึ้นไปลูกก็จะตกลงมา พ่อก็จะพูดว่า: ลูกๆ ควรจะมีความเชื่อฟัง ไม่เช่นนั้นแล้วสถานภาพของลูกจะถูกทำลาย พ่อทางร่างก็มีลูกสี่ถึงห้าคน แม้กระนั้นเขาก็มีความรักต่อผู้ที่เชื่อฟังมากกว่า ผู้ที่ไม่เชื่อฟังก็จะสร้างแต่ความทุกข์เท่านั้น เวลานั้นลูกๆได้พบกับพ่อที่ยิ่งใหญ่ทั้งสองแล้ว ลูกต้องไม่อยู่อย่างไม่เชื่อฟังท่าน หากลูกไม่เชื่อฟังลูกก็จะได้รับสถานภาพที่ต่ำมากเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าและวงจรแล้ววงจรเล่า จงทำความเพียรพยายามเช่นนั้นที่จะจดจำชัชปาบาผู้เดียวเท่านั้นในเวลาสุดท้าย พ่อพูดว่า พ่อสามารถที่จะรู้ว่าลูกแต่ละคนกำลังทำความเพียรพยายามใด บางคนก็มีการจดจำระลึกถึงที่น้อยมาก คนอื่นก็เพียงเฝ้าแต่จดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตรของพวกเขา พวกเขา

ไม่สามารถอยู่อย่างมีความสุขหรือประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ สำหรับลูกเป็นวันของสัตว์ทุกวัน เด็กๆจะเข้าเรียนในวิทยาลัยในวันพฤหัสบดีซึ่งเป็นวันของดาวพฤหัสบดี(Jupiter) นั่นคือความรู้ทางโลก ในขณะที่ความรู้ก็คือทางจิต ลูกรู้ว่าชีพบาบาคือพ่อ ครู และสัตว์ของเรา และดังนั้นลูกควรทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของท่าน และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ผู้ที่ทำความเพียรพยายามก็มีความสุขอย่างมากภายในตนเอง อย่าได้ถามเลย หากลูกมีความสุข ลูกก็จะเพียรพยายามทำให้ผู้อื่นมีความสุข จูเชื่อว่าลูกสาวบางคนเฝ้าแต่เพียรพยายามมากเพียงใดทั้งวันและทั้งคืน เพราะความรู้นี้มีห้ศรรย บัพดาดาที่มีความเมตตาเพราะลูกๆบางคนก็สร้างความสูญเสียให้กับตนเองอย่างมากด้วยการไม่เข้าใจ พวกเขากลับมามีสำนึกที่เป็นร่างและมีความอิจจาริชยามากมายอยู่ภายใน คนโกรธจะกลายเป็นสีแดงเหมือนทองแดง ความโกรธเผาไหม้มนุษย์และต้นธารจะทำให้พวกเขาน่าเกลียด พวกเขาจะไม่ถูกเผาไหม้ด้วยความผูกพัน ยึดมั่นหรือความละโมภ พวกเขาถูกเผาด้วยความโกรธ ผู้คนมากมายก็มีวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธ พวกเขาต่อสู้รบราอย่างมากมาย ด้วยการต่อสู้กัน พวกเขาสร้างความสูญเสียให้กับตนเองเท่านั้น พวกเขาไม่เชื่อฟังทั้งผู้ที่มีตัวตนและผู้ไม่มีตัวตน พ่อเข้าใจว่าพวกเขาไม่มีค่าเลย หากลูกทำความเพียรพยายาม ลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ดังนั้นเพื่อประโยชน์ของตัวเอง ลูกต้องล้มความสัมพันธ์ทั้งหมดของลูก อย่าได้จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว ในขณะที่อยู่ที่บ้านและเห็นญาติมิตรของลูก จดจำชีพบาบาเท่านั้น เวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน เวลานี้จดจำบ้านใหม่ของลูกซึ่งเป็นดินแดนแห่งความสงบ นี่คือการฝึกหัดที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อให้คำสอนแก่ลูกและมีคุณสมบัติสำหรับลูกๆในสิ่งนี้ ลูกบางคนก็สร้างความเสียหายให้กับตนเองโดยไม่จำเป็นด้วยพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายของพวกเขา ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองโลก แต่มายาซึ่งเป็นแมงกิ้งก่าหางของลูก ลูกได้ถือกำเนิดและลูกก็พูดว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพนั้น แต่มายาซึ่งเป็นแมงกิ้งก่าหางไม่ปล่อยให้ลูกประกาศสิทธิ์นั้น ดังนั้นสถานภาพของลูกจึงถูกทำลาย มายาจุใจลูกอย่างแรงกล้ามาก ลูกมาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร แต่มายาก็ก่อกวนลูก พ่อรู้สึกเมตตาและรู้สึกว่าจะเป็นสิ่งดีหากลูกที่ยากจนจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ที่พวกเขาไม่ควรจะกลายเป็นผู้ที่ประณามพ่อ ผู้ที่ประณามสัตว์ไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ เป็นการประณามใคร? นั่นคือประณามชีพบาบา พฤติกรรมของลูกไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่พ่อจะถูกประณาม ไม่มีเรื่องของความหยิ่งยโสในสิ่งนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อประโยชน์ของตัวเอง จงล้มความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด อย่าได้มีความรักต่อพวกเขา เพียงแต่ทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้าเท่านั้น ไม่ใช่คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของตนเอง ปกป้องตนเองจากมิตรที่ไม่ดีและอยู่ในความเป็นมิตรของพระเจ้า

2. ความโกรธนั้นเลวร้ายอย่างยิ่ง มันเผาผลาญตัวเอง อย่าได้ไม่เชื่อฟังภายใต้อิทธิพลของความโกรธ คงอยู่อย่างมีความสุขและทำความเพียรพยายามที่ทำให้ทุกคนมีความสุข

พร: ขอให้ลูกเปลี่ยนแปลง(turn)ตนเองเพื่อเป็นการตอบแทนของความรักและกลับมาเพียบพร้อมและสมบูรณ์และหัดเทียบกับพ่อ
สิ่งซึ่งบอกของความรักคือ ลูกไม่สามารถทนเห็นความอ่อนแอใดๆในผู้ที่ลูกรักได้ ลูกจะพิจารณาความผิดของคนที่คุณรักว่าเป็นความผิดของลูกเอง เมื่อพ่อได้ยินสิ่งใดเกี่ยวกับลูกๆ ท่านรู้สึกว่สิ่งนั้นเป็นกรณีของท่านด้วย พ่อปรารถนาที่จะเห็นลูกๆกลับมาหัดเทียบกับท่าน เต็มเปี่ยม และสมบูรณ์พร้อม เพื่อเป็นการตอบแทน(return)ต่อความรักนี้ จงเปลี่ยนแปลง(turn)ตนเอง ผู้เลื่อมใสศรัทธาพร้อมที่จะตัดศีรษะของพวกเขาและวางไว้เบื้องหน้าของท่าน แต่ลูกไม่ต้องตัดหัวของลูกแต่จงตัดหัวของราวัน

คติพจน์: การทำงานรับใช้ของการสร้างบรรยากาศที่มีพลังด้วยกระแสนทางจิตของลูกคืองานรับใช้ที่สูงส่งที่สุด

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกทั้งหมดต้องทำความเพียรพยายามเพื่อการจذرละเลิกถึง พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญูณและจดจำฉันผู้เป็นพ่อ และพ่อจะปลดปล่อยลูกจากบาปทั้งหมด
- คำถาม:** สถานที่สำหรับทุกคนที่จะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์คือสถานที่ใด นัยสำคัญของอะไรที่ทั้งโลกจะได้รู้?
- คำตอบ:** ดินแดนอาบูคือสถานที่ที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ช่างๆ คำว่า “บราห์มา กุมารี” ลูกสามารถเขียนบนกระดานในวงเล็บว่า (“นี่คือสถานที่จาริกแสวงบุญที่สูงส่งที่สุด”) ทุกคนในทั้งโลกจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ที่นี่ ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ผู้เป็นพ่อและอดัม (บราห์มา) นั่งที่นี้และให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน อดัมหมายถึงมนุษย์ ท่านไม่ใช่เทพและไม่สามารถเรียกว่าพระเจ้าได้

โอม ซานติ ดับเบิล โอม ซานติเพราะหนึ่งนั้นมาจากพ่อและอีกหนึ่งมาจากดาด้า, มีทั้งสองดวงวิญญูณ ผู้เดียวหนึ่งคือดวงวิญญูณสูงสุดและผู้หนึ่งคือดวงวิญญูณ ผู้หนึ่งได้ให้เป้าหมายแก่ลูก: พ่อคือผู้อาศัยของดินแดนสูงสุด ผู้หนึ่งก็พูดเหมือนกันเช่นกัน พ่อพูด “โอม ซานติ” และผู้หนึ่งก็พูด “โอม ซานติ” เช่นกัน ลูกๆ ก็พูด “โอม ซานติ” เช่นกัน นั่นคือเราคือดวงวิญญูณ, ผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ ที่เราต้องนั่งแยกห่างจากกัน, ไม่สัมผัสหรือแตะต้องกันและกัน ลูกต้องไม่สัมผัสกับผู้ที่ลูกกำลังนั่งถัดจากเขา เพราะมีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนในสถานะและโยคะของแต่ละคน บางคนอยู่ในการจذرละเลิกถึงอย่างดีมาก และบางคนก็ไม่มี การจذرละเลิกถึงเลย ดังนั้นผู้ที่ไม่มี การจذرละเลิกถึงใดๆเลยคือดวงวิญญูณบาปที่ตโมประธาน ในขณะที่ผู้ที่มีการจذرละเลิกถึงคือดวงวิญญูณบุญที่สโตประธาน มีความแตกต่างอย่างมาก แม้ว่าลูกอาจจะอยู่ด้วยกันที่บ้าน ก็มีความแตกต่าง เหตุนี้เองจึงมีชื่อที่เป็นเช่นปีศาจในภักวัดที่ได้มีการจดจำมา สิ่งนั้นหมายถึงเวลานี้ พ่อหนึ่งนี้และอธิบายแก่ลูกๆ: เหล่านี้คือกิจกรรมที่สูงส่งที่ได้รับการจดจำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกจะไม่จดจำสิ่งใดในยุคทอง ลูกจะลืมทุกสิ่ง เป็นเพียงในเวลานี้เท่านั้นที่พ่อให้คำสอนเหล่านี้แก่ลูก ลูกจะลืมสิ่งนี้อย่างสมบูรณ์ในยุคทอง จากนั้นในยุคทองแดงพวกเขาก็เขียนคัมภีร์และพยายามที่จะสอนราชา โยคะ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่สามารถสอนราชา โยคะได้ เมื่อพ่อมาที่นี้เป็นการส่วนตัวเท่านั้นที่พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกรู้ว่าพ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกอย่างไร และแล้วหลังจาก 5000 ปี, ท่านก็จะพูดสิ่งเดียวกันอีกครั้ง: ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน ไม่มีมนุษย์คนไหนจะสามารถพูดเช่นนี้กับมนุษย์ได้และไม่สามารถมีเทพคนไหนที่พูดเช่นนี้กับเทพได้ มีเพียงพ่อทางจิตเท่านั้นที่พูดเช่นนี้กับลูกๆ ทางจิต เมื่อลูกได้เล่นบทบาทของลูกแล้ว ลูกก็จะเล่นบทบาทของลูกอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี เพราะลูกจะลงบันไดมา เวลานี้ลูกมีความลับของตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ว่านั่นคือดินแดนแห่งความสงบ นั่นคืออาณาเขตสูงสุด เราดวงวิญญูณของศาสนาที่แตกต่างกันทั้งหมดอาศัยอยู่ที่นั่นตามลำดับกันไปในโลกที่ไม่มีตัวตน ลูกสามารถดูว่าดวงดาวอยู่ที่นั่นได้อย่างไร ลูกไม่สามารถเห็นสิ่งอื่นใดที่นั่น ไม่มีสิ่งอื่นใดเบื่องบนนั้น มีเพียงธาตุบราห์ม ที่ลูกกำลังยืนอยู่บนโลก นี่คือนามของการกระทำ ลูกมาที่นี้ นำร่างกายมาใช้และแสดงการกระทำ พ่อได้อธิบายแล้วว่า เมื่อลูกได้รับมรดกจากพ่อ การกระทำของลูกก็เป็นกลางถึง 21 ชาติเกิด เพราะไม่มีอาณาจักรของราวันที่นั่น นั่นคืออาณาจักรของพระเจ้าที่เวลานี้พระเจ้ากำลังก่อตั้ง ท่านเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกๆ ว่า จดจำชีพบาบาและลูกจะสามารถกลายเป็นนายของสวรรค์ ชีพบาบาก่อตั้งสวรรค์ ดังนั้นจงจดจำชีพบาบาและดินแดนแห่งความสุข ก่อนอื่นใดจงจดจำดินแดนแห่งความสงบแล้วลูกจะจดจำวงจรด้วยเช่นกัน ลูกๆ ลืมสิ่งนี้และดังนั้นลูกต้องถูกเตือนครั้งแล้วครั้งเล่า โอ้ ลูกที่สุดแสนหวาน พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญูณและจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไป ท่านสัญญาว่าหากลูกอยู่ในการการจذرละเลิกถึง พ่อจะปลดปล่อยลูกจากบาปของลูก พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์, ผู้ทรงพลังอำนาจ ท่านเรียกได้ว่าเป็นผู้ทรงพลังอำนาจของโลก ท่านรู้ตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก ท่านรู้เกี่ยวกับพระเวทย์และคัมภีร์ ฯลฯ ทั้งหมด และเหตุนี้เองท่านจึงพูดว่า ไม่มีสาระใดๆในสิ่งเหล่านั้น ไม่มีสาระใดๆในกิตะเช่นกัน แม้ว่าจะมีเพชรพลอยของทุกคัมภีร์, เป็นแม่และพ่อ และที่เหลือทั้งหมดคือลูกๆ ของกิตะก็ตาม ในท่านเองเดียวกันอันดับแรกมีประชาธิปไตยบราห์มาและที่เหลือทั้งหมดคือลูกๆ ประชาบิดาบราห์มาถูกเรียกว่าอดัมซึ่งเป็นมนุษย์คนแรก อดัมหมายถึงมนุษย์ (aadmi) ท่านคือมนุษย์และดังนั้นท่านไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นเทพ อดัมคือมนุษย์คนแรก ผู้เลื่อมใสศรัทธาเรียกบราห์มา, อดัม, เทพ พ่อหนึ่งนี้และอธิบายแก่ลูกๆ ว่าอดัมหมายถึงมนุษย์ เขาไม่ได้เป็นทั้งเทพและพระเจ้า ลักษณะและนารายณ์นั้นคือเทพ มีความ

เป็นเทพในสวรรค์ นั่นคือโลกใหม่ นั่นคือสิ่งมหัศจรรย์ของโลก ที่เหลือทั้งหมดคือสิ่งมหัศจรรย์ของมายา สิ่งมหัศจรรย์ของมายาเกิดขึ้นหลังจากที่ยุคทองแดงได้เริ่มขึ้น สิ่งมหัศจรรย์ของพระเจ้าคือสวรรค์ซึ่งก่อตั้งขึ้นโดยพ่อผู้เดียวเท่านั้น ในเวลานี้กำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา ไม่มีใครรู้ถึงคุณค่าของวัดดิลาลา ผู้คนไปจาริกแสวงบุญและนั่นคือสถานที่จาริกแสวงบุญที่ดีที่สุด ลูกเขียนว่า “บราห์มา กุมารี อิศวริยา วิสวา วิททยาลา, ภูเขอาบู” (Brahma Kumaris Ishwariya Vishwa Vidhyalaya, Mt.Abu) ดังนั้นลูกควรเขียนในวงเล็บด้วยเช่นกันว่า “(สถานที่จาริกแสวงบุญที่สูงส่งที่สุด)” เพราะลูกรู้ว่าเป็นที่ที่ทุกคนได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ ดังนั้นเช่นที่กิตะคือเพชรพลอยของทุกคัมภีร์ ดังนั้นเช่นกันสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคืออาบู และแล้วเมื่อผู้คนอ่านสิ่งนี้ก็จะถึงความสนใจของเขา นี่คือนสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาสถานที่จาริกแสวงบุญทั้งหมดในโลก ที่ซึ่งพ่อนั่งและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน มีสถานที่จาริกแสวงบุญอยู่มากมายหลายแห่ง พวกเขาแม้กระทั่งคิดว่าสถานที่ซึ่งเป็นอนุสรณ์ของคานธีเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญ ทุกคนไปที่นั่นและให้ดอกไม้ ฯลฯ พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย ลูกรู้สิ่งนี้และดังนั้นขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ลูกควรจะมีความสุขอย่างมากในหัวใจของลูก เรากำลังก่อตั้งสวรรค์ เวลานี้พ่อพูดว่า พิจารณว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ การศึกษานั้นง่ายมาก ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆเลยสำหรับลูก มาม้าของลูกต้องเสียค่าใช้จ่ายแม้แต่หนึ่งสตางค์หรือไม่? เธอศึกษาเล่าเรียนโดยที่ไม่ได้เสียแม้แต่หนึ่งสตางค์และกลายเป็นผู้ที่ฉลาดอย่างยิ่งซึ่งเธอประกาศสิทธิ์อันดับหนึ่ง เธอได้กลายเป็นราชาโยคีนี้ ไม่มีใครเหมือนมาที่ปรากฏตัวขึ้น ดุสฟอนี่ที่นี้และสอนลูกๆ ดวงวิญญาณเท่านั้น เป็นดวงวิญญาณที่จะได้รับอาณาจักร เป็นดวงวิญญาณที่ได้สูญเสียอาณาจักร ดวงวิญญาณที่สุดแสนเล็กทำงานอย่างมากมาย งานที่เลวร้ายที่สุดคือการชกมวยในกิลเลส ดวงวิญญาณเล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิด ดวงวิญญาณที่สุดแสนเล็กมีพลังอย่างมาก เขาปกครองทั้งโลก ดวงวิญญาณเทพนั้นมีพลังอย่างมาก แต่ละศาสนามีพลังกำลังของตนเอง ศาสนาคริสต์มีพลังกำลังอย่างมาก เมื่อดวงวิญญาณมีพลังกำลัง เขาก็แสดงการกระทำผ่านร่างกาย เป็นดวงวิญญาณที่มหัศจรรย์และแสดงการกระทำในสนามของการกระทำนี้ ไม่มีการทำกิจกรรมที่เลวร้ายใดๆที่นั่น ดวงวิญญาณไปสู่หนทางแห่งบาปเมื่อเป็นอาณาจักรของราวัน ผู้คนพูดว่ากิลเลสคงอยู่ตลอดเวลา ลูกสามารถอธิบายได้ว่าไม่มีอาณาจักรของราวันที่นั่น ดังนั้นจะมีกิลเลสที่นั่นได้อย่างไร? ที่นั่นมีเพียงพลังโยคะ ราชาโยคะของบาร์ตเป็นที่รู้จักกันดี ผู้คนมากมายต้องการที่จะเรียนรู้สิ่งนี้ แต่มีเพียงลูกเท่านั้นที่สามารถสอนได้ ไม่มีใครอื่นสามารถสอนได้ ตัวอย่างเช่น มหาฤๅษีก็เคยทำความเพียรพยายามอย่างมากมายที่จะสอนโยคะ อย่างไรก็ตามโลกไม่รู้ว่าเป็นไปไม่ได้สำหรับพระโยคีที่จะสอนราชาโยคะ ผู้คนมากมายไปหาชิมญานันดา หากเขาพูดแม้เพียงครั้งเดียวว่าไม่มีใครนอกจากบีเคสามารถสอนราชาโยคะ โบราณของบาร์ตได้อย่างแท้จริงและนั่นก็เพียงพอแล้ว อย่างไรก็ตามมันไม่ได้เป็นกฎที่เสียงนั้นจะกระจายไปในเวลานี้ ไม่ใช่ทุกคนจะเข้าใจ สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากและก็มีค่ายกของลูกด้วยเช่นกัน ในเวลาสุดท้ายพวกเขาจะพูดว่า โอ้ พระผู้, โอ้ ชีพบาบา กิจกรรมที่สูงส่งของลูกนั้นมหัศจรรย์! เวลานี้ลูกเข้าใจว่าไม่มีใครนอกจากลูกคิดว่าพ่อเป็นพ่อสูงสุด, ครุสูงสุดและสัตครูสูงสุด ที่นั่นเช่นกันมีผู้คนมากมายที่ในขณะที่กำลังก้าวไปนั้นก็ถูกก่อกวนโดยมายา และดังนั้นพวกเขาจึงสิ้นสติอย่างสมบูรณ์ จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก นี่คือนสนามรบและมายาก็สร้างอุปสรรคมากมายในสนามรบ ผู้คนเหล่านั้นกำลังทำการเตรียมการเพื่อการทำลายล้าง ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่นี้เพื่อเอาชนะกิลเลสทั้งห้า ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อชัยชนะในขณะที่พวกเขากำลังทำความเพียรพยายามเพื่อการทำลายล้าง งานทั้งสองจะสำเร็จเสร็จสิ้นในเวลาเดียวกัน ยังคงมีเวลา อาณาจักรของเรายังไม่ได้มีการก่อตั้งขึ้น ราชาและปวงประชาทั้งหมดยังคงต้องมีการสร้างขึ้น ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อเป็นเวลาครึ่งวงจร อย่างไรก็ตามไม่มีใครได้รับการหลุดพ้น แม้ว่าผู้คนเหล่านั้นจะพูดว่าผู้หนึ่งได้รับการหลุดพ้นแล้วก็ตาม ไม่มีใครรู้ว่าเขาไปที่ไหนเมื่อเขาได้ตายไป พวกเขาเฝ้าแต่พูดเท็จต่อไปในลักษณะนั้น ลูกรู้ว่าผู้ที่ละร่างของเขาคะใช้อีกร่างหนึ่งอย่างแน่นอน พวกเขาไม่สามารถบรรลุถึงการหลุดพ้นตลอดไปได้ ไม่ใช่ว่าพ่อจะหลอมรวมเข้ากับน้ำ พ่อพูดว่า คัมภีร์ ฯลฯ เหล่านั้นทั้งหมดคือเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ ฟังพ่อเป็นการส่วนตัว ลูกกินฮาลาที่ร้อนๆ ใครที่กินฮาลาที่ร้อนที่สุด (บราห์มา) ผู้นั้นนั่งถัดไปจากท่าน เขาได้ยินทุกสิ่งในทันทีและดูดซับสิ่งนั้น และแล้วเขาก็ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ผู้คนมีนิมิตของผู้นี้ในสวรรค์และในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ที่นั่นเช่นกันผู้คนเห็นเขาด้วยดวงตาทางร่าง พ่อสอนทุกคนแต่ก็ต้องใช้ความเพียรพยายามสำหรับการจดจำระลึกถึง เช่นที่ลูกพบว่าเป็นเรื่องยากที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง ดังนั้นผู้นี้ก็พบว่าเป็นเรื่องยากเช่นเดียวกัน ไม่มีเรื่องของความเมตตา ฯลฯ ในสิ่งนี้ พ่อพูดว่า พ่อได้ยืมร่างนี้มาใช้และพ่อจะชำระสะสางบัญชีนั้น อย่างไรก็ตามผู้นี้ต้องทำความเพียรพยายามเพื่อการจดจำระลึกถึงด้วยเช่นกัน พ่อเข้าใจว่าท่านนั่งถัดจากพ่อ พ่อ(บราห์มา บาบา) กำลังจดจำพ่อ(ชีพบาบา) แต่แล้วพ่อก็ลืมท่าน ผู้นี้ต้องทำความเพียรพยายามมากที่สุด มายาทดสอบมหาวิระที่แข็งแกร่งที่อยู่ในสนามรบ มีตัวอย่างของหนูมานที่เป็นมหาวิระ ยิ่งลูกแข็งแกร่งมากเท่าไรมายาก็จะทดสอบลูกมากเท่านั้น และพายุก็จะมามากขึ้นเท่าตามนั้น ลูกๆ เขียนว่า บาบา สิ่งนี้สิ่งนั้นเกิดขึ้นกับลูก บาบาพูดว่า ทั้งหมดนั้นจะเกิดขึ้น บาบา

อธิบายแก่ลูกทุกวัน จงอยู่อย่างระมัดระวัง! ลูกเขียนว่า มายานำพาอายุมากมายนาน บางคนก็มีสำนึกที่เป็นร่างและพวกเขาไม่ได้บอกสิ่งใดแก่บาบา เวลานี้ลูกกำลังกลับมาด้วยความฉลาดอย่างมาก เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์เขาก็จะได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์ และแล้วดวงวิญญาณก็เปล่งประกายอย่างมาก ก่อนอื่นใดเป็นผู้ที่ยากจนที่รับความรู้นี้ พ่อได้รับการจดจำว่าเป็นเจ้าแห่งคนจนด้วยเช่นกัน ผู้อื่นทั้งหมดนั้นมาภายหลัง ลูกเข้าใจว่าเป็นไปไม่ได้สำหรับพวกเขาที่จะกลายเป็นพี่น้องกันจนกว่าพวกเขาจะกลายเป็นพี่น้องหญิงชาย ลูกๆของประชาบิดาบรมหัตถ์คือพี่น้องหญิงชาย เวลานี้พ่ออธิบายว่า จงพิจารณาว่าเป็นพี่น้องชาย นี่คือการสัมผัสครั้งสุดท้าย และจากนั้นลูกจะขึ้นไปเบื้องบนและพบกับพี่น้องชายของลูก และแล้วการสัมผัสใหม่จะเริ่มขึ้นในยุคทอง ที่นั่นจะไม่มีญาติพี่น้องมากมายเช่นน้องชายหรือพี่ชาย, ลูก ฯลฯ ที่นั่นมีความสัมพันธ์น้อยมาก ต่อมาความสัมพันธ์ต่างๆก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เวลานี้พ่อพูดว่า อย่าได้แม้แต่คิดว่าตนเองเป็นพี่น้องหญิงชาย แต่เป็นเพียงพี่น้องชายเท่านั้น ลูกต้องไปอยู่เหนือรูปและนามด้วยเช่นกัน พ่อสอนลูกๆ พี่น้องชาย (ดวงวิญญาณ) เท่านั้น เมื่อประชาบิดาบรมหัตถ์มาอยู่ที่ลูกคือพี่น้องหญิงชาย กฎณะเองเป็นเพียงแค่เด็ก เขาจะสามารถทำให้ลูกทั้งหมดกลายเป็นพี่น้องชายได้อย่างไร? สิ่งเหล่านี้ไม่มีการกล่าวถึงในกิตะ ความรู้ที่พิเศษสุดอย่างแท้จริง ทุกสิ่งถูกกำหนดไว้แล้วในละครบทบาทของหนึ่งวินาทีที่ไม่สามารถเหมือนกับบทบาทของวินาทีถัดไปได้ หลายเดือน, หลายวัน, หลายชั่วโมงผ่านไป และแล้วอีก 5,000 ปีต่อมา สิ่งเหล่านั้นก็จะผ่านไปในการทำนองเดียวกัน ผู้ที่มีสติปัญญาเล็กน้อยไม่สามารถซึมซับได้มากนัก เหตุนี้เองพ่อพูดว่า เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด โลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย พ่อพูดว่า พ่อมาเมื่อเป็นยุคบรรจบพบกัน ลูกเคยเป็นเทพ ลูกรู้ว่าเมื่อเป็นอาณาจักรของพวกเรา ไม่มีศาสนาอื่นใดในเวลานั้น ไม่ใช่อาณาจักรของพวกเราอีกต่อไป อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เวลานี้เป็นช่วงเวลาสุดท้ายและลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นจงนำสติปัญญาของลูกออกจากรูปและนามของใครก็ตาม ผิดแผกส่วนกันว่า เราดวงวิญญาณเป็นพี่น้องชาย อย่าได้มีจิตสำนึกที่เป็นร่าง

2. มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างสภาพและโยคะของแต่ละคน ดังนั้นให้ห่างแยกห่างจากกัน อย่าได้แตะต้องกันและกัน เพื่อที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญจึงทำความเพียรพยายามที่จะมีการจดจำระลึกถึง

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่รู้แจ้ง และอุทิศความอ่อนแอหลักๆ ของลูกด้วยความรักที่มีต่อพ่อ บัพดาตาเห็นว่า จนถึงตอนนี้ลูกส่วนใหญ่มีความคิดที่ไร้ประโยชน์ของกิเลสทั้งห้า ดวงวิญญาณที่รู้แจ้งบางครั้งมีความหยิ่งยะโสเกี่ยวกับคุณธรรมและคุณสมบัติพิเศษของเขา ลูกแต่ละคนรู้เกี่ยวกับความอ่อนแอหลักหรือสัณสการ์หลักของตนเอง ดังนั้น การอุทิศความอ่อนแอด้วยความรักที่มีต่อพ่อเป็นข้อพิสูจน์ของความรัก ดวงวิญญาณที่มีความรักและสามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดีจะอุทิศความคิดไร้ประโยชน์ของพวกเราเนื่องจากความรักที่มีต่อพ่อ

คติพจน์: อยู่อย่างมั่นคงบนที่นั่งของความเคารพตนเองและการให้ความนับถือกับทุกคน และด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าต่อการได้รับความเคารพ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เมื่อลูกกลับมาสโตประธานตามลำดับกันไป ความแรงของภัยพิบัติทางธรรมชาติของการทำลายล้างจะเพิ่มขึ้นและโลกเก่านี้จะจบลง
- คำถาม:** ด้วยการทำความเพียรพยายามใดที่ผู้เพียรพยายามสามารถได้รับมรดกอย่างเต็มที่จากพ่อ?
- คำตอบ:** เพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่ของลูก ก่อนอื่นทำให้พ่อเป็นทายาทของลูก นั่นคืออุทิศสิ่งใดก็ตามที่ลูกมีให้แก่พ่อ 1. ทำให้พ่อเป็นลูกของลูกและลูกจะประกาศสิทธิในมรดกของลูกอย่างเต็มที่ 2. กลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์และลูกจะได้รับมรดกเต็มของลูก หากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์, ลูกจะได้รับรางวัลเล็กๆ หลังจากสัมผัสกับการลงโทษ

โอม ซานติ ลูกๆ ต้องไม่เพียงแต่นั่งในการจดจำระลึกถึงผู้เดียว ลูกต้องนั่งในการจดจำระลึกถึงของทั้งสาม แม้ว่าพวกเขาทั้งหมดคือหนึ่งเดียว ลูกรู้ว่าท่านคือพ่อ ครูและสัจธรรมด้วยเช่นกัน ท่านได้มาเพื่อพาเราทั้งหมดกลับไป เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจประเด็นใหม่นี้ ลูกๆ รู้ว่าผู้อื่นเหล่านั้นทั้งหมดที่สอนความเลื่อมใสศรัทธาและอ่านคัมภีร์คือมนุษย์ ผู้เดียวนั้นไม่สามารถเรียกว่าเป็นมนุษย์ ผู้เดียวนั้นคือผู้ไม่มีตัวตนและท่านหนึ่งนั้นและสอนดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน ลูก ดวงวิญญาณรับฟังด้วยร่างกายของพวกเขา ความรู้นี้จะคงจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก เวลานั้นลูกกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้พูดแล้วว่า ลูกๆ ทางจิต จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดไป ไม่มีเรื่องของคัมภีร์ที่นี้ ลูกรู้ว่าพ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก ท่านเป็นครูที่ยิ่งใหญ่อย่างยิ่ง ท่านสูงสุดเหนือสิ่งใดและดังนั้นท่านทำให้ลูกประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดด้วยเช่นกัน เมื่อลูกได้กลับมาสโตประธานตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำสงครามก็จะเริ่มขึ้น จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยเช่นกัน ลูกต้องมีการจดจำระลึกถึงอย่างแน่นอน ควรจะมีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกัน พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดและอธิบายแก่ลูกเพื่อโลกใหม่ แม้แต่เด็กเล็กๆ ก็สามารถจดจำพ่อ ลูกรู้คิดและลูกรู้ว่าด้วยการจดจำพ่อบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย และลูกจะได้รับสถานภาพที่สูงจากพ่อ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าสถานภาพที่ลักษมีและนารายณ์ได้รับเพื่อโลกใหม่นั้นได้รับจากชีพบบา ลักษมีและนารายณ์ได้วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด และเวลานี้ได้กลายเป็นบราห์มาและสรัสวตีแล้วพวกเขาก็จะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ เวลานั้นพวกเขากำลังทำความเพียรพยายาม ลูกมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก ลูกจะไม่ก้มลงด้วยศรัทธาที่มลายเบื้องหน้ารูปบูชาของเทพอีกต่อไป ผู้คนจะอยู่เบื้องหน้ารูปบูชาของเทพและพิสูจน์ว่าตนเองนั้นเป็นผู้ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาพูดว่า “ท่านนั้นเต็มเปี่ยมด้วยคุณธรรมทั้งหมด ในขณะที่เรานั้นเต็มไปด้วยกิเลส เป็นคนบาป และไม่มีคุณธรรม” ลูกเองนั้นกำลังจะกลายเป็นเช่นเดียวกับผู้ที่ลูกเคยร้องสรรเสริญ ลูกถาม: บาบ่า เมื่อใดที่การอ่านคัมภีร์ ฯลฯ ได้เริ่มขึ้น? พ่อพูดว่า ตั้งแต่เวลาของอาณาจักรของราวันได้เริ่มขึ้น สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดคือเครื่องประกอบของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ขณะที่ลูกนั่งที่นี้ สติปัญญาของลูกควรจะต้องเข้าถึงความรู้ทั้งหมด ลูกดวงวิญญาณจะนำเสนอการเหล่านี้ไป ลูกจะไม่นำเสนอการของความเลื่อมใสศรัทธาไปกับตนเอง ผู้ที่มีสัจธรรมของความเลื่อมใสศรัทธาจะถือกำเนิดกับมนุษย์ในโลกเก่า นั่นก็เป็นความจำเป็นด้วย ลูกต้องหมั่นจงจรของความรู้ในสติปัญญาของลูก พร้อมกันกับสิ่งนั้น ลูกต้องจดจำบาปด้วยเช่นกัน บาบ่าคือพ่อของเราด้วย หากลูกจดจำพ่อ บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย บาบานั้นเป็นครูด้วยเช่นกัน และดังนั้นการศึกษาเล่าเรียนก็จะเข้าไปสู่สติปัญญาของเรา เรามีความรู้ของวงจรโลกในสติปัญญาของเราที่ทำให้เรากลายเป็นผู้ปกครองโลก(การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงได้เริ่มขึ้นแล้ว)

โอม ซานติ ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา พ่อท่านเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับความเลื่อมใสศรัทธา-ว่าความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นเมื่อใดและจะจบลงเมื่อใด มนุษย์ไม่รู้สิ่งนั้น เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายทั้งหมดนี้ ในยุคทอง, ลูกๆ เหล่าเทพเคยเป็นนายของโลก ไม่มีการกล่าวถึงความเลื่อมใสศรัทธาที่นั่น ไม่มีแม้วัดเดียวที่นั่น ทั้งหมดนั้นเป็นเพียงเทพ ภายหลัง เมื่อโลกนั้นกำลังครึ่งหนึ่ง, นั่นคือเมื่อ 2500 ปีได้ผ่านไป เมื่อเป็นการบรรจบกันของยุคเงินและยุคทองแดง ราวันก็มา ต้องมีการบรรจบกันอย่างแน่นอน ราวันมาในการบรรจบกันของยุคเงินและยุคทองแดงเมื่อเหล่าเทพตกลงไปสู่หนทางบาป ไม่มีใครนอกเหนือจากลูกๆ สิ่งนี้ พ่อมาในการบรรจบกันของตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นของยุคทอง ในขณะที่ราวันมาในการบรรจบกันของยุคเงินและยุคทองแดง การบรรจบกันนั้นไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นการบรรจบกันที่ให้คุณประโยชน์ การบรรจบกันนั้นลูกเรียกว่าไม่มีคุณประโยชน์เท่านั้น เพียงพ่อเท่านั้นที่ชื่อของท่านคือ “ผู้เดียวที่ให้คุณประโยชน์” ยุคที่ไม่มีคุณประโยชน์เริ่มต้นขึ้นด้วยยุคทองแดง พ่อคือเมล็ดที่มีชีวิต ท่านมีค

ความรู้ของทั้งต้นไม้ หากเมล็ดนั้นมีชีวิต ก็จะอธิบายว่าต้นไม้ได้ปรากฏออกมาจากเมล็ดนั้นได้อย่างไร อย่างไรก็ตาม เพราะเมล็ดนั้นไม่มีชีวิตจึงไม่สามารถพูดสิ่งใด เราสามารถเข้าใจว่า ด้วยการหว่านเมล็ด ต้นไม้เล็กๆก็จะปรากฏขึ้นมาก่อน แล้วต้นไม้ก็จะเติบโตและเริ่มให้ผล อย่างไรก็ตาม เพียงผู้ที่มีชีวิตเท่านั้นที่สามารถบอกทุกสิ่งแก่ลูก ในทางโลกทุกวันนี้ผู้คนก็เฝ้าแต่ทำสิ่งต่างๆทุกรูปแบบ พวกเขาเฝ้าแต่คิดค้นสิ่งต่างๆ พวกเขาพยายามจะไปยังดวงจันทร์ เวลานี้ลูกกำลังรับฟังสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด พวกเขาขึ้นไปสูงมาก หลายแสนไมล์ไปยังดวงจันทร์เพื่อทำการวิจัยและค้นหาว่าสถานที่นั้นคืออะไร พวกเขาไปลึกมากในมหาสมุทรเพื่อพยายามจะค้นหาเกี่ยวกับสิ่งนั้น แต่พวกเขาก็ไม่สามารถไปหาที่สิ้นสุดได้ มีเพียงน้ำและก็น้ำมากยิ่งขึ้น พวกเขาขึ้นไปสูงในเครื่องบินและดังนั้นพวกเขาจำเป็นที่จะต้องมียellowมากเพียงพอที่จะไปที่นั่นและกลับมาด้วยเช่นกัน ท้องฟ้าที่ไม่มีชีวิตจำกัดและมหาสมุทรนั้นก็ไม่มีชีวิตจำกัดด้วยเช่นกัน เช่นที่ผู้เดียวนี้คือมหาสมุทรแห่งความรู้ที่ไม่มีชีวิตจำกัด ดังนั้นนั่นคือมหาสมุทรที่เป็นน้ำที่ไม่มีชีวิตจำกัด วัตถุประสงค์ของท้องฟ้าที่ไม่มีชีวิตจำกัดเช่นกัน ผืนดินที่ไม่มีชีวิตจำกัดด้วย ลูกสามารถเดินต่อไปเรื่อยๆ เบื้องล่างมหาสมุทรมีผืนดิน ภูเขานั้นตั้งอยู่บนอะไร? บนผืนดิน พวกเขาเหล่านั้นก็ได้ขุดลงไปบนผืนดินและภูเขาก็ปรากฏขึ้น และเบื้องล่างนั้นก็มียellowด้วยเช่นกัน มหาสมุทรเองนั้นก็อยู่บนแผ่นดิน ไม่มีใครสามารถไปถึงที่สิ้นสุดของน้ำและแผ่นดินได้ ลูกนั้นจะไม่พูดว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่เป็นพ่อไม่มีชีวิตจำกัดนั้นไม่มีที่สิ้นสุด แม้ว่าผู้คนจะพูดว่าพระเจ้าไม่มีที่สิ้นสุดและมายาไม่มีที่สิ้นสุด อย่างไรก็ตามลูกเข้าใจว่าเป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าไม่มีที่สิ้นสุด แต่ใช้ท้องฟ้าที่ไม่มีที่สิ้นสุด มีวัตถุประสงค์ทั้งห้า- ดิน น้ำ ไฟ ลม ท้องฟ้า สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดได้กลับมาตามโมหะประสาณ ดวงวิญญาณเองก็ได้กลับมาตามโมหะประสาณแล้วพ่อก็มาและทำให้พวกเขาหลุดพ้นจากโมหะประสาณ นั้นเล็กน้อยและพวกเขาใช้ 84 ชาติเกิด วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไป นี่คือการละเล่นที่คงอยู่ตลอดไปซึ่งไม่สิ้นสุด การละเล่นนั้นก็ดำเนินไปเป็นนิรันดร์ หากลูกจะพูดว่าเมื่อใดที่การละเล่นนั้นได้เริ่มขึ้นแล้วการละเล่นนั้นก็ต้องมีจุดจบด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ลูกต้องอธิบายว่าเมื่อใดที่โลกใหม่ได้เริ่มขึ้นและแล้วโลกนั้นได้กลับมาได้อย่างไร นี่คือวงจรของ 5000 ปีที่ซึ่งเฝ้าแต่หมุนไป เวลานี้ลูกรู้อะไร แต่ผู้คนเหล่านั้นก็เพียงแต่เขียนสิ่งที่เห็น ในคัมภีร์ได้มีการเขียนว่าระยะเวลาของยุคทองนั้นหลายแสนปี ดังนั้นเมื่อผู้คนได้ยินเช่นนั้นพวกเขาก็คิดว่าเป็นความจริง พวกเขาไม่รู้ว่เมื่อไหร่ที่พระเจ้าจะมาและให้คำแนะนำของตัวเองของตัวท่านเอง เนื่องจากไม่รู้ในสิ่งนี้จนกว่าลูกจะอธิบายให้แก่พวกเขา พวกเขาเฝ้าแต่พูดว่า 40,000 ปีของยุคเหล็กยังคงหลงเหลืออยู่ เวลานี้ลูกได้กลายเป็นเครื่องมือที่จะอธิบายแก่พวกเขาว่าระยะเวลาของวงจรมี 5,000 ปี ไม่ใช่หลายแสนปี มีเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาอยู่มากมาย เมื่อผู้คนมีเงิน พวกเขาจะใช้จ่ายไปอย่างมากมาย พ่อพูดว่า พ่อได้จากไปหลังจากที่ได้ให้สมบัติอย่างมากมายแก่ลูก พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดนั้นจะให้มรดกที่ไม่มีชีวิตจำกัดแก่ลูกอย่างแน่นอน ลูกได้รับความสุขด้วยสิ่งนั้นและช่วงชีวิตของลูกก็ยืนยาวด้วย พ่อพูดกับลูกๆ ลูกๆ ผู้เป็นที่รักของพ่อ ขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาว! ที่นั่นช่วงชีวิตของลูกคือ 150 ปีและความตายก็ไม่เคยมาหาลูก พ่อได้ให้พรแก่ลูกและทำให้ชีวิตของลูกยืนยาว ลูกจะคงอยู่อย่างนิรันดร์ จะไม่มีความตายก่อนเวลาอันควรใดๆ ที่นั่น ลูกคงอยู่อย่างมีความสุขอย่างยิ่งที่นั่นและเหตุนี้เองจึงเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความสุข ช่วงชีวิตนั้นยืนยาวและลูกก็ได้รับทรัพย์สมบัติอย่างมากและความสุขอย่างมาก จากผู้ที่ยากจนขึ้นแล้วลูกก็ได้กลายเป็นผู้มั่งคั่ง สิ่งนี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่า พ่อมาเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพ อย่างแน่นอนที่นั่นจะเป็นต้นไม้เล็กๆ มีเพียงศาสนาเดียว อาณาจักรเดียว และภาษาเดียวที่นั่น นั่นเรียกได้ว่าเป็นความสงบในโลก เราคือนักแสดงของทั้งโลก ไม่มีใครในโลกรู้อะไร หากพวกเขาได้รู้อะไรพวกเขาก็จะสามารถบอกเราได้ว่าเมื่อใดที่เราได้เริ่มเล่นบทบาทของเรา เวลานี้พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกๆ มีเพลงที่ร้องว่า “ไม่มีใครอื่นสามารถได้รับสิ่งต่างๆทั้งหมดที่ลูกได้รับมาจากบาบา” ท่านให้ทั้งผืนดินและท้องฟ้าและอาณาจักรของทั้งโลกแก่ลูก ลักษมีและนารายณ์นี้เคยเป็นนายของโลก แล้วราชาทั้งหมดที่ได้มาภายหลังนั้นก็ได้เคยเป็นราชาของบาร์ด มีการร้องเพลงว่า สิ่งต่างๆที่บาบาให้แก่เราไม่มีใครอื่นสามารถที่จะให้ได้ พ่อเองนั้นมาและทำให้เราสามารถที่จะได้มาซึ่งสิ่งนั้น ดังนั้นความรู้ทั้งหมดนี้ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก เพื่อที่ลูกจะสามารถอธิบายแก่ใครก็ตามได้ ลูกต้องเข้าใจมากเท่านั้นใครที่สามารถที่จะอธิบายได้? ผู้ที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะ เมื่อใครบางคนมาหาบาบา บาบาก็ถาม: ลูกมีลูกกี่คน? พวกเขา ก็พูดว่า “ตัวฉันเองมีลูก 5 คน และลูกคนที่ 6 คือชีพบาบา และดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านเป็นลูกที่แก่ที่สุด” หากลูกเป็นของชีพบาบา แล้วชีพบาบาก็จะทำให้ลูกเป็นลูกของท่าน และทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ลูกๆนั้นก็กลายเป็นทายาท ลักษมีและนารายณ์คือทายาทที่สมบูรณ์ของชีพบาบา ในชาติเกิดก่อนหน้าของพวกเขา พวกเขาได้ให้ทุกสิ่งทุกอย่างแก่ชีพบาบา ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกๆต้องได้รับมรดก บาบาส่งว่า จงทำให้พ่อเป็นทายาทของลูกและอย่าได้มีใครอื่น ลูกพูดว่า บาบาส่งว่า “ทั้งหมดนี้เป็นของท่านและทุกสิ่งของท่านเป็นของฉัน ท่านได้ให้อำนาจในการปกครองทั้งโลกแก่ฉัน เพราะฉันได้ให้ทุกสิ่งแก่ท่าน” สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ได้มีการแสดงนิมิตของการทำลายล้างแก่อรชุน และแสดงสัญลักษณ์ที่มี 4 มือด้วยเช่นกัน อรชุนนั้นไม่ใช่ใครอื่น ผู้นี้ก็เคยได้ยินนิมิตเหล่านั้น “จงมองดูว่าพ่อกำลังได้รับอาณาจักรนี้ และดังนั้นเหตุใดพ่อจึงไม่ทำให้ชีพบาบาเป็นทายาทของพ่อ(บราห์มา)เล่า? แล้วท่านก็ทำให้พ่อ(บราห์มา)เป็นทายาทของ

ท่าน นี่คือการต่อรองที่ดีมาก” ท่านไม่ได้ขอใครเพื่อสิ่งใด ผู้นี้ได้ให้ทุกอย่างอย่างแผ่ส่วน บุคคลนี้เรียกว่าการให้ทานที่แผ่ส่วน ใครจะรู้อะไรว่าสิ่งใดได้เกิดกับท่าน? บางคนนั้นก็คิดว่าท่านนั้นเริ่มที่จะมีการวางแผนและบางทีก็ได้กลายเป็นชั้นยาณี ดังนั้น ลูกสาวเหล่านี้ก็พูดด้วยเช่นกันว่า ฉันมีลูกๆ 5 คนของตนเอง และฉันจะทำให้ผู้เดียวนั้นเป็นลูกอีกคนหนึ่งของฉัน ผู้นี้ก็ได้นำทุกอย่างไว้เบื้องหน้าบาปที่ทำให้มีการรับใช้ช่วยเหลือผู้คนมากมาย จากการได้เห็นบาป ทุกคนอื่นนั้นก็มีความคิดเดียวกัน และดังนั้นพวกเขาจึงได้ละทิ้งบ้านของพวกเขาและวิ่งมาหาบาป เป็นไปตั้งแต่เวลานั้นที่ความปั่นป่วนได้เริ่มขึ้น พวกเขาได้แสดงความกล้าหาญของการจากบ้านและครอบครัวของตน ได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ว่าเดาอบ(บาป)ต้องมีการสร้างขึ้น เพราะอย่างนั้นเองที่พวกเขาต้องการสันโดษ นอกเหนือจากพ่อแล้วไม่ควรจะมีการจดจำใครอื่น ขออย่าได้มีการจดจำระลึกถึงเพื่อนฝูงหรือญาติมิตรใดๆ เช่นกัน เนื่องจากดวงวิญญาณได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ต้องทำให้ดวงวิญญาณนั้นบริสุทธิ์อย่างนั้นเอง พ่อพูดว่า ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกจึงกลับมาบริสุทธิ์ มีความยากลำบากเนื่องจากสิ่งนี้ พวกเขาเคยพูดว่า ความรู้นี้เป็นเช่นที่ว่าการทะเลาะเบาะแว้งระหว่างสามีและภรรยา เพราะหากใครคนใดคนหนึ่งนั้นได้กลับมาบริสุทธิ์และอีกคนหนึ่งไม่กลับมาบริสุทธิ์ก็จะมีผลรุนแรง ผู้คนเหล่านั้นทั้งหมดมีประสบการณ์ของการถูกทรมานเพราะสิ่งนี้คือบางสิ่งใหม่ที่เกิดขึ้นในที่นี้ ทุกคนนั้นตะลึงงันและถามว่า “อะไรได้เกิดขึ้นที่ผู้คนมากมายได้วิ่งจากไป?” ผู้คนไม่ได้มีความเข้าใจใดๆ แต่พูดว่ามีพลังบางประการอย่างนั้นเอง ไม่เคยมีเวลาไหนมาก่อนที่เมื่อทุกคนได้ทิ้งบ้านของตนและวิ่งจากไป สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดคือกิจกรรมที่สูงส่งของชีพบาปในละคร บ้างแม้แต่วิ่งมาเมื่อเปล่า นั่นก็เป็นละครด้วย พวกเขาวิ่งจากไปทิ้งบ้านและครอบครัวของพวกเขาไว้เบื้องหลัง พวกเขาไม่ได้จดจำใครอื่นเลย มีแต่เพียงร่างของพวกเขาที่พวกเขาจำเป็นต้องใช้ทำทุกงานเท่านั้น ดวงวิญญาณต้องทำให้บริสุทธิ์ด้วยการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง เพียงเท่านั้นเองที่ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์จะสามารถกลับบ้านได้ ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถไปสู่สวรรค์ นั่นไม่ใช่กฎ แต่ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์เท่านั้นเป็นสิ่งที่ต้องการในดินแดนแห่งการหลุดพ้น มีอุปสรรคมากมายในการกลับมาบริสุทธิ์ ก่อนหน้านั้นไม่เคยมีการห้ามไม่ให้ใครให้ไปชุมนุมทางจิต พวกเขาเหล่านั้นจะไปใดก็ตามที่พวกเขาต้องการจะไป ที่นั่นเนื่องจากความบริสุทธิ์จึงมีอุปสรรค ลูกเข้าใจว่าลูกไม่สามารถกลับบ้านได้ โดยที่ไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ จะต้องมีการลงโทษผ่านดรามาราช แล้วก็จะได้รับผลรางวัลเล็กน้อย หากลูกไม่ต้องสัมผัสกับการลงโทษ ลูกก็จะได้รับสถานภาพที่ดี นี่คือบางสิ่งที่จะต้องเป็นที่เข้าใจ พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องมาหาพ่อ ลูกต้องละร่างเก่าและกลับมาอย่างเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ แล้วเมื่อวัตถุธาตุทั้งห้าได้กลับมาใหม่และสโตประธาน, ลูกก็จะได้รับร่างใหม่ที่สโตประธาน ทุกสิ่งก็จะเปลี่ยนไปและกลับมาใหม่ เช่นที่บาปมาและนั่งในผู้ใด ดังนั้นด้วยดวงวิญญาณก็จะไปและนั่งในประสาทราชวังของครรภโดยที่ไม่มีความยากลำบากใดๆ และแล้วเมื่อถึงเวลา เขาก็จะออกมาจากครรภและราวกับว่ามีแสงสว่างเป็นประกายอยู่ล้อมรอบเนื่องจากดวงวิญญาณนั้นบริสุทธิ์ ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ จงอยู่ในบัดดี้อย่างสันโดษ อย่าได้จดจำเพื่อนฝูงหรือญาติมิตรใดๆ นอกจากพ่อผู้เดียว

2. เก็บความรู้ทั้งหมดไว้ในสติปัญญาของลูก กลับมาเป็นอิสระจากบ่วงพันธะและรับใช้ผู้อื่น ทำการต่อรองที่แท้จริงกับพ่อ เช่นที่พ่อนั้นได้ให้ทุกอย่างในทางที่แผ่ส่วน ดังนั้นด้วยลูกจึงทำทานที่แผ่ส่วนเช่นกัน

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เอาชนะมายาที่มองเห็นเกมของรูปที่น่ากลัวของมายาอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ผู้ที่ต้อนรับมายาจะไม่หวาดกลัวเมื่อมองเห็นรูปที่น่ากลัวของมายา เมื่อลูกดูเกมอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกสนุกกับตนเอง เพราะจากภายนอกมายามีรูปของราชสีห์แต่เธอไม่มีกำลังแม้กระทั่งเท่ากบแมว เป็นเพียงเพราะว่าลูกกลับมาหวาดกลัวและทำให้เธอเป็นสิ่งที่ใหญ่โตโดยการคิดว่า “ฉันจะอย่างไร? สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้อย่างไร?” อย่างไรก็ตามจดจำบทเรียน “สิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ดีและสิ่งใดก็ตามที่จะเกิดขึ้นจะดียิ่งกว่า” ดูเกมอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและลูกจะกลับมาเป็นผู้เอาชนะมายา

คติพจน์: ผู้ที่มีความอดทนจะไม่มีความอิจฉาเมื่อเห็นธรรมชาติของใคร พวกเขาฟังเรื่องที่ไร้สาระด้วยหูข้างหนึ่งและให้มันออกไปด้วยหูอีกข้างหนึ่ง

***** โอม ขานดี *****

ทำให้คุณสมบัติของคุณเท่าเทียมกับเป้าหมาย และกลับมาเติมเปี่ยมไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด

วันนี้ นายแห่งสมบัติที่มีค่าทั้งหมดกำลังเห็นลูกๆของท่านที่เต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ลูกทุกคนเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด สิ่งซึบของคนที่เติมเปี่ยมคือ พวกเขาถูกมองเห็นอย่างเป็นตัวแห่งการบรรลุผลและดวงวิญญาณที่พึงพอใจอยู่เสมอ พวกเขาถูกมองว่ามีความสุขอยู่เสมอเพราะว่าพวกเขาเปี่ยมล้น ลูกแต่ละคนควรถามตนเองว่า: ฉันสะสมสมบัติที่มีค่าได้มากเท่าไร? ลูกได้บรรลุถึงสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีวันสูญสลายเหล่านั้นแล้ว และสมบัติเหล่านี้จะอยู่กับลูกไปอีกหลายชาติ เกิดในอนาคต สมบัติที่มีค่าเหล่านี้จะไม่มีวันหมดสิ้น สมบัติที่มีค่าประการแรกคือสมบัติแห่งความรู้ และด้วยสมบัติแห่งความรู้นี้ ลูกทุกคนก็กำลังประสบกับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตในเวลาอันรวดเร็ว ในขณะที่ใช้ชีวิตในโลกเก่า ในบรรยากาศที่หาไม่ขึ้น บนพื้นฐานของสมบัติของความรู้นี้ ลูกจะละวางและเป็นอิสระจากบรรยากาศและจากกระแสของสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ลูกดวงวิญญาณละวางเหมือนดอกบัวและปราศจากความทุกข์ ความกังวล และความไม่สงบ ในขณะที่ใช้ชีวิตของลูก ลูกก็เป็นอิสระจากบ่วงพันธะของสิ่งเลวร้ายใดๆ ลูกเป็นอิสระจากพายุแห่งความคิดที่ไร้สาระ ลูกเป็นอิสระหรือไม่? ลูกทุกคนกำลังโอบมือของลูก

ดังนั้น การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตคือผลและการบรรลุผลของสมบัติแห่งความรู้นี้ แม้ว่าความคิดที่ไร้สาระจะพยายามเข้ามา และความคิดในเชิงลบก็เข้ามาเช่นกัน ลูกก็มีความรู้นี้ นั่นคือ ลูกเข้าใจว่าเป็นหน้าที่ของความคิดที่ไร้สาระ และความคิดในเชิงลบที่จะเกิดขึ้น และเป็นหน้าที่ของลูกดวงวิญญาณที่รู้แจ้งที่จะต้องอยู่อย่างละวางและเป็นอิสระจากสิ่งเหล่านี้ และมีความรักต่อพ่อ ดังนั้น ตรวจสอบดูว่า: ฉันได้มาซึ่งสมบัติที่มีค่าของความรู้นี้แล้วหรือไม่? มันเปี่ยมล้นหรือไม่? มันเติมเปี่ยมหรือมีอะไรขาดหายไปหรือไม่? หากมีอะไรขาดหายไป ก็จงรวบรวมมันไว้ อย่าอยู่อย่างว่างเปล่า

ในทำนองเดียวกัน สมบัติแห่งโยคะจะนำลูกไปสู่การบรรลุผลของพลังทั้งหมด ดังนั้นมองดูตนเองและตรวจสอบว่าลูกได้สะสมพลังทั้งหมดด้วยสมบัติแห่งโยคะหรือไม่? ทุกพลังไหม? หากขาดพลังใดไปแม้แต่หนึ่งพลัง ลูกจะถูกหลอกในบางครั้ง สมญาของลูกทุกคนคือนายผู้ทรงพลังอำนาจ ผู้ที่มีพลังทั้งหมด ไม่ใช่ผู้ที่เพียงบางพลังเท่านั้น ดังนั้น ลูกได้สะสมสมบัติของพลังทั้งหมดด้วยพลังของโยคะหรือไม่? พลังเหล่านั้นเติมเปี่ยมหรือไม่? ลูกเป็นตัวของการบรรลุผลหรือยังมีบางสิ่งบางอย่างขาดหายไปหรือไม่? เพราะเหตุใด? เวลาที่ลูกสามารถเติมเต็มตนเองด้วยสิ่งที่ลูกขาดหายไป ลูกยังมีโอกาสอยู่ ต่อมาภายหลัง เวลาที่จะทำให้ลูกเองเติมเต็มจะสิ้นสุดลงและความอ่อนแอจะยังคงอยู่ ตรวจสอบตนเอง นำทุกพลังมาอยู่เบื้องหน้าลูก และตรวจสอบกับตารางเวลาของลูกตลอดทั้งวัน ถ้ามีแม้กระทั่งหนึ่งเปอร์เซ็นต์ที่น้อยกว่านี้ ลูกจะไม่ถูกกล่าวหาว่าสอบผ่านอย่างเต็มที่ เพราะเมื่อลูกคนใดคนหนึ่งถูกถามว่าเป้าหมายของลูกคือการสอบผ่านอย่างเต็มที่หรือสอบผ่านเพียงครึ่งเดียว แล้วลูกทุกคนจะบอกว่าลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยะวงศ์ ไม่ใช่จันทรวงศ์ ลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทรวงศ์ไหม? บัพดาตาจะมอบบัลลังก์ที่งดงามให้กับลูก ลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทรวงศ์ไหม? ลูกต่างชาติ? ผู้คนจากอินเดียจะกลายเป็นสุริยะวงศ์ และลูกชาวต่างชาติจะกลายเป็นจันทรวงศ์ใช่ไหม? ลูกจะไม่กลายเป็นสิ่งนั้น ลูกต้องการกลายเป็นสุริยะวงศ์หรือไม่? ลูกต้องกลายเป็นสุริยะวงศ์นั้นอย่างแน่นอน บัพดาตาแค่พูดเฉยๆ เนื่องจากลูกมีศรัทธาที่มุ่งมั่นอันแรงกล้าว่าลูกจะต้องกลายเป็นสุริยะวงศ์และลูกได้สัญญากับพ่อและตัวลูกเองแล้ว ดังนั้น ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป อย่าให้มีพลังใดลดน้อยลงไปสักเปอร์เซ็นต์ หากลูกพูดว่ามีเปอร์เซ็นต์ลดลงเนื่องจากสถานการณ์และปัญหา ลูกจะกลายเป็น 14 องศา นี่คือเหตุผลว่าทำไมทุกวันนี้ บัพดาตาจึงตรวจสอบทะเบียนประวัติและชาร์ตของลูกทุกคน บัพดาตาก็มีทะเบียนประวัติของทุกคนเช่นกัน เพราะตามเวลา บัพดาตากำลังบอกลูกๆล่วงหน้าว่าตอนนี้ ตามเวลา อย่าพูดว่า “บางครั้ง!” ให้พูดว่า “ตอนนี้!” “มันจะเกิดขึ้นเมื่อถึงจุดหนึ่ง ฉันจะทำในภายหลัง มันต้องเกิดขึ้น” อย่าคิดในลักษณะนี้ มันไม่ใช่ว่ามันจะต้องเกิดขึ้น แต่ลูกต้องทำตอนนี้ ความเร็วของเวลากำลังเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ดังนั้น เป้าหมายที่ลูกตั้งไว้ว่าจะกลับมาทัดเทียมกับพ่อ สอบผ่านอย่างเต็มที่ กลับมาสมบูรณ์เต็ม 16 องศา บัพดาตาต้องการให้เป้าหมายนั้นและคุณสมบัติของสิ่งนั้นเท่าเทียมกันในทางปฏิบัติ เมื่อเป้าหมายและคุณสมบัติของลูกสำหรับสิ่งนั้นเท่าเทียมกันแล้วเท่านั้น ลูกจึงจะกลับมาทัดเทียมกับพ่อได้อย่างง่ายดาย ดังนั้น จงตรวจสอบตนเอง การพูดว่ามันจะเกิดขึ้นหรือลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นในสักวันหนึ่งนั้นเป็นความประมาทไม่ระมัดระวัง ไม่ว่าลูกจะต้องการทำอะไร ไม่ว่าลูกจะต้องการเป็นอะไร ไม่ว่าลูกจะมีเป้าหมายอะไร ลูกต้องทำสิ่งนั้นตอนนี้ ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนั้นตอนนี้ อย่าใช้คำว่า

“บางครั้ง” แต่ขอให้เป็นตอนนี้!

ดังนั้นมีสมบัติแห่งความรู้นี้ สมบัติแห่งโยคะ และมีสมบัติแห่งการซึมซับด้วย และด้วยการซึมซับนี้ ลูกจะสะสมสมบัติที่มีค่าของคุณธรรม ด้วยคุณธรรมก็เช่นกัน เช่นเดียวกับที่มีทุกพลัง ทุกคุณธรรมก็มีเช่นกัน ไม่ใช่มีแค่บางคุณธรรม แต่มีทุกคุณธรรม ดังนั้น ลูกมีทุกคุณธรรมหรือไม่? หรือลูกคิดว่าไม่เป็นไรถ้าจะมีคุณธรรมหนึ่งหรือสองคุณธรรมที่ขาดหายไป และทุกอย่างจะเรียบร้อยดีหรือไม่? ไม่เลย มันจะไม่เป็นเช่นนั้น ดังนั้น ลูกได้สะสมสมบัติที่มีค่าของคุณธรรมทั้งหมดแล้วหรือยัง? ตรวจสอบว่าคุณธรรมใดที่ขาดหายไป และเติมเต็มตนเองด้วยคุณธรรมนั้น

วิชาที่สี่คืองานรับใช้ ลูกทุกคนมีประสบการณ์ว่าเมื่อใดก็ตามที่ลูกรับใช้ด้วยจิตใจ ด้วยคำพูด หรือด้วยการกระทำ การบรรลุผลของสิ่งนั้นคือความสุขทางจิตวิญญาณ ดังนั้น ตรวจสอบว่าลูกได้รับประสบการณ์กับความสุขในระดับใดจากการทำงานรับใช้ หากลูกรับใช้แต่ไม่ได้สัมผัสกับความสุข งานรับใช้นั้นก็ไม่ใช่งานรับใช้ที่ลูกต้อง มีสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ขาดหายไปในงานรับใช้นั้น ซึ่งเป็นเหตุผลว่าทำไมลูกจึงไม่ประสบกับความสุข ความหมายของงานรับใช้คือ ลูกซึ่งเป็นดวงวิญญาณสัมผัสได้ว่าตนเองเป็นดอกกุหลาบทางจิตที่สดชื่นแจ่มใสและเบ่งบานที่แกว่งไกวอยู่ในชิงช้าแห่งความสุข ตรวจสอบตนเอง: ลูกรับใช้ตลอดทั้งวัน แต่เมื่อเทียบกับปริมาณของงานรับใช้ที่ลูกทำตลอดทั้งวันแล้ว ลูกประสบกับความสุขที่เท่ากันหรือไม่ หรือลูกยังคงมีความคิดอื่นๆอยู่เรื่อยๆ? "ไม่ใช่สิ่งนี้ แต่เป็นสิ่งนี้, ไม่ใช่สิ่งนี้ แต่เป็นสิ่งนี้" ความสุขของลูกมีอิทธิพลต่อสถานที่ของงานรับใช้และเพื่อนร่วมงานรับใช้ของลูก และดวงวิญญาณที่ลูกรับใช้ และบรรยากาศจึงกลายเป็นบรรยากาศแห่งความสุข นี่คือนิยามของงานรับใช้ - ความสุข

อีกสิ่งหนึ่ง ได้มีการกล่าวถึงทั้งสี่วิชาแล้ว ยังมีความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ด้วย ซึ่งมีความสำคัญมากเช่นกัน เพราะเหตุใด? ลูกบางคนคิดว่าถึงอย่างไรพวกเขาก็มีความสัมพันธ์กับบรรพบุรุษอยู่แล้ว ดังนั้นไม่สำคัญหรอกว่าพวกเขาจะมีความสัมพันธ์กับครอบครัวหรือไม่ เพราะพวกเขามีสายสัมพันธ์กับเมล็ดอยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม ลูกต้องการที่จะปกครองโลกใช้หรือไม่? ในอาณาจักร ลูกต้องมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น เหตุนี้เองลูกจึงต้องมีความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ในตอนนี้ แต่สมบัติอันล้ำค่าที่แท้จริงที่ลูกได้รับจากความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ของลูกนั้นคือพร หากไม่มีความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์กับผู้อื่น ลูกจะไม่สามารถสะสมพรไว้ในบัญชีของลูกได้ ลูกได้รับพรจากแม่และพ่อ แต่ลูกยังต้องรับพรจากผู้ที่ลูกมีความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ด้วย หากลูกไม่ได้รับพรจากพวกเขา และลูกไม่รู้สึกว่าได้รับพรเหล่านั้น ลูกควรเข้าใจได้ว่ามีบางสิ่งบางอย่างขาดหายไปในการสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ของลูก หากความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ของลูกถูกต้อง ลูกจะได้สัมผัสประสบการณ์กับพร ประสบการณ์แห่งพระจะเป็นอย่างไร? ลูกเคยมีประสบการณ์กับพรเหล่านั้นมาแล้วใช่หรือไม่? หากลูกได้รับพรจากการทำงานรับใช้แล้วตัวลูกเองจะอยู่อย่างเบาสบาย และใครก็ตามที่ลูกมีการติดต่อด้วย... ประสบการณ์ของการได้รับพรคือ เมื่อใดก็ตามที่ลูกสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นและเมื่อทำการกิจใดๆ ลูกจะเป็นแสงและเบาสบาย แสงสว่าง ลูกจะไม่ประสบกับภาระใดๆ และคนที่ลูกรับใช้เหล่านั้น ผู้ที่ลูกมีความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ด้วยก็จะรู้สึกถึงความเบาและเบาสบายเช่นกัน พวกเขาจะสัมผัสว่าลูกเป็นคนที่เบาสบายในการสัมพันธ์เสมอ นั่นคือง่ายดาย ไม่เคยหนักหน่วง ลูกอาจสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือไม่ก็ตาม แต่เนื่องจากได้รับพร ทั้งสองฝ่ายจึงง่ายดายตามระเบียบวินัย อย่างไรก็ตาม อย่างง่ายดายจนเกินไป ดังสุภาษิตหนึ่งที่ว่า "มดมาในที่ที่มีของหวานมากเกินไป" ดังนั้น อย่างง่ายดายขนาดนั้น แต่ลูกจะอยู่อย่างเบาและเบาสบาย ดังนั้น บรรพบุรุษจึงกล่าวว่า ตรวจสอบสมบัติที่มีค่าของลูก บาบากำลังให้เวลาลูกอยู่ บอร์ด(ป้ายปิดประกาศ)ของการเสร็จสมบูรณ์ยังไม่ได้ตั้งขึ้น ดังนั้น ตรวจสอบตนเองและก้าวไปข้างหน้าต่อไป

บรรพบุรุษมีความรักต่อลูกๆ และด้วยเหตุนี้บรรพบุรุษจึงไม่ต้องการให้ลูกคนใดถูกทิ้งไว้ข้างหลัง ลูกทุกคนควรก้าวไปข้างหน้าให้ไกลที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ในขณะที่ก้าวไปข้างหน้าก็มีจิตสำนึกที่เป็นร่าง ความเคารพตนเองและจิตสำนึกที่เป็นร่าง เหตุผลของจิตสำนึกที่เป็นร่างคือการขาดความเคารพตนเอง วิธีที่ง่ายดายมากในการจบสิ้นจิตสำนึกที่เป็นร่างคือการใช้คำเพียงคำเดียว ลูกก็รู้จักคำนั้นด้วย คำเดียวที่ทำให้เกิดจิตสำนึกที่เป็นร่างคืออะไร (ฉัน) ลูกใช้คำว่า "ฉัน" กี่ครั้ง? ตลอดทั้งวัน ลูกเคยสังเกตไหมว่าลูกใช้คำว่า "ฉัน" กี่ครั้ง? โอเค จดบันทึกสิ่งนี้ไว้เป็นเวลาหนึ่งวัน คำว่า "ฉัน" ลูกใช้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า แต่นั่นคือใคร? บทเรียนแรกคือ "ฉันคือใคร" เมื่อลูกพูดว่า "ฉัน" ที่มาจากจิตสำนึกที่เป็นร่าง แท้จริงแล้ว "ฉัน" คือใครกันแน่? "ฉัน" คือดวงวิญญาณหรือร่างกาย? ดวงวิญญาณรับร่างกายมาใช้หรือร่างกายรับดวงวิญญาณมาใช้? เกิดอะไรขึ้น ดวงวิญญาณรับร่างกายมาใช้ สิ่งนี้ถูกต้องไหม? ดังนั้น ถ้าดวงวิญญาณรับร่างกายมาใช้ แล้ว "ฉัน" คือใคร? "ฉัน" ก็คือดวงวิญญาณ ใช่หรือไม่? ดังนั้น วิธีที่ง่ายดายคือ เมื่อใดก็ตามที่ลูกใช้คำว่า "ฉัน" ให้จดจำว่าลูกคือดวง

วิญญาณใด ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนและร่างกายมีตัวตน ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนรับร่างกายที่มีตัวตนมาใช้ ดังนั้น ไม่ว่าลูกจะใช้คำว่า "ฉัน" ก็ครั้งก็ตาม ให้จำไว้ว่า ฉัน ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนนี้ได้เข้าสู่ร่างกายที่มีตัวตน เมื่อลูกจำสภาพที่ไม่มีตัวตนได้ ลูกจะกลับมาไม่มีความหลงทะนงตนโดยอัตโนมัติ และจิตสำนึกที่เป็นร่างก็จะจบสิ้นลง เมื่อลูกเก็บบทเรียนแรกของ "ฉันคือใคร" ไว้ในจิตสำนึกของลูก ที่ลูกเป็นดวงวิญญาณ ด้วยการจดจำว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ สภาพที่ไม่มีตัวตนของลูกจะกลับมามั่นคง เมื่อลูกมีสภาพที่ไม่มีตัวตน ลูกจะไม่มีความหลงทะนงตนและไม่มียึดถือโดยอัตโนมัติ ตั้งแต่วันพรุ่งนี้เป็นต้นไป ให้จดบันทึกว่าลูกทำอะไรเมื่อลูกใช้คำว่า "ฉัน" ไม่ว่าลูกจะใช้คำว่า "ฉัน" ก็ครั้งก็ตาม ลูกจะกลับมาไม่มีตัวตน ไม่มีความหลงทะนงตน และไม่มียึดถือโดยอัตโนมัติ อัจชะ

กลุ่มเยาวชนได้มาวันนี้ มีเยาวชนมากมาย บัพพาดากำลังให้พรกับกลุ่มเยาวชน ขอให้ลูกมีอายุยืนยาว อย่าทำลายแม้กระทั่งสมบัติเดียว ขอให้ลูกมีอายุยืนยาวและขอให้ลูกเจริญรุ่งเรืองต่อไป กุฑมัทโลกให้พรให้มีอายุยืนยาว และบัพพาดากล่าวว่า อายุขัยของร่างกายแต่ละร่างจะคงอยู่ไม่ว่ามันจะเป็นอะไรก็ตาม ดังนั้น ท่านไม่ได้ให้พรให้มีอายุยืนยาวแก่ลูกในแง่ของร่างกาย แต่ขอให้ลูกมีอายุยืนยาวในชีวิตบราห์มินนี้ตลอดไป! เพราะเหตุใด? บราห์มินจะกลายเป็นเทพ ดังนั้น ลูกจะมีอายุยืนยาวใช่หรือไม่? เยาวชนมีคุณสมบัติพิเศษอย่างหนึ่ง เยาวชนรู้ถึงคุณสมบัติพิเศษของลูกหรือไม่? เยาวชนรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติพิเศษของลูกหรือไม่? ลูกมีคุณสมบัติพิเศษอะไร? (เราสามารถทำในสิ่งที่เราต้องการได้) อัจชะ ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้หรือไม่? นั่นเป็นสิ่งที่ดี ในแง่ของทางโลก มีการกล่าวถึงเยาวชนว่าพวกเขาเป็นคนหัวแข็งและดื้อรั้นมาก พวกเขาจะทำในสิ่งที่พวกเขาคิดอย่างแนบเนียน ผู้คนเหล่านั้นพูดตรงกันข้าม อย่างไรก็ตาม ที่นี้ เยาวชนบราห์มินไม่ดื้อรั้น แต่พวกเขาเป็นผู้ที่ยึดมั่นในคำสัญญาของตนมาก พวกเขาไม่ใช่ผู้ที่เคลื่อนออกไปจากคำสัญญาของตน ลูกเยาวชนเหล่านี้เป็นเช่นนั้นหรือไม่? การยกมือเป็นเรื่องง่ายมาก บัพพาดามีความสุขเพราะอย่างน้อยลูกก็มีความกล้าที่จะยกมือขึ้นอย่างใดก็ตาม ทุกวันในช่วงเวลาฤต จงจำคำมั่นสัญญาที่ลูกได้ให้ไว้กับบัพพาดากว่า ในชีวิตบราห์มินนี้ ลูกจะไม่เคลื่อนออกไปจากการบรรลุผลและงานรับใช้แม้กระทั่งในความคิดของลูก ทบทวนความกล้าหาญและคำสัญญาที่ลูกให้ไว้ทุกวัน ตรวจสอบครั้งแล้วครั้งเล่า ทั้งความกล้าหาญที่ลูกมีและความคิดที่ลูกรักษาไว้นั้นเกิดขึ้นในทางปฏิบัติหรือไม่?

รัฐบาลกล่าวว่า หากเยาวชนเข้มแข็งขึ้นแม้เพียงสองแสนถึงสี่แสนคนก็ถือว่าดีแล้ว บัพพาดากล่าวว่า เยาวชนบราห์มินทุกคนมีค่าเท่ากับหนึ่งแสนคน ลูกเข้มแข็งแรงแสดงขนาดนี้หรือไม่? ลูกเป็นเช่นนั้นหรือไม่? ดูลิ ไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่เมื่อลูกกลับถึงบ้าน ลูกเขียนจดหมายถึงบาบาและบอกว่ามาได้แล้ว ข้าสการ์ได้มาถึงแล้ว หรือปัญหาได้มาถึงแล้ว จงกลายเป็นตัวของวิธีแก้ไขปัญหา ปัญหาจะมาถึง แต่ลูกแต่ละคนต้องถามตนเองว่า ฉันเป็นใคร? ฉันเป็นตัวของวิธีแก้ไขปัญหาหรือเป็นผู้ที่ต้องพ่ายแพ้ต่อปัญหา? ลูกทุกคนมีสมญาอะไร? เพชรพลอยแห่งชัยชนะหรือเพชรพลอยที่ต้องพ่ายแพ้? ลูกคือเพชรแห่งชัยชนะใช่หรือไม่? ทันทีที่ลูกเกิดมาเป็นบราห์มิน บัพพาดาดได้แต่ติดสีกแห่งชัยชนะที่ไม่มีวันสูญสลายบนหน้าผากของลูก ดังนั้น ลูกคือผู้ที่ได้รับพรแห่งความเป็นอมตะ เวลานี้ ให้สัญญากับตนเอง หากลูกลูกทำให้สัญญาที่นี้ ทุกคนก็จะทำสัญญา แต่จงสัญญากับตนเองในจิตใจของลูกว่า ฉันจะไม่มียันต์ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของชั้นสการ์ของฉัน ชั้นสการ์ของพ่อคือชั้นสการ์ของตัวฉันเองดวงวิญญาณบราห์มินนี้ ชั้นสการ์ของยุคทองแดงและยุคเหล็กไม่ใช่ชั้นสการ์ของฉันเพราะฉันไม่ใช่ชั้นสการ์ของพ่อ ชั้นสการ์ที่ทาโมคุนีเป็นชั้นสการ์ของลูกบราห์มินหรือไม่? ไม่ใช่ใช่ไหม? ดังนั้นลูกเป็นใคร ลูกเป็นบราห์มินใช่ไหม?

บัพพาดามีความภาคภูมิใจในกลุ่มเยาวชน ดูลิ แม้แต่ดาดี้ก็มีความภาคภูมิใจในเยาวชน ดาดี้มีความรักต่อเยาวชน เธอมีความรักพิเศษต่อลูก กุมารคือสุ-กุมาร (กุมารที่บริสุทธิ์) ลูกไม่ใช่แค่กุมาร แต่เป็นกุมารที่บริสุทธิ์ ลูกกุมารแต่ละคนคือผู้นำการเปลี่ยนแปลงมาสู่โลกและแสดงให้เห็น ทุกคนเห็น อัจชะ กุมารควรได้รับมอบหมายงานให้ทำบ้างไหม? ลูกมีความกล้าหาญไหม? ลูกจะต้องทำมัน กุมารจะทำไหม?

บาบากำลังให้ลูกทำบางสิ่งบางอย่าง ดังนั้นจงตั้งใจฟัง ในฤตูกาลหน้า เราจะมีโปรแกรมพิเศษที่คล้ายกันสำหรับกุมาร แต่...ก็มีแต่ด้วยเช่นกัน บาบาไม่ได้ให้งานแก่ลูกทำอะไรมากมายนัก แคให้ลูกกุมารแต่ละคนเตรียมและนำเสนอชื่อเล็กน้อย มาคนละ 10 เส้น สร้อยข้อมือจะสวมที่ข้อมือใช่ไหม? ลูกเคยสวมสร้อยข้อมือดอกไม้ที่ข้อมือของพ่อบราห์มาอยู่เสมอ ดังนั้นลูกกุมารแต่ละคนจึงต้องนำคนอื่นมาด้วย อย่างนำคนที่อ่อนแอมา แต่ให้นำคนที่แข็งแกร่งมา ไม่ใช่คนที่มายังมธุบันแล้วเปลี่ยนไปเมื่อกลับถึงบ้าน นำคนที่แข็งแกร่งเช่นนั้นมา เมื่อเห็นพวกเขา บัพพาดาก็พูดว่า ว่า กุมาร! ว่า! ลูกพร้อมที่จะทำสิ่งนี้ไหม? ลูกจะทำสิ่งนี้ไหม? ลองคิดสักเล็กน้อย อย่าแค่ยกมือขึ้นเฉยๆ แบบนั้น ลูกจะต้องทำ ลูกจะต้องทำให้คนอื่นเป็นเช่นเดียวกัน ดับเบิลฟอเรนเนอร์ก็จะทำสิ่งนี้เช่นกัน ดับเบิลฟอเรนเนอร์จะทำสิ่งนี้หรือไม่? กุมารที่เป็นดับเบิลฟอ

เรนเนอร์ ยกมือขึ้น! ลูกแต่ละคนจะนำมาคนละสิบคนใช้หรือไม่? ลูกชาวต่างชาติจะนำพวกเขามาและลูกที่มาจากอินเดียก็จะนำพวกเขามาเช่นกัน จากนั้นจะมีการมอบรางวัลให้กับผู้ที่นำดวงวิญญาณคุณภาพชั้นหนึ่งมา จะให้รางวัลที่ดีมาก ไม่ใช่รางวัลที่มีคุณภาพต่ำ บาบามีความรักต่อกุมาร หากรัฐบาลสามารถค้นพบกุมารที่มีการกระทำในเชิงบวกได้มากที่สุด พวกเขาก็จะมีความสุขมาก หากลูกแต่ละคนนำคนอื่นมาอีกสิบคน ห้องโถงทั้งหมดจะเต็มไปด้วยกุมาร แล้วเราก็จะสามารถเรียกรัฐบาลได้ ดูสิ เหล่านี้คือกุมาร อย่างไรก็ตาม ลูกจะต้องนำพวกเขามา ลูกจะต้องสร้างพวกเขาขึ้นมา หากลูกทำให้สภาพของลูก เป้าหมายของลูก และคุณสมบัติของลูกเท่าเทียมกันแล้ว ลูกก็จะไม่มีความคิดว่าจะประสบความสำเร็จในงานรับใช้หรือไม่ มันสำเร็จไปแล้ว ลูกเพียงแค่ออกมาเป็นเครื่องมือ คอยทบทวนคำสัญญาที่อยู่เสมอ ลูกต้องทำสิ่งมหัศจรรย์ อัจชะ

(ระหว่างการให้เมอร์ลี กุมารสองคนก็ขึ้นมานบนเวทีต่อหน้าบัปาดา และต้องถูกพาออกไปจากเวที)

อัจชะ ลูกเพิ่งดูละครภายในละคร ตอนนี้นั้บัปาดาพูดว่า: ลูกดูละครในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกสนุกกับสิ่งนี้ ตอนนี้ลูกสามารถละวางจากร่างกายและกลับมามั่นคงในสภาพของจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณที่ทรงพลังในหนึ่งวินาทีได้หรือไม่? ฟูลสต๊อป!

(บัปาดาทำการฝึกฝนดริลที่ทรงพลังมาก) อัจชะ ฝึกฝนสิ่งนี้อยู่เรื่อยๆเป็นครั้งคราว นาที่หนึ่งลูกแสดงการกระทำ และในนาที่ถัดมา ลูกละวางจากสิ่งนั้น และจากสิ่งที่มีตัวตน ลูกกลับมามั่นคงในสภาพที่ไม่มีตัวตน ลูกเพียงแค่มีสระสบการณ์นี้เมื่อใดก็ตามที่มีปัญหาเกิดขึ้น ให้กลายเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางในหนึ่งวินาที พิจารณาปัญหาว่าเป็น "ฉากข้างทาง" พิจารณาอายุ (ดูฟาน) ว่าเป็นของขวัญ (โตฟา) และเอาชนะมัน ลูกมีการฝึกฝนนี้ใช้หรือไม่? เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป การฝึกฝนนี้จะจำเป็นอย่างมาก จุดฟูลสต๊อป! ไม่ใช่เครื่องหมายคำถาม! "ทำไมสิ่งนี้ถึงเกิดขึ้น? มันเกิดขึ้นได้อย่างไร?" มันเกิดขึ้นแล้ว! จุดฟูลสต๊อปและกลับมามั่นคงในสภาพที่ทรงพลังอย่างเต็มที่ของลูก ปัญหาจะยังคงอยู่ด้านล่างและลูกจะฝ่าดูปัญหาอย่างเป็น "ฉากข้างทาง" จากสภาพที่สูงส่งของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ทุกคนในทุกหนแห่งที่เต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ถึงทุกดวงวิญญาณที่มีรอยยิ้มและอยู่อย่างมีความสุขอยู่เสมอและเปี่ยมล้นไปด้วยการบรรลุผลในทุกขณะ ถึงลูกๆที่รู้แจ้งและลูกๆโยคีที่เปิดเผยผ่านชีวิตในทางปฏิบัติของพวกเขา ในคำสัญญาที่พวกเขาได้ให้ไว้กับพ่อ ถึงดวงวิญญาณที่ทัดเทียมกับพ่อและมีคุณสมบัติที่เท่าเทียมกับเป้าหมายของพวกเขา ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่มีคลังสมบัติที่มีค่าทั้งหมดในทุกขณะและใช้จุดฟูลสต๊อป ด้วยความรักและระลึกถึงของบัปาดา และความรักและระลึกถึงจากหัวใจของผู้พลอบประโลมแห่งหัวใจ (ดิลลาราม) และนมัสเต

พร: ขอให้ลูกพิจารณาว่าสถานการณ์ที่เลวร้ายใดๆเป็นครูของลูกและด้วยเหตุนี้จึงเรียนรู้บทเรียนจากสถานการณ์นั้นและกลายเป็นภาพลักษณ์ที่มีประสพการณ์ แทนที่จะกลัวสถานการณ์ใดๆ ให้คิดว่าสถานการณ์นั้นเป็นครูของลูกเพียงช่วงเวลาสั้นๆ สถานการณ์เช่นนั้นจะทำให้ลูกได้สัมผัสกับสองพลัง หนึ่งคือพลังแห่งความอดทน และอีกหนึ่งคือพลังแห่งการเผชิญ เรียนรู้สองบทเรียนนี้แล้วลูกจะมีประสพการณ์ เมื่อลูกพูดว่าลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และไม่มีอะไรเป็นของลูก แล้วทำไมลูกถึงกลัวสถานการณ์เหล่านั้น? ผู้ดูแลผลประโยชน์หมายความว่าลูกได้มอบทุกสิ่งให้กับพ่อ ดังนั้น ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นมันก็จะดีอย่างแน่นอน ด้วยการมีสำนึกนี้ ลูกจะอยู่อย่างไร้ความกังวลและกลายเป็นเป็นตัวของตัวเอง

คติพจน์: ผู้ที่มีอารมณ์อ่อนหวานจะไม่สามารถทำให้ใครต้องเป็นทุกข์ได้แม้โดยไม่ได้ตั้งใจก็ตาม

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มีความใส่ใจเกี่ยวกับการชาร์ตแบตเตอรี่ของคุณ อย่าได้สูญเสียเวลาของคุณในการคิดเกี่ยวกับผู้อื่น บดเครื่องปรุงของตนเองและกลับมามีความซาบซึ้ง
- คำถาม:** เหตุใดจึงมีความจำเป็นสำหรับพ่อที่จะอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกในรายละเอียดและให้เวลากับลูกอย่างมาก แม้ว่าคุณจะรู้ว่าจะเป็นเพียงแค่หนึ่งวินาทีก็ตาม?
- คำตอบ:** เพราะพ่อเห็นว่าการพัฒนาขึ้นในตัวลูกหรือไม่หลังจากที่ได้ให้ความรู้แก่ลูก และแล้วท่านก็ยังคงให้ความรู้เพื่อให้การปรับปรุงนั้นเกิดขึ้นในตัวลูกอย่างต่อเนื่อง ท่านให้ความรู้ของเมล็ดและทั้งต้นไม้และเป็นไปเพราะสิ่งนี้ที่ท่านถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ หากท่านจะจากไปหลังจากที่ให้มันตราของหนึ่งวินาทีแก่ลูกแล้ว ท่านก็จะไม่ได้รับสมญาว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้

โอมชานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา แม้ว่าพวกเขาจะกราบไหว้บูชาพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา สติปัญญาของพวกเขาก็ตระหนักว่าท่านเคยอยู่ที่นี้และไปแล้ว ที่ไหนก็ตามที่พวกเขาเห็นลิงกัม พวกเขา ก็กราบไหว้บูชาสิ่งนั้น ลูกเข้าใจว่าชีวาอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ท่านเคยอยู่และจากไป และเหตุนี้เองพวกเขาจึงสร้างอนุสรณ์ของท่านและกราบไหว้บูชาสิ่งนั้น เมื่อลูกจดจำท่าน สิ่งนั้นก็จะเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างแน่นอนว่าท่านคือผู้ที่ไม่มีตัวตน ท่านคือผู้อาศัยของดินแดนสูงสุด พวกเขาเรียกลิงกัมว่าชีวาและกราบไหว้บูชา พวกเขาไปที่วัดและก้มลงให้กับสิ่งนั้น พวกเขาออฟเฟอร์นม, น้ำ, ผลไม้ ฯลฯ แก่ลิงกัม แต่สิ่งนั้นไม่มีชีวิต พวกเขาเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาสิ่งไม่มีชีวิต เวลานั้นลูกรู้ว่าผู้เดียวนั้นคือผู้มีชีวิตและสถานที่อยู่อาศัยของท่านคือดินแดนสูงสุด เมื่อผู้คนเหล่านั้นกราบไหว้บูชาท่าน สติปัญญาของพวกเขาก็สำนึกว่าท่านคือผู้อาศัยของดินแดนสูงสุด และท่านได้เคยอยู่และจากไป เหตุนี้เองสัญลักษณ์เหล่านั้นจึงถูกทำขึ้นและพวกเขากราบไหว้บูชาสิ่งเหล่านั้น สัญลักษณ์เหล่านั้นไม่ใช่ชีวา แต่เป็นเพียงสัญลักษณ์ของท่าน ในท่านเองเดียวกันผู้คนกราบไหว้บูชารูปปั้นของเทพซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่ไม่มีชีวิต สิ่งเหล่านั้นไม่มีชีวิตอย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจว่าผู้มีชีวิตเหล่านั้นได้จากไปแล้ว แน่แน่นอนว่าพวกเขาต้องกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่และลงมาเวลานี้ลูกๆ ได้รับความรู้นี้ ลูกเข้าใจว่าเหล่าเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาทั้งหมดนั้นได้กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ต่อไปเรื่อยๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นเหมือนกัน ชื่อนั้นไม่ได้เปลี่ยนแปลง แต่ชื่อของร่างกายเปลี่ยนแปลง แต่ละดวงวิญญาณอยู่ในร่างใดร่างหนึ่ง พวกเขาต้องกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่อย่างแน่นอน ผู้ที่เคยเป็นคนแรกที่มีร่างกายก็ได้รับการกราบไหว้บูชา(ลักษมีและนารายณ์ของยุคทอง) เวลานั้นลูกมีความคิดเกี่ยวกับความรู้ที่พ่อให้ลูก ลูกเข้าใจว่าภาพลักษณ์ที่ลูกกราบไหว้บูชาคืออันดับหนึ่ง ลักษมีและนารายณ์นี้มีชีวิตอยู่ในรูปที่มีชีวิต พวกเขาเคยมีชีวิตอยู่ที่นี้ในบารัต แต่พวกเขาไม่ได้อยู่ที่นี้อีกต่อไป ผู้คนไม่ได้เข้าใจสิ่งนั้น, ด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่พวกเขาก็ใช้รูปและนามที่แตกต่างกันไปและเล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของเขาต่อไปเรื่อยๆ ไม่มีใครในพวกเขาที่คิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ พวกเขาเคยมีชีวิตอยู่ในยุคทองอย่างแน่นอน แต่เวลานี้พวกเขาไม่ได้อยู่ที่นี้อีกต่อไปแล้ว ไม่มีใครแม้กระทั่งสามารถเข้าใจสิ่งนี้ เวลานั้นลูกรู้แล้วว่าตามแผนของละครพวกเขาจะเข้ามาสู่รูปที่มีชีวิตอย่างแน่นอน ความคิดเหล่านี้ไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของมนุษย์ แต่พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาเคยมีอยู่อย่างแน่นอน ภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของพวกเขาเวลานี้คงอยู่ แต่มันไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของใครว่าผู้ที่มีชีวิตเหล่านั้นได้จากไปที่ใด ผู้คนพูดถึงกลับมาใช้ชาติเกิดและมี 8.4 ล้านชาติเกิด เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่ามนุษย์ใช้เพียง 84 ชาติเกิดเท่านั้นและไม่ใช้ 8.4 ล้านชาติเกิด ผู้คนกราบไหว้บูชารามจันทรา แต่พวกเขาไม่รู้ว่ารามาจากไปที่ไหน ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณของศรียามนั้นจะต้องกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่อย่างแน่นอน ดวงวิญญาณนั้นสอบตกในการสอบที่นี้ อย่างไรก็ตามเขาต้องมีชีวิตอยู่ในรูปใดรูปหนึ่งอย่างแน่นอน เป็นที่นี้ที่ลูกเฝ้าแต่ทำความเข้าใจพยายาม ชื่อของรามนั้นได้รับการยกย่องอย่างมาก และดังนั้นดวงวิญญาณนั้นจะมาและจะต้องรับความรู้ที่แน่นอน เวลานั้นเนื่องจากผู้คนไม่รู้อะไรเลยลูกจึงต้องทั้งเรื่องนั้นไว้ เวลาสูญเสียไปด้วยการเข้าไปสู่สิ่งเหล่านี้ ทำไมไม่ใช้เวลาของคุณอย่างมีค่าแทนที่จะใช้เวลาในลักษณะนั้น? ลูกแต่ละคนต้องชาร์ตแบตเตอรี่ของคุณเพื่อความก้าวหน้าของคุณเอง การคิดเกี่ยวกับสิ่งอื่นๆ คือการคิดเกี่ยวกับผู้อื่น เวลานั้นลูกต้องคิดถึงตนเองเท่านั้น นั่นควรจะจดจำพ่อ คนอื่นก็ต้องศึกษาเล่าเรียนอย่างแน่นอนเช่นกัน พวกเขาต้องชาร์ตแบตเตอรี่ของพวกเขา แต่ลูกแต่ละคนต้องชาร์ตแบตเตอรี่ของคุณเอง มีคำกล่าวว่า บดเครื่องปรุงของตนเองและลูกจะรู้สึกซาบซึ้ง พ่อได้กล่าวว่า เมื่อลูกสโตปะธานสถานภาพของลูกก็สูงมาก เวลานั้นทำความเข้าใจอีกครั้งและจดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย มีจุดหมายปลายทางนี้ ลูกจะกลับมาสโตปะธานโดย

คิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ด้วยการคิดถึงนารายณ์เราก็จะกลายเป็นนารายณ์ ผู้ที่จดจำนารายณ์ในช่วงเวลาสุดท้าย... ลูกต้องจดจำพ่อที่จะทำให้บาปของลูกสามารถถูกตัดออกไปและแล้วลูกก็สามารถกลายเป็นนารายณ์ นี่เป็นวิธีที่สูงที่สุดที่จะเปลี่ยนจากคนธรรมดาไปเป็นนารายณ์ จะไม่มีเพียงบุคคลเดียวที่กลายเป็นนารายณ์ เป็นทั้งราชวงศ์ที่กลายเป็นเช่นนั้น พ่อทำให้ลูกสามารถที่จะทำความเพียรพยายามสูงสุด นี่คือความรู้ของราชาโยคะและลูกต้องกลายเป็นนายของทั้งโลก ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากเท่าไรก็จะยิ่งมีคุณประโยชน์มากเท่านั้น ประการแรกมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ บางคนแม้กระทั่งเขียนว่า ดวงวิญญาณนั้นๆกำลังจดจำพ่อ ดวงวิญญาณเขียนผ่านร่างกาย ดวงวิญญาณมีสายใยกับชีพบบาบา ฉันทดวงวิญญาณมีร่างกายที่มีรูปและนามเช่นนั้นเช่นนั้น ลูกต้องพูดเช่นนั้นอย่างแน่อนเพราะมีการให้ชื่อแก่ร่างกายที่แตกต่างกันที่ดวงวิญญาณนำมาใช้ ฉันทดวงวิญญาณนี้เป็นลูกของท่านและชื่อของร่างกายของดวงวิญญาณนี้คือชื่อนั้นชื่อนี้ ชื่อของดวงวิญญาณไม่เคยเปลี่ยนแปลง ฉันทดวงวิญญาณนี้มีร่างกายเช่นนั้นเช่นนั้น ร่างกายต้องมีชื่ออย่างแน่อน ไม่เช่นนั้นแล้วก็จะไม่มีปฏิสัมพันธ์ใดๆ ที่นี้พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างกายของบราห์มานี้ชั่วคราว พ่ออธิบายแก่ดวงวิญญาณของผู้นี้ด้วยเช่นกัน พ่อได้มาเพื่อสอนลูกผ่านร่างกายนี้ นี่ไม่ใช่ร่างของพ่อ พ่อเข้ามาในร่างกายนี้ และแล้วพ่อก็จะกลับไปยังดินแดนของพ่อ พ่อมาเพื่อให้มันตรานี้แก่ลูกๆ ไม่ใช่ว่าพ่อจะกลับไปหลังจากที่ได้ให้มันตราแก่ลูก ไม่เลย พ่อจะต้องดูแลลูกๆเพื่อจะดูว่าลูกมีการพัฒนาที่ดีขึ้นเพียงใด และแล้วพ่อก็จะให้คำสอนเพื่อการปรับปรุงของลูกต่อไปเรื่อยๆ หากท่านจะจากไปหลังจากที่ได้ให้ความรู้ของหนึ่งวินาทีนี้แก่ลูก ท่านก็จะไม่ถูกเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ เป็นเช่นนั้นมานานแล้วและท่านยังคงอธิบายแก่ลูกต่อไป มีรายละเอียดของต้นไม้และหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาที่ต้องเข้าใจ ท่านอธิบายแก่ลูกในรายละเอียด การขายส่งหมายถึง “มานมานะบาฟ” อย่างไรก็ตามท่านไม่เพียงแต่พูดเช่นนั้นแล้วจากไป ท่านต้องให้การหล่อเลี้ยงแก่ลูกเช่นกัน ลูกๆบางคนก็จดจำพ่อและแล้วก็หายไป ดวงวิญญาณนั้นๆที่มีชื่อนั้นชื่อนี้เคยศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี ท่านจะจำสิ่งนั้น ลูกเก่านั้นก็ดีมาก แต่มายาก็ได้กลืนกินพวกเขาไป ผู้คนมากมายมาในตอนเริ่มต้น พวกเขาเข้ามาและเข้าไปสู่ตักของพ่อและสร้างเตาอบ(บัตติ)ในทันที ทุกคนทดลองโชคของตนในสิ่งนั้น และขณะที่พวกเขานั้นกำลังทดลองโชคของพวกเขา, มายานั้นก็พัดพาพวกเขาไปอย่างสมบูรณ์ พวกเขาไม่สามารถอยู่ได้ และสิ่งเดียวกันจะเกิดขึ้นหลังจาก 5000 ปี ผู้คนมากมายได้จากไป ครั้งหนึ่งของต้นไม้ต้องหายไปอย่างแน่อน ต้นไม้โตขึ้นแล้ว แต่ต้นเก่าก็ยังหลงเหลืออยู่ ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าบางคนจะกลับมาศึกษาเล่าเรียนที่นี้อีกครั้งอย่างแน่อน พวกเขาจำได้ว่าพวกเขาเคยศึกษาเล่าเรียนกับพ่อและพวกเขาก็อยู่อย่างพ่ายแพ้ในขณะที่ผู้อื่นก็ยังคงศึกษาเล่าเรียนกับพ่อต่อไป และแล้วพวกเขาก็จะเข้ามาในสนามอีกครั้งหนึ่ง บาบาจะอนุญาตให้พวกเขาเข้ามา: ให้พวกเขาเข้ามาและทำความเพียรพยายามอีกครั้ง พวกเขาจะได้รับสถานภาพที่ดีอย่างใดอย่างหนึ่ง พ่อเตือนลูกๆ: ลูกๆที่สุดแสนหวาน จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ลูกจดจำท่านได้อย่างไร? ลูกคิดว่าบาบาอยู่ในดินแดนสูงสุดหรือไม่? ไม่เลย พ่อกำลังนั่งที่นี้ในพาหนะนี้ ลูกทุกคนก็รู้เกี่ยวกับพาหนะนี้ นี่คือ “พาหนะที่โชคดี” ท่านเข้ามาในผู้นี้ เมื่อลูกอยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยจดจำท่านในดินแดนสูงสุด แต่ลูกก็ไม่ว่าเกิดอะไรขึ้นด้วยการมีการจดจำระลึกถึงนั้น เวลานี้พ่อเองนั่งในพาหนะนี้และให้ศรัทธาแก่ลูก เหตุนี้เองลูกๆเข้าใจว่าเวลานี้บาบาอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดในดินแดนแห่งความตายนี้ ลูกรู้ว่าลูกต้องไม่จดจำบราห์มา พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พ่ออยู่ในพาหนะนี้และให้ความรู้แก่ลูก พ่อให้คำแนะนำของพ่อเองแก่ลูกและอธิบายว่า พ่ออยู่ที่นี้ ก่อนหน้านี้ลูกเคยคิดว่าท่านคือผู้อาศัยของดินแดนสูงสุด ที่ท่านมาและจากไป แต่ลูกไม่รู้ว่ามีเมื่อไหร่ ทุกคนได้เคยอยู่และจากไป? ไม่มีใครรู้ว่าภาพลักษณ์เหล่านั้นทั้งหมดที่ถูกสร้างขึ้นอยู่ที่ไหน และแล้วผู้ที่จากไปก็กลับมาในเวลาของตนเอง พวกเขายังคงเล่นบทบาทที่แตกต่างกันต่อไป ยังไม่มีใครสามารถไปสวรรค์ พ่อได้อธิบายว่า ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะไปสวรรค์และต้องมีตอนสิ้นสุดของโลกเก่าและตอนเริ่มต้นของโลกใหม่ด้วยเช่นกัน ซึ่งลูกเรียกว่ายุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เวลานี้ลูกมีความรู้นี้ ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขารู้ว่าร่างกายนั้นถูกเผาและดวงวิญญาณก็จากไป เวลานี้คือยุคเหล็กและดังนั้นดวงวิญญาณก็จะกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ในยุคเหล็กอย่างแน่อน เมื่อลูกอยู่ในยุคทองลูกก็กลับมาใช้ชาติเกิดในยุคทอง ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าสต็อกทั้งหมดของดวงวิญญาณคงอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก และแล้วเราก็มาจากที่นั่นนำร่างกายมาใช้ที่นี้และกลายเป็นมนุษย์ ทุกคนต้องมาที่นี้และกลายเป็นมนุษย์ และแล้วก็จะกลับไปบ้านตามลำดับกันไป ท่านจะไม่พาทุกคนกลับไป เพราะในกรณีนั้นก็จะมีการทำลายล้าง พวกเขาแสดงให้เห็นว่าการทำลายล้างอย่างสิ้นซากได้เกิดขึ้นแต่พวกเขาไม่ได้แสดงให้เห็นผลลัพธ์ของสิ่งนั้น ลูกรู้ว่าโลกนี้ไม่สามารถกลับมาว่างเปล่าได้ มีเพลงที่ร้องว่า รามจากไป รามันผู้ที่มียศรอบคราวใหญ่ก็จากไป มีชุมชนของรามันทั่วทั้งโลก มีชุมชนที่เล็กมากของราม ชุมชนของรามมีอยู่ในยุคทองและยุคเงิน มีความแตกต่างอย่างมากมาย ภายหลังกึ่งก้านสาขาอื่นๆ ก็ปรากฏขึ้น เวลานี้ลูกรู้จักเมล็ดและต้นไม้มันเช่นกัน พ่อรู้ทุกสิ่ง และเหตุนี้เองท่านจึงเฝ้าแต่บอกทุกสิ่งแก่ลูก เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ หากจะมีเพียงสิ่งเดียวเท่านั้น(สำหรับท่านที่จะบอก) คัมภีร์ฯฯฯ ก็ไม่สามารถถูกเขียนขึ้นมาได้ ท่านเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกถึงราย

ละเอียดยของต้นไม้ด้วยเช่นกัน วิสาหลักอันดับหนึ่งคือการจดจำพอ เป็นสิ่งนี้ที่ต้องใช้ความเพียรพยายาม ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามเวลานี้ลูกรู้จักต้นไม้ด้วยเช่นกัน ไม่มีใครในโลกรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ลูกได้แสดงเวลาและวันที่าละของศาสนาอื่นๆทั้งหมด พวกเขาทั้งหมดนั้นรวมอยู่ในเครื่องหนึ่งของวงจร แต่ก็มีผู้คนของสุริยวงศ์และจันทร์ราวงค์ ไม่ได้มีหลายต่อหลายยุคสำหรับพวกเขา มีเพียงสองยุค มีมนุษย์จำนวนน้อยมากที่นั่น ที่นั่นไม่สามารถมี 8.4 ล้านชาติเกิด ผู้คนได้สูญเสียความเข้าใจทั้งหมด และเหตุนี้เองพ่อจึงมาและอธิบาย พ่อผู้ซึ่งเป็นผู้สร้างนึ่งที่นี้และทำให้ความรู้ของตัวเอง,ของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูก ผู้คนของบาร์ตไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาทุกคน พวกเขาเริ่มที่จะกราบไหว้บูชาใครก็ตามที่มา ชาวมุสลิม, ชาวพาสี ฯลฯ เนื่องจากพวกเขาได้ลืมนศาสนาของพวกเขาเองและผู้ก่อตั้งศาสนาของพวกเขา ผู้อื่นทั้งหมดรู้เกี่ยวกับศาสนาของตนเอง พวกเขาทั้งหมดรู้ว่าเมื่อใดที่ได้มีการก่อตั้งศาสนานี้ๆ และโดยใคร แต่ไม่มีใครรู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของยุคทองและยุคเงิน พวกเขาเฝ้าแต่ดูที่ภาพลักษณ์และคิดว่า นี่คือรูปของชีพบาบา ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือพ่อสูงสุดเหนือสิ่งใด ดังนั้นลูกต้องจดจำท่าน ผู้คนกราบไหว้บูชาศรัทธามากที่สุดเพราะเขาอยู่ถัดจากผู้เดียวนั้น พวกเขาเกรงกลัวและคิดว่าเขาเป็นพระเจ้าแห่งกิตะด้วยเช่นกัน ต้องมีใครบางคนผู้ที่พูดความรู้นี้และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะได้รับมรดกของลูก พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้นี้แก่ลูก ไม่สามารถเป็นใครนอกจากพ่อผู้เดียวผู้ที่สามารถก่อตั้งโลกใหม่และดลใจให้เกิดการทำลายล้างโลกเก่า พวกเขาแม้กระทั่งเขียนว่าการก่อตั้งผ่านบราห์มา การหล่อเลี้ยงผ่านวิษณุ และการทำลายล้างผ่านชางก้า สิ่งนี้หมายถึงเวลานี้ แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งนี้ ลูกรูว่เวลานี้คือโลกที่ไม่มีตัวตนในขณะที่นี่คือโลกที่มีตัวตน โลกนี้เหมือนกัน-อาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวันคงอยู่ที่นั่น ค่ายกย่องทั้งหมดเป็นของเวลานี้ อย่างไรก็ตามอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนั้นเป็นเพียงการมีนิมิต ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนและแล้วดวงวิญญาณก็มาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขาก่อน พวกเขาแค่เพียงแต่สร้างภาพลักษณ์ของผู้ที่อยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนซึ่งพ่ออธิบายสิ่งเหล่านี้ให้แก่ลูก ลูกๆต้องกลายเป็นเทวดานางฟ้าเหล่านั้นผู้ที่เป็นผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน เทวดานางฟ้าไม่ได้มีเนื้อหนังและกระดูก พวกเขาพูดว่า ดาดีจิริชี่แม้กระทั่งให้กระดูกของเขา แต่ไม่มีการพูดถึงชางก้าที่ใดๆ มีวัดที่สร้างให้แก่บราห์มาและวิษณุ ไม่มีสิ่งใดเลยสำหรับชางก้า ดังนั้นพวกเขาจึงได้แสดงชางก้าสำหรับการทำลายล้าง อย่างไรก็ตามไม่ว่าเขาจะทำลายล้างด้วยการเปิดตาของเขา เทพจะสามารถทำความเข้าใจว่าอย่างไร? พวกเขาไม่ทำเช่นนั้นและชีพบาบาไม่ได้ให้แนวทางเช่นนั้น และแล้วทุกสิ่งนั้นก็ขึ้นอยู่กับผู้ให้แนวทางนั้น ผู้ที่พูดสิ่งใดก็จะได้รับการตำหนิ ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าชีวาและชางก้าเป็นหนึ่งเดียวกันและเป็นเช่นเดียวกัน เวลานี้พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ท่านไม่ได้พูดว่า จดจำชีวาและชางก้า เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พระเจ้านั้นที่และอธิบายความหมายของทุกสิ่ง ไม่มีใครรู้สิ่งเหล่านี้ และดังนั้นเมื่อพวกเขาเห็นรูปภาพเหล่านั้นพวกเขาก็สับสน พวกเขาต้องบอกความหมายของภาพเหล่านั้นอย่างแน่นอน เป็นสิ่งที่ใช้เวลาสำหรับพวกเขาที่จะเข้าใจ เพียงกำมือเดียวจากหลายล้านที่ปรากฏตัวขึ้นมา ไม่ว่าพ่อจะเป็นเช่นไร ไม่ว่าพ่อจะเป็นอย่างไร เพียงกำมือเดียวจากหลายล้านเท่านั้นที่ตระหนักรู้จักพ่อได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1 อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกในการคิดเกี่ยวกับสิ่งอื่นใด อยู่อย่างซบซึ้งกับตัวลูกเอง คิดเกี่ยวกับตนเองและทำให้ดวงวิญญาณของลูกสถิตประธาน

2 เพื่อที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาไปเป็นนารายณ์ ลูกต้องจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวในช่วงเวลาสุดท้ายของลูกเท่านั้น เก็บวิธีที่สูงส่งนี้ไว้เบื้องหน้าลูกและทำความเพียรพยายาม: นั่นคือดวงวิญญาณ นั่นต้องลืมนร่างนี้

พร: ขอให้ลูกกลับมาเป็นอิสระจากการถูกดึงดูด และเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นทั้งหมด โดยการอยู่อย่างตระหนักรู้ว่าสิ่งเหล่านั้นคือของขั้วพิเศษที่ลูกได้รับจากผู้ประทาน
ลูกบางคนพูดว่าพวกเขาไม่มีความผูกพันยึดมั่นใดๆต่อใคร แต่พวกเขาชอบคุณธรรมโดยเฉพาะของบุคคลนั้นอย่างมาก หรือที่เขาหรือเธอมีคุณสมบัติพิเศษมากมายในการทำงานรับใช้ อย่างไรก็ตาม สำหรับความคิดของลูกถูกดึงดูดไปที่บุคคลหรือวัตถุใดๆนั้นคือการถูกดึงดูด ขณะที่เห็นคุณสมบัติพิเศษของผู้อื่น คุณธรรมของพวกเขาและงานรับใช้ของพวกเขาแล้วอย่าลืมนผู้ประทาน สิ่งเหล่านั้นคือของขั้วพิเศษจากผู้

ประทวน สำนึกูนี้จะทำให้ลูกเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นและภาพลักษณ์ที่ดึงดูดทั้งหมด ลูกจะไม่ได้
รับอิทธิพลจากใครๆ

คติพจน์:

กลายเป็นนักสังคมสงเคราะห์ทางจิตเช่นนั้นที่ลูกแสดงจุดหมายปลายทางให้แก่ดวงวิญญาณเร่ร่อนและ
ทำให้พวกเขาได้พบกับพระเจ้า

***** โอม ชานติ *****